

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Min Ven Privatdetektiven (A.W. Sandberg, DK, 1924)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1861/a (pdf: p. 2–285)

Ns 1861/b (pdf: p. 286–425)

Ns 1861/c (pdf: p. (&* –4' ( )

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1.

andkull

Uppbländning av en ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~
~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~
~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~
~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~
som förskrickt smattrandi flava
~~stans~~ undan.

Bilden vidgas att omfattas.

2

Parti av ~~stans~~ ~~stans~~ ~~stans~~
~~stans~~, bevarad av ^{akvarier} människor.
En viddbit, i vilken en ung,
kraftig solbränd man sitter
~~stans~~ vid äroarna skuter med

mask fart genom vattnet
skingrande de uppskrämde
sjöfågelnas åt alla håll.

3.

Text: Ja man är Tyngs-
tre är och förilskad
tycker man sig äga hela
världen även om man bara
är en ^{tyngstres} fetting lantbrukare
~~från Hårad~~ ~~från Hårad~~
~~Döma~~ på Navsbyergårds
gods.
Anders Hitting - - - -

Närbild av Anders i båten. Han
vänder ^{med} lyckligt ~~smile~~ ^{smile} på
kvarnen och ser på avstund.

4

Plottsfasad till Havrebyergård.

På en balkong på slottet
står en ung flicka och
viftar med en väsdduk.

5

~~Parti~~ Parti av a.

Anders i båten ser än lyckligare,
forcerar sin rodd.

6. Nils,
Text: ~~Den~~ Jägmästare Kömmer,
Kvarebergsgårdens ägare vistades
sedan flera månader i ut-
landet och ~~förstod sig på~~ ~~skottet~~ ~~vid~~
skottet ~~en~~ hans dotter Birthe ~~som~~ ~~är~~
skänkt husharinna.

När bild av Birthe vid barmä-
ren på den blomsterpyddda
slottsbalkongen. Hon ~~vinkar~~
ivrigt med näsduken, vänder
~~siga~~ med en på huvudet
och säger: /

TEXT: "Sluta du upp en gång med
den välsignade detektivromanen
Astrid. Anders kan vara här
vilket ögonblick som helst."

Astrid, Birthes ^{bästa} väninne . . . .

7.
Kärbild av Astrid i amerikansk hängstad,
~~is~~ fördjupad i en häftad roman,
medan hon ~~de och de~~ mekaniskt
de och de surger på en konfekt-
stång, som hon håller i andra
handen. Hon ser upp vid väninnans
tilltal, reser sig.

8.

Slottsbalkong på Harebergsgård.

Astrid går bort till vänster
omman. Se se ~~se~~ båda med
mot vallgraven nedanför.

Parti av vallgraven

Vallgraven nedanför

Anders båt skjuten in i
vallgraven, närmast till
platsen nedanför balkongen

~~Vid sidan~~
10
St

10.

Slottsbalkong från Hovebjergsgård.

Astrid ler, ~~och~~ ser tyvproskaktigt
på väninnan, tuggar handen om
hennes liv ~~och~~ ~~grygga~~. Tar
ett par danssteg och ^{svift och vinkande med} ~~spunget~~ ^{med}
^{romantiskt} ~~medan~~ Birthe djupt rodnande
mekaniskt dansar med:

Text: "Kom, kom säger vingersven
och för oss både i dansen"

11.

I biten i vallgraven nedanför
fjärdebalkongen
Anders, ~~hållande~~ ^{stilla} ~~med~~ vilande

på örorna, fattar galoppen, vinkar
med handen och infaller jublande.

Text: Den enda givan jag
en korg."

12.
Stottsbalconj på Narebyesgård.
~~Beständare~~ Astrid alltjämt dansau-
de ser ~~med~~ menande med komiskt
nedslagen min på Birthe, som
är lycklig, men generad.

13
Närbild av brudens i bänken nedan-
för som fortsätter med glädje-
strålande blickar.

Text: "Den andra sitter jag
i min bång"

14.

Plotts balkong på Harebergsgård.

Birthe stiter sig lös från ^{vänster} ~~Detrit~~,
vill resa in genom dörren, då
Astrid hejdar henne:

Text: Fy, se° orsom ant- det. Har
du någonsin hört talas om
en dam av värld, som kom-
mer till sin uppvaktande rid-
dare genom dörren.

Hon tar upp en knippe ~~sticker~~
sittesnor, som utvecklat befinnes

vara en repstege. Birthe äser smi-
llende hur den iverige vänninnan
fäster ~~den~~ stegen vid balkongriktet,
släpper ned densamma, ropande
^{ned} till Anders.

15.

Nedanför balkongen i vallgraven.

Anders har rest sig i båten, tar
repstegets andra ände och mellan
stegen stram. De båda flickorna
klättra ned i båten, ~~Artrid kliver
bort och sitter sig i ~~båten~~ nicken~~
glata åt soldaren. Artrid kliver bort
i fören, medan Birthe sitter sig på
skärbotten mitt emot Anders.

16.

Parti av vattgraven.

Båten, rodd av Anders,
glider bort genom vatt-
net. Anbländning.

17.

Text: Arne Falk, den nyuttränade herreds-
fullmäktige på orten

Uppbländn. av Falk, ^{kyllan} ~~en~~ elegant
~~be~~ och storstadsmässigt uttråkad,
men ^{i öfrigt} ~~starkt~~ av intelligent typ.
Han sitter vid sitt ämbetsbord ^{granskande}
en juridisk handling. ~~framför sig~~
Han tigger ihop handlingen ^{med en} ~~med en~~

18. Herredsfogdekonto
~~Ved~~ ~~Falks~~ ~~ambetsrum.~~

Falk ^{med en pæn ord} læmnar handlingen till
en skrivare, står ned på sussen
för det moderna skrivbordet,
reser sig — går bort till dörra
stannar vid en bredvid densamme,
hängandes spegel.

19. Herredsfogdekonto.

Vid dörr ~~iff~~ ~~Falks~~ ~~ambetsrum.~~

~~Skildes~~ Falk vid spegel.

Han grånkar noga sin svignande
person, tar bort en tråd, som fast-
nat på rock uppslager. Han
^{spitter} ~~tar~~ sin på en hängare bredvid

placerade kate på huvudet,
tar sin kapp och går ut.

20.

Gården utanför herredsfogdkontoret.

Falk kommer ut, ser
med uttrickad min på några
köns, som dansa i solskenet ^{och} ~~går~~
en sömnig kate ~~går~~ bredvid
trappan, gåsjar — tänds en
cigarette och går vidare.

21.

~~En~~ 7 båten, passerande natur-
skönt parti av a.

Birthe vill att Anders skall
lära henne att ro. Han nickar, an-
visar henne plats bredvid sig på
roddestolen. Hon sätter sig. Han
fyller ^{överlysfyllt och kär} ~~av~~ ~~skallet~~ ~~ger~~ henne instrukti-
oner, ~~och~~ ~~skander~~ ~~sig~~ ~~med~~ ~~sin~~ ~~svaga~~ ~~besvare~~
~~som~~ ~~svift~~ ~~Arstrid~~ ~~i~~ ~~fötter~~ ~~och~~ ~~döjter~~
~~en~~ ~~gäspning~~ ~~i~~ ~~min~~ ~~döjter~~ ~~en~~ ~~gäsp-~~
~~ning~~ ~~i~~ ~~handen.~~

22.

Landsväg in till skogsdjunge.

Falk högtst promenerrande
möter en bonde, körande en ~~godset~~^{godset}
~~saga~~ härt lastad gödselwagn.

En par stora dyngkumpar
falla av lasten i betänklig när-
het av herredsfuldsmäktigens elegan-
ta huss beklädda. Denne hoppar
förskräckt åt sidan över diket
ser föregad efter gödselkassan,
vänder sig om och följer en stig
inåt skogen.

23.

I biten, som nu glider in till
skogsländ strand.

Roddlektionen, som tar allt kär-
leksfullare former, frigger alltjämt.
Man vilar på åroren, medan Anders
med handen på Birthes ~~hår~~ ~~hår~~
visar henne det rätta greppet,
varvid hans ansikte, kommer i bitänk-
lig närhet av flillems. Med en
studs de båda åtskande
~~tit~~, då Astrid far upp.

24.

Närbild av Astrid, som ropar:
Text: "Nej, nu har jag fått nog av

den här smigelfarten! Adjö med
er, turturdivor! 11

25.

I väten in till skogsbeklädd
strand.

Astrid ~~hoppade~~ ^{tar en lätta hopp} ~~med en~~
nytt på stranden, stötande ut
biten med foten. De andra
se förvånade mot henne.

26.

När bild av Anders och Birthe i
båten.

Birthe, orolig, vill resa sig, men Anders
håller henne kvar, ~~de~~ vickande något
i hennes öra. De se mot stranden.

27.

De ~~ses~~ Part av skogsbeklädd
strand.

Arvid vinkar ironiskt
farväl, försvinner in i skogen.

28.

De i båten.

De både älskade ~~se~~ vände blickar

från stranden, se mot var an-
dra. Han lägger sig plötsligt
armen om hennes liv, kyssa henne.
Hon besvarar kyssen, rycka sig
med en bisak börjar general
arbete med armen. Anders, överlycklig-
are än migonsin, tar likaledes
till sin arm.

29

Parti av en med skogbe-
klidd strand

Båten fortsätter i raske fart
nedtill en.

30. Vid ~~ett~~ ett lummigt
träd på stranden, skjutande en
smula över vattnet

Falk kommer, sätter sig på
en stubbe under tridet, tar av sig
betten, ~~torkar~~ viftar bort flugans
med sin näsduk, ~~torkar~~ sig svetten
i pannan. I detsamma faller
en ~~häftad~~ ^{en} bok ~~ett föremål~~ ner från tridets löverk
~~fasta~~ rullar ned för utför strand-
slutningen ner i vattnet. Han
ser upp först mot boken och
därpå uppåt tridets löverk

Livock 31.
Söfot i hummigt träd.

Astrids ansikte sticker fram
ur lövverket, seende efter boken.
Hon ~~smiles~~ ^{upptäcker} ^{hjäpen} vid ~~ansikten~~ av
den nedanför sittande.

32.

Nedanför trädet.

Kerredsfildsmagtigen far upp
hilsar med en överraskning, ~~seende~~
förtjust seende.

33.

Vid ett lumrigt träd på stranden.

Astrid nickar småleende, säger
ett par ord, julkande mot boken

34.

Närbild av boken, flytande
öms vatten. ^{På det uppåt vända titelbladet}
~~med ena sidan för en~~
~~stäm: Min vän privatdetektiven äventyr (l. dylikt)~~

35

Vid ett lumrigt träd på stranden

Folk skyndar fram till strandkan-
ten, söker nä boken med sin kuff.
Han hakar på den hela strandkan-
ten, förlorar fotfästet och
faller i vattnet.

36.

När bild av Falk i det dyiga,
av ~~vegetation~~ allsköns vegeta-
tion fyllda ävattnet.

37.

Vid ett lummigt träd på stranden.

Astrid hoppar ned från trädets, ser med
förvåning mot Falk, ~~sen~~ ^{senne} återvinner
jämvikten, griper boken, som alljämt
flyter omkring i vattnet, för likaledes tag
i sin hatt, som han kastar upp på

~~När bild av Falk stranden, varvid flickan~~
tar ett skutt åt sidan för att icke
träffas av den dyvita huvudbonaden.
Hon tar en simtag fram till den

den höga tvärbanta strandkanten
~~siter för~~

38.

Jän vid strandkanten

Falk siter förgäves klättra uppför
för den hala tvärbanta strandkanten.

39.

Sid ett lummigt träd på stranden.

Astrid ser hans instängningar, funderar
ett ögonblick, ~~han~~ säger till Falk att
vänta och springer bakom trädet
Senne mickar ^{senne} stampar vatten.

40.

Bakom det lummiga trädet på stranden.

Astrid tar hästigt av sig sin vita underbygd.

springa tillbaka ^{mot} ~~till~~ strandkanten

41.

Vid strandkanten, nedanför vilken
Falk alltjämt stampar vatten.
Astrid kommer ricka honom leende,
men generad den sammankullade kyollen.
Hon griper densamma, och hon
drager honom i land. Hon resa sig,
~~ruskar~~ ^{ruskar} på sig med en ~~hårigt~~ ~~svig~~
åtbörd av komisk resignation, så att
vattnet skvalar om honom.

42

Närbild av Falk och Astrid på
strandkanten.

Falk bugar sig för flickan, räcker
hennes ~~boken~~ ~~och~~ ~~han~~ ~~tar~~ ~~den~~
siddede boken, ~~han~~ ~~tar~~ ~~den~~
~~boken~~ presenterar sig. ~~He~~ Flickan nickar
leende nickar honom i handen, som
han med ännu en buggning trycker. Med
ens nycker han till.

43

Närbild av Falk, vars ansikte förvidras
av en häftig yrsning.
Text: (event) "Citschi!"

Vid strandkanten.

Flickans min blir med ens allvarsam.
 Hon ser medlidansamt mot Falk, som
 ryser ytterligare ett par gånger, säger
 ett par ord med en gest uppåt stranden.
 Falk suckar sig, tuckar blende.
 Han tar av sig rocken och går med den
 under armen tillsammans med flickan
 uppåt stranden.

Vid en ~~vids~~ ~~flygning~~ ~~till~~ till
stottsparken. Solen håller på att gå ned.
 Anders tar farväl av Birthe, ^{som} ~~går~~
~~en avskedskys.~~ Hon efter en ~~lång~~

om handtryckning
~~och handtryckning~~ ~~sk.~~ försvinner ^{genom} ~~in i~~ ~~skottet~~
~~vings~~ ~~genom~~ ~~vänder~~ sig porten. Han
 ser förlakat efter henne, vänder sig
 om och går.

(Ingången till / 46.

Utanför) boringshuset till en bondgård.
 med en trädgårdstappa framför.
 På en bänk bredvid ingången sitter
 en äldre man ^{dold bakom} ~~av~~ ~~en~~ ~~tidning~~, i ~~ett~~
 vars lädande han är ^{för yngre} ~~för yngre~~ ~~och~~ ~~en~~ ~~tidning~~. ~~Med~~
~~tränings~~ ~~pipa~~, att han även njuter ~~sin~~ ~~av~~ ~~tränings~~
~~konst~~ ~~fjädret~~ ~~av~~ ~~steg~~ ~~konom~~ ~~att~~ ~~se~~
~~sjöf.~~ ~~Arvid~~ ~~och~~ ~~den~~ ~~dypvite~~ ~~huvudsakligen~~ ~~sjöf.~~ ^{Falk}
 som alltjämt bär sin rock under armen
 komma. ~~Den~~ ~~gamle~~ ~~kontraba-~~
~~ren~~ ~~reser~~ ~~sig~~ ~~och~~ ~~flickan~~ ~~presenterar~~
 vänder sig till mannen bakom tidningen,

~~1850~~ ~~men~~ ~~hvor~~ ~~liden~~ ~~den~~ ~~ligger~~ ~~handen~~
~~herredsfuldsmægtigen~~ ~~på~~ ~~hans~~ ~~arm~~ :

Text: "Far, det er vår nye herredsfuld-
mægtig, som for min skulle riket
en smule ille wt."

~~gaaet~~
gaaet
vandt
for
min
skole.

(Sognefogden Jens Andersen, Astridsfar...)

47.

Nær billed av Jens Andersen, ^{en ældre} ~~en ældre~~
~~tidning~~ ~~fra~~ ~~ansiktes~~ ~~og~~ ~~fra~~
man av lantbruker typ. Han ~~gænger~~ ^{gænger}
~~tidningen~~ ~~fra~~ ~~ansiktes~~, ser høj
mod herredsfuldsmægtigen, der griper en
munnen.

~~for~~ ~~for~~ ~~for~~

Wanför ingången till boningshuset till en
bondgård.

Jens Andersen reser sig, räckte hövuds-
fuld dräktigen handen, som denne,
stramade upp sin värdighet, så gott om-
ständigheterna medgiva, fattar.
Sognefogden gör en gäst inbjudande
gest mot ingången och går jämte
de andra in i huset.

Birthes rum på stället.

Birthe kommer in, upptäcker ett brev, som
ligger på en silverbricka på toalettbordet.
Hon tar ~~det~~ ^{gästgörelsen} brevet, ~~och läser det~~ ^{beskrifningen} ~~och läser det~~ ^{på ett} ~~och läser det~~ ^{ställe}.
Hennes ansikte strålar upp av

glädje, då hon känner igen stilen på utanskriften.
Hon sätter sig vid bordet.

50.

Vid toalettbordet i Birthes rum på
stället.

Birthe bryter brevet, läsa det samma
med alltmer misbrände uppsyn

Text: (öblindad del av brev med manstils)

~~vår beämda öfersäggare Elise~~
~~Mogensen, ^{som} jag ~~högst~~ ~~skrev~~~~
~~i Nizza ~~vänst~~ till dig, att jag träffade~~
i Nizza i våras. Hon är nu min kusin
och din nye mor. Vagnen skedd
på Elises uttryckliga önskan i ett utskick
från danska legationen

och nu förmoda den stora överaskningen
Jag är sedan 14 dagar tillbaka gift. ~~Min~~
~~den förälskade~~ ~~och~~ ~~det~~ ~~är~~ ~~vår~~

och som jag vet, är du en så öm och
förståndig dotter, som icke ~~kan~~ ^{vill} missunne
din ~~gärde~~ för en smula lycka på hans
~~gärde~~ ^{gamla} ~~gärde~~ ^{degar} ~~degar~~, skall du ^{nu} på rätt sätt
upptaga vad jag ~~nu~~ har ut berättat dig.
Jag är sedan 14 dagar gift. Min hustru
och din nya mor är vår berömda sviger-
sken Elisa Nørgaard, som jag förr
skrivit till dig om.

Birthe ser upp från brevet. Hennes
blick faller på ett porträtt på
väggen.

51.

Närbild av porträttet, som föreställer
en medeltidens ^{ägyptisk} aristokratisk drag ~~och~~ ^{och} ett
av skönhet och godhet ~~st. präglad~~ utseende.

kvistru och din nya mor är vår
berömda operasångerska Elise Ahlgren,
som jag träffade i Nizza i vinas och
~~som~~ i vinas sällskap jag ~~träffade~~
tillbragt ni träffades i Nizza i vinas
tillbragt en oförgätlig tid. Jag vet, att
du är en förståndig

52.

Vid toalettbordet i Birthes rum på
slottet.

Birthes ~~ögon~~ stirrar med fuktiga ögon
mot porträttet, låter huvudet synka
mot bröstet, medan en snuffning
skakar henne.

53.

Vid kaminen i sognefogdens vardagsrum

~~Han~~ Herredsfuldsmægtigen sitter i en
kåstol vid ett bord, ~~och iklädd sogne-~~
~~fogdens~~ med en rykande toddy framför
sig. Iklädd sognefogdens gamla nattrock
och benkläder gör han en icke alltför in-
jernerande intryck. Bredvid honom sitter sog-

refogden hikalades med en Toddy. Vid
~~alders~~ Framför kaminens står Astrid,
Torkande den vita detektivromanen över
elden. Falk följer med ögon, som glänser
av beundran, den unga flidans rörelser.
Hon tappas boken, och han böjer sig
ned och tar upp densamma, kastar ett
bristigt öga på titelbladet

5-4.

När bildas boken i Falks hand. På
titelbladet läses: Min vän skrivet detektivens
äventyr (eller dylikt)

5-5.

Vid kaminen i sognefogdens vardags-
rum.

Falk lämnar flidans boken med ett litet ironiskt

småleende

Text: "Kärande ~~spåls~~ spåls, fröken Astrid!"

56.

När bild av Astrid, som med ^{konjunkt} förargad
uppsyn ser på i beredsfulldräktigen.

Text: "Säg ingenting om ^{min vän} privatdetektiven!"

Nu kunde åtminstone upptäcka
något. Och det är mer än herrarnas
kriminelljurister kan om för tiden"

57.

När bild av ~~Fredrik~~ Fredrik som med ~~utbe-~~
~~handlade~~ utbe-

Vil kamma i synefogdens vardagsrum.

Falk ^{med ett} ~~ser på~~ ~~den~~ beundrande ögonkast
på flickan som var leende:

Text: "Säg inte det! Jag har ~~ett~~
~~ett~~ ~~fall~~ ~~upptäckt~~, ~~att~~ ~~ni~~ ~~är~~ ~~en~~ ~~st~~ ~~flicka~~!"
ⁿⁱ ~~inte~~ ~~fall~~ ~~upptäckt~~, ~~att~~ ~~ni~~ ~~är~~ ~~en~~ ~~st~~ ~~flicka~~!"
~~inte~~ ~~fall~~ ~~upptäckt~~.

Astrid vände sig hvarman bort, ~~och~~ åter-
tan ett torkande av romanen.

Falk tillägger, allvarigare:

Text: "~~Det~~ ~~och~~ ~~måga~~ ~~andra~~ ~~upptäckter~~ ~~kan~~ ~~jag~~ ~~väl~~ ~~g~~ ~~inte~~ ~~göra~~ ~~här~~ ~~för~~ ~~det~~, ~~och~~ ~~inte~~ ~~i~~ ~~denna~~ ~~fredliga~~ ~~landsända~~, ~~där~~"

vi gudsaktors
er vår privat detektivens utskings
upplevelser."

Sognefogden i st ämner, dricka med
sin gäst. Bilden bländas av.

58.
Text: På hemväg till Danmark gjorde
~~den~~ ~~jäg~~ ~~m~~ ~~ä~~ ~~st~~ ~~are~~ Römer och hans
hustru ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~
vid ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~
~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~
ett par veckors uppehåll i Romandic.

58.
Text: På hemväg till Danmark gjorde
jägmästare Römer och hans hustru
ett par veckors uppehåll vid en morgon

nordfransk badort.

Uppställning av en boggia med ~~off~~
jularippvingar mot havet, som skymtar
mellan dessamma. Herrar och damer ⁱ
~~sittas~~ ~~fram~~ aftontoalett sitta spridda
i ~~salen~~ ^{sittas} och fåtöljer i rummet,
lyssnande till en sängerska, som ^{ad dom-}
~~flygel~~ ~~g~~ agnerad av en medelålders
herre av musikertyp står vid en flygel
och sjunger. Den fåtölj ett stycke från
flygeln sitter en gammal herre, ^{de spant}
~~präglad~~ ~~den~~ ~~de~~ ~~god~~ ~~is~~ ~~g~~ ~~er~~ ~~typ~~ ~~er~~ ~~er~~ ~~er~~ ~~er~~ ~~er~~
med ögonen.

59.

Text: Jägmästare Niels Römer ...

Kärlbild av ^{den gamle herren} ~~Römer~~ i fåtöjen. Det är

~~52~~

~~Kid's toilet bowl : B. Thes num~~

en utpräglad dansk godsägaretyp med
aristokratiska, en smula slappa drag,
som skvallra om fema dagars njut
ningar i vin- ^{vinet} ~~vin~~ ^{som} kvinnofacket.

60.

Text: Elise. Römer....

Närbild av Sångerskan - en skön
omkr. trettiofemårig "vamp" ~~och~~ i ^{hyperelegant} ~~sluggert~~
en smula för mycket jivelprydd afton-
toilette. Hon ~~sjunge~~ ~~av alla krafter~~
avsluta sitt föredrag.

61.

Loggia vid havet.

~~Sångerskan avslutar sitt Allmänna~~
applåder. ~~Jägerinterna väner sig på bänk~~
~~till hästarna.~~ Sångerskan vänder sig mot

ackompanjatorer, medan jägmästaren
reser sig - går bort mot brustum.

62
Vid flygeln i loggian.

~~Står Tecken ackompanjatorer,
som reser sig, jägmästaren~~

~~Text: Tecken ~~och~~ jägmästaren~~
kommer fram till brustum, som Tecken
ackompanjatorer, vilken reser sig.

Text: "Tecken, ~~och~~ Worm, bara jag därborta
ji lander skall beröme undvare värd
små musikstunder, är omj en gita"

(Julius Worm....)

63
När bild av Worm, som leende bugar
sig med en glimt i blicken, som av hemligt sam-

~~62~~

~~Vid flygeln i daggen~~

förstärkt med den talande

64.
Vid flygeln i loggjan.

Elise vänder sig mot mannen, ser
på honom med något smygande mässigt
i blicken.

Text: "Du får lova mig, Nils att
övertala herr Worm att komma
till oss på Havrebyergården i
vinter."

Jägmästaren med föga entusiastisk min
nicken. "Det skall bli mig ett nöje,
min vän, om hr. Worm vill göra
oss den äran. Obbländring."

Text: Fjorton dagar senare ^{voro} ~~Lade~~
~~fjorton dagar~~ de myggliga lyckligt
 och väl ~~ist~~ ~~stämning~~ installerade
 hemma på Harebergsgård. ---

^{del av}
 Uppbländning av terrass på Harebergsgård
 gaards stott. ~~Kärl~~ ~~stol~~ Den bekväm
 liggstol sitter frögnästaren med ~~stolen~~ ^{benen}
~~senare om lindat och vilande på~~
~~stolen~~ ~~stolen~~ ~~meddel~~
 av vilken det ena är om lindat vilande
 på stolars neddel. Bredvid honom
 står ^{skjette} ~~stolen~~ ^{diverse} ~~med~~ ^{mediciner}
~~stolen~~ ~~attiralj~~ på ~~huden~~. En ^{smått} ^{av} ^{des}
^{under en} ^{strän} ^{öppnas}
 en från de andra sitter ~~på~~ ~~Chisa~~ ~~i~~ ~~en~~ ~~stol~~
 i korgstol med en vit knäknud bredvid sig.

66.

Text: ^{uppdan} ~~den~~ jägmästaren ~~hade~~ ~~stod~~
efter hemkomsten träffats av ett
av sina vanliga goda gästangif...

Vid bordet på terrassen.

Birthe går fram till fadern med en
~~bestrid~~ ~~en~~ ~~del~~ ~~sig~~ ~~med~~ ~~en~~
medicinflaska i ena och en tesked i andra
handen, säger till den gamle, att han
skall ta sin medicin. I samma stund, under-
tryckande ett järnmessigt, mot flickan,
går i sig medicinen.

67.

Text: ... medan hans brusten fann ledsam-
heten på landsbygden övertäffa
alla sina förväntningar

När bild av Elisa i krydstolen ^{under}
~~strändparavollfen~~ ~~strändparavollfen~~ ~~strändparavollfen~~, Hon sänka some-
nen, som hon läst i, gäspar. I
detsamma fallt hennes blick på
männan vid bordet.

68.

Vid bordet på Terrassen

En betjänt kommer till. Med hjälp av
denne ~~reser~~ sig ~~gen~~ jägaren västaren under
Stenorden av smärta. ~~Stidd~~ ~~och~~ ^{linkar}
stidd mot tjänaren och Birthe mot
kuret.

kyrka 69. under strandparasollen
Vid stolen vid Terrassbarriären.

Elisas uppsyni präglas av yttersta
~~lepa~~ ^{lepa}. Hon vänder sig bort med ^{ansky}
— reser sig, går, åtföljd av hunden.

Barriär vid 70.
Vid terrassens andra ända.

Elisa kommer, ^{följd av hunden,} ^{häftigt} ~~häftigt~~ vandrande, ~~häftigt~~
~~tillbaka~~ ^{tillbaka} får med en se något, som kommer ^{häftigt}
stanna ^{häftigt} vid barriären och får se
att stanna vid barriären

71. del av sägfält
~~Fält~~ ~~Sägfält~~ intill ~~den~~ ~~barriären~~.

Anders, ~~stäm~~ ~~vid~~ ~~den~~ ~~barriären~~ solbränd
och kraftig med detta bruna ^{bristat} ~~hår~~ synligt.
Genom den uppknäppta skjortan och ~~en~~
~~svart~~ ~~svart~~ ~~svart~~ ~~svart~~ ~~svart~~ med

uppkavlede ärmarna, som blotta armarna
svällande muskelspel, står vid en
rågskyl, ~~en blåst ventill~~, rätar
upp en nedbläst kärke.

72.

Vid barriären på terrassen.

I Elisav ögon synes en glimt av ~~land~~^{intresse}
~~ett~~ Hon spejar åter framåt.

73.

Del av rågfält med landväg
~~färd~~ i bakgrunden

På landvägen kör en råglare i stark
fart. ~~Den~~ möter en motorcykel. Hinder
skuggan en smula, ~~en~~

Vagnen kommer nitill diket, så att
det ena hjulet må vara fritt öfver det sam-
ma. Anders vid ridskylen ger till
ett utrop, rusar fram till vagnen.

74.

Vid vagnen vid diket.

Lasset är nära an stjärpen omkall,
då Anders resolut sätter skuldran
under det samma, hugger kraftigt
tag med händerne och får åkdonet
på rätt bog.

75.

Kämbild av Eliss vid barriären
från terrassen.

Mennes ögon glänsa av beund-
ran. Hon ser åter över barriären.

76.

Landskap med ~~siglas~~ siglas och diket.

Siglasen kör vidare. Anders går
upp på vägen, torkar svetten med
~~handen~~ ^{av sig} ~~av handen~~ ^{med} handen.

77.

Vid barriären från terrassen.

Eliss ~~från~~ stirrar alltjämt beundrande mot
Anders, får med besked en idé, blickar sig ned

och tar upp sin knäknud, ^{ned} släpper den
över barriären.

78.

När bild av bunden, ~~sett~~ som hänger
nedanför barriären, glävsen åtgålligt
uppåt.

79.

Vid barriären på Terrassen.

Elisa ropar ^{över} ~~från~~ barriären.

80.

Landsväg vid diket.

Anders ~~at~~ på väg att äta gå in
på fältet, ~~han~~ ^{Elisas} rop ~~och~~ vänder

sig om ^{nicken} och springer fram mot
terrassen.

81.

¶ Nedanför terrassen.

~~Elisen på terrassen~~ →

Anders kommer fram till terrassen,
~~Elisen~~ hälsar. Elisen med ett ironiskt
leende ~~och~~ nickar jekar på handen,
som alltjämt glöser nedanför, och säger
en par ord. Anders tar djuret
bliver längs murgrönan upp till
Elisen, ~~med det samma~~ klättrar
över barriären.

Vid terrassens barriär.

Anders lämnar Elisa handen, ^{armen} ~~hon~~ ^{äter} ~~slippa~~
~~det väldigt~~ ~~by~~ ~~klättra~~ ~~ned~~ ~~igen~~, ~~di~~
 hon, väldigt ~~slippande~~ ~~håll~~ ^{dsuren} ~~håll~~ ~~håll~~ ~~håll~~
 honom. ~~riktiga~~ ~~de~~ ~~hans~~ ~~handen~~
 Hon ricker honom, som har halft genu-
 rat fetta. Hon smörstrar honom
 från bröst till fot, leende och över-
 lägsen

Text: "Jag är lyfta lasset för
 en stund sedan. Gud vilka krafter!"

Hon ~~ta~~ stryka liksom tillfälligt
 vid med handen ^{uppför} ~~hans~~ blottade
 underarm, känner nästan smekande
 på överarmens muskel.

83.

I dörren från slottet till terrassen
Birthe står i dörren förvärad.
sommar sig ~~ta~~ gå fram mot de
andra.

84.

Vid terrassens barriär.

Anders, ytterligt generad, drar till
sig sin arm. Elisa, köket smilande,
vill äta närmare sig honom, de hennes
drag med sig stela. I detta ögonblick kom-
mer Birthe fram till dem, ser undran-
de på de andra. Bilden bländas
av.

Text: Efter den dagen ^{greps} fick fru Elisa
~~en~~ ett överenskommet intresse för
lantbruksbestyrelsen på godset.

Uppbländning av det inre av svinstia
 på Herrgård ~~gården~~

En ^{sättelikt} ~~stättigt~~ modersugga med ~~ett~~
 största möjliga antal grisar ~~of~~ lig-
 ger grönvante i stian. Elisa ser
 på djuren nästan ^{med förskräckelse} vänder sig till den
 Anders, som jämte Birthe står bredvid henne,
~~bedrivit på ena sidan och Anders på~~
 säger någonting om att nu kan vi nog
 av det här. Anders aringar. De går ut
 tillsammans.

Sel av går den utanför svinstian.

Anders och de båda damerna komma ut från svinstian. Elisa ser på sitt armbandsur, vänder sig till Birthe:
 Text: "Birthe, kom ihåg, att du lovat att hjälpa din far med prosten."

Birthe nickar — gå. Anders ~~kastar~~ kastar en lång blick efter henne. På väg att vaka om husknuten vänder sig flickan om ett ögonblick, ser mismodigt mot Anders.
~~Elisa~~ Elisa iakttar skarpt dem båda

Närbild av Elisa, som misstänksamt rynkar pannan, biter sig i underläppen.

Sel av gården utanför svinstian.

Birthe försvinner bakom brasknuten. Hon
står ett ögonblick efter länksam, pekar
mot en öppna döra till svinstian belägen
brygga, genom vilken duvor ses flyga
ut och in, och gör en friga

rummet. Helens afskrædte udsagn for-
bytes ^{med en} i en ^{yttende} min af åskel og ube-
kæmt går ^{en bilde} døren. Jægmästern ser i di-
stikt forblødd efter hende, ~~stygge~~ ~~sitter~~ ~~stykke~~
mentalt ~~sin~~ ~~must~~ ~~sch.~~ 12%.

Vid skrivebordet i ~~Ellers~~ ^{en salong} ~~skrivebordet~~.

Elisa kommer, sætter sig ved
skrivebordet, tar et hæfte telegramblan-
ketter og ~~skriver~~ i den første. ~~aa~~ ~~från~~
~~den~~ ~~at~~ ~~en~~ a hylde i bordet. I det samme
går hun gennem fönstret bredvid bordet
se.

Handwritten scribbles and notes on the left margin, including the name "Pärthel"

~~Det var gäddan ut inför svinstien
gäddan försvann bakom kvadranten. Elisen står
Elisen och Anders kommer ut.
Elisen vill. de var när flugan ut och inf
Elisen står mot den logport, ovanför
dörren till Svinstien ut går en
fråga. Anders säger:~~

~~Text: "Jag har aldrig sett en dörren där uppe,~~
Elisen blir med ens intresserad, säger:

Text: "Låt oss gå där uppe. jag har
aldrig sett en dörren i hela
mitt liv."

Anders nickar utan entusiasm. Han
tar en steg som står vid väggen till
svinstien, sätter den i logporten
Elisen går fram till honom.

89.

Vid stegen till loggporten.

Eliwa med ~~en~~ mit älskamt kokett
~~en~~ leende ~~säger~~: lägger handen
på Anders arm, säger:

Text: "Stärke man, bär ^{mig} ~~upp~~ ~~upp~~"
~~säger~~

Anders, brydd, ~~svaret~~ ~~svaret~~ svarar.

Hon flyttar sin hand på hans
axel, lutar sig mot honom.

Anders skuter ^{från} ~~från~~ sig,
från äntligen snål i mun. Han

pekar uppåt, säger:

Text: "Nej, ~~det~~ ^{det} mig gå upp först, se

^{sedan}
skall jag lyfta upp er."

Hon springer upp på stegen. Hon
ser beröken efter honom, sätter
fötter på stegen och kliver långsamt
efter ett par ~~steg~~ fjärrsteg.

~~90.~~ 90.

Närbild av Elisa på stegen
Hon hejdar sig, kastar en blick
uppåt.

~~91.~~ 91.

~~91.~~ I loggportan.

Anders ligger väntande på henne
i öppningen.

91a

När bild av Elisen på stegen.

Hon riktar blicken nedåt, ~~med~~^{med}
densamma måtande avståndet
till marken. Hennes ansikte upply-
ses av en ide. Hon ser åta ned.

91b

Vid stegen till loggporten.

Elisa snubblar faller ned
från stegen, söker ^{följas} jämna undre resa
sig. Anders skynder ned för
stegen, ~~lyfter henne upp.~~ Hon
~~ser på honom~~ lyfter henne upp.
Ännu ett jämmerrop undslippa henne

~~Han~~ och hon känner på sitt
ben. ~~Han~~ ~~redlös~~ Hon söker stödja
på benet, men påfångt, faller tungt
mot hans bröst. Han ser vidlöst
och nästan förskräckt på henne

22.

Närbild ~~och~~ av Elisa och Anders
nedanför loggportan.

Han stöder ^{hennes} ~~sin~~ ~~hennes~~

Elisa ~~stöder~~ honom bedjande, visken:
"Sag bara vilket foten. Ni ~~till~~ ~~tyll~~

Text: ~~De~~ måste bära mig ~~upp~~ ~~och~~
stötlet!"

Anders nickar resignerat, lyfter upp
hennes i sina armar, ~~och bär bort henne~~
Hon klänger sig så nära honom som
möjligt. Han bär bort henne.

Sel av Bibliotek på slottet.

Jägmästaren sitter vid sitt skrivbord.
~~Pastorskan~~ med Birthe bredvid sig.
 Flickan skär med en papperskniv upp
 brev och lämnar dem i tur och ordning
 till fadern för genomläsning. Den gamle
^{tar en skrivelse, sitter en oömblick}
 herren ~~sitter försedd med ett brev~~
~~handen~~ funderande med dem i handen,
 då han genom ~~ett~~ fönstret åt
 fracken får se.

Gång i fracken mot slottet.

Anders kommer bärande med Elisa.
 Hon trycker sig närmare intill honom
 än vad situationen i och för sig kräver, så på

konson med ögon, brinnande av lusta.

95

Vid skrivbordet i biblioteket.

Jägmästaren ~~med~~ förvånad och orolig
som vände sig med en par ord till Birthe,
som liksom sedan ser ut. En glimt av
svartöjarna visar sig i hennes drag.

96.

Vid en sidoringång till slottet från
parken.

Anders kommer med Elise i sine armar
från till ringen, stannar och hand.

Elise viskar:

Text: "Bär mig upp på mitt rum, ~~och~~ ^{och} ~~och~~
inte ska du här säga till lätt

oss för all del vite vicka uppsende."

Hon pekar mot ingången. Anders
~~lyft~~ bär henne in genom dörren.

97.

~~Kärlöshetsbrev i biblioteket~~
Del av biblioteket på slottet.

Birthe sika fader hans hjälper fadern

att resa sig, räcker honom hans med
gummidoppsko försedde kapp. ~~Står~~

Han går långsamt ^{stötandes} ~~slår~~ ^{sig på} ~~flukt~~ ^{pippen} ^{med}
^{en hand} och ^{med} ~~den~~ ^{af den} ~~andra~~ ^{nytt} för dotterns axel.

98.

Elisas budor — hyperelegant
vredt och ~~och~~ görande i ~~tyd~~
~~en~~ ett mistan krävande i ~~tyd~~
~~en~~ österländskt intrick.

Anders ~~ligger~~ ligger med ~~f~~
Elisa på en duchätel.

99.

Vid duchätelen i Elisäs budoar.

Anders frågar Elisa, om det är något
hon ytterligare önskar? Hon smiler ömt
mot honom, gör en inbjudande gest med
händerna och ber honom sitta sig
vid hennes sida. Den unge mannen
lygder tockande. Hon ~~kastar~~ ^{slår} plötsligt
armarna om hans hals, säger lidelse-
fullt:

Text: "Summa, summa pröjke
förstår du inte, att jag älskar
dig!"

Anders rycker till, ^{slungas herne} ~~frigör sig~~
kraftigt ^{ifri sig} ~~hernes famntag~~, reser sig.
Hon rusar ^{glömm ~~att~~ ~~hon~~ ~~sin~~ ~~fingerade~~ ~~vrickning~~} likaledes ~~efft~~, breder ut
~~sin~~ armarne i besinningslös passion.
"Kan du väl motstå mig?!" Han ser
på herne med avsky. Skysteriskt
smytande slår hon åter armarne om
hans hals, ^{hänger} ~~trycker~~ sig intill honom. ^{Han} ~~faller~~
~~och~~ griper tag i hennes skuldror för
att åter frigöra sig, då med en hennes
~~drag~~ drag stelnar, ^{Hon ser} ~~sig~~ ~~efter~~
dörren.

Vid 100.
~~Ö dörren till budarens~~ budarens
~~dörr.~~ Denna ^{öppnas} ~~öppnas~~ och jägmästa-
ren och Birthe stå bestörta på tröskeln

101.

Vid douchätelen i Elisäs budoar.

Elisa ~~fyg~~ släpper hastigt sitt
~~g~~ tag om Anders hals, ^{vecklar} ~~skjuter~~
^{hållande sig fram} ~~håll~~ mot de andra. Anders står
 som lamslagen.

102.

Del av Elisäs budoar en stycke
från dörren.

~~Elisäs budoar från till.~~

Jägmästarens junte dottern på väg inåt rum-
 met möter Elisa, som påftigt ~~skriker~~ ^{skriker}
 sig intill ~~Anders~~ ^{Anders}. Hon pekar med
 flammorande ~~ögon~~ ^{ögon} mot Anders.

~~När bild av Elisa, trycker de sig till~~
~~intill jägmästaren~~

44

Text: "Niels, ridda mig från denne
man!"

103.

Vid de châtellen i Elisæes budoar.

Anders rycker ^{till} stivan framför sig i
målens bestämning.

~~104.~~

~~En av Eliseas skildrar ett stycke från
Döden~~

~~Målbild av Birgthe med en
och bestämning stämmande mot Anders~~

~~105. 104.~~

Målbild av Elisea och jägmästaren. Denne
räknas i ett fruktansvärt raseri, ser mot
sustrus och dån i mot Anders, lyfter skil-

104.

Nårbild av Birthe med svartejuka och
förtvivlan målade i sina drag.

105.

Nårbild av Elisa och jägmästaren.

Seeme riken i ett fruktansvärt raseri, ser
mot husstrum och därpå mot Anders, lyfter
~~ut~~ sin kapp.

106.

Elisas budor.

Jägmästaren ~~håller~~ ~~rasande~~ ~~fram~~ ~~mot~~
^{ett} ~~ett~~ rasande ^{ett steg} ~~ett~~ fram mot Anders,
men prästerna svika honom. Han stryker
de ^{skickade} ~~sin~~ kappen i handen. Anders ser förfärd
på husbonden, ~~och~~ ~~talas~~ ~~och~~ söker samla
sig. Elisa talar lugnande till mannen,

~~wende sich käufe~~

"~~Den~~ Frig Girds skull akta
dig för översträngning, Niels!" Hon
för honom med sig ut genom
dörren till vänningen. Birthe står
~~och~~ kom ~~och~~ sticka ut alljämt
som i bedövning mot Anders.
Somme tar ett par steg fram mot
flickan.

107.

Del av Elisav budom med Birthe
och Anders.

Birthe ser mot Anders med sorg
och avsky. Han får antligen mel i
mun, börjar tala, då flickan tvärt vänder
sig om, brister i gråt och störtar ut
genom en ~~de~~ sidodör inåt vänningen.
Anders står ett ögonblick vilhelidig och

förtrivlat — går långsamt ut genom en dörr åt parksidan.

108.

Text: Folk, ^{som} ~~se~~ numera ^{var} så gott som
daglig gäst hos sognefogden
~~at började~~ ^{ford att nu är beredd}
~~konst~~ ~~med~~ ~~in~~ ~~drigt~~ ~~in~~ ~~den~~
~~för~~ ~~de~~ ~~världigt~~ ^{frä} ~~finne~~ ~~trickighet~~
~~en~~ ~~fram~~ ~~helen~~ ~~frå~~ ~~bonder~~ ~~och~~ ~~en~~
~~frå~~ ~~bonde~~ ~~bygden~~ ~~draggis~~ ~~nu~~.

Uppbländning av Folk som
~~med~~ ~~beund~~ ~~at~~ står med en krocketkälla
i handen och med beundrande blickar
ser framåt. Bilden vidgas åt
omfatta

109.

Krocketplan i sognefogdens trädgård.
Astrid och Falk spela krocket. Flickan har
slaget, går ~~flott~~ ~~ige~~ med sitt klot flott igenom

107.
~~Set on the road between ...~~
~~dem ...~~

en bäge, krockerar ~~Falks~~ ^{Falks} ~~klot.~~ ^{Falks klut.}
Man sätter foten på sitt eget, ~~sett~~ ^{ligger som} ~~går~~
~~och~~ ^{en} ligger intill motspelarens, ~~och~~
slår till. Falks klut rullar i stark
fart i riktning mot Oelme, studsar
mot hans sko och flyger upp på hans
vita benkläder, ^{lämnande} ~~slår~~ en dammfläck efter
sig.

110.

Närbild av Falk, som rycker till ^{en smula} ~~huvudet~~ ^(böjer sig)
~~huvudet~~ med ~~med~~ och ~~lägger~~ böjer borsten
av dammfläcken. Med ens avbryter han
sig, ^{da} ~~med~~ ^{han} ~~med~~ ^{får se} ~~en smula~~ ^{gent}.

111.

Närbild av Astrid, som ser på honom med
ett litet ironiskt leende. Hon ropar till
honom. "Set in en tur, du Falk."

112.

Krocketplan i sognepødsens trädgård.

Folk nickar, springer fram till sitt klot och börjar spela.

113.

~~Kö~~ Bibliotek på slottet.

Jägmästaren sitter med utmattad uppsyn i en stol och lyssnar till sin hustru, som sittande vid skrivbordet i myndig ton ger förvaltaren, en medelålders man av bondetyp, instruktioner. ~~Förvaltare~~
~~begär sig i stället~~

Krocketplan i sognepastors Trädgård.

Spelet fortgår alltjämt, då Birthe kommer med olycklig och förgreten uppsyn. Hon besvarar medt beredfulldmægtigens hälsning, rusar bort till Astrid, som orolig ~~ser på henne~~ ser på henne. ~~hon~~ Birthe viskar Astrid i örat: ~~Se~~ ~~sig~~ ~~för~~ ~~huru~~ ~~skulle~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~olycklig~~ — jag måste tala med dig. Astrid nickar vänder sig med ett par ursäktande ord till beredfulldmægtigen och går tillsammans med kvinnan. Folk ser en smula undrande efter dem.

Sumring bressi i sognefogdens
trädgård.

Astrid och Birthe komma in, sätta
sig på en bänk i bressan. Birthe,
~~är uttrötade i kraftig gråt, och~~ kastar
sig ^{gråtande} ~~snyftande~~ till väninnans bröst.

Sanna söker begrepa henne, frågar
vad som står på? Birthe börjar
snyftande berätta.

Vid huvudingången till slottet.

Anders står vid huvudingången dörr,
som öppnas. Petynten visar sig. Anders
ber att få tala med fästmästaren, men

avvisas av betynten.

Text: "Jägmästaren tar inte emot, men förvaltaren har visst något att säga er."

Betynten slår igen dörren. Anders står ett ögonblick villrådlig, vänder sig om och går nedslagen.

117.

Lumvig berna i sognefogdens trädgård.

Birthe slutar sin berättelse. Astrid säger migomting om, att kanske missförstånd förligger. Birthe skakar på huvudet.

Text: "Missförstånd, nej det ^{är} intet missförstånd. Far och jag säg ju alltsammans."

och jag vill aldrig, aldrig se honom mera!!!
Hon kräver en snyftning, stirrar förvirrad framför sig. ~~De båda väntarna~~
~~ses sig inte.~~ Astrid nickar, resignerat,

Birthe rycker med sig upp sig ur sina ~~svep~~
svorgens tankar, säger någonting om, att hon
måste hem. De både vännerna resa sig,
gå ut ur berran.

118.

~~Förvaltarens~~ Gäldskontor på Kavrebergsgård.

Anders står framför förvaltaren, som sitter
vid en fullpet i rummet och räknar upp ~~ett~~
några hundra kronor i sedlar. Förvalta-
ren skjuter sedelbuntan fram mot Nything
med blicken:

Text: "Här har ni er lön! Det är jägmästarens
ren uttryckliga befallning, att ni går en
kän från före ~~af~~ kvällen."

Anders tar mekaniskt pengarna, tar farväl
och går.

Det är brokettplanen i sognefogdens trädgård.

Falk sittit på en bänk, rökande en cigarett, då Astrid med allvettig min kommer tillbaka till honom. Han ser frigårda på ~~hennes~~^{hennes}. Han betänker sig ett ögonblick, säger då på:

Text: ~~Jag tror inte att jag skulle prätta för
tror inte, om jag berättar er allt. Jag
vetar inte om kanske ni vill ha
det. Jag har ju ett uttryck~~

"Stäckars Berthe, hon är så olycklig!

Men jag känner Anders och han aldrig till,
se han svikit henne. Jag litat på er
och skall berätta er allt, ^{igen} för ni
själv döma!"

Hon sätter sig bredvid honom och börjar tala.

120.

Vid toalettbordet i Elisäs budoar.

Elisa står vid toalettbordet, ^{beskrifva} ~~uppför sig~~ sig
~~med beskrifning~~ ^{nervin med} ~~ref-äktioner~~ en refrains.
- får plötsligt se genom fönstret.

~~Elisa~~

~~Man sätter sig bredvid honom och börjar
tala.~~

119

Anders runn i en gård af byggen på Kungshuset.
Anders sätter vid bordet i rummet, och
läser ett brev 121.

~~122~~

Vid en sidosingång till slottet från parken.

Anders står och talar med en kammar-
jungfru, lämnar denna ett brev. Kammarjung-
frun ~~lämnar~~ nickar, går med brevet
in i slottet, medan Anders med blicken
sin går ut åt parken.

~~111.~~

~~Del af ^{notte} J. J. J. vid ~~fulg~~ med ~~for~~
Bierthens ~~fulg~~
An~~

122
Vid ~~topplettlyvandet~~ i Elisas byrå.
~~vid skrivbordet~~ i ~~skrivstället~~.

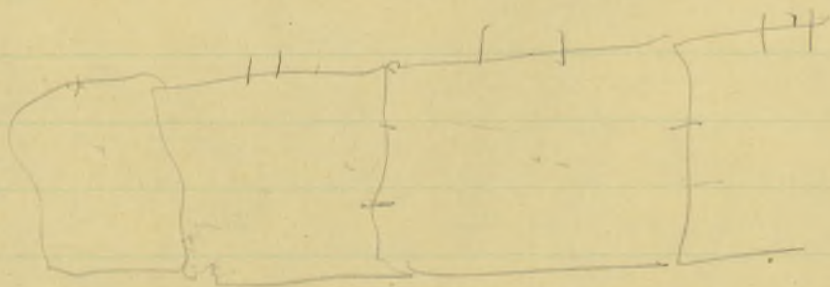
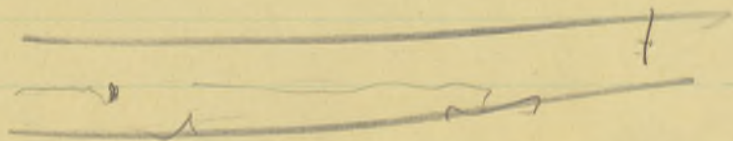
^{nåttor ifrån mig på skissören}
Elise ~~ses~~ ~~går~~ ~~går~~ hastigt ut
ur rummet.

~~124~~ 123

Sovrumskorridor på slottet med
trappa till nedre våningen i bakgrunden:

Kammarjungfrun ^{är} ~~går~~ med brevet i handen
från väg mot en dörr i korridoren, då
Elise, ~~kommande från trappan~~ dyker
upp bakom henne, stannar ^{vid byråsken} ~~från~~
~~skenen~~. Kammarjungfrun går in
genom dörren.

124,

~~125,~~

Trappansats med ~~fjärternisch, framför~~
 vilken en skulptur står.)
 Elise ser illfundigt, drar sig in
 bakom skulpturen i nischen
~~och i fjärdern~~, spejar fram.

~~126/125.~~

Vid dörren, där kammarjungfrun gått

in.

Kammarjungfrun kommer ut igen, fort-
 sätter längre in i korridoren. ^{utan brevet} Elise
~~kommer fram till dörren, går in genom~~
~~den de~~ hon förvunnit kommer, Elise
 smygande fram till dörren, ~~går in~~
 den ~~gläntan~~ ~~den~~ ^{den} ~~gläntan~~ ^{skjutet} försiktigt upp
 på glänt, ser in - öppnar den därpå
 helt och går in, dragande dörren igen
 efter sig.

127. 126.

Birthes rum på stället.

Elisa kommande ~~från dörren, ser sig~~ ~~stod sig öfver~~
sökande omkring i rummet, går fram
till toalettbordet, där det är kam-
maringfrun ~~stod~~ medförde brevet ligger
på en blicka.

127.

Vid toalettbordet: Birthes rum.

Elisa tar brevet, ser på detsamma
med blickar, som quistra av hat. ^(exakt, blickar brevet)
Hon stoppar det hastigt i barmen. I detsam-
ma kommer ett ljud från dörren henne
att rycka till.

~~De sätter sig nedan honom och börja
tala.~~

119.
Sed de spottsparken på väggen med den
Ninthes balkong.

Anders kommer, står och ser funderar
upp mot balkongen — ~~den är~~
~~här~~ — prekan tvingat, går

~~120.~~

128.

Birthes rum på stället.

Birthe kommer in ^{med brätt med slagen} ~~in dyg med slagen~~ uppå. Vid åsynen av ^{Elisa} ~~stygmodern~~,
som ~~ser~~ med ett leende av byskland
vänlighet går emot henne, säger
hon ja sig, ser källa mot stygomodern.

~~130~~ 129.

Närbild av Birthe och ^{Elisa} ~~stygmodern~~.

Elisa ~~ser~~ smiler bysklande säga:

Text: "Ja ja, där ha vi dig äntligen. Den
far och jag undrade verkligen
var du togit vägen."

Hon stryker flickan över håret. Birthe
rycker till som vid beröringen av en arm

130.

Birthes rum på slottet.

Elisa säger ytterligare ett par ord och lämnar rummet. Birthe ser hatfullt efter henne, sjunker ned i en stol, stirrar trötligt framför sig.

~~130~~ 131.

Hall på slottet.

Betjänten går stur och ordnar attelagen vid ett rikbord i hallen, då Elisa kommer fram till honom. Hon ger honom ~~inlämnat~~ brevet jämte en del inlämnade instruktioner. Trycker en sedel i hans hand. Betjänten lovar att göra sitt bästa, gå.

132.

Anders rum i en gäddflygel.

Anders håller på att packa, då betj.äntan kommer in, ~~gädder honom~~
brevet med orden:
~~brevet med orden:~~

Text: "Fröken Birthe bad mig lämna er
det här."

Anders tar brevet, ~~stirrar handfallen~~
~~betj.äntan~~
~~han~~ och bestört på det samma, medan
betj.äntan tvärt vänder sig om och går.

133.

Vid toalettbordet i Birthes rum på slottet.

Birthe sitter vid bordet stirrande på
ett porträtt, medan stora tårar droppa
ned från hennes ögon på det samma.

Birthe 134.

När bild ^(i det andra hand) av ett tårfläckat ^{amator} porträtt
av Anders i någon jättorosh situation.

135.

Vid toalettbordet i Birthes rum på stallet.
Birthe öppnar dörren ut en läda i bordet,
kastar med en förtrivlad röddas porträtt
i den vill riva sönder porträttet, men
ändrar sig, dörren ut en läda i bordet och
kastar med en förtrivlad gest porträttet
i densamma — skjuttes igen lädan.

138.

Wanför. Anders bostad i gårdsflygeln.

En espännarevagn, i vilken en
dräng just sitter upp Anders koffert,
håller. Anders kommer ut, sitter sig
upp bredvid körsvevnen i vagnen, som
skö bort.

138.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Även genomläser ~~de~~ sitt nyl. färdig-
skrivna telegram

Text (telegram) Julius Worm

Daladshuset

Köbenhavn.

Väntar er med störst behågenhet för ~~högst~~

~~Hon sätter sig bredvid honom och börjar tala.~~

137.

~~120.~~ Jägmästarens sovrum.
Vid en soffa i ~~stället för~~ ~~stället~~.

Jägmästaren sitter i soffan. Bredvid honom har Elise tagit plats. Hon talar så ivrigt och bevakande, utvecklade all den insmickerande ~~förtalning~~ ~~giss~~ älskvärdhet och tjuskerft, hon eljest pligga reservera för kavallerier ~~av de~~ yngre årsklasserna, och säger ~~starkt~~ ~~starkt~~ slutligen:

Text: -- ~~och~~ jag ber dig nu bara om en ^{enda} sak. Sätt mig på tillbaka mina musikstunder med Julius Worm. Inga kan åkompanjera mig som han! Han är nu i huvudstaden och kommer snart hit, om jag ber honom.

Jägmästaren ser på sin make och
~~och~~ som förtroende, ~~och~~ ~~medan~~ ~~hon~~
~~smått~~ ~~han~~ ~~företter~~ klappan genom
~~Text: "Och tack för Dertill. Han betag~~
ömt på kinden. Han ~~och~~ ~~smått~~ ~~Text:~~

säger: "Ja, ja min vän! Med munbrummet som du vill
Text: "~~Text: "Gör och tag också höj den där ^{han} ^{ligger}~~
~~Text: "Gör och tag också höj den där ^{han} ^{ligger}~~
~~Text: "Gör och tag också höj den där ^{han} ^{ligger}~~
efterom du nödvändigt önskar det." ~~Text: "Gör~~

Han ~~och~~ drar henne ~~och~~ till sig, ~~Text: "Gör~~
en stapp ~~och~~ ~~Text: "Gör~~
Hon biter hyrån det småt.
hans axel ~~och~~ ~~Text: "Gör~~
~~Text: "Gör~~ med halvslutna ögon ~~och~~
ett utmanande leende ~~och~~ ~~Text: "Gör~~
mottagande hans slappa grubbkys. Hon
rese sig därpå, nickar en gång hult
mot make och vändt sig om ~~och~~ ~~Text: "Gör~~
~~Text: "Gör~~ med ryggen mot denne för att lämna

rummet. Hennes älskvärda min förbyttes med
ens i en uppsyn av yttersta äckel och obehag.
Hon går en lilla mot dörren. Jägaren
sen ser i idiotiskt förakt efter henne
— stryker stolt sin mustasch.

Stavrebjergsgaard Velkommen!

Elise

Har stoppat telegrammet i ett
kupert, finger. ~~En~~ Kammer arjungfru
kommer in, får i uppdrag att ombesörja
detsamma.

138.

Vid grunden till sognefogdens träd-
gård.

Anders vagn håller utanför. Tytt
står han ~~i parken~~ i samtäl
med Astrid på andra sidan grunden

~~138.~~ 139.

Närbild av Anders och Astrid på
andra sidan grunden.

Hon räcker honom handen med
orden:

Text: "Jag tror er, Anders, och skall
tala med Birthe. Lita på, att ni
snart skall få höra ifrån mig!"

De skaka hand. Han går ut
genom gränden.

140.

Vid gränden till sognesfogdens trädgård.

Anders sätter sig upp på sin vagn,
~~och~~ som kör bort, Han vinkar farväl
åt Astrid, som vinkar tillbaka.
Avbildning.

Text: Livet på Havrebjerggaard gick
äter sin gilla gång. Fru Elisa
tillbragte de dyra i ända vid ^{sin} musik
tillsammans med Julius Worm, ~~var~~ vilken
sedan någon tid var gäst på slottet.
~~och~~ ~~var~~ spel äro tycktes skändas
Birthe en smula förstärkt.

Upplyftning av salong. åt Terrassen
 på slottet. Vid ett bord vid glasdörren
 till Terrassen ~~stod~~ ~~in~~ ~~en~~ ~~stör~~
~~flygel~~ sitta Elisa, Birthe och Worm
 vid kaffet efter middagen. Betjenten
 kommer fram till fru Elisa, säga nå-
 gonting. Fru Elisa med missnöjd min
~~sig~~ ~~något~~ ~~midan~~, säga ett par ~~ord~~
 till Worm, reser sig och går in i rummet.

Text: Livet på Kavrebyegården gick åter sin
 gilla gång. Julius Worm ~~besökte oss på~~
~~gården~~ ^{Lilla} var Julius Worms gäst på stället
 och fru Elisa ~~tillbragde dagarna~~
 tillbragde dagarna i ända vid
 musikken

Text: Jägmästarens hälsotillstånd hade
 efter den sinnseröelse, han fått
 utstå ytterligare förvärrats.

~~Vi stannade i jägmästarens rum.~~

Jägmästaren belsittes i sängen. Han
~~ser tillräckligt och utdrömd ut.~~ På en
 bänk, ~~och~~ placerad på ett över
 sängen sprunt sjukbord, står en tallrik
 fruktsoppas och ett glas vatten, som
 den sjuke utan entusiasmen ville på
 att förtära, då Elise komma ^{fram till honom}
 Hans ^{ansikte} ~~ansikte~~ ~~öppna~~ lyses upp av ett
 litet leende och han säger:

Text: Jag önskar bara ditt sällskap
 till dinerna, kära vän."

Han gör en en gest mot anrättningen.
Hon sätter sig med en sur min
vid en stol bredvid sängen.

143.

Del av salongen intill terrassen.

Worm ~~har~~ ^{ser} ~~satt~~ ^{stansfull} sig vid flygeln, ^{med} ~~och~~ ^{offe}
~~han~~ Birthe, ^{som} ~~äro~~ ^{sitter} ~~hvar~~ ^{dröm-}
mande.

144.

Vid sängen i jägmästarens sovrum.

Jägmästaren ~~tar~~ ^{och} ~~praller~~ ^{praller} ~~hustruns~~
hand i sin, smeker densamma, säger
inte något

Text: "Ja, blir min ketsa inte bättre"

få vi nog avstå ifrån. att bo i New-
staden i vinter."

Eller flamma upp: ~~se~~

Text: "Ja, du får kanske avstå, men
inte jag. Det inbillar dig väl inte,
att jag gift mig med dig
för att bli sjuksticker under
resten av mitt liv."

Hon reser sig häftigt upp. ~~Man~~
~~ser~~ ^{Man} ser på henne smätsamt överraskad,
vill säga något, men hon vänder sig
tröt om och går. Man ser ~~de~~ ^{de} bestört
efter henne.

145.

~~Edvin~~ Worm för dörren till salongen
intill terrassen.

Elisa kommer, bejder sig med ~~en~~
~~en~~ di hon får se.

146.

Edv av salongen intill terrassen

Worm ^{fetter handen på} ~~avvänder sig~~ i sitt eget
~~han~~ ser på Birthe, som ^{alltjämt} ~~bitter~~ ^{i tanken}
med fuktiga ögon, ~~fattar flickans~~
~~hand.~~ säger:

Text: "Ni är olyckliga, fröken Birthe."

Birthe nickar stum, med en väntlig blick
på den frågande. Han minnar tala, di

han med oss ändran sig, släpper flickans
hand. Elisa kommer fram till
dem ser på de båda. Worm ~~ser på~~
~~sig åter mot flygeln, glänsande~~
~~ackord, men bryter sig snart igen.~~

~~Han reser sig, säger till fru W.~~
~~ta de ord och gå. Elisa ser efter~~
~~honom med en underlig ser bevärad~~

ut. Elisa säger:

Text: "Jag nu är väl tiden inne för
~~ni bors de mig för att ackompanjera~~
~~mig till ^{den lille munkstund} stora loia,~~
~~~~Julia~~ Men Worm."~~

Worm nickar ~~entusiastiskt~~ ^{utgå entusiasmen}, reser sig, bugar
sig för ~~den lille munkstund~~ ^{den lille munkstund} Birthe ~~och till~~

147.

Wanför glasdörren till salongen
på terrassen.

Astrid står ~~utanför~~ ^{vid sidan av dörren} leende ~~öfver~~
~~in~~ försiktigt spejar de in
genom densamma.

148.

Sil av salongen intill terrassen.

Elisa går ~~in~~ tillsammans med Worm.
Astrid ~~visar sig i dörren till~~ ~~ut~~ genom
dörren ~~in i~~ ^{in i} rummet. Astrid visar sig i
glasdörren till terrassen, spejar leende in.
Hon finner luften ren, springer
hon in till Birthe, ~~vars~~ ^{vars} ~~öfver~~ ^{öfver}
ett ögonblick upplyses av ett leende vid

åsynen av vännen. Astrid stä-
rmen om Birthes liv, och de båda
flickorna gå tillsammans ut
på terrassen.

149
Text: I en slottsflygel hade
fru Elisa låtit inreda ett
praktfullt musikrum, till vil-
ket endast hon själv och Julius
Worm hade nyckeln.

Musikrummet, ett ~~praktfullt~~ ~~inredt~~
~~med~~ ~~alla~~ ~~handla~~ ~~re~~ ~~musikinstrument~~
~~där~~ ~~bland~~ ~~ett~~ ~~stora~~ ~~art~~ ~~st~~ ~~moder~~ ~~flygel~~
~~berett~~ ~~fr~~ ~~id~~. På hyllan krans väggarna

~~149~~
Utanför en dörr i slutet av en korridor.

Elisa och Worm komma. Han tar
upp en nyckel och ~~öppnar~~ ^{står upp} dörren,
bakom vilken ett musikrum skymtar.
~~Han~~ Elisa stiger in, följd av
Worm. Dörren slutas efter dem.

149a.

Musikrum, mycket fullt inrett
med alla handa musikinstrument, däribland
ett storartat modernt piano. På hyllor
kring väggarna ligger noter och

~~ligger~~ ~~och~~ andra musiker
Elisa och Worm komma in.
Musikern slår upp ~~flygeln~~ ^{pianon}, vänder
sig ~~samt~~ ~~från~~ ~~Elisa~~ ~~skärpt~~ ~~betraktelse~~
~~honom~~ med benvänd uppsyn mot fru
Elisa, som skärpt betraktar honom.

130.

Under ^{stränd-} ~~sol~~parasollen på Terrassen

De båda flickorna sitta i en
soffa. ~~den~~ Astrid talar inträngande

till Birthe, som med fuktig blick lyssnar
till vänninnans ord. Astrid tystnar.

Birthe nickar allvarlig, men med en glimt
av förspett i eget ^{ans} ~~ans~~ ~~uttryck~~.

Text: Näret, ~~sig~~ ^{sig} Anders, att jag skall höra på

konorn

Astrid, glädjestridande klappar väninnan
få kinderna, ^{ger henne en kyss.} "Ja skall du få se, att
allt åter blir bra!" ^{Derthe smått.} ~~Derthe smått.~~
~~Derthe smått.~~ ~~Derthe smått.~~ ~~Derthe smått.~~
~~Derthe smått.~~ ~~Derthe smått.~~ ~~Derthe smått.~~
kommer henne att säga goda ord
äter tala, avbryter sig med en kyss
uppiat och gör med en gest mot
slottfasaden väninnan en fröge.

151.

Bild av en öppet förster i en slotts-
flygel.

152.

Under strandparasollen på terrassen.
Derthe säga:
Text: "Det är Julius Worm!" ^{Trycker den inte} ~~Derthe säga~~

att han spelar förtjusande, 2^{de}

Astid nickar. De båda flickorna lyssnar
till musiken.

153.

Musikrum.

Worm sitter vid ^{pianot} flygeln, spelar
betrygt och jäktande. Elise, ~~de~~ ^{hålls}
sittande på en duchätel i rummet
lyssnar ~~och~~ ~~med~~ ~~en~~ ~~stilla~~ ~~och~~ ~~orolig~~
till tonerna, ^{menar} blivande på en cigarett.

Med en ~~stilla~~ ^{sätta} hon sig ^{helt} ~~kraftigt~~ upp,
säger med sin ~~småleende~~ ^{indomnickande}
småleende något till Worm, som
avbryter sitt spel, reser sig och går
bort till henne.

154.

Vid trappan från terrassen ned i parken.

De båda flickorna ta farväl
av varandra. Astrid springer
nedför trappan, vinklar sig
om och vinkar glatt till väninnan
som vinkar tillbaka, och förtvinnas
i parken. C. obbländring.

155.

Text: Anders Skitting hade ^{föte} ~~stigit~~
tillfällig anställning hos en
lantbrukare omkring en halv
mil från Hårsebjergsgård.

Potatisiker.

En par flickor och en halvuxen
projke bitla på att ~~bygga~~
kupa potatis. Anders står bred-
vid och granskar arbetet. En
flicka kommer och säger, att det
är ni som vill tala med
monon. Anders nickar, ^{svaret} ~~säger~~ ^{att} han
skall strax komma. Flickan springer
bort. ^{efter} Anders säger ett par ord till
en av flickorna, går ^{Anders} ~~likaledes~~.

156.

Utörför boningshuset till en bond-
gård.

Astrid står ^{ställt mot} ~~med~~ en cykel ~~och~~

Stoftatipsäcker

En för mig och för Katarina
hitta på ett litet stycke
bredvid och grannar deras arbetes.

156a.

Vid vallgraven i stoftsparken.

Birthe kommer, sätter sig på en
bänk vid ~~g.~~ vallgraven, tar upp ett brev
ur barmen ~~för att~~ och läser det samma
med ~~en~~ glädjestrål i lund min.

Text: (avbländad del av brev med Astrids stil)

Jag hämtar själv Anders, och du kan
vänta honom, mera troligt och älskande än
negon sin på den tid och plats, vi utelade
igen

Astrid

pratar med ett treårigt flickbarn,
som visar henne sin docka, då
Anders kommer, hälsar. Astrid
nickar glatt.

Text: ~~○~~ Följ nu genast med till

Harvelbergsgård! Birthe vill tala
med dig."

Anders strilar ^{uppi} i våldsam glädje,
medan Astrid fortsätter att tala,

~~Harvelbergsgård.~~

~~Vid skrivbordet i~~ ^{Vid skrivbordet i)} ~~Harvelbergsgård.~~

Falk ~~sitt~~ i skjortärmarna
sitta vid skrivbordet. Han ser
med melankolisk min på ~~sin~~ ^{sin} ~~nya~~ ^{nya}

Birthe ser glett, stappian åter ned brevet
I det samma rycker hon till ~~med den~~ ~~med sig~~
med ängstlig min vid åsynen av ett
stuggigt förvildat mans huvud,
som ~~ett~~ ~~blick~~ sticker fram bakom
ett träd vid stranden på andra sidan
vallgraven. Huvudet försvinner åter.

Birthe stirrar förkräckt mot trädet
och strax därpå synes den stuggige
karlen, bärande något, som närmast ser
~~ut~~ ^{ut} som några hopbrutade läppar,
smugga sig bort ~~f~~ och försvinna
in i parken. Birthe ser lättad ut,
reser sig.

157.

Vid skrivbordet i befredsordningskontoret.

Folk i skjutärmarna sitta vid skrivbordet. Man ser med melankolisk min på några rapporter, sträcker på sig gäspande, lämnar handlingarna till den väntade skrivaren med ord:

Text: "En fybblirumil, två fortkörningar
med automobil och en otänd cykellykta!
Och sist strunt tar de hit en vuxen
man från huvudstaden för att
reda ut!"

Skrivaren nickar tovt, tar handlingarna - går.

~~Skriver en nicken tomt, tar Anthonysmal
gär.~~

158
Landsväg ^{i närheten av} ~~huvudfogdekontoret,~~
^{som skrymte till oss}
Anders och Astrid komma cyklande -
starna. Astrid ~~trappas~~ ~~av~~ ~~sin~~ ~~cykel,~~ tar
färväl av Anders och önskar honom
lycka till. Han fortsätter vägen, ^{färd}
medan Astrid ~~tar~~ ~~av~~ ~~in~~ ~~i~~ ~~gallin~~ ~~snöt~~
~~snöt~~ ~~huvudfogdekontoret.~~

159
Det är huvudfogdekontoret
~~Huvudfogdekontoret.~~
^{sin} ~~skrivbuden~~ / ~~tar~~ ~~sin~~ ~~rock~~ ~~som~~ ~~ligger~~
Falk reser sig, ^g ~~går~~ ~~bort~~ ~~till~~ ~~en~~ ~~100~~ ~~alder~~
^{från} ~~en~~ ~~stol~~ ~~bredvid~~ ~~skrivbuden~~, ~~vill~~ ~~snitte~~ ~~den~~ ~~från~~ ~~sig~~, ~~den~~ ~~han~~
~~får~~ ~~i~~ ~~rummet~~ ~~han~~ ~~nu~~ ~~som~~ ~~av~~ ~~och~~, ~~upptäck~~
^{för} ~~reser~~ ~~upptäck~~
med ^{för} ~~för~~ ~~g~~ ~~en~~ ~~knapp~~ ~~häng~~
lös i densamma

160.

Närbild av övre delen av rocken i
Falks hand. Översta knappen under
rockslaget hänger lös och dinglar.

161.

Sed av herredsfogdekontoret.

Falk står ett ögonblick räddlös, går
~~tillbaka till skrivbordet öppnar en låda~~
~~i densamma rycker~~ ~~med~~ resignerad fri
axlarna. Han går tillbaka till skriv-
bordet, öppnar en låda i detsamma och
går upp i träd.

162.

Utåfön ingången till herredsfogdekontoret.

Cestrid kommer, ~~se~~ ~~at~~ koppar av
cykeln, ställer den vid trappan och går
in i huset.

Del av herreds- och dekontoret.

^{i stängställen vid skrivbordet, som}
 Herredsfuldmästaren ~~framläsa~~
~~satt ynkligt min med ett trädens triden~~
~~genom syrisägat, som märken~~
 Han vänt ~~får~~ ^{sjdan} ~~från bordet~~, framläsa
~~färdigt~~ med ynkligt min med ett
 trädens nälen på träden, ~~och märker~~
 inte Astrid, som kommer bakom honom
 och några ögonblick röd i alleten
 hans ansträngningar. ~~han säger till hon~~
 Med ens hoppar hon upp och sätter
 sig på skrivbordet bredvid honom,
 säger goddag. Han rycker till, sticker
 sig i fingret med nälen, slår med
 det armet i luften, ^{ner ner sig} Astrid ser bestört

ut, tar hans hand och granskar
skadan. Han ser förtjust och
beundrande på Perme, säger:

Text: ~~Ja~~ "Tack friken, men jag tror
inte det är någon fara för livet."

2) (Oppf.)
Han ser på honom smitt snopen, slip-
per hans hand. Med ena ler han
äter säger:

Text: "Och medan ni sitter här och ~~äger~~
symansell, har jag ~~utträtt~~
~~stora saker~~ Anders Skitling är nu på
väg upp till Birthe, och snart är
allt bra igen mellan dem."

Herredömdmäktigen infaller. "Det var
ju roligt." Astrid böjer Skitling.

164.

Text: ~~Fredrika~~ Vid närmare eftertanke fram
från Elise det blott att i min
min söka sluta över sitt obekvämliga
uppträdande ~~under~~^{av} gärdagen.

165.

Vid pianot i musikrummet.

Worm sitter med mekanisk
sinn, spelar riktigt i behaglighet med
sin sinnesstämning.

165a.

Korridor utanför Birthes rum.

~~Elise kommer~~ ~~Elise~~ Kammerjungfrun
går uppåt korridoren, reser på den mattan
~~Elise~~ med en dammsugare, då
Elise kommer. Kammerjungfrun
vänder sig bakåt och ser Elise
gå in genom ~~den~~ ~~den~~ dörren till
Birthes rum, som står öppen.

165.
Vid middag i musikrummet.
Worm sitter med melankoliskt
syn, spelar något i enlighet
med sin prinsessstämning. ~~☺~~

166.
Birthes rum

Birthe står med lydelig min framför
Toalettspegele, ordnar en ^{spets-}schal
omkring sin hals. ~~Vid hennes~~ ^{Bredvid henne}
på bordet ligger Astruels brev. Elisa
kommande in genom den öppna dörren
åt korridoren, ^{närmar sig} ~~går~~ utan att flickan
märker henne, ~~far~~ bakom henne. Vid en
rörelse av Birthe sopar schalen med
brevet ~~h~~ på golvet. Elisa, ~~hög~~ alltså

obemärkt, böjer sig ned och tar
upp det sanna.

167

Närbild av Elisa, som kastar en
blick på brevet, studsar — glom-
läser hastigt det sanna

Text: (avbländad del av brev med
Astrids stil)

Jag hämtar själv Anders och ~~du kan~~
~~afgäta honom~~ ^{dit man} ~~han~~, ströfast och älskandes
dig än någon sin ~~frände~~ ~~frände~~
~~frände~~ och plats, vi avtalade igår.

Astrid

Elisa glommar upp i våldsamt
raseri.

Vid toalltborden i Birthes rum.

Elisa talar häftigt till Birthe, som bestört vänder sig om. Styvmodern grekar på brevet med ett hänfult beende.

Text: "Jaså, ~~du understår dig~~ ~~bakom din~~ ~~föräldras~~ rygg du understår ^{dig} än bakom dine föräldras rygg underhålla förbindelse med denne skunk, som förolämpat mig — din svor?"

^{ut handling och vill} Birthe flammnar ^{ogilldassant upp} ~~häftigt~~ ^{strjcker} till ~~att~~ ^{rycker} ~~läsa~~ ^{det} ~~sitt~~ ^{svaret} brev. Elisa ~~rycker~~ ^{rycker} ~~det~~ ^{det} ~~svaret~~ ^{svaret} häftigt åt sig.

Text: "Brevet behåller jag. Din far skall få svart på vitt"

Ja vad du går för ... "

Hon förtätter rasande ute Teta.
Birthe står framför henne med av
hat och sinnlös rörelse gristrande ögon.

169.

Vid en sidogrind till slottsparken.

Anders, som ställt sin cykel ifrån sig
vid grinden, går oroligt väntande, ser på
klockan. Han ~~sätter~~^{döljer} cykeln ~~bakom~~^{bakom}
~~stigen~~^{en} buske — går genom grinden in
i slottsparken.

170.

Medanför Birthes balkong vid
vallgraven.

Anders kommer försiktigt smygande, stannar
bakom en buske, som hatet döljer

^(mellan ett par gränser)
konem, ~~och~~ spejar } frändsam uppe mot
balkongen.

171.

~~Herredsfogdekortet~~

Vid skrivbordet i Herredsfogdekontoret.

Astrid sätter alltjämt ~~sig~~ ^{sin} skrivbordet
i samtal med Falk, som ^{står} teget plats
i skrivbordstolen. Herredsfuldmäktigheten
ser på klockan, ~~ser~~ ^{reser} sig med orden:

Text: ~~"Hej"~~ "Ni ta vi väl ~~vi~~ som vanligt
vår lille skogs promenad, fröken Astrid.

Och sedan ~~tilltalar vi mig~~ ~~men~~ ~~att~~
hjälpes vi mig säkert att ~~vi~~ ^{resten}
än angenämt sätt bli ihjäl ~~te~~

och ~~den~~ ¹⁴ härligt i den lantliga friden.

Artrid ser allvarligt på Falk, svarar:
Text: "Det är bestämt inte bra för er,
att ha politiet att göra hos Falk.
Tänk vad jag ~~skulle önska~~ ~~skulle önska~~ ~~skulle önska~~ ~~skulle önska~~ ~~skulle önska~~
stort kriminalmil, som tog all
er tid och alla ^{er} krafter i anspråk,
skulle göra er gott."

Falk ser, gör en avväjande gest.
"Gud bevara oss, fräcken Artrid."

Jägmästarens förman.

Jägmästaren, otålig sittande i säng,
ringa. Kammarjungfrun kommer in.
Jägmästaren ger henne en vacker
text: "Sök upp fröken Birthe och bed
hennes genast komma hit"

Kammarjungfrun nickar, går ut.
Jägmästaren sjunker utom ettas tillbaks
mot kuddearna.

172.

Sel av Flottsfaerd med Birthes balkong.

Anders med den yttersta fasa mälad
i sina drag ~~kommer~~ rusar inifrån
Birthes rum ut på balkongen,
~~han~~ kastar sig hastigt över dess
barriär och klättrar ned på
marken — ~~och~~ springer mot vallgraven

173.

Vid vallgraven nedanför balkongen

Anders kommer rusande fram
till vallgraven, kastar sig i vattnet
och simmar över till andra sidan,
— försvinner springande i parken.

~~178~~

Properly by hand
Richardson

174.

Jägmästarens sovrum.

Jägmästaren ligger i sängen, ^{nervös} ~~starkt~~
 jlockande med bänderne på täcket,
 då dörren går upp, och Birthe
 kommer in. Hon ser nervös och uppi-
 setsad ut, hälsar på fadern och
 sitter sig på en stol vid sängen.
~~Jägmästaren~~ ~~han~~ ~~berome~~ pekare på boken på
 nattduksbordet, som Elise läst i.
 Flickan tar boken.

175.

Vid sängen i jägmästarens sovrum.

Birthe ~~med spänd~~ läser högt ur
 boken, ^{med smida döjande} ~~med smida döjande~~ ~~den~~ ~~sinnes~~
 rörelse, som behärskar henne. Jägmästa-
 ren lyssnar med apatisk uppmärksamhet.

Jägmästaren

Eller sitter vid makens sjukbädd,
läser med uttråkad min högt för
honorn en en bok - avbryter sig,
tar sig åt huvudet och säger:

Text: "Du får ursäkta mig, Niels, men
jag har en sådan huvudvärk,
att jag känner, att jag måste gå
~~ut~~ ligger mig. Men jag
ska skall sända Birthe in till
dig." — "Ja, visst, kära vän!"

Jägmästaren nickar. Han reser sig,
nickar mot maken, går ut.

176.

Parti av landsövning.

Anders ^{går fram} jagar i vid fart framåt
landsövningen för sin cykel. En bonde,
som han möter, vänder sig om, och undrande efter honom.

177.

I korridoren utanför dörren till
Birthes rum.

Kammarens yngling kommer (med en karefull
friskt vatten eller dryckelse), knacker på
dörren. Då ingenting höres inifrån, går hon
in i rummet. Strax därpå kommer ~~hon~~
hon ut igen med en uppsyn av ~~vid~~ ytter-
sta förfäran — rusar ned till korri-
doren mot trappan.

178.

Hall på slottet.

Betjänten sitter i en länstol vid ett förtä,
slott ägnande i en tidning, då de vettskränke
kommarsjungsfrun, kommande från trappan
till andra våningen, ~~kom~~ reser fram till
honorn. Hon böjes häftigt tala.
Hon reser sig bestört.

179.

Jägmästarens sovrum.

Birthe ^{nervösaren} ~~fortsätta alltjämt~~ ~~an~~ an nija-
sin, fortsätta alltjämt sin läsning,
då dörren går upp och betjänten
kommer in utan att knacka. ~~Hon~~
~~han~~ ~~Birthe~~ ~~sa~~ ~~den~~ Han böjes med
bestört uppsyn att tala. Jägmästaren
sitter sig med ~~en~~ förfärad min upp i

178.

~~Jägermeister~~

sänger, medan Pirthe ger till ett utrop
— skakas av en vildsam rykning.

180.

Utåföri dörren till musikrummet.

Worm kommer ut, ~~stänger~~ stänger
från rummet, stänger dörren efter
sig, fortsätter fram i korridoren.

181.

Hall för plottet.

Worm ~~kommer~~ ~~stänger~~ ~~dörren~~ ~~efter~~ ~~sig~~
~~och~~ ~~går~~ ~~in~~ ~~i~~ ~~hallen~~

Förfrägar bekräftning av båda sörskan W. Skiller
ske och ett par juvö, en d

sänggen, ~~den~~ sedan ~~den~~ ge till
en uttypp ~~skapas~~ av en vild och
rysning.

181.

Del av hällen ~~den~~ på stället med utgångsdörren.
~~Del av hällen vid dörrarna i hällen på stället.~~
~~Häll på stället.~~

Förfränd ~~den~~ friga betj. äring av
både könen (hushållerska och
ett par friga; ^{en} kuska och en rid-
knekt t. ee.) ^{sorter} ~~den~~ omkring
förvaltaren, ^{de Worm, kommande utifrån,}
~~den~~ som ~~ingen~~ ~~stas~~ ~~fattar~~ ~~svikoför~~
till en ~~vid~~ ~~på~~ ~~en~~ ~~litet~~ ~~bord~~ ~~stående~~
~~telefon,~~ ^{Tal} ~~ingen~~ ~~stas~~
sig till de andra. Man vände sig till
samman jungfrun med de friga, vad som
står på?

182.

Närbild av Worm och Kammarjungfrun
i källan.

Kammarjungfrun meddelar Worm,
vad som hänt. Denne står ett ögonblick
som barnsligen. "Det, det är väl
inte möjligt!" Han gör henne ytterligare
en fröja, men hon tystar honom
hastigt, pekande mot dörren.

183.

Vid ett litet bord bredvid dörren, på
vilket en telefon står.

Förvaltaren fattar mikrofonen,
talar ivrigt i telefonen.

184.

Del av herredsfogdekontolet med
skrivbordet och ett fönster.

Astrid ~~sitt~~ uppkleven i fönstret, håller
på att sy i knappen på herredsfu-
mægtigens rock, ~~dena stäp på i chattr~~
~~håll~~ medan hon omtrent pratar
med Falk som med beundrande blickar
följer hennes arbete, då det ringa
i telefonen på skrivbordet. Han
går bort till densamma, tar mikrofo-
nen.

~~184~~ 185.

Vid skrivbordet på herredsfogdekontolet.

Falk lyssnar under stigande bestört-
ning i telefonen, svarar några ord, ~~han~~
ännu ett par ögonblick i mikrofonen, ligger

~~1818~~

~~Hermed sendes i herredaførd-~~
~~kontoret~~

med denna.

18 B.

Vid fönstret i herredsfogdekamreren.

Astrid har begått sig i sitt syarbete,
ser undrande mot ~~den~~ Falk, som i det-
samma med allvarlig min kommer
fram till henne. Han ^{ett ögonblick} fixerar flickan,
vilken åter slutar upp med ett ~~ny~~
~~ögonblick~~, säger därpå:

Text: "Ni önskar mig ^{för en stund sedan} ett riktigt stort krimi-
malmit, fröken Astrid. Och ~~du~~ ⁿⁱ har ^{nu} blivit
bönhörd över hovan." ~~Från~~ ~~Bojner~~ ~~är~~ ~~från~~
nem ~~det~~ i sin styg ~~och~~ ~~stillas~~ rum-
~~efter~~ ~~att~~ ~~så~~ ~~så~~ ~~lång~~ ~~men~~ ~~skad~~!

Astrid med orolig min friga i vrist,
vad han menar. Falk fortsätter:
Text: "Fru jägmästarens man Römer
har blivit funnen död i sin
styo-dotters rum — efter all
sannolikhet mordad!"

Astrid med förfärad uppsyn, hop-
par ned ur förstärkarmen. Falk
rycker till sig sin rock, ^{hög vilken} ~~hög vilken~~
tråden med nälen ~~och~~ hänger fast vid
den ~~förstärkarmen~~ knappt fästa knapp.
Han sitter på mig plaggat, hastigt
skitande av tråden.

187.

~~187.~~

Heredafogdekontolet.

Falk skyndar bort till dörren
till skrivarens rum, öppnar densamma
och ropar in åt. Skrivaren kommer
ut, ~~han~~ får besked om vad som inträffat.
Astrid ^{följer in} snälls ~~en~~ spänning, vad som
föregår. Bilden bländas av.

188.

Text: Tjugominuten senare var Falk framme
vid skideplatsen för dramat.

Uppträdning av korridoren utanför Birthes
rum på slottet.

Betjänter för Falk, åtföljd av sognefog-
den och två ~~pol~~ lantpoliser fram
till dörren till rummet. På avstånd bakom
dem trängas betjäningen, däribland Worm, i myfi-
ken spänning. Falk öppnar dörren,
går in tillsammans med sognefogden och
den ene polisen, medan den andre
stannar utanför dörren, ~~vilken följer~~
^{som stänges efter}
~~frånslut~~ dem.

189.

Diathes rum på slottet.

Falk, åtföljd av sognefogden och politiska
stapelns stanna vid dörren ett ögonblick
ser in i rummet. Strax vid ~~den~~^{den}
sidan av den öppna balkongdörren
ligger i strimman av eftermiddagsolen
Elisas lik. Kroppen är kastad till
sidan med huvudet vänd neråt. I
~~na~~ ~~synes~~ ~~na~~ ~~synes~~ ett hål
övergjutet av blod som redan börjat
stelnat. Falk ~~går~~ ^{går} ~~konstapeln~~ ^{konstapeln} ~~tecknar~~ ^{tecknar} ~~ett~~
stanna vid dörren, böjer sig ned bredvid
liket, upplyfter dess huvud. Sognefog-
den, som likaledes går fram till den döda
ryser häftigt till, går ut på balkongen.

193.

Birthes rum på slottet.

Poliskonstapeln väcker Falk det vita ticket över Birthes säng. Senne ~~över ticket~~ övertäcker hämmen ~~ticket~~ liket. Sognesfogden kommer in brätten, vad han ~~ser~~ upptäckt. Han och Falk gå tillsammans ut på balkongen.

194

Frögästarens sovrum.

~~Birthe~~ Birthe pryslar om frögästare, som ~~med frögästarens blick~~ ~~med frögästarens~~ ~~uppsyn~~ ^{sitter upp} ~~ligger~~ i sängen, medan Astrid ~~ligger~~ djupt deltagande står bredvid. Den gamle herra säger ~~inmigtigt~~ om, att han skall försvika sova. De ~~lilla~~ ~~flickorna~~ Birthe nickar,

194

Jägmästarens sovrum.

Jägmästaren sittande upp i sängen, lysande
med det största ^{no} till betjänten, som ~~händer~~ ^{avslutar}
~~som förr~~ i ~~stället~~ sin redogörelse för
vad som förriggå i stället. Den gamle
herren ~~här~~ med uppflammande energi
vänder sig till Birthe, som ju inte Astrid
är ~~en~~ ^{inne} hos fadern och säger:

Text: "Ni får ~~ansöka~~ ^{mig} flickor, men Olsen måste
hjälpa mig att stiga upp stavel."

Birthe, orolig, ~~säger något~~ ^{söker ursälda fadern.} ~~att~~ "Det
går aldrig an, pappa." Men ~~den~~ ^{Jägmästaren} är
beständ. Birthe och Astrid går ut, medan
betjänten går fram till sängen.

~~195~~ 195.

Pinthes rum på stället.

~~Sognefogden steker~~

Falk och sognefogden kommer
åter in från balkongen. Sognefogden

säger:

Text: ~~Saken~~ synes mig enkel nog.

Mördaren har kommit in från balkon-
gen och åter försvunnit samma väg."

~~Det är alltså [delat] [delat] [delat] [delat]~~

~~195~~ 196.

Närbild av Falk, som står tankfull
medens föräldras häns min. Bilden
företas.

197/197.
Vid skrivbordet på herredsfogdekontoret.

Astrid, sittande på bordet, säger
leende till Falk, som står bredvid
~~hennes~~ henne med mål och tråd i handen och
Text: ~~och jag är en~~ ^{och jag är en} ~~och jag är en~~ ^{och jag är en} ~~och jag är en~~ ^{och jag är en}
~~och jag är en~~ ^{och jag är en} ~~och jag är en~~ ^{och jag är en} ~~och jag är en~~ ^{och jag är en}
Stilling ~~är~~ ^{är} nu på väg till Birthe, och
som att ut att bli igen mellan dem.

Herredsfuldronerytteren rifeller. "Det var ju riktigt
Astrid höjer blicken.

198.

Birthes rum på slottet.

Falk ^{vänder sig} ~~säger till~~ ^{mörkeliten} ~~säger till~~ ^{mot} sognefogden:
Text: ~~"Sådan~~ ^{"Sådan} ~~bedrag~~ ^{bedrag} ofta nog, och vi få
~~akta oss för~~ ^{akta oss för} ~~förhastade~~ ^{förhastade} ~~skrivsaker,~~ ^{skrivsaker,}
sognefogde!"

~~Sognefogden~~ ^{Sognefogden} ~~säger~~ ^{säger} ~~sig~~ ^{sig} ~~gentag.~~ ^{gentag.} ~~De~~ ^{De} ~~både~~ ^{både}
~~han~~ ^{han} ~~fortviller~~ ^{fortviller} ~~undersøringen~~ ^{undersøringen} ~~er~~ ^{er} ~~rummet,~~ ^{rummet,} ~~bitte~~ ^{bitte}
~~er~~ ^{er} ~~sognefogden~~ ^{sognefogden} ~~og~~ ^{og} ~~at~~ ^{at} ~~nu~~ ^{nu} ~~summe~~ ^{summe} ~~af~~ ^{af} ~~fejde~~ ^{fejde}

Sognefogden rækker. Falk fort-
sætter undersøgningen av rummet,
bitrædt av sognefogden.

199a.

Vid sängen i jägmästarens sovrum.

Bety. änta håller på att hjälpa
jägmästaren med ^{halsvård} klippelsen.

~~Den~~ Denne sitter i en länstol
vid sängen och gör vilde grimaser av
sin änta, då tjänaren sätter på ho-
nom hans tofflor. ~~Den~~ Denne rikan
därvid vilta med en bok från matt-
dukbrädet, som faller på den
gamle herrns lilla tejpets. Jägmästa-
ren utbrister i en ed, fiktur
vilt med sin gummi doppförsedde
kapp ~~skap~~ i luften.

förbrytaren får tid att sitta sig i sikaknet.
Endast ett naggant utgivande av alla
personer och förtärd för ständigt uttryck för
batter kan

200.
~~200.~~

Vid skrivbordet i biblioteket.

Falk sitter vid bordet, ~~talas i~~ ^{lyssnar på} lyssnar i telefonen. Predvid honom står ^{och den ene politikonstapeln} sognefogden, avvaktande.

~~200.~~ 201

Vid en väggtelefon i en läkares ^{mottagningsrum} ~~arbets~~

En läkare, klädd i kinnrocke, står och talar i telefonen:

Text: "Jaggar förstär, ut saken bildskan och
skall komma och verkställa den vilts-
liga obduktionen i morgon bitida."

202

Vid skrivbordet i biblioteket.

Falk svarar ett par ord i telefonen, lägger ifrån sig kuren. Han vänder sig till sognefogden med orden:

Text: "Det är så nog bäst att vi tar kontakt Larsen med er och får och hämta Anders Skitting. Jag skall förhoppningsvis kunna säga till er så länge."

Sognefogden nickar, går mot dörren ~~för~~ hämta konstapeln.

204

Bibliotek på spottet.

Falk ~~får~~ ^{och hämta} sig till rätta vid skrivbordet. Sognefogden ~~kommer~~ ^{och hämta} fram till dörren, ~~den följande~~ ^{den följande} säger ett par ord till den där stånade under julkonstapeln, går själv ut hämta ~~fram~~ ^{fram} till Larsen.

Vid skrivbordet: biblioteket

Falk, ~~sitt~~ ^{alltjämt} sittande i skrivbordets-
 län, förhöri kammarjungfrun, ~~och~~
~~han~~ ~~för~~ med en blyerts för han ett
 summariskt protokoll över samrörelsen
 Han säger:

Text: "Men mycket var klockan, då vi
 sig jägmästareman gå in till
 fröken Brithé?"

Kammarjungfrun fundrar ett ögonblick.

Text: ^{det var jag} ~~Jag~~ ~~kan~~ ~~inte~~ ~~säga~~ ~~ni~~ ~~moga~~, ~~och~~ ~~ni~~
~~jag~~ ~~stod~~ ~~eftersät~~ ~~kom~~ ~~med~~ ~~till~~ ~~besökstället~~
~~för~~ ~~att~~ ~~dricka~~ ~~caffé~~ ~~och~~ ~~hon~~ ~~10~~ ~~minuter~~
~~öfver~~ ~~3~~ ~~höjde~~, ~~han~~ ~~stod~~ ~~de~~ ~~talade~~ ~~prögt~~

~~Falk~~ ~~nicka~~, ~~för~~ ~~trösta~~ ~~därinne~~, ^{och} ^{de} ^{höll} ^{mycket} ^{prö}
~~Jag~~ ~~stod~~ ~~eftersät~~ ~~blev~~ ~~färdig~~ ~~med~~ ~~nitt~~
 både länge och väl med dem

arbete, gick jag ner till huskällskam
för att dricka kaffe."

antecknas i protokoll

Falk nickar, fortsätter:

Text: "Ni säg alltså aldrig jägmästarens
ämnas rummet?"

antyder till ~~Pigan~~ ^{Pigan} ~~skicken~~ ^{skicken} ~~från~~ ^{från} ~~handen~~ ^{handen}, ^{"Nj!"} Falk
från nytt ~~ger~~ ^{ger} ~~henne~~ ^{henne} ~~en~~ ^{en} ~~fråga~~ ^{fråga}, ^{som pigan levererar} ~~och~~ ^{och} ~~del~~ ^{del} ~~av~~ ^{av} ~~den~~ ^{den} ~~riktas~~ ^{riktas} ~~hans~~ ^{hans} ~~uppmärksamhet~~ ^{uppmärksamhet} ~~mot~~ ^{mot} ~~dörren~~ ^{dörren}
~~i~~ ⁱ ~~rummet~~ ^{rummet} ~~från~~ ^{från} ~~hellen~~ ^{hellen}.

205

Vid dörren i biblioteket.

^{i närheten till soffan}
Jägmästaren, ~~stod~~ ^{stod} ~~från~~ ^{från} ~~betjäntan~~ ^{betjäntan} ~~och~~ ^{och} ~~med~~ ^{med} ~~sin~~ ^{sin} ~~gummi~~ ^{gummi} ~~doppskoforsedde~~ ^{doppskoforsedde} ~~käpp~~ ^{käpp} i andra
handen kommer in genom dörren. Poliskonstipeln
vill hindra honom.

206.

Bibliotek på stället.

Falk säger till jättekontingenten att låta
jägmästaren passera, reser sig och går
den ^{Primer} ~~gamla~~ ~~heron~~ till mutes. De båda
herrarna utbyta hälsningar - går tillsam-
mans fram till skrivbordet. Betjäntan
placerar jägmästaren i en länetol, lägger
upp hans ^{sen} ben på en stol, som han ställer
framför honom, ~~vid~~

207.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Falk säger till kammarsfröken, som ^{står väntande och} frågande
ser på honom, att avlägsna sig. Pigan går och
Falk sitter ^{i stället} ~~sig~~ ~~vid~~ ~~jäg~~ ~~mäst~~ ~~aren~~
vänder sig till ~~den~~ jägmästaren.

Text: "Ni kan strax åter bli tillbe-
~~de, her jagmästare~~
de, her jagmästare. Tillåt mig
bara, ut i all hast göra er ett
par frögn."

Jagmästaren mickar resignerat. Falk
börjar tala.

208.

Utånför boningshusets till en
bondgård. En Fordbil håller.

~~Donda och~~ ^{Bond.} ~~huset~~ ~~en~~ ~~tre~~ ~~å~~ ~~fyra~~
barn, däribland treåringen, som Astrid talade
med på förmiddagen, och några tjänare
av både könen stå ~~och~~ ~~spå~~ i
spänning utånför. Sognefogden och ^{provis-}
konstapel Larsen komma ut med Anders, som
ser upprörd och orolig ut. Efter dem följer

210.

I kullen vid dörren till biblioteket.

(Jänte Worm och förvaltaren)

Betjäning av både kören) stå sprunt väntande
utaför. Worm talar med poliskonstapeln
i dörröppningen till biblioteket. Denne nickar
~~stänger~~ och drar sig tillbaka in i biblioteket,
stänger dörren.

211.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Falk ~~talar~~ tackar: artigt jägmästaren,
som förefalla ~~att~~ sitta medtagen efter samtalen,
Medredfult och cegligen,
reser sig, bruzande:

Text: "Så vill jag inte besväras is mera,
herre jägmästare!"

Betjänten stiger fram för att hjälpa sin
herre upp, då poliskonstapeln kommer fram

till skrifbordet, säger:

Text: "Herr Worm, den där musikanten, låter
kötta, att han finns på musikrum-
met, om ^{han} ~~han~~ frödmægtiga vill
tala med honom."

Falk nickar. "Det är bra." Konstepeln
går. Herredafuldsmægtigen ^{går} ~~vänder sig~~ ^{går} ~~åt~~
~~sig~~ till jägmästaren, som ännu
inte kommit upp ur stolen, säger:

Text: "Änna en sek, herr jägmästare! Denne
herr Worm var ju en gammal vän till er fru?"

212.

Närbild av jägmästaren, som, ^{likrom} ~~med~~
brinnande sig något obekvämligt, svarar:

Text: "Ja, guds så vilst. Han var ^{min hustrus} ~~hustrus~~
ackompanjator under hennes ^{partitider} ~~konserter~~, och

sedan han kom hit har han nästan
gjort mig galen med sina fördömda
klunkande, som uppstog min hustru
från morgon till kväll.

2/3.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Folk nickar, vill åter tala, men jägmästaren
fortsätter:

Text: "Och ~~stilla~~ ^{i dag} ~~med i dag~~ har han nästan varit värre
än vanligt. Hela tiden, redan jag väntade
på min dotter höjde jag gånson fönstret,
han har trumpfude på pianot." ~~He~~
~~stutade fört~~

Betjänten, ~~reflekterade~~ ^{reflekterade} tar till ordet.

Falk följer den gamle herrn, som linkar
åstad, stödel mot tjänaren, mot dörren.

216,

~~Falken~~

Del av hallen med dörren till
biblioteket.

Allmän rörelse bland den vintande tjänare-
skaran, då poliskonstapeln står upp
dörren och släpper ut jägmästaren, stödd
mot betjänten, och Falk. Denne tar farväl
av Römer, som ~~forträcker~~ jämte betjänten
går vidare mot sitt sovrum, vänder sig
^{de}med en god till kommarjungfrun, som
skyndar bort. Falk ännu gå tillbaka
in i biblioteket, då han får se, hur ~~tjänaren~~^{de}
närvarandes uppmärksamhet med en riktas
mot utgångsdörren i hallen. Han ~~ser~~ kasten

20 Falck, linkear bost, stödd med
Tjänarens full sätter sig åter i
~~skrivbordsstolen. supen för gästerna~~
~~tegen, som kommande~~

Stb.

en blick ditåt och upptäcker.

2.17.

Vid utgångsdörr i hallen.

Sognefogden ~~och~~ och poliskonstapel
Larsen komma in med Kitting.

~~Den~~ Sognefogden anvisar den anhängne
plats i en soffa, säger ett par ord
till poliskonstapeln, då Falk kommer
fram till dem. ^{Fuldämlig} ~~Den~~ kastar en hastig blick
på Kitting, ^{säger ett par ord} ~~säger något~~ till ~~den~~ sognefog-
den, som nickar, och går tillbaka mot
dörren till biblioteket.

Vid soffan i salongen intill terrassen.

Astrid ~~och Birthe~~ ~~söka~~ söker
efter bästa förmåga tröste Birthe,
då kammaringfrun kommer och
meddelar ~~att~~

Text: "Herredofuldsmagtigen önskar tala
med er, fröken Birthe."

Flickan rycker ~~ett~~ nervört till. "Ja, jag
skall strax komma." Kammaring-
frun går. Birthe reser sig, kastar en
hastig blick på sitt förgrätne ansikte
i en spegel bredvid soffan, torkar deftig
med sin näsduk — går jämte Astrid.

219. Jag var på flytt med utgångs-
Kärl i soffan i hallen ~~och~~ sitta.
~~Vid soffan i hallen, där skrivbordet~~
~~Vid utgångsdörren i hallen~~

Sognefogden tar av Anders ~~den~~ i soffan
den en kängan (~~et~~ event. stöveln), ~~och~~ säger
ett par ord till förvaltaren, som
står framför den. ~~och~~ ~~Förvaltaren~~
Förvaltaren sätter sig bredvid Anders,
på var sin sida på poliskonstavet
Larsen står, medan sognefogden med
kängan i handen går ut.

220

Vid dörren till biblioteket i kallen,
Birthe, fölgt av Astrid kommer fram
till ~~den~~ ~~den~~ den halvöppna
dörren i vars öppning polistornstapeln
står. Birthe studsar, då hon får
se.

221

Vid soffan ~~o~~ vid utgångsdörren i kallen,
Anders mellan förvaltaren och polistornstapeln
^{sittande i soffan}
Lars, ^{sittande} prämlar på huvudet, den vermodigt, då
han igenkänner Birthe.

~~222~~

~~219~~

Vid utgångsdörren i hallen.

~~Rognefogden~~

~~220~~
~~24. 222.~~

Del av hallen med dörren till biblioteket
och soffan där Hitting sitter.

~~Birthe~~ Birthe vill skynda fram till Anders, men jultakarstapeln hindrar henne ~~och hon~~ ^{med en gest} mot ingången till biblioteket. "Sanna vägen, nådig fröken!"

Birthe går in i biblioteket, vars dörr stänges efter henne snitt för näsan på Astrid, som står vidvill och därpå ~~går~~ skynda fram ~~mot~~ Anders. Hon mötes av Larsen, som tar ett par steg fram mot henne och bystet säger ett samtal med den ankämbne äro förbjudne. Astrid ser ~~ett~~ ~~ett~~ en smula smopen ut, nickar åt Anders.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Birthe kommer från skrivborden från till skrivbordet, från riket. Huskällan upprörd av stundens vikt och betydelse, uttorkande sig i ögat med förblidsomibben just avlägsnar sig. Falk böjer på huvudet, ger med en artig handrörelse flickan tecken att ta plats i en stol framför bordet. Birthe sätter sig, och Falk böjer förhöret.

224.

Nedanfö Birthers balkong i parken.

Sognefogden provar Anders känga
i fotoprärien på gängen och i rabatten
~~Men också på tårn. Skulle prova
exakt i öfren.~~

295.

Del av hallen med dörren till biblioteket
och soffan, där Hitting sitter.

Astrid har suttit sig ~~id~~ i en länstol
vid ett rökbord i hallen, varifrån hon
~~går~~ väntande på Birthe, snart iakttar
dörren till biblioteket, då sognefogden
kommer in, lämnar Anders till baka
hans känga, som denne mekaniskt börjar
sätta på sig. Astrid rusar upp skynds-
fram till fadern.

295a.

Portbild av Astrid och fadern. Hon
går denne ~~en~~ ^{irrigt} ^{en} ^{friska}. ^{Sognefogden}
^(går den avsmagade skelge med handen)
skakar på huvudet. ^{De} ^{kan} ^{jag} ^{inte}
uttrala mig om. ^{De} ^{gå} ^{bäst} i att hålla

Falk mikan. "Nej sig fruktas det." Han
ger sognepogden en hastig order.

229.

Vid skrivbordet i biblioteket.

☉ Sognepogden går, medan Falk
äter sätter sig vid skrivbordet och
ätertar förhöret.

230.

Utånför ett fönster till biblioteket.

Astrid flyttar en bänk fram till ^{det öppna} fönstret,
kliver upp på dess armar, ställande sig på
sidan, så att hon får de innevarande dögen
av gardinen. Hon spejar lysande in
i rummet.

231.

Del av biblioteket med skrivbordet
(Bilden tagen från Astrids plats utanför det
öppna fönstret)

Herrredsfördomsamtigen fortsätter
förhöret med Birthe. Sognefogden och
jubilatkonstapel Larsen komma med
Anders. Falk går fram bakom och sätter
sig på en stol ~~och~~ ^{vid} ~~fram~~ ^{flera} ~~andra~~ ^{av}
skrivbordet. Anders sätter sig. Jubilata-
konstapel Larsen ställer sig vid ~~hans~~ ^{hans}
medan sognefogden med handen stödd mot
bordet tar plats vid hans andra.

232.

Bilden av Astrid på bänken utanför fönstret
Hon ~~och~~ befinner sig på högrymden av

~~Detta är de och språkning~~
235.

~~Vad skedd det?~~

Det är biblioteket med skrivbordet.

~~Comer i stället?~~

Falk ~~se skrift~~ ~~just~~ ~~en~~ fortsätter
förhöret med Birthe, som ^{efter Anders} ~~för~~ ~~faller~~ ~~allt~~
ankomst är allt nervösare, säger:

Text: "Och hur länge ^{varade samtalet mellan er och} ~~skulle jag~~
~~vara~~ jagom ästarinnan?"

Birthe ~~har~~ ^{funderar} ~~tänker~~ ~~efter~~ ett ögonblick,
svaret därpå:

Text: "Ungefär en kvarts timme skulle jag
tro."

Falk antecknar, fortsätter ~~seende~~ skarpt

Text: "Och ~~skulle~~ ~~du~~ ~~tro~~ ~~sig~~ ~~en~~ ~~kvarts~~ ~~timme~~ ~~skulle~~ ~~jag~~ ~~tro~~ ~~tro.~~"

på Birthe:

Text: "Och sedan gick vi ut, medan jag märkte
innan stannade kvar i rummet,?"

Birthe svarar hastigt:

Text: "Nej, min styvmor stannade rummet
före mig."

~~Fakt~~

236.

Närbild av Anders ~~hög~~ ^{i stället vid ändan av skrivbordet.}
Med ytterligt pligad uppsyn.

237.

Närbild av Astrid på bänken utanför
fönstret. Hon befinner sig på ~~stället~~
högpunkten av medkänsla och spänning.

238.

Del av biblioteket med skrivbordet.

Falk stuta en anteckning, ~~fortsätter:~~

Text: "Ni skildes alltså från jagmästarinnan
ungefär 20 minuter över 3 och kom
först in till er för kl. 5 minuter
över 4. Vad gjorde ni under mellantiden?"

239.

Närbild av Birthe, som ~~uppsagt~~ ^{och förtryllet} (trokan med
svaret, till sist säger:

Text: "Jag - jag promenerade i parken."

240.

Vid sprickviden i biblioteket.
~~Del av biblioteket med skrivbordet.~~

Falk ~~antecknar~~ ser på flickan
~~skrymsse i ryggen in, medan de böttert skiftade~~
med en måttan medlidande uttryck medan

ett ^{skulptiskt} litet smälteende krusar hans täppor, och
han ~~de~~ säger:

Text: "Ni förstår nog, att jag måste finna
era uppgifter en smula osannolika,
fröken Birthe."

Birthe ser förtrivlad på herredsfuld-
mägtigen. En snyftning undslipper henne.

241.

Närbild av Anders Hiltning, som sitter i
vildsam strid med sig själv. Han reser
sig med ens med minnen av en man som
fattat ett beslut, ropar: "Hill!"

242.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Herredsfuldsmäktigen och Birthe, som
kräver en snyftning, se ~~mot Anders~~ överaskade
mot Anders.

243.

Närbild av Anders mellan poliekonstefjel
Larsen och sognefogden, ~~han~~ som
~~stog fram i sängen~~ förvarade betrakta
honon. Han ropar åter:

Text: "Nog ^{nu} med pinsamma förhör! ~~med~~
Det var jag, som drödde de
Jegm ästarinnar!"

244.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Birthe uppger ett skrik, spunka förkrossad
ihop på stolen. Hverdsfuldmægtigen
ser skarpt mot Anders, reser sig.

245.

Närbild av Astrid på bänken utanför
fönstret. Hon skakar triolande på
huvudet. "Det är omöjligt!"

246.

Del av biblioteket med skrivbordet.

Anders, följd av sognepöden, går fram
till bordet. Falk ~~säger~~ vänder sig
med nästan deltagande min ~~emot~~
 honom, säger:

Text: "Det har jag ingenting annat
att göra, än att låta häkta er
Anders Skitling!"

Birthe vacklar upp med vännen ett skrik,
~~skriker sig till den slår armarna om~~

Anders hals och klänger sig snyftande
fast vid honom. Falk och
sognepöjden se deltagande på parret.
Falk ^{smått} går bort till den ^{hålls} ligger bynden på
Anders axel och ~~säger några ord~~ ~~skull~~
~~Anders~~ ~~helt~~ ~~med~~ ~~hans~~ ~~händer~~ ~~vid~~ ~~det~~ ~~öpp~~
~~en~~ ~~säger~~ ~~en~~ säga några ord.
~~en~~ ~~säger~~ ~~en~~ i det öppna fönstret.

247.

Vid det öppna fönstret i biblioteket,
Astrid hoppar ned från fönsterrammen,
rusar fram mot skrivbordet.

248. ~~med~~ ~~skrivbordet~~.
Del av biblioteket ~~med~~ ~~skrivbordet~~ i biblioteket.

Astrid kommer rusande, ställa sig ^{emellan} ~~emellan~~
~~bestyrdade~~ ~~fram~~ ~~för~~ ~~det~~ ~~skriv~~ ~~ordet~~
~~Bestyrdade~~ ~~och~~ ~~rusar~~ ~~till~~ Falk och de båda

älskande liksom för att beskydda dem.

249.

Närbild av Astrid framför Anders
och Birthe.

Hon ropar till Falk:

Text: "Gör du inte, vad vi kommer att säga, bara
~~Att tänkte inte Anders skilling, bara~~

Falk! Förstår du inte, att ^{Anders} ~~han~~ är
oskyldig och bara ~~stäm~~ gissa
få mig själva för att ni plagar Birthe!

250.

sidok Ark 40

~~Katolska~~

~~Att~~ Vid skrivbordet i biblioteket.

Falk ser ~~skarp~~ ^{skarp} på Astrid, biter sig i
lappens ^{fäjer:} ~~hår~~ ^{hår} ~~för~~ ^{till} ~~hans~~

Text: "Jag vill inte
min ämbetsplikt för varken ^{er}
eller någon annan blanda sig i
att tvista emellan Birthe och

min plikt, frökens Ni gör bäst i; att
Artrid. Han har mi inte att göra och
ni skulle ögonblickligen förfoga en kärifia!"

Artrid protesterar:

Text: "Jag ^{inte} ~~tro~~ ~~att~~ jag hatar per gna
Birthe och Anders olyckliga ~~med~~
er dummas juridik.

"Och
Och mi tror, att jag med korstygda
armar skall se p. i. som ni gör Birthe
och Anders olyckliga med er ~~idiotiska~~
grymma, idiotiska juridik. e!"

251.

När bild av sognefogden, som skickas
p. i. korndet. ~~Att~~ "Men vad tar du dig
till barn!" Han gör min av att ingripa.

252.

Biblioteket. (totalbild)

~~Falk går till Astrid~~ ^{stär bär sig fram för} ~~sin~~ ~~arm~~ ~~och~~ ~~går~~
~~fram till henne~~ ^{Falk, som med en} ~~arm~~ ~~och~~ ~~går~~
~~fram till henne~~ ^{tar henne i armen och} ~~går~~ ~~fram~~ ~~till~~ ~~henne~~, ~~för~~ ~~henne~~ ~~genom~~
~~rummet fram till dörren.~~ ~~Stapel~~
~~stapelens~~ Anders ^{får} ~~läsa~~ ^{en} ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~
tag, får ^{hemme} ~~hemme~~ ~~att~~ ~~åter~~ ~~sitta~~ ~~sig~~.

253.

Vid dörren i biblioteket.

Poliskonstapeln öppnar dörren. Astrid,
~~går~~ ~~fram~~ ~~till~~ ~~henne~~ ^{kastar den frammande blick mot Falk}
och ~~går~~ ~~fram~~ ~~till~~ ~~henne~~, ~~och~~ ~~rycker~~
till sig sin arm, försvinner ut genom
dörren, som konstapeln stänger. Falk
med djupt nedslagen min, går tillbaka
mot skrivbålet.

~~mot skrivbordet.~~

254.

Vid skrivbordet i biblioteket.

Anders talar lugnande till Birthe,
di Falk & kommer tillbaka, ~~sitter~~
~~sig~~ vänder sig till flickan:

Text: "För närvarande ~~par jag ingenting~~
~~par jag ingenting~~

mera, att tala med en om, fröken

~~Birthe~~ Römer."

Han sitter sig åter i skrivbordstolen.

Birthe reser sig, går, bestående en lång,
sossan blibe mot Anders, som ^{nickar} ~~nicken~~
med ett uppmuntrande leende. Falk
vänder sig till Anders med en fröja.

Text: Vår vän privatdetektivan i ^{273. verksamhet.} ~~en~~ ^{bekom en vedstake} ~~med~~
 Uppblandning av Astrid ~~från~~ ^{förhållning}
 spränd uppsyn ^{spjett hon} ~~från~~ ^{it.} Bilden vidgas
 att omfattas

274

Ut inför ett förfallet torp i Skogsbyn
 det är afton och en enlyst. ^{bedriv dörrar liggande}
 Astrid smyger sig fram till ett fönster,
 från vilket lys strömmar ut över den
 ruskiga med diverse ^{sagor,} i ordning liggande
 jordbrukaredskap och andra föremål
 belamnade gjerdplaner. Hon tittar
 försiktigt in genom rutorna.

~~275~~

Self av starkligt infedd topkostige.
 den skuggige kungen ~~från~~ ^{från} ~~vallgravens~~
 Peter Frig, den skuggige kungen från vallgravens

275.

Vid fönstret till torpstugan.

Astrid tittar försiktigt in genom den somntriga rutan. Plötsligt rycker hon till, gör en rörelse, som åstadkommer en ~~en~~ prasslande ljud.

276.

Del av turvligt inredd torpstuga.

Peter Frug, ^(sedd från fönstret) den skäggige karllen från vallgraven, ~~står~~ står med en ^{väldigt} ~~en~~ ena handen, ^{riktade den mot} ~~håller~~ något, ^{som döljes} ~~och~~ av den framskjutande delen av spisen, i den andra. Han vänder på huvudet, kastar en förvånad, gynn blick mot fönstret.

277

Vid fönstret till torpstugan.

Astrid med största förfäran ^{måfö} i sin dröj, vände sig om och svarade.

277.

~~Antecknad~~ Vid den ~~smutsiga~~ fönster-rutan
i ~~torpstugan~~ Bild av Astrid, som
med yttersta förfäran i sina drag
stirrar ⁱⁿ genom den smutsiga fönster-
rutan i torpstugan.

278.

~~277.~~

Vid fönstret till torpstugan.

Astrid ~~med störtat~~ ~~proför~~ ~~mitat~~ ~~er~~ ~~sin~~
draga vänder sig hastigt från ~~fönstret~~ fön-
stret, ^{och gör hennes} ~~hennes~~ halsduk, som fastnat på
en spik vid fönstret slites upp. Hon
rusar bort i wild flykt.

~~278.~~ 279.

Hel av torpstugan med spiseln.

~~Peter Frug kastar ifrån sig en sticka~~
På den öppna spiseln ~~ligger~~ står
en kaffekittel bredvid ~~eldestaden~~, på
vilken några vedpinor ^(oantänd) ligger. Peter
Frug kastar ifrån sig en sticka, som
han hållit på med att forma med yxan
för att ~~den~~ använda till tändandet
elden, skyndar ~~han~~ ~~med~~ alltjämte
med yxan i handen, mot dörren.

~~279.~~ 280.

Ut för dörren till torpstugan.

Peter Frug ^{med yxan i handen} kommer ut, ser mot stigen, som
leder från huset.

~~280.~~ 281

Stig, ledande från torpstugan in
i skogen.

Astrid springer, allt vad benen kunna bära
henne, fram i stigen.

282.

Utanför dörren till torpstugan.

Peter Frug ser förvånad ut, & upptäcker
med en ^{ett föremål} ~~sting~~ på marken bredvid fön-
stret, tar upp detsamma. Han ropar
~~efter på~~ ^{efter} den flygende, rusar ~~efter~~ ^{efter}
henne.

~~282~~ 283.

I skogsbygnet ~~för~~
~~länge~~ ~~hög~~ på stigen, ledande
från torpstugan in i skogen.

Astrid vänder på huvudet. Med stegrad

förfäran upptäcker hon.

~~283~~. 284.

Längre ned på stigen, ledande från torp-
stugan.

Vinkande med ögan rusar Peter. Frug
under vilde rop mot flickan.

~~284~~. 285.

Stig i skogen.

Astrid, halvt vanvettig av skräck,
rusar ^(med gott förspänning) framåt stigen, förfild av Peter
Frug, som alljämt ropar efter henne.
Flickan avviker från stigen, störtar
in i skogen. Peter springer efter.

286.

~~285~~

Landsväg ^{i skogen} ~~största skogen~~ ~~största skogen~~
~~största skogen~~

Falk med sin frontfölg under armen
kommer gående ^{i sin ämbets} framåt vägen. ~~och~~
~~största skogen~~ ~~största skogen~~ ~~största skogen~~
Med en her han förväntat upp
~~största skogen~~ ~~största skogen~~ ~~största skogen~~
kunnigen ~~största skogen~~, ~~största skogen~~
~~förväntat upp~~, då Astrid, andlös och
med yttersta fasa i ^{sin} uppsyn ~~kommer~~
rusade ^{ur} ~~för~~ ~~största skogen~~ ^{ut på} ~~landsvägen.~~
Hon utropar ett glädjrop vid insynen
av herrhedsfält ^{måttigen}, störtar ^{fram till} ~~derne~~.

Vid korsvingen mellan landsvägen och
skogsstigen.

Astrid utropar ett glädjrop vid insynen av Falk,

287
Märbild av Astrid och Falk på landvägen.
~~skog~~ ~~den~~ ~~skogen~~ ~~mot~~ ~~bron~~, ~~träd~~ ~~en~~
Hon trycker sig blänkande, men besikligt
häfligt intill honom. Han frågar, ~~allt~~
mera förvånad, vad som står på?
~~Hon samlar sig, för~~ ~~bron~~ ~~i~~ ~~träd~~
~~för~~ ~~bron~~ ~~för~~ ~~ett~~ ~~stort~~ ~~framt~~
~~litt~~ ~~skog~~ ~~ingen~~ ~~av~~ ~~skogs~~ ~~stigen~~ ~~och~~ ~~jet~~ ~~en~~
~~in~~ ~~at~~ ~~skogen~~
~~lopp~~ ~~at~~ ~~skogs~~ ~~stigen~~ med orden:

Text: "Där kommer mördaren!" ~~huru~~
frid den dag!

287.288.

~~Peter Frug~~
Det är skog intill landvägen.

Peter Frug, seende grynmar ut än
någonsin, banar sig med yxan i högsta hugg
väg genom terrängen fram mot
landvägen.

289
~~288.~~

Del av landsvägen intill skogen.

Falk ^{i högsta förgrunden} ~~ser ju flickan~~ ser ju flickan

och därpå ju Peter Frug, som andlön
kommer ut ur skogen och fram till

~~de~~ de andra. Han bugar sig
klumpigt för Astrid såväl henne så
föremål, som han håller i ~~den~~
~~ett~~ ena handen, ^{säger} ~~Astrid ser som~~
~~fästet för~~

Text: "Ni ~~gi~~ tappade visst det
här, flickan!"

Astrid ser som förstend ^{ju} föremålet

290.

Närbild av en bröstnål i Peter
Frungs hand.

291.

Sel av landsväg intill skogen.

Astrid, ~~kan nämligen Falk~~ suttjämt
förstummad, tar mekaniskt målen, ser
mot Falk, som skrattar lätt. Han
tar upp en sedel ur sin plånbok, lämnar
den till Peter, som tackande avlägsnar
sig.

Astrid samlar sig ~~och~~ ~~protesterar~~ säger
~~Falk~~ ~~protesterar~~ något med
en gert mot den bortgående.
Falk smäller, säger, lugnare än
någonsin:

Text: "Låt mi Peter Frung gå, fröken
Astrid. Jag vet redan, att
han tjvofiskade i vattgraven i
förmiddags."

Astrid ser djupt sorpen ~~en~~ mot
den leende herredsfuldsmäktigen.
Aveländring.

(291)

6 Akt.
292.

Text: Obduktionen var nu över, och Falk
beredde sig att återupptaga underök-
ningen.

Upplysning av Falk och läkaren vid
Falk gör ^{en} ~~läkaren~~ ^{servante} ~~läkaren~~ i ett gästrum på slottet. ~~Falk~~
~~läkaren~~ i binnerock, ~~står~~ står och tvättar
sig efter obduktionen, ~~läkaren~~ ^{en frige} ~~med Falk~~
~~går~~ och denne svarar:

Text: "Nj, att ~~ett~~ ^{den} ~~ästadkommit~~ genom ett
knivhugg är absolut uteslutet. ^{Harvid-} ~~går~~
skallen har krossats av ett trubbigt, hårt
föremål, som därpå ⁱⁿ strängt i Bjärnen"

Falk ser eftertänksam ut, berättar samtalar
med läkaren. ~~Det följande~~ ~~kom~~ jägmästarens bejant

292.

Text: Följande dag återupptogs Falk
undersökningar.

Upplysning av Falk och läkaren, ~~vid~~

~~4~~

kommer, bugar sig och säger:
Text: "Frikosten är serverad, mina herrar!"

Falk nickar. "De ~~skola~~ ^{skola} strax komma." Dok-
torn utbyter linnerocken mot sin kavaj,
som ligger på en stol bredvid. De
^{båda männen} gå ut ur rummet.

293.

Matsal på stället, vettande åt terrassen.
~~Matsal på stället.~~

(Sognefjorden)

Vid ett dukat bord sitta jägmästaren, och
Worm vintande, då Falk och doktorn komma
in, ^{hälsa på de närvarande. Falk bugar sig för} Falk hälsar på jägmästaren, som ^{sittar}
med sitt rökta fela ^{sittar} ^{med}
ligger ~~so~~ ~~med~~ ~~hitt~~ ~~på~~ ~~en~~ ~~prall~~.
~~han~~ ~~riktar~~ ~~öga~~

Text: "Hö. bearen idag igen, hère jägmästaren,
det är ju guldtecken!"

294.

Närbild av Falk och jägmästaren vid
bordet i matsalen.

Falk med en gest mot jägmästarens ynkade
fot säger uppmanande:

Text: "På benen idag också, ^{100 hypppunkt} ~~per~~ jägmästare ^{i alla dessa beprövelser!}
~~det är ju goda tecken till förbättring.~~"

Jägmästaren skakar melankoliskt på
huvudet:

Text: "Under ~~min~~ ^{märvarande} förhållanden får man inte
tänka på sin hälsa, jag måste redan idag
genomgå jägmästarens eftertänmade pepper."

295.

Närbild av Worm, som rycker till en ^{eftertänkare} ~~smule~~
vid jägmästarens ord. Hans min blir ^{ovärdig och} ~~ovärdig och~~

296.

Vid bordet i matsalen.

Falk sättes sig bredvid jägmästaren.
Doktor ~~A~~ har redan ~~sitt~~ intagit
sin filats, och Falk sättes sig bredvid
jägmästaren. Betränta börjar dricka
någon förrätt.

297.

Under strandparasollen på stottterrassen.

Astrid och Birthe komma samtalande, ^{stanna} ~~och~~
~~sitt~~ ~~under~~ ~~parasollen~~ under parasollen.
Astrid säger med jämmerlig ^{min} ^{göra för det}
text: "..... och jag kan inte hjälpa det,
men sedan jag fann, att mitt spår var
falskt, förefaller uttving mig så mycket

och osäkert."

Birthe nickar venvridigt, säger i fast ton:

Text: "Det må vara, hur som helst. ~~Skuldig eller inte önskar jag aldrig Anders!"~~
~~Anders skyl dig, och tar jag ju honom,~~
~~titla han blivit straff, och ~~du~~ skall~~
~~ni bryt tillräckligt~~ ~~Om~~ ~~här~~ ~~land~~ ~~skapa~~ ~~var~~
~~en~~ ~~färdig~~ ~~skuldig~~, ~~överger~~ ~~jag~~ ~~aldrig~~, ~~Anders!"~~

Astrid ser på ^{beundrande} vänman, ^{trycker hennes hand.} ~~och uppmärksamt~~
~~"Ja, och ~~ni~~ ~~skulle~~ ~~att~~ ~~du~~ ~~skulle~~ ~~handla~~ ~~Birthe!"~~~~
"Ni visste jag, att du skulle handla Birthe!"

298.

Cell
Cell i rannsakingshäkte.

Anders sitter dyster i grubblande på
en bänk i cellen.

Vid bordet i matsalen.

~~Jag väntade~~ Herrarna sitta vid kaffet
och cigarrerna. Jägmästaren ^{avbröt}
~~sig till Falks säga~~ sitt samtal med
Falk, säger:

Text: "Ja, nu får jag herrarna ursäkte
att jag drar tillbaka. ~~Jag~~ jag vill
vita ^{en stund} om jag får ta ett ord
~~med~~ ~~min~~ ~~hustrus~~ ~~peppar.~~"

Han vänder till sig betjänten, som hjälper
~~den yngre hustrun~~ att resa sig och för ut honom.

Så snart jägmästaren försvunnit,
stiger Worm likaledes upp från bordet,
vänder sig mot Falk.

Text: "Och som jag väl inte behöves för

299.

H. S. bordet i matsalen.

Herrarna sitta vid kaffet. ~~H.~~

~~Worm~~ Betsanten byrde omkring ci-
samer. Worm ~~reser sig~~ säger:

Text: "Ja, nu tillåter jag ~~att~~ att dra mig
tillbaka till min musik ^{och} ~~Worm~~
~~träffa mig~~ par timmar mina
herrar!"

Han byger sig och går.

närvarande ~~den~~ jag ~~styg~~ ^{upp} på i musik-
rummet en stund."

Han bugar sig och går. Falk ~~och~~ ^{och}
de övriga fortsatte sitt samtal.

300.

Under strandparasollen på stottterrassen.

Birthe med Astrids detektivroman, som underlag
skriver några rader på en bit papper med
en blyerts, läsa igenom ~~den~~ det skrivna,
lämnar papperstycket till Astrid, som säga:

Text: "Lita på mig, Birthe! ^{Anders skaffa på} ~~du skall få~~
~~den betoning vi har satta på~~ ^{det tvivlet}
~~eller andra sattet skaffa din betoning~~
i Anders städer."

~~De~~ ^{Han} fortsätter att tala. Birthe lyssnar
intresserad.

Vid bordet i matsalen.

~~De~~ tre återstående frukostgästerna
^{tillbringade} ha rest sig. Falk med en sammant-
 viken handling i handen, säga till sogne-
 fogden.

Text: "Jag drar mig ^{nu} tillbaka ~~en~~ en helotimras
 och studerar obduktionsprotokollet. Ni kan
 sedan uppsöka mig i biblioteket."

Sognefogden nickar. Falk tar farväl av
 läkaren och går mot terrassen. Doktor
 tänker sig en ny cigarr.

302.

Del av

~~Den~~ terrassen ^{med} ~~med~~ dörren från ~~stallet~~

^{med handlingen i handen}
Falk kommer ut, går mot en
bänk, stannar plötsligt, då han får se

303.

Under ^{stränd-}~~sol~~parasollen på Terrassen

Birthe och Astrid sitta samtalande
Falk kommer från till den, hälsar.
De båda flickorna nicka. Astrid får bita
att stoppa det lilla svroman och den där på
liggande brevlappen i sin väska, medan
beredsfuddomagtigen sätter sig i
en korgstol. I det samma kommer
~~kommer~~ betjänten, vänder sig till Birthe

med orden:

Text: "Jägmästaren ber att genast få
tala med fröken."

Birthe nickar, säger att hon ursäktande
vart till de andra och går tillsammans
med betjänten. Falk vänder sig till Astrid
"Nå, hur känner ni er efter detektivbruden igen?
Flickan, genomgån ³⁰⁴ en kvävande rörelse.

Vid soffan i jägmästarens sovrum.

Jägmästaren ligger på soffan med
halvslutna ögon. Han ser upp, då Birthe
kommer fram till honom, ~~och~~ söker
hans hand, sätter sig på en stol vid
hans sida.

(303)

305.

Under strandparasollen på terrassen.
Falk ~~sitter~~ avbryter sig i sitt
samtal med ~~Per~~ Astrid vänder
på huvudet och ser ~~ett~~ uppåt.

306.

Bild av det öppna fönstret till
musikrummet.

307.

Under strandparasollen på terrassen.
Falk ~~säger~~ talar med en gäst i musik-
rummets fönster säger:
Text: "Jag tror, det är själva ^{Sisst bylan} ~~infästningen~~
tröskan igenom!"

Astrid svarar Tankfullt:

Text: "Ja, det är märkligt, vad han
spelar spillet idag!"

308.

Närbild av Falk, som studsar, ~~lyssnar~~
~~ser upp~~ ~~mot~~ lyssnande ~~upp~~ ~~upp~~ mot
fönstret. Hans snutte lyser upp av
en plötslig idé. Avbländning.

309.

Text: Först mot kröken ~~gick~~ Astrid tillfälle att göra
~~ett besök~~ ~~i~~ ~~ett~~ ~~annat~~ ~~rum~~ ~~för~~ ~~att~~
~~besöka~~ ~~i~~ ~~ett~~ ~~annat~~ ~~rum~~ ~~för~~ ~~att~~
besöka i ^{underkastad förhållande} ansökningsskicket för att
söka in fria sitta löfte till Birthe.

Setkvällen) Åttnar för ~~ett~~ dörren till häkten. (Uppstoring)
(Astrid står i samtal med fingrökturen,

säger, med otälig min:

Text: Om ni inte tillåter mig att träffa
herren Hittling, kan ni väl åtminstone lämna
honom det här proviantpaketet. Det är
väl inte emot reglementet."

Fångvaktaren säger, att det väl kan
gå för sig. Han lämnar honom en
papperspåse, sätter sig upp på
sin bredvid dörren stängde cykel och
far bort. Fångvaktaren öppnar påsen,
tar ut ur den samma en bulle, tittar ^{nyfiket} ~~på~~
~~den~~ på den samma, misstänksamt ska-
skande på huvudet.

~~Text:~~ Del av hallen på stallet med trappa
~~Jägmästaren, stödd mot betjänten~~
 till andra våningen.

Det är afton och det elektriska ljuset brinner
 Jägmästaren, stödd av betjänten och
~~släp sig med andra~~ åtföljt av
 Birthe, släp sig med ansträngning
 fram mot trappan, spruncker ut-
 mattat, ner i en kånstol nedanför
 dellsarmarna. Han ~~och~~ flämtar tungt,
 vänder sig till Birthe säger:

Text: "Jag orkar inte ^{mitt barn} uppför trappan. Du
 får gå in ~~in~~ & min bruks
 budoar och hämta dokumentskrinet
 i hennes chiffonier."

Han lämnar henne ett nycklar.
 Hon springer uppför trappan, medan

den gamle herren, ~~forda~~ med sin nöd
torkar svetten ur pannan.

311.

Elisas budor.

Birthe komma in, ^{tänder gjuret} går bort till skiffen
ieren, upptäcker med bestörtning, att
den är uppbruten. Bror och
händlingar ligga kringströdda på
golvet. Hon skyddar ut ~~ur~~ ur
rummet.

3/2.

Det av

~~Fa~~ landsvägen ledande till stället,
Astrid cyklar vägen framåt
som synes i bakgrunden

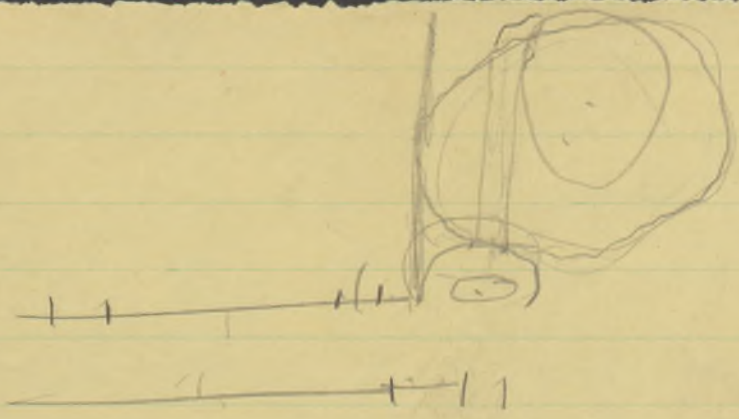
3/3.

Birthes rum.

Falk avslutar ~~en del~~ ^{en del} mätningar vid
skrivbordet, ^{ställer sig efter förstäringsglas} ~~ställer sig~~ ^{med britten}
sin och presterar ut ett ögonblick, ^(en liggande) tändande
det knacker på dörren. På Falks "Väg
in" inträffar ^{betjänten} säger uppripar mig ömtung.

Falk alltså bibehållande ett gemmytligt
lugn svider. "Jag skall strax komma."
Han går ut tillsammans med betjänten.

Seenfinteckering

7.

Det är hallen nedanför trappan
till andra våningen.

Dognesfogden talar med den ~~de~~ upp-
värdade och bestörte Römer, bredvid vars
stol Birthe står. Astrid kommer
fram till dem, blir av Birthe satt in
i situationen. Falk kommer nedför
trappan, följd av betjänten.

Han går fram till jägmästaren, säger:
Text: "Var inte orolig, herr jägmästare. ~~Det~~
~~här~~ ~~skett~~ Vad som skett är ingenting
annat ~~än~~, än vad jag ~~har~~ väntat."
"Ni kan lugnt gå till vila, som ni si-
reit behöver"

315.

Närbild av jägmästaren och Falk
nedanför trappan i källan.

Jägmästaren ser undrande på ~~de~~ Falk.
"Ser kan väl inte vara er mening. Kan
gå Falk du fråga. Denne säga:

Text: Förklarings ~~samma~~ komma sedan.

Gå ni nu lugnt till vila, som
ni så väl behöver!"

Falk vänder på huvudet, för i det
samma se.

316.

Vid ingången över i källan.

Worm kommer in i källan, går fram
mot de andra.

317.

Set av hallen nedanför treppan till
andra våningen.

Jägmästaren reser sig med hjälpe ~~av~~
betjänten och linker bort stöds mot
denne, medan Worm avsluter sig till
de andra. Musikern får veta, vad
som skett, ser "bertört" ^{ut} "Kois i Herrans
oröran." Falk går fram till
Birthe, som står ~~der~~ i viskande samtal
med Astrid.

318.

När bild av Falk och de båda
flickorna.

Falk tar upp ett ~~hett~~ brev ur fickan,
lämnar det till Birthe med orden:

Text: Vill ni göra mig en tjänst, fröken
Birthe och fara ned och lämna
det här brevet till föreståndaren för
ransskningshäklet?"

Birthe ser förvånad på herredsfuldmarcegen
samlar sig och säger gör en iwig frage

~~Text:~~ Falk ser, svarar:

Text: Träffa herr Skilling? Ja, det ^{är} kanske
inte omöjligt!"

Birthe tar brevet, skyndar hastigt bort.
Astrid ser undrande mot Falk, som
med skäms i ögat berövar blickar, vänder sig hastigt bort.

319

Del av kullen nedanför trappan till andra
våningen.

Falk går fram till sognefogden

säger till denne:

Text: Ja, och så för ~~vi~~ vi väl gå
upp och ~~göra~~ göra undersökningar angående
inbrotts^{et.} ~~fall~~. Sedan tror jag mig
kunna ~~säga~~ säga er, vem som brukat
jägmästareman om i boet. Det är nog
inte Anders Hvitling! "

Sognefogden nickar en smula förvånad,
går tillsammans med bereddfuldmäktigen
upp för trappan. Worm står ett ögonblick
trollskande, bugar sig för ^{dehaptigt} ~~färd~~ Astrid
och går mot utgångsdörran.

320
I trappan till andra våningen.
Folk ~~går~~ ^{går} upp för trappan ~~och~~ ^{och} ~~ändrar sig~~
ser nedåt hallen.

321.

Vid ingångsdörren i källan (sett från trappan)
Worm försvinner ut genom dörren.

322.

På trappansatsen i korridoren!

Falk och sognefogden kommer
upp från trappan. Den senare vill
gå vidare mot dörren till budsoaren
då Falk bejder honom, vilken ett
par ord till honom. ~~och försöker~~
Sognefogden vänder sig om. De båda
männen gå tillbaka nedför trappan.

Del av hallen med utgångsdörren
 Astrid sitter ~~och~~ smitta svomullen ^{ing} i
 i en fåtölj vid ett rökbord, leker ~~och~~ ^{ing} sig
 löst med ett cigarettetui, som hon tagit
 från bordet, då cognafogden och Falk
~~kommer~~ från trappan komma fram
 till henne. Falk vänder sig till flickan
 Text: "Nu ska vi ut på en liten expedition för-
 sken Astrid. Har ni lust att komma
 med?"

~~Falk~~ Flickan lyser upp, reser sig. De
 går ut genom utgångsdörren.

I stället för arken utånför den Hög-
 (event. torn), där monumentet ligger.

324.

Utanför slottsflygeln (event tornet),
där musikrummet ligger.

Falk, sagnesnydder och Astrid kommer.

Herrredsfuldmægtigens jakar upp mot
fönstret till musikrummet från
vilket lyser ljus, säger till Astrid:

Text: ~~Själens~~ "Och nu i ^{afstrå}

ha vi Chopin!"

Astrid ler, ser undrande mot Falk. I det-
samma kommer jobbskonstapel
Larsen fram till herrsfuldmægtigen
med en jakar i handen.

Falk, sognepastor och Astrid kommer
Herredsfuldsmægteren ^{med et par ord} fiska upp godt
fönstret till musikrummet, från vilket
lyser lys. I det samma kommer fiske-
konstapel Larsen fram till broen
med et pakke i hånden.

325.

Närbild av Falk och ~~en~~ probiskonstapel
Larsen utafør flygeln (event. tornet)

Larsen ^{med et par ord} kanner Falk den papperspi-
se, Astrid giver fangvaktøren for Anders
sækning. Falk ler, ~~han~~ ^{öppnar en} ~~gode~~
~~hastig~~ ~~titt~~ i gas somde på prisen
och gör en hastig ~~titt~~ i densamme, stopper
~~den~~ i fickan.

326.

Utånför slottsflygeln (event. tornet),
där musikrummet ligger.

Falk ger jorlickonstapeln ordet att
följa med, går fram till sognefogden
och Astrid, som stå och vänta. Han
ser ~~att~~ skälmaktigt på flickans ~~ögon~~^{gröna}
~~sigsting~~ ~~ögon~~ gest mot vägningen
till flygeln (event. tornet): "Ja, nu gå vi vidare
— gå, åtföljd av de andra in i
huset."

327
Utånför dörren till musikrummet.
~~Marck~~ ~~ögon~~ ~~ögon~~

Falk och hans följeslagare komma. Falk
~~knakar~~ ^{knakar} lätt på dörren. Då ingen svarar ^{inifrån}
ler han triumferande. ^{Han säger ett par ord till}
~~han~~ jorlickonstapeln som han från en dygk och öppnar

dörren. ~~Falk gick in~~
~~na fisker ut öppna. Dessa gick in~~
~~följande den andra.~~

328.

~~Abrikoser på stället.~~

Falk och hans följeslagare komna
in ~~hos~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
~~med de~~ I dörren till munkrummet.

(taget inifrån)

Falk och de andra ^{äro} ~~är~~ på väg in i
rummet. ~~De se förvånade på Falks~~
~~öppna frögles med en av den yttersta~~
~~De~~ ~~med en~~ ~~med en~~ hejde sig från tröskeln
med en min av yttersta förvåning. Endast
Falk bibehåller sitt småleende lugn.

329
~~Kvinnor~~ Vid väggen smitt emot ~~den~~
ingångsdörren i musikrummet.

Pianot står öppet, spelar
själv. ~~Fingert~~ som bilden
tonar över i

330.
Kämbild av tangenterna, som röra
sig automatiskt.

331.
Musikrum i stottet.
Falk och ^{hans följeslagare} ~~den~~ komme
in i rummet. ~~Falk~~ Astrid, ~~och~~ sagnfy-
den ^{och Larso} ~~den~~ vilja rusa fram till pianot,
men Falk blyder dem, lägga fingret på
läpparne och antyder, att de skola tala tyst,

(331)

~~sig~~ ber dem viskande att ~~skicka~~ sätta
sig ned. Han stäcker det elektriska
ljuset, sätter sig själv på en stol
bredvid Astrid, som tejer på
ändan av dukhåveln. Nären sprider ett
spöklikt sken över rummet.

~~332~~

Kaktrum på rannsökningskråket.

Birthe står framför fångvakteren, som
genomgår brevet från Falk, mickar.

Hon lämnar det tillbaka till flickan, som
hastigt läser detsamma

Text: (avbländad del av brev med Falks stil)

och Torde ni gärna frigiva Anders
Skötting, som efter vad undersökningen
gjort vid handen är fullkomligt oskyldig

Arne Falk
~~Arne Falk~~

332.

Y Korridoren utenför
~~utenför~~ dörren till Elisás budoar.

Worm står lysmande ~~ut~~ utenför dörren.
 Han ^{vänder sig} ~~är~~ brolig och undrande från den
 samma, står fundersom ett ögonblick
 — går.

333.

Sel av musikrummet ~~de~~ med Falks
 och hans ~~föregångares~~ ~~folket~~ följande
 gares ~~folket~~. Pianot spelar alltyönt i en änskenet.
 Falk och hans sällskap ^{heller} sitta vintande.
 Med ens tilldrar sig ett ~~bråk~~ vid ~~den~~
 motsatta väggen deras uppmärksam-
 het.

334.

Vid ~~viggen~~ mitt emot Falks och hans
 följeslagares platser. Månlyuset faller över

~~En dörr öppnas~~ ^{en} ~~lämnas~~ ^{vilken} i öfkyllan, flyttas
~~hög~~ ut vidan ^{efter hand} (avstojande en dörr,
 som öppnas ~~öfver~~ ^{mer} och ^{mer}
 acceptensom ~~lygten~~ ^{skyntes} åt ~~sida~~ ^{en hand} ~~av~~
 tillhörande ~~tr~~ ^{tr} bakom dörren stående person, ~~och~~
~~hand~~ ^{skyntes} ~~lygten~~ ^{lygten}. ~~och~~ ~~hand~~

335.

Det är musikrummet med Falks och
 hans följeslagares platser.

Falk och de andra sitta i andlös
 spänning.

336.

Vid väggen mitt emot Falcks och hans
fältlagares platsen.

Styllan är nu skjutet åt sidan. Ur
dörren bakom stiger ~~fram~~ en man
fram i mänstrimman. Det är Worm,
vars ansikte röjer ^{överraskning} ~~fästning~~ och oro.

337.

Musikrum på slottet.

Worm går fram till knappen för
det elektriska ljuset, ^{vänder om} ~~vänder om~~ ^{dengångarna.}
~~och~~ på det plötsliga ljusskenet
~~gentemot~~ uppträder han själv för
de andra. Han ryggat tillbaka
förs, ~~och~~ ~~medan~~ ~~han~~ ~~är~~ ~~tidigt~~

~~rycker sladden till framåt var den
bredvid sittande kontakten~~

338.

Kämbild av Worms hand, som vid
om knappens ~~ut~~ till ljuset och
omedelbart därpå rycker ut sladden
till ^{till framåt} ~~framåt~~ var den bredvid sittande
kontakten. *

339.

Musikrumm i stallet.

* I det nu belyste rummet upptäcker
Worm med ens Falk och de andra.
Han ryggar tillbaka av fasa.

~~338~~ 340.

Närbild av Worm utom sig av Strick
Kellsoetten järdar ut på hans
granna.

~~339~~ 341.

Musikrum på slottet

Falk och hans följeslagare resa sig,
gå emot Worm, som förstår
fullkomligt förkrossad. Han
sjunker ned på en stol, slår
~~sig~~ framför sig med händerna:

Text: "Vill, jag vill bekänna allt!

Det var jag som dödade ~~jag~~
honne!

Falk nickar, medan de andra ^{studerar} överraskade

~~se mot musikerna.~~

342.

Närbild av sognepöden, Astrid
och poliskonstapel Larsen, som
bestörde se mot Worm.

343.

Musikrum på stället.

Folk säga i bestämd ton något till
musikern, som samlar sig, svarar.

Text: "~~Jag~~ Ja, jag skall
berätta er allt."

Han börjar tala. ~~o~~

Vaktrum i häktet.

Birthe står framför fängvaktaren, som
genomgår brevet från Falk, nickar. Han
säger ~~genomgå~~ ~~genomgå~~, lämnar ~~flickan~~ ~~stilla~~
löst grinande, ett par ord, lämnar flickan
tillbaka brevet, tar en nyckelknippa
från bordet och går ut genom en
dörr inåt fängelset, medan Birthe
~~underligt~~ läser brevet. Hennes
ansikte upplyses av glad överraskning.

Text: (avsländad del av brev med Falks stil)

och torde ni genast frigive Anders Hiitting,
som, efter vad undersökningen nu visar, är
fullkomligt oskyldig.
Arne Falk.

~~Biätthe tror inte sina ögon, uppger sig~~

(344)

Birthe) slutar läsningen av brevet, ~~och~~
ett skimmer av vändligt lyckliga strålar
från hennes leende ansikte. Dörren
från fängelset går upp och Anders
kommer ut, följd av fängvaktaren.
~~Denne ser på sin fruktande leende fi-
de båda ålskande, som Anders~~
utbrister i en glatt utrop. "Du här,
Birthe! ^{han} Går fram mot flickan." Den
välwilligt leende fängvaktaren får plöts-
ligt något att beställa inne i fängelset,
går tillbaka ^{den dit ledande} genom dörren, medan
de båda ålskande sjunka i varan-
dras armar.

Del av musiknumret ^{345.} ~~345.~~ fria stötter.

Poliskonstapeln står bakom Worms stol, medan de andra ha sutt sig omkring honom och med spänning lyssna till hans ord.

Till: " -- och alltifin första stunden av min förblindelse kände jag, hur min person under Worms inflytande förfledades, ~~och~~ hur jag betogs all energi och initiativkraft. Men förblindad av passion sågade jag styrkan att slita mig loss.

Han gör en uppehåll i sin berättelse, ser förtrölad mot de andra, som deltagande betrakta honom, fortsätter:

Text: Da gifte hon sig, och fri från henne
sökte jag åter samla mig till arbete,
da hon skickade efter mig. I min
svaghet följde jag hennes beal-
lelse....

Han talar vidare. Bilden förtonas.

346.

Musikrum på slottet.

Worm och Elisa komma in. Hon
visar honom omkring i rummet ^{slottet} ~~sätter~~
upp pianot. Han låter ^{privat} händerna
över ~~slottet~~ ^{tangenterna}, da hon bejder honom,
sätter sladden i ~~kontakt~~ den elek-
triska kontakten och får det automati-
ska spelet i gång. Worm ser på henne
frågande. Hon smiler, för honom

fram till en bokhylla, skjuter den åt
sidan och blottar dörren bakom, öppnar
densamma, säger en järn ord. Han går ut
svinn ~~ett stund~~ genom dörren, ~~och~~
~~åter~~ Han följer efter, vänder sig om i
dörröppningen, sätter skjutlåsen åter hyllan
framför densamma.

347.

Trappavsats i korridoren ^{vid} ~~framför~~
nischen med steln framför.

Elisa och Worm komma ut ur
nischen. Han ser mer utbrände ut än
någonting. Han följer honom mot dörren
till sin brudlova.

348.

Elisas budor.

Elisa och Worm komma in. Hon
stänger dörren, för honom fram
mot duchätellen i rummet, ~~och~~ ^{ser}
sig ^{med} densamma i en raffinerad
ställning.

349.

Vid duchätellen i Elisas budor.

Elisa ser triumferande ^{mot} Worm
och säger:

Text: ~~Förstasaken~~ "Och nu förstå
du kanske ^{mitt litla avsnitt ang med} jag ~~gjorde~~ ^{gjorde} ~~från~~
~~syndigt~~ ^{primit} ~~skämtsamt~~? Så länge det ~~görs~~
~~isomman~~ Vi kunde nämligen ~~tröt~~
~~det ostört~~ ~~du~~ ~~och~~ ~~tillbaka~~ ~~bit~~

A jag ~~missstänks~~, att du är här, så
så länge det spelas i musikrummet, ^(kom rign) miss-
Tänka ~~ingen~~, att du ~~får~~ ^{är} här —
~~Worm ser på henne nästan med~~
^{hos mig."}

Worm ser på henne nästan med bestörtning
Hon ler ~~trist~~ ^{stolt}, fortsätter att
tala.

350.

Närbild av Elisa, som säger:
Text: "Och vad säger du om ~~den~~ ^{den}
helmbiga dörren? Jag fann den av
en slump här om dagen. Inga annan
dess tillvaro."

Handwritten text, possibly a signature or name, located at the top left of the page.

351.
Vid duchätelen i Elisass budoar.

Worm samlar sig, skakar ovligt
på huvudet:

Text: "Du ~~må~~^{måsta} skämmas mig, Elisa!
Jag ~~tror~~^{tror jag inget} ~~ingen~~, att jag älla ~~går~~^{väger}
in i kretsen av din trollmakt."

Elisa ler raffinerat, vinkar med en
drattninglik gest, att han skall ta
plats bredvid henne i duchätelen. Han
~~sätter~~ ser på henne fascinerad, sätter
sig. Hon drar honom intill sig,
smeker honom över håret.

Text: " Ett sådant barn, du är Julius!"

Hon kyssar honom. Bilden
förtonas.

352.

Musikrum på slottet.

Worm tystnar åter. De andra se
upprörda och i stark spänning mot
honom. Han fortsätter: ^{kände}

Text: "Men jag ~~er inte~~ ~~äro~~ ~~att~~
~~föreställa~~ ~~det~~ ~~gränse~~ ~~mellem~~ ~~oss~~
jag brändet mellan oss allmänna
tryckande, fastän jag alljämt skrä-
de med ut bryta. På i går ---

Han talar vidare. Bilden förtonas.

353.

~~352.~~

Vid fönstret i Elisars budoar.

Worm sitter med ~~ett~~ pligad uppsyn
i en kånstol vid fönstret. Elisa står
bredvid honom, talar ömt till honom,
medan hon ~~sk~~ smeker honom över
håret. Plötsligt faller hennes blick
ut genom fönstret.

354.

~~Anders~~ I parken nedanför Birthes
balkong.

Anders, stående bakom busken nedanför
balkongen, ser spejande fram mellan
dess löverk.

355.

Vid ~~fönstret~~ ett fönster i Elisars budswan

Elisa rycker till. ~~En~~ hennes variete
flammar upp i våldsamt hat och
hon säger till Worm, sekunde ut
genom fönstret.

~~Fäst~~
Text: En sådan fräckhet! Birthes
~~är en~~ ~~eller~~ ~~skänter~~, som underhåller
älskare här i parken och naturligtvis
väntande på henne! Men hon
skulle bara väga ---!"

356.

Elisars budswan.

Elisa står en ögonblick förvånad
går hastigt ut ur rummet. Worm
ser efter henne, reser sig.

357.

Set av korridoren.

Elica kommer ut från sin budon,
rusar genom korridoren in genom
dörren till Birthes rum.

358.

Birthes rum.

Elica kommer in, ser att rummet
är tomt. Hon går mot balkongen.

359.

Set av korridoren utanför dörren till
Birthes rum.

Worm kommer, stannar utanför dörren,
tvekar en ögonblick, ~~han~~ ser in. I detta ögonblick
~~kommer~~ ^{visar} Elica, ^(upphetsad) i dörröppningen. Hon

vill stöta förbi Worm, som heyder
henne: II

Text: "Du låter fröken Birthe vara i
fred. Har du spritt tillräckligt
med olycka omkring dig?"

~~Hon~~ Hon kastar ^{till} honom några
rasande ord, vill åter tränga sig
förbi honom, men han skuter hen-
ne häftigt tillbaka in i rummet.

360.

Birthes rum.

Elixa står rasande. Worm
kommer in efter henne. Hon
utfar åter i en ström av vildd ord.
Worm ser på henne trotsigt och

säger:
Text: "Du är djävul, Elisa. Jag hatar
dig och vill inte ha mera med
dig att göra!"

Hon förstummas med ens. Sådär har
hon aldrig förr sett Julius Worm.
Hon går fram till honom.

361.

Kärleks av Elisa och Worm. ~~Det~~
~~frågades: Detta~~ Hon talar
inromnickande till honom, lägger satta
armarna om hals. Han ~~to~~
löggr sig, skjuter henne en smula ifrån sig
Hon ser på honom ett ögonblick, kastar
sig med uppflyttande lidelse om hans
hals, trycker sig häftigt intill honom.

Hon försöker smilt att frigöra sig, men
di det icke lyckas, slungar hon henne
vildsamt ifrån sig. Hon faller ur
bilden.

362.

Vid skrivbordet i Birthes rum.

Elisa faller vildsamt mot sina
brösten av skrivbordet.

363.

När bild av Worms ^{vars} ~~ansikte~~ ansikte
plötsligt får en uttryck av frank-
tanvärd skräck.

364.

~~At~~ Birthers rum.

Elise ligger ^{diö} nedan för skrivbordet.
Worm stötar fram till henne, ^{falla på henne} kyftar
hennes upp ^{och} talar till henne. Med
vild fasa i uppsynen ^{slipper} ~~han~~ han ^{äfter}
kroppen. ~~äfter~~ ~~falla~~ ~~till~~ ~~golvet~~
~~han~~ ~~falla~~ till golvet i
riktning mot balkongdörren.
Worm reser sig ser sig om i
vildsam skrick. Bilden förtomas.

365.

Musikrum på slottet.

Worm slutar sin berättelse. Falk reser sig, går fram till honom, lägga ^{medlid-} ~~sin~~ ^{hans} sakt hand på hans

366,

Närbild av Falk och Worm.

Falk säger tröstande:

Text: "Förloss inte modet herr Worm. ~~Domstolen kommer att ta omot ändigt~~ ~~na i betraktande av~~ I betraktande av de förmildrande omot ändigheterna kommer en dom ike att bli hård."

367.

Musikrum på slottet.

Falk säger ett par ord till sognefogden, som kommer från till Worn.

Senne reser sig, går jämte sognefogden och poliskonstapel Larsen ut i rummet. Astrid, ~~och som likaledes rest sig, står ett ögonblick tillbaka~~ De de förnummit, går Falk bort till Astrid, som tankfull står vid ^{en ändan av} pianot

368.

Vid pianot i musikrummet.

Astrid ser med beundran på Falk, säger:

Text: "Men hur har ni blivit ut för att avslöja allt detta?"

Falk ser, säger:

Text: "Ja, det har jag egentligen en
~~att säga~~ detektivkonst att tacka
för, fröken Astrid."

Fliskan ser förvånad ut. ^{"Hur så?"} ~~Falk fortsätter~~
Falk ~~fortsätter~~. Bilden ~~fortsätter~~ smälla
äter.

~~3/4~~
~~Under tiden~~

Text: "Kommer ni ihåg i förmiddags på
terrassen, då ni förvånade er över
att spelet nämligen lät så spök-
löst?"

Astrid nickar. Falk fortsätter att tala.
Bilden fortsätter.

369.

Under strandparasollen på stottterrassen.

Falk ser fundersam mot fönstret,
~~och därpå~~ vänder sig därpå mot
Astrid säger:

Text: "Och nu ursäkta ni mig nog, fröken
Astrid. Plikten kallar!"

Han reser sig, bugar sig och går.

370.

I korridoren utanför ^{dörren till} musikrummet.

Falk kommer, knackar på dörren,
väntar ett ögonblick, upprepar knackningen.

Han står ett ögonblick fundersam,
går bort till ett fönster ~~och~~ bredvid dörren,

373.

Vid pianot i musikrummet.

Falk tystnar ett ögonblick. Astrid,
~~fyllt~~ full av iver, ber honom fortsätta.
Falk tar åter till ordet:

Text: "Var vän Worm hade varit värdlös. Han
hade inte ordentligt skjutit hyllan
från den hemliga dörren"

Falk talar vidare. Bilden förtonas.

374.

Vid den hemliga dörren i musikrum-
met.

Hyllan är skjuten åt sidan, och
dörren öppen ut. Falk ~~sitter~~ i dörröpp-
ningen sitter hyllan framför densamma i
samma ställning, som den stod, då han kom

Inspanning behoffende gewordene
dienen in de ar. v. d. d. l.

in i rummet.

375.

Trappansats i korridoren ~~med~~ ^{vid} ~~med~~ nischen
med statyn framför.

Folk kommer ut från nischen,
smygger sig fram till den på glänt
stående dörren till Elisäs budoar
spejlar försiktigt in.

376.

Vid chiffonieren i Elisäs budoar.

Möbeln är uppbruten. Worm rotar
omkring i det ~~och~~ ~~chiffonier~~ den ner-
fällde chiffonierklappen stående
öppna de dokumentskrinet. 1

377

Text: Jag förstod genast allt. Worm ville
förelkomme att jag ärosteren vid sin
undersökning av hustruens papper
skulle finna för honom kompro-
metterande brev. Men ~~han försäkrade~~

han försäkrade "engenting"
Kärbild av Falk, spejande in genom
den på glimt stående dörren till
budoaren. Falk räkar göra en ofrivillig
rörelse, som kommer dörren att knarra

378.

Vid chiffonieren i Elias budoor.

Worm rycker till, ser sig förskräckt
omkring, skjuter ^{hastigt} igen chiffonierklaffen
och går ~~ängstlig~~ mot dörren.

379.

Trappansats i korridoren vid nischen
med statyn framför.

Falk ~~ser~~ smygger sig hastigt
från dörren, döljer sig i trappan. Worn
kommer ut, stänger dörren ^{medan han ädd}
ser sig omkring, ~~försöka~~ fortsätter
in i nischen. Bilden förtonas.

380.

Vid pianot i musikrummet.

Falk slutar sin berättelse
Astrid, fullkomligt överväldigad
av beundran, ser på honom.
Han smiler, kommer med en att
tänka på något
Text: "Ja, ^{när ni hjälpte mig lyckades ni bra}
~~att jag hjälpte er lyckades ni hjälpte~~

~~men~~ men - - - "

Han tar upp jappkassisen ur fickan,
plockar fram bullen och lämnar
den ~~ett~~ harmoniskt leende till
flickan. Hon ser ~~en~~ på föremålet.

381.
Närbild av Astrids händer med bullen.
~~Händerna~~ Bullen flyttas över i
vänstra handen. ~~Den~~ Den bögra tar
bort ^{den} knoppen ovanpå kakan, plockar ut
Birthes brevlapp.

382.

Vid pianot i musikrummet.
Astrid ~~står~~ ^{står} ~~glad~~ ^{generat} med bullen och brevlapp-
pen ~~i~~ händerna. Falk skrattar lätt
säger med en gest mot det misskändade

~~mig her, men samtige to er~~

födoämnet:

Text: "Ja, så snart där kunde drigt
i en film för tio år sedan!"

~~Astrid, ännu mera generad, tigger.~~

383.

Det är musikrummet med pianot
och bordet vid douchätelen.

Astrid, ännu mera generad, går med
sänkt huvud fram till bordet, tigger
ifrån sig bollen, ~~vid~~ vänder sig om
en smula ~~och~~ mot Falk och säga:

Text: "Ja, tre ting har jag i alla fall
upptäckt."

Falle ~~sicka~~ ler, går fram till
hennes och frågar. "Var det skulle det vara?"

Vid bordet i musikrummet.

Astrid tittar ~~styggt~~ med ynklig
min mot honom säger:

Text: "För det förste, att jag är en
dum, liten flicka."

Falk ser ännu mer frigande ut. Hon
fortsätter:

Text: "För det andra, att vi är mycket
klökare än min vän privatdetek-
tiven."

Falk skakar ~~off~~ skämtsamt på
huvudet. "Ni överdriver ni bestämt."

Astrid med blyg och förälskad min
fortsätter.

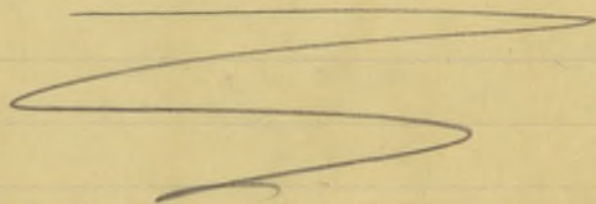
Text: "Och för det tredje - - -"

Hon lyfter ^{lyfter} strålande ögonen
mot honom, avbryter sig vid den
huvudet från honom. Han går
fram till henne, lägger armen
om hennes axlar och trycker hen-
ne intill sig. Hon ser upp mot
honom, säger ömt:

Text: "Och för det tredje, att jag
älskar dig"

Hon gömmer smiktet vid hans bröst.
Han lyfter upp hennes huvud, och
de se varandra ömt in i ögonen.

Bilden bländas av.

Min Ven Privatdetektiven

Nr. D-Ns, 1861

1861/b-3ex.

MIN VEN PRIVATDETEKTIVEN (DK,
A.W. Sandberg, 1924)

1423/3

1. Ved en Aa. Optoning. En Flok Ender (eller nogle andre "Søfugle") flyver forskræmte op og flakser bort...Overtoning til:

2. Parti af en Aa med Aaskander og Nøkkeroser. En Robaad, i hvilken en ung, kraftig og solbrændt Mand sidder ved Aarerne, skyder med god Fart gennem Vandet, - jagende de opskræmte Fugle til alle Sider.

3. Tekst: Naar man er 23 Aar og forelsket, tror man, man ejer den hele Verden, - selv om man ogsaa kun er en fattig Landbrugsselev paa Havrebjerggaard...

Nærb. af Roeren. Tekst: Anders Hytting

Han vender sig med et lykkeligt Udtryk og ser:

4. Afstandsbillede af Slotsfacaden af Havrebjerggaard. Paa en Balkon paa Slottet staar en ung Pige og vifter med et Lommeterklæde.

5. Aaparti. Anders Hytting smiler lykkeligt - og forcerer sin Røning.

6. Tekst: Havrebjerggaards Ejer - Jagermester Remer - havde allerede i flere Maanedes opholdt sig i Udlandet, og hans Datter Birthe var uindskrænket Herskerinde paa Slottet.....

Nærb. af Birthe paa den blomstersmykkede Slotsbalkon. Hun vinker ivrigt med Lommeterklædet, - drejer saa pludselig Hovedet og siger:

Tekst: Lad nu den velsignede Detektivroman i Fred, - Astrid! Det varer ikke ret lange, før vi har Anders her!

7. Nærb. af Astrid. Hun sidder og kryber sammen i en amerikansk Hængestol, fordybet i et Romanhæfte, medens hun mekanisk af og til tager en Bid af et Stykke Stangkonfekt, som hun holder i den anden Haand. Hun ser op, da Veninden taler til hende og rejser sig.

8. Balkon'en Astrid gaar hen til Veninden. De ser begge ned

mod Voldgraven nedenunder.

9. Parti af Voldgraven. Anders' Baad skyder ind i Voldgraven, - nærmer sig Stranden neden for Balkon'en.

10. Balkon'en. Astrid ler, ser underfundigt - smilende paa Veninden, lægger sin Arm om hendes Liv, tager et Par Danse-trin og synger - vinkende med Romanen, - medens Birthe dybt rødmende - og mekanisk - danser med:

Tekst: Kom, o kom, Du fagre Svend
og før os begge i Dansen hen!

11. I Baaden - neden under Balkon'en. Anders, der hviler paa Aarerne, er straks med og fortsætter med glad Stemme:

Tekst: En Kurv jeg giver den ene flot....

12. Balkon'en. Astrid, der stadig danser, ser med et komisk - fortvivlet Blik paa Birthe, der er lykkelig - men lidt flov.

13. I Baaden. Anders, hvis Øjne har et Skær af Lykke og Æmhed, fortsætter:

Tekst: Den anden fører jeg til mit Slot!

14. Balkon'en. Birthe river sig løs fra

Veninden, vil løbe ud af Døren, da Astrid standser hende:

Tekst: Fy, hvor uromantisk! Har Du nogen Ginde hørt, at en Dame af Stand kommer til sin opværgende Kavaler gennem Døren!

Hun tager nogle Silkesnører frem, der ved nærmere Eftersyn viser sig at være en Rebstige. Birthe betragter smaaende sin ivrige Veninde, der fastgør Stigen til Balkon'ens Rækværk, sætter den ned og saa raaber til Anders.

15. Del af Slotsparken neden for Balkon'en. Anders springer i Land, - skynder sig hen ad Gangen neden for Balkon'en og griber fat i den nedhængende Ende af Rebstigen, saa denne holdes stramt udspændt. De to unge Piger klatrer ned, - hilser

paa ham og gaar saa sammen med ham hen til Baaden.

15a. Ved Voldgraven. Anders gaar om Bord og tager imod Pi= gebørnene, der springer over til ham. Astrid sætter sig i For= stavnem, - medens Birthe tager Plads agter, saa hun kommer til at sidde lige over for Anders, der tager Aarerne.

16. Parti af Voldgraven. Baaden, som Anders ror, glider langsomt bort gennem Vandet. Afblænding.

17. Tekst: Arne Falk, - Stedets nys udnævnte Herredsfuldmechtig, der meget mod sin Vilje har ombyttet Hovedsta= den med Landsbydyllen.

Præsentationsbillede af Falk, - en hyperelegant, storstads= mæssig - udhalet, men iøvrigt intelligent Type. Han sidder ved sit Arbejdsbord og gransker nogle Akter. Han samler Papirerne sammen, - nikker.

18. Herredsfogedkontoret. Han giver Akterne til en Skriver, - slaar Jalousiet ned for det moderne Skrivebord, rejser sig og gaar hen foran Spejlet, der hænger ved Siden af Døren.

19. Foran Spejlet ved Døren. Falk kaster et kritisk Blik paa sin soignerede Person og fjerner saa et Fnug fra Jakkekraven. Han tager Hatten, der hænger ved Døren paa og forlader Kontoret.

20. Gaarden uden for Herredskontoret. Falk kommer ud, ser ned en misbilligende Mine paa nogle Høns, der daser i Sol= skinnet, og en Kat, der slumrer ved Siden af Trappen. Han tæn= der sig saa en Cigaret og gaar videre. Afblænding.

21. I Baaden, der passerer et naturskønt Parti af Aaen.

Opblænding. Birthe vil have, at Anders skal lære hende at ro. Han nikker, - og efter hans Anvisning sætter hun sig ved Siden af ham paa Rotoften. Han er ovenud lykkelig og giver hende for= skellige Instruktioner. Astrids Ansigt faar efterhaanden noget af en Martyrs Udtryk, og hun skjuler en Gaben bag Haanden.

22. Landevej ved en Skov. Falk kommer spadserende og møder

paa sin Vej en Bonde, der er ude med et Læs Gødning. Et Par store Dyndklumper falder af Lasset og kommer Herredsfuldmægtigens elegante Lyse Benklæder betænkelig nær. Falk springer forskrækket til Siden, - ser forarget efter Køretøjet og følger saa en Sti, der fører ind i Skoven.

23. I Baaden, som glider ind til en skovklædt Bred. Ro-Undervisningen, der foregaar under mer og mer sømme Former, varer stadig ved...Man hviler paa Aarerne, nedens Anders med Haanden paa Birthes Haand, viser hende det sidste Greb, - hvorved hans Ansigt kommer i betænkelig Nærhed af den unge Piges. Paa en Gang studser de to Elskende, - Astrid er nemlig pludselig ræret op.

24. Nærb. af Astrid, som raaber:

Tekst: Nej, nu har jeg faaet nok af denne Sneglofart!
Adjø med jer, Turtelduer!

25. I Baaden ved Bredden. Med et let Hop redder Astrid sig i Land, og skubber med Foden Baaden ud. De andre ser forbavset efter hende.

26. Nærb. af Anders og Birthe i Baaden. Birthe bliver urolig og vil rejse sig, men Anders holder hende tilbage og hvisker noget til hende. De ser ind mod Bredden.

27. Parti af den skovklædte Bred. Astrid vinker ironisk Farvel - og forsvinder ind i Skoven.

28. I Baaden. De to Elskende ser bort fra Bredden - og deres Øjne mødes. Han lægger pludselig Armen om hendes Liv og kysser hende. Hun besvarer hans Kys, - gør sig saa pludselig fri og faar - for at skjule sin Forvirring og Undseelse - forfærdelig travlt med den ene Aare. Anders, der er lykkeligere end nogen Sinde, følger Birthes Eksempel og griber sin Aare.

29. Aaparti. Baaden glider i jævn Fart videre nedad Aaen.

30. Ved et Parti af Aaen, hvor et løvrigt Træ rager lidt ud over Vandet.

Falk kommer, sætter sig paa en Stub under Træet, tager Hatten af, vifter Fluerne bort med Lommetørklædet og tørrer Sveden af Panden. I det samme falder et Romanhæfte ned fra Træets Løvværk, og rutscher langs Kanten af Bredden ned i Vandet. Falks Blik følger først Bogens "Vandring", - saa søger det op i Træets Krone.

31. Mellem Løvværket. Astrids Ansigt kommer til Syne. Hun ser efter Bogen - og opdager i næste Øjeblik Herren, der har slået sig ned under Træet.

32. Under Træet. Herredsfuldmægtigen rejser sig hurtigt og hilser. Han er overrasket over den unge Piges romantiske Tilsynskonst, - men Smilet paa hans Læber viser, at Overraskelsen er af en meget glædelig Natur.

33. Træet ved Bredden. Astrid nikker muntert smilende til ham, - kommer med et Par Ord og peger paa den forulykkede Bog.

34. Nærb. af Bogen, der flyder ovenpaa Vandet. Paa Titelbladet, der vender opad, staar:

"Min Ven Privatdetektivens Eventyr".

35. Ved Træet. Falk skynder sig hen til Bredden og forsøger med sin Stok at faa fat i Bogen. Men idet han bøjer sig fremover, glider hans Fod paa den glatte Skraaning, - han mister Fodfæstet og falder i Vandet.

36. Nærb. af Falk i Aaen, hvis Bund er dyndet, og hvis Overflade er dækket af alskens Vegetation.

37. Ved Træet. Astrid springer ned fra sit Fristed og ser med forskækkede Øjne paa Falk. Denne genvinder atter Ligevægten, faar fat i Bogen, der stadig flyder paa Vandet, - faar ogsaa Tag i sin Hat og kaster den op paa Bredden, saa Astrid kun ved at springe til Side undgaar at komme i Berøring med den drivvaade

Hovedbeklædning. Med et Par Svømmetag naar Falk ind til den høje og ret stejle Bred.

38. I Aaen ved Bredden. Han forsøger at redde sig i Land, - men den stejle Bred frembyder ingen rigtige Holdepunkter.

39. Ved Træet. Astrid følger spændt hans Anstrengelser, - grunder et Øjeblik og søger sig saa et Skjul bag Træet, efter at have bedt Falk have Taalmodighed et Par Minutter endnu. Han nikker smilende og "træder Vand".

40. Bag Træet. Astrid tager hurtigt sit hvide Skørt af og skynder sig tilbage til "Ulykkesstedet".

41. Ved Bredden, neden for hvilken Falk stadig "træder Vand". Astrid kommer og strækker med et lidt genert Smil det sammenrullede Skørt ned mod ham. Han tager fat i dets anden Ende, og Astrid trækker ham saa i Land. Han rejser sig, og med et Udtryk af komisk Resignation ryster han sig, saa Vandet staar til alle Sider.

42. Nærb. af Falk og Astrid paa Bredden. Med et Buk rækker han hende den reddede Bog og præsenterer sig. Den unge Pige nikker smilende til han og giver ham Haanden, som han - bukkende paany - trykker. Saa giver det pludselig et Ryk i ham.

43. Nærb. af Falk, der overfaldes af en kraftig Nysen, og hvis Ansigt af den Grund faar et forvredent Udtryk.

Tekst: (evt) Atschi!

44. Ved Bredden. Den unge Pige bliver paa een Gang alvorlig. Hun ser medlidende paa Falk, der stadig ikke kan komme af med sin Nysen, - og med en Haandbevægelse op mod Stranden siger hun noget om, at han kan følge med hende hjem og faa noget tørt Tøj paa. Falk samler sig sammen, takker med et Smil, - trækker Jakken af og gaar med den under Armen. Han og Astrid gaar saa bort langs Bredden.

45. Ved en Sidelaaage til Slotsparcken. Solen er ved at gaa ned. Anders tager Afsked med Birthe, som efter at have vekslet et sidste ømt Haandtryk med ham forsvinder ind ad Porten. Han ser forelsket efter hende, - vender sig saa og gaar.

46. Foran Indgangen til en Bondegaard's Stuehus. Paa en Bænk ved Siden af Indgangen sidder en ældre Mand skjult bag en Avis, i Læsningen af hvilken han lader til at være stærkt fordybet. Regnen, der bølger op bag Avisen, lader en forstaa, at han netop nyder sin Aftenpibe. Astrid og den dyngvaade Falk kommer hen til ham. Den unge Pige lægger Haanden paa Avislæserens Arm og siger:

Tekst: Far, det er den nye Herredsfuldmægtig, der er gaaet i Vandet for min Skyld!

47. Tekst: Sognefogden Jens Andersen, Astrids Fa'r....

Nærb. af Sognefogden, - en ældre Mand af Gaardmandstypen. Han sænker Avisen, ser overrasket paa Herredsfuldmægtigen og tager Piben af Munden.

48. Uden for Indgangen til Stuehuset. Sognefogden rejser sig, rækker Falk Haanden, som denne griber, idet han strammer sig op til at lægge al den Værdighed i sin Optræden som Omstændighederne tillader. Jens Andersen byder med en Haandbevægelse den Fremmede indendørs, - og de forsvinder alle 3 ind i Stuehuset.

49. Birthes Værelse paa Slottet. Birthe kommer ind, opdager, at der ligger et Brev paa en Sølvpakke paa Toiletbordet, - og hendes Ansigt straalere af Glæde, da hun genkender Haandskriften. Hun sætter sig ved Bordet.

50. Ved Toiletbordet. Birthe bryder Brevet, - begynder at læse det, og jo længere hun kommer ind i det, jo mærkere bliver hendes Ansigtstudtryk.

Brevtekst: Og da jeg jo ved, at Du er en kærlig og forstaaende Datter, der ikke vil misunde din Fa'r den Smule Lykke, han kan finde paa sine gamle

Dage, tør jeg nok gaa ud fra, at Du vil optage den Meddelelse, jeg har at give dig, paa rette Maade. Jeg har giftet mig for 14 Dage siden. Min Hustru - din nye Mo'r - er ikke nogen anden end vor berømte Sangerinde Elisa Mogensen, som jeg tidligere har skrevet til dig om....

Birthe ser op fra Brevet - og hendes Blik søger et Maleri, der hænger paa Væggen.

51. Nærb. af Maleriet, der forestiller en middelaldrende Dame med aristokratiske Træk. Hendes Ansigt er præget af Skønhed og Godhed.

52. Ved Toiletbordet. Birthe ser paa Billedet med fugtige Øjne, hendes Hoved synker ned mod Brystet.

53. Ved Kaminen i Sognefogdens Dagligstue. Herredsfuldmægtigen sidder i en Lanestol ved et Bord med en dampende Toddy foran sig. Han har Sognefogdens gamle Slobrok og Benklæder paa og gør derfor ikke noget særlig imponerende Indtryk. Ved Siden af ham sidder Sognefogden, der ogsaa har en Toddy foran sig. Astrid staar foran Kaminen og har travlt med at tørre den vaade Kriminalroman, og Falk følger med beundrende Øjne enhver af hendes Bevægelser. Hun taber Bogen, - han bukker sig og tager den op og kaster et hastigt Blik paa Titelbladet.

54. Nærb. af Bogen i Falks Haand. Paa Titelbladet læses:

"Min Ven Privatdetektivens Eventyr".

55. Ved Kaminen. Med et lille ironisk Smil giver han Astrid Bogen, - siger:

Tekst: En nærende Kost for unge Sjæle, Frøken Astrid!

56. Nærb. af Astrid, som med et komisk - forarget Udtryk ser paa Herredsfuldmægtigen og svarer:

Tekst: Sig ikke noget ondt om min Ven Privatdetektiven! Han kan i det mindste opdage noget!

57. Ved Kaminen. Falk ser paa den unge Pige med Øjne, der røber i hvor høj Grad han beundrer hende, - og han lader ikke Svaret vente

paa sig:

Tekst: Det maa De ikke sige!....Jeg har da i al Fald opdaget, at De er en sød ung Pige!

Astrid vender sig "krænket" fra ham og genoptager Arbejdet med at tørre Bogen. - Falk fortsætter med mere Alvor i Stemmen:

Tekst: ...og andre Opdagelser slipper man vel nok ogsaa for at gøre i denne fredelige Ødenark, hvor vi Gudske- lov er forskaanet for Deres Ven Privatdetektivens sindsoprivende Oplevelser!

Det giver Sognefogden ham Ret i og drikker med sin Gæst.
Afblanding.

58. Tekst: Paa Hjemvejen til Danmark gjorde Jægermester Rømer og hans Hustru et Par Ugers Ophold ved et mondant nordfransk Badested.

En Loggia, gennem hvis Piller man har Udsigt til Havet. Optoning.

Damer og Herrer i Aftentolietter sidder - magelig henslængt i Sofaer og Lænestole - og lytter til en Sangerinde, der - akkompagneret af en ung Herre af Musikertypen - staar ved Flyglet og synger. - I en Lænestol i Nærheden af Flyglet sidder en ældre Herre, hvis Øjne hele Tiden følger Sangerinden.

59. Tekst: Jægermester Niels Rømer...

Nærb. af Jægermesteren, - en udpræget dansk Godsejertype med aristokratiske og lidt slappe Træk, som godt kunde tyde paa, at deres Indehaver har forstaaet at nyde Livet og hverken forsaget Vin eller Kvinder.

60. Tekst: Elisa Rømer....

Nærb. af Sangerinden, - en meget smuk, ca. 35-aarig "Vamp" - iført et hyperolegant Aftentoliette, der dog er en Smule for "overlasset" med Juveler. Hun slutter den Arie, hun har sunget.

61. Loggia'en. Alle de Tilstedeværende applauderer. Sangerinden vender sig mod sin Akkompagnator, - og Jægermesteren rejser sig og gaar hen til den.

62. Ved Flyglet. Jægermesteren kommer hen til sin Hustru. Hun takker sin Akkompagnator, der rejser sig:

Tekst: Tak, Julius Worm, - det er mig en Gaade, hvorledes jeg ude paa Landet skal kunne undvære vore smaa Musiktimer!

63. Tekst: Julius Worm....

Nærb. af Worm, der smilende bukker. Der er et Glimt i hans Blik, der lader en ane, at der er en hemmelig Forstaaelse mellem ham og Jægernesterinden.

64. Ved Flyglet. Elisa vender sig mod sin Mand, ser paa ham med et Blik, der sætter hans Sanser i Brand, og siger saa:

Tekst: Du maa love mig, Niels, at overtale Herr Worm til at komme og besøge os til Efteraaret!

Jægernesteren gaar dog uden Begejstring ind paa Tanken. Han nikker:

Det skal glæde mig meget, min Ven, om Herr Worm vil gøre os den Ære

Afblønding.

---

2. Akt.
-----

65. Tekst: 14 Dage senere var de Nygifte lykkelig og vel installerede hjemme paa Havrebjerggaard...

● En Del af Terrassen. Opblønding. Jægermesteren sidder i en bekvem Liggestol, med Benene - af hvilke det ene er i Bandage - hvilende paa Fodstykket. Ved Siden af ham staar Birthe i Færd med at tilberede noget Medicin. Noget borte fra de to sidder Elisa i en magelig Kurvestol. Hun har en Strandparasol over sig og en hvid Skødehund ved Siden af sig.

66. Tekst: ...hvor Jægermesteren var blevet ramt af et af sine sædvanlige Podagraanfald,....

Ved Bordet paa Terrassen, hvor Birthe staar med Medicinen.

Hun gaar hen til Faderen med en Teske i den ene Haand og Medicinflasken i den anden og siger til ham, at han skal tage sin Medicin. Han vender sig mod Datteren, idet han undertrykker et Udbrud af Smerte, og tager saa Medicinen.

67. Tekst: ...medens hans Hustru havde naaet at blive ganske klar over, at Kedsomheden ved Livet i den lille Landsby overgik alle hendes Forventninger.

Nærb. af Elisa. Hun sænker Romanen, hun har læst i, og gaber.

I det samme falder hendes Blik paa Ægtefællen.

68. Ved Bordet paa Terrassen. En Tjener kommer til, og ved hans Hjælp faar Jægermesteren rejst sig, hvilket dog ikke gaar for sig uden nye Smertoudbrud. Understøttet af Tjeneren og Birthe hinker han ind.

69. Ved Kurvestolen. Elisas Ansigt faar et Udtryk af Væmmelse. Hun vender sig bort med Afsky, - rejser sig og gaar, fulgt af Hunden.

70. Brystværet ved Terrassens anden Ende. Led og ked af det hele kommer Elisa slentrende med Hunden efter sig. Da faar hun pludselig noget at se, der faar hende til at indstille sin rastløse Vandren.

71. Del af en Rugmark. Anders staar ved en Stak og sætter nogle Neg op, der er blæst om. Kraftig og solbrændt er han, - det brune Bryst er synligt bag den opknappede Skjorte, og de opsmøgede Armer blotter Armenes svulnende Muskelspil.
72. Nærb. af Elisa paa Terrassen. I hendes Øjne tændes et Glint af Interesse, - og hun ser atter frenefter.
73. Del af Rugmarken med Landevejen i Baggr. En Motorcykle kommer imod et Ruglæs, der er i stærk Fart. Idet Motorcyklisten passerer Læsset, rykker Hesten til Siden, saa Vognen kommer Grøften saa nær, at det ene Hjul svæver frit over den. Anders, der staar ved Stakken, kommer ned et Udbrud og skynder sig hen til Vognen.
74. Ved Vognen. Læsset er lige ved at vælte om, da Anders resolut sætter Skulderen under det - og ved at lægge alle Kræfterne i faar den paa ret Køl igen.
75. Nærb. af Elisa. Hendes Øjne straalere af Beundring, - og hendes Blik slipper ikke Anders.
76. Landevejen. Ruglæsset kører videre. Anders gaar op paa Vejen - og terrer med Bagsiden af Haanden Svælden af Panden.
77. Nærb. af Elisa. Der er stadig Beundring i det Blik, med hvilket hun omfatter Anders. Hun faar en Idé, - løfter Skødehunden op til sig og lader den falde ud over Brystværnet.
78. Nærb. af Hunden, som havner neden for Terrassen. Den kigger forskrækket op efter og giver Hals.
79. Nærb. af Elisa, som raaber ud mod Vejen.
80. Ved Landevejen. Anders, der netop er ved at gaa tilbage til Marken, hører Elisa kalde, - vender sig, nikker og løber hen til Terrassen.
81. Neden for Terrassen. Anders kommer hen til Terrassen, - hilser. Elisa smiler indsmigrende og nikker, - peger paa Hunden,

som sidder og glammer nedenfor, og beder ham tage den. - Han løfter den op til sig, entrer op ad Vedbenden, der dækker Murværket, og svinger sig over Brystværnet.

82. Ved Brystværnet. Han overgiver hende Hunden og vil til at klatre ned igen, da hun - efter skødesløst at have givet Slip paa Dyret - standser ham. Hun rækker ham Haanden, som han halvt genert tager. Hun mønstrer ham fra Top til Taa, - smilende og overlogent. Siger saa:

Tekst: Jeg saa Dem løfte Lasset for lidt siden. Du
Almægtige, - hvilke Kræfter!

Hun lader ligesom tilfældig sin Haand glide op langs hans blottede Arm og berører næsten kærtegnende Overarmens Muskler.

83. I Døren fra Slottet til Terrassen. Birthe staar forundret i Døren og betragter de to. Hun tager sig sammen og gaar hen mod dem.

84. Ved Brystværnet. Anders, der bliver mere og mere genert, tager Armen til sig. Elisa, der i Smil og Bevægelser lægger et bevidst Koketteri for Dagen, vil nærme sig ham paany, men ser sig nødsaget til at opgive det. Birthe kommer nemlig i det samme hen til dem og ser paa dem med undrende Øjne. Afblanding.

85. Tekst: Fra den Dag blev Fru Elisa grebet af en forbløffende Interesse for Landbrugsvæsenet...

Det Indre af en Svinesti. Opblænding - En mægtig So med det størst mulige Antal Pattegrise ligger og grynter i Stien. Elisa ser paa Dyret - næsten med Forfærdelse i Blikket, - vender sig saa til Anders, der sammen med Birthe staar ved Siden af hende, og siger noget om, at nu har hun nok af det. Anders nikker og de gaar alle 3.

86. Del af Gaarden uden for Svinestien. Anders og de to Damer kommer ud fra Svinestien. Elisa kaster et Blik paa sit Armbaandsur og vender sig saa mod Birthe:

Tekst: Birthe, - husker Du, at Du har lovet din Far at hjælpe ham med Posten!

Birthe nikker, - gaar. Anders kaster et langt Blik efter hende. Da hun skal dreje om Hjørnet, vender hun sig og sender Anders et mismodigt Blik. Elisa iagttager skarpt de to Unge.

87. Nærb. af Elisa, som mistænksomt rynker Panden og bider sig i Underløben.

88. Del af Gaarden uden for Svinestien. Birthe forsvinder. Elisa staar et Øjeblik i dyb Eftertanke, - saa peger hun op mod en Luge, der fører ind til Loftet oven over Svinestien, og gennem hvilken der flyver Duer ud og ind. Hun kommer med et Spørgsmaal, - Anders svarer, - og hun bliver med ét interesseret og siger:

Tekst: Lad os gaa derop. Jeg har aldrig i hele mit Liv set et Dueslag!

Anders nikker uden Begejstring. - Tager en Stige, som staar op ad Muren, og sætter den op til Lugen. Elisa gaar hen til ham.

89. Ved Stigen. Med et indsmigrende og koket Smil lægger Elisa sin Haand paa Anders' Arm og siger:

Tekst: De stærke Mand, - bær mig derop!

Anders bliver ubehagelig til Mode og tøver med Svaret. Hun flytter sin Haand op paa hans Skulder og læner sig ind til ham. Han skyder hende lempelig fra sig og bliver endelig saa meget Herre over sig selv, at han kan sige - idet han peger opæfter:

Tekst: Nej, lad mig gaa op først og tage imod Dem!

Han løber hurtigt op ad Stigen. Hun ser med en ærgerlig Mine efter ham, - sætter Foden paa Stigen og entrer langsomt et Par Trin op.

90. Nærb. af Elisa paa Stigen. Hun standser, - kaster et Blik opæfter.

91. I Lugen. Anders ligger paa Knæ i Aabningen, - parat til at tage imod hende.

91a. Nærb. af Elisa. Hun retter Blikket nedefter - som om hun vilde udmaale Afstanden til Jorden. - Hendes Ansigt klarer op, hun har faaet en Idé. Hun ser atter ned.

91b. Ved Stigen. Hun snubler, falder ned fra Stigen, - søger jamrende at rejse sig, men forgæves. Anders skynder sig ned til hende og hjælper hende op. Hun skriger igen af Smerte og tager sig til det ene Ben. Hun forsøger at støtte paa det, men kan ikke og synker tungt ind til Anders' Bryst. Han ser raadvild og nærmest forskrækket paa hende.

92. Nærb. af Elisa og Anders. Han støtter hende, hun ser bedende paa ham og siger sagte:

Tekst: Jeg har vist forstuvet Foden. De kommer til at bære mig op paa Slottet!

Anders nikker resigneret og løfter hende op paa sine Arme. Hun klynger sig saa tæt til ham som mulig. Han bærer hende bort.

93. Del af Biblioteket paa Slottet. Jægmesteren sidder ved Skrivebordet. Han har Birthe ved Siden af sig, og hun rækker Faderen Brevene til Gennemlæsning efterhaanden som hun faar skaaret dem op med Papirkniven. Den gamle Herre tager en Skrivelse, sidder et Øjeblik med den i Haanden og stirrer eftertænksomt frem for sig, da han gennem Vinduet, der vender ud mod Parken, ser:

94. Sti i Parken. Anders kommer bærende med Elisa, der trykker sig tættere ind til ham, end Situationen egentlig kræver, og som ser paa ham med Øjne, der brænder af Begær.

95. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Jægmesteren, der er overrasket og urolig, vender sig med et Par Ord til Birthe, der nu ogsaa ser ned i Parken. Et Glint af Skinsyge præger hendes Mispil.

96. Ved en Sideindgang til Slottet. Anders kommer hen til Indgangen med Elisa i sine Arme. Han standser tvivlraadig, men hun hviker til ham:

Tekst: Bær mig op paa mit Værelse og lad os endelig ikke vække Opsigt.

Hun peger mod Indgangen, og Anders bærer hende ind gennem denne.

97. Del af Biblioteket. Birthe hjælper Faderen op og giver ham hans Stok, der er forsynet med en Gummidupsko. Han gaar langsomt ud, støttende sig til Stokken med den ene Haand - og med den anden hvilende paa Datterens Skulder.

98. Elisas Boudoir, - et hyperelegant Værelse, udstyret i en lad, orientalsk Smag. Anders lægger Elisa paa en Duchâtel.

99. Nærb. af de to. Han spørger, om der er noget han ellers kan være hende til Tjeneste med? Hun smiler ømt til ham, gør en indbydende Bevægelse med Haanden og beder ham sætte sig ved Siden af hende. Den unge Mand gør det tøvende. Pludselig slaar hun Armene om hans Hals og siger lidenskabeligt:

Tekst: Dumme, dumme Dreng, - forstaar Du da ikke, at jeg elsker dig!

Anders viger tilbage, slynger hende heftigt fra sig og rejser sig. Ogsaa hun springer op - idet hun helt glemmer sin fingerede Forstuvning, - breder Armene ud i sanseløs Lidenskab:

"Kan Du virkelig modstaa mig?!"

Han ser paa hende med Væmmelse i Blikket, - men i hysterisk Kranpegraad slaar hun igen Armene om hans Hals og klynger sig ind til ham. Han griber hende om Skuldrene for at gøre sig fri, - da pludselig hendes Ansigt stivner. Hun ser hen mod Døren.

100. Ved Døren, den aabnes, - og Jægernesteren og Birthe staar bestyrkede paa Tærskelen.

101. Nærb. af Elisa og Anders. Hun tager hurtigt sine Arme bort fra hans Hals - og vakler haltende hen mod de andre. Anders bliver ubevægelig staaende, - han er som lamslaaet.

102. Del af Elisas Boudoir. Jægernesteren og Birthe er paa Vej fra Døren og hen mod Elisa, der heftigt kaster sig ind til

Ægtefællens Bryst. Hun peger med flammende Øjne mod Anders:

Tekst: Niels, red mig fra den Mand!

103. Nærb. af Anders. Det giver et Sæt i ham, og han stirrer frem for sig i maalløs Bestyrtelse.

104. Nærb. af Birthe, hvis Udtryk baade præges af Skinsyge og Fortvivlelse.

105. Nærb. af Jægermesteren og Elisa. Raseriet blusser op i Ægtemanden, han kaster et Blik paa Hustruen, ser saa hen paa Anders og løfter Stokken.

106. Elisas Boudoir. Jægermesteren gør rasende et Skridt hen mod Anders, - men saa svigter Kræfterne ham. Han bliver skælvende staaende, og Stokken svajer i hans dirrende Haand. Anders ser forskrækket paa sin Husbond og søger at samle sine forvirrede Tanker. Elisa taler beroligende til sin Mand:

"For Guds Skyld, Niels, vogt dig for Overanstrengelser!"

Hun faar ham med sig ud, - men Birthe bliver staaende som rodfæstet og stirrer som bedøvet paa Anders.

Han gaar et Par Skridt frem mod hende.

107. Nærb. af Anders og Birthe. Birthe ser paa Anders med Sorg og Afsky. Han faar endelig Målet tilbage og begynder at tale, da Birthe pludselig vender sig fra han, brister i Graad og styrter ud gennem Døren. Anders staar et Øjeblik ulykkelig og tvivlraadig, - gaar saa langsomt efter.

(Obs. Der findes endvidere en Udgangsdør, der fører ud i Korridoren)

108. Tekst: Falk, som efterhaanden var blevet en daglig Gæst hos Sognefogden, begyndte - hvad nu end Grunden kunde være - at finde Landlivet ganske tiltalende.

Nærb. af Falk, der staar med en Kroketskølle i Haanden. (Opbl.)

Han ser frenefter med Beundring i Blikket. Bill. udvides til at omfatte:

109. Kroketpladsen i Sognefogdens Have. Astrid og Falk spiller Krok. Hun slaar, gaar flot gennem en Bue og krokerer saa Falks Kugle. Hun slaar denne væk med en fast Krokade, - den ruller i stærk Fart hen mod Falk, rammer hans Sko og springer op paa hans hvide Benklæder, hvor den efterlader en Smudsplet.

110. Nærb. af Falk, der for sent faar reddet sig til Side, og som nu bøjer sig ned og søger at fjerne Plamasen. Men pludselig holder han inde med Renselses-Processen, - han ser nemlig:

111. Nærb. af Astrid. Hun ser paa ham med et lille ironisk Smil. Og hun raaber:

"Det er Deres Tur, Herr Falk!"

112. Kroketpladsen. Falk nikker, springer hen til sin Kugle, - og Spillet gaar videre.

113. Biblioteket paa Slottet. Jægermesteren sidder udmattet paa en Stol og hører efter, hvad hans Hustru siger. Hun sidder ved Skrivebordet og giver Forvalteren, - en middelaldrende Mand af Bondetype, visse Instruktioner. Hun taler med nogen Myndighed.

114. Kroketpladsen. Herredsfuldsmægtigen og Astrid spiller endnu, da Birthe kommer til, - ulykkelig og forgrædt. Hun besvarer med halvt bortvendt Ansigt Falks Hilson og skynder sig saa hen til Astrid, som urolig ser paa hende. Birthe hvisker Veninden i Øret:

Tekst: Jeg er saa ulykkelig. Jeg naa endelig tale med dig!

Astrid nikker, beder Herredsfogden undskylde og forsvinder sammen med Birthe. Falk ser ned en svag Forundring i Blikket efter den.

115. Skyggefuld Krog i Havnen. De to unge Piger kommer, - sætter sig paa en Bænk, der staar der. Birthe kaster sig grædende ind til Veninden, som søger at berolige hende og spørger, hvad der er i Vejen. Birthe begynder hulkende at fortælle.

116. Ved Hovedindgangen til Slottet. Anders staar ved Hoveddøren, der aabnes. En Tjener kommer til Syne, - og Anders beder om at faa Jægermesteren i Tale, men afvises af Tjeneren:

Tekst: Jægermesteren tager ikke imod, - men Forvalteren har vist en Besked til Dem!

Tjeneren smækker Døren i, Anders staar et Øjeblik tvivlraadig, - saa vender han sig og gaar med nedslaaet Mine.

117. Den skyggefulde Krog i Sognefogdens Have. Birthe slutter sit Skriftemaal. Astrid siger noget om, at der nok maa foreligge en eller anden Misforstaaelse, - men Birthe ryster paa Hovedet:

Tekst: Misforstaaelse? Nej, der er ikke Tale om nogen Misforstaaelse! Far og jeg har jo selv været Vidne til det hele, - og jeg vil aldrig se ham mere, - aldrig!

Hun betvinger sin Hulken og stirrer fortvivlet frem for sig.

Astrid nikker stille. Med en Viljeanspændelse faar Birthe revet sig ud af sine triste Tanker, - siger, at hun maa hjem nu, - og begge de unge Piger rejser sig saa og gaar.

118. Forvalterkontoret paa Slottet. Anders staar foran Forvalteren, der sidder ved en Pult og tæller nogle hundrede Kroner op i Sedler. Forvalteren skubber Seddelbundet hen foran den unge Mand og siger:

Tekst: Her har De Deres Løn! Det er Jægermesterens udtrykkelige Ordre, at De tager herfra endnu i Dag!

Anders tager mekanisk Pengene, - siger Farvel og gaar.

119. Del af Korketpladsen hos Sognefogden. Falk sidder paa en Bænk og ryger en Cigaret, da Astrid kommer tilbage. Hendes Ansigt har et meget alvorligt Udtryk, - han ser spørgende paa hende, og efter et Øjebliks Betænkning siger hun:

Tekst: Stakkels Birthe! Hun er saa forfærdelig ulykkelig! Men jeg kender Anders og kan ikke tro, han skulde have svigtet hende...Jeg skal fortælle Dem det hele, saa kan De selv dømme, for jeg stoler fuldt og fast paa Dem!

Og hun sætter sig ved Siden af ham og begynder at fortælle...

120. Ved Toiletbordet i Elisas Boudoir. Elisa staar foran Toiletbordet og sprøjter nervøst noget af en Rafrachisseurs Indhold ud over sig, da hun ved at kaste et Blik ud af Vinduet ser:

121. Ved en Sideindgang, der fører fra Parken til Slottet. Anders staar og taler med en Kammerjomfru, hvem han giver et Brev. Den unge Pige nikker og forsvinder ind med Brevet, medens Anders med lettet Mine gaar i den modsatte Retning.

122. Ved Toiletbordet i Elisas Boudoir. Elisa sætter Rafrachisseuren fra sig og forlader Værelset.

123. Soveværelseskorridoren. I Baggr. Trappen til Værelserne nedenunder.

Kammerjomfruen gaar - med Brevet i Haanden - hen mod en Dør i Korridoren, da Elisa dukker op bagved hende og bliver staaende ved Trappeafsatsen. Pigen forsvinder ind i Birthes Værelse.

124. Trappeafsats ved en Niche med en Statue foran. Elisa smiler ondt og kryber i Skjul bag ved Statuen i Nichens Hørke. Efter et Øjeblik Forløb kiger hun forsigtigt frem og kaster et spejdende Blik hen mod Døren til Birthes Værelse.

125. Ved Døren til Birthes Værelse. Kammerjomfruen kommer ud uden Brevet og forsvinder ud af Billedets Forgrund. Da hun er borte, sniger Elisa sig hen til Døren, aabner den forsigtigt paa Klem og kaster et Blik ind i Værelset. Da hun finder det tomt, gaar hun derind og trækker sagte Døren til efter sig.

126. Birthes Værelse. Elisa kommer fra Døren, ser sig søgende om og gaar saa hen til Toiletbordet, hvor hun finder det Brev, som Kammerjomfruen kom med.

127. Ved Toiletbordet. Hun tager Brevet og ser paa det med Had i Blikket (evt Nærb af Brevet - Konvolut) Hun genner hurtigt Brevet bag Kjoelivet, og i det samme hører hun nogen komme.

128. Birthes Værelse. Birthe kommer ind - træt og nedslaaet. Ved Synet af Elisa, der med en paataget venlig Mine gaar hende i Møde, søger hun at skjule sin Nedtrykthed og ser koldt paa hende.

129. Nærb. af de to. Elisa siger med et hyklerisk Smil:

Tekst: Naa, der har vi dig endelig! Din Fader og jeg kunde virkelig ikke forstaa, hvor Du var blevet af!

Hun stryger den unge Pige over Haaret, men Birthe viger tilbage, som havde et Kryb rørt ved hende.

130. Birthes Værelse. Elisa kommer med en sidste Bemærkning og gaar saa. Birthe ser hadefuldt efter hende, synker ned i en Stol og stirrer trøstesløs frem for sig.

131. Hall'en paa Slottet. Tjeneren staar og ordner noget ved et Rygebord, da Elisa kommer hen til ham. Hun giver ham Brevet, instruerer ham omhyggeligt og trykker en Pengeseddel i hans Haand. Han lover at gøre sit bedste og gaar.

132. Anders' Værelse i Gaardfløjen. Anders er ved at pakke, da Tjeneren kommer ind og giver ham Brevet med følgende Bemærkning:

Tekst: Det er Frøken Birthe, der har sendt mig ned med det!

Anders stirrer som himmelfalden paa Brevet, og Tjeneren vender sig hurtigt og gaar.

133. Ved Toiletbordet i Birthes Værelse. Den unge Pige sidder ved Bordet og stirrer paa et Fotografi. Hun græder, og Billedet vædes af hendes Taarer.

134. Nærb. af Birthes Haand med det taarevædede Fotografi af Anders. Billedet er et Amatørbillede, der viser Anders i en eller anden malerisk Situation.

135. Ved Toiletbordet. Birthes første Tanke er at rive Billedet i Stykker, men hun skifter Mening, trækker en Toiletbordskuffe ud, kaster i dyb Fortvivlelse Billedet ned i denne og skyder skuffen ind.

136. Uden for den Del af Gaardsfløjen, hvor Anders har sit Værelse.

Her holder et Enspænderkøretøj, i hvilken en Karl netop anbringer Anders' Kuffert. Anders selv kommer ud, sætter sig op ved Siden af Kusken, og Vognen ruller bort.

137. Ved en Sofa i Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren sidder i Sofaen, og Elisa har taget Plads ved Siden af ham. Hun taler ivrigt og bevæget og udfolder al den indsmigrende Elskværdighed og det bevidste Koketteri, som hun ellers plejer at reservere Kavalerer af yngre Aargange. Hun slutter med at sige:

Tekst: ...der er kun eet, jeg ber dig om. Lad mig faa mine Musiktimer med Julius Worm tilbage. Ingen kan akkompagnere mig som han! Han er i Hovedstaden nu og tager sikkert herover, naar jeg ber ham om det!

Hun klapper ham ømt paa Kinden, og han er fuldstændig undergivet hendes Tryllemagt og siger med et lyksaligt Smil:

Tekst: Ja, ja, min Ven, - indret Du Musikværelset, som Du vil og tag ogsaa bare denne Herr Worm herover, naar det er dig saa meget om at gøre!

Med en slap Bevægelse drager han hende ind til sig, og et Øjeblik lægger hun sit Hoved ind til hans Skulder. Med halvt lykkede Øjne tager hun imod hans alt andet end opildnende Gammelmandskys, - rejser sig saa, sender ham et sidste daarende Smil og vender sig fra ham for at gaa. Men i det samme skifter hendes Ansigt Udtryk, Smilet viger Pladsen for en Mine, der røber Væmmelse og Ubehag. Hun gaar ud af Billedet - hen mod Døren. Jægermesteren ser idiotisk - forelsket efter hende og stolt og selvbevidst stryger han sig over sin Moustache.

138. Ved Laagen til Sognefogdens Have. Anders' Køretøj holder udenfor, - og han selv staar i Santale med Astrid paa den anden Side af Laagen.

139. Nærb. af Anders og Astrid. Hun rækker ham Haanden og siger:

Tekst: Jeg tror Dem, Anders, og skal tale med Birthe! De kan være sikker paa, at De snart skal høre fra mig!

De veksler Haandtryk, og han gaar saa ud af Laagen.

140. Ved Laagen. Anders sætter sig op paa Vognen, som kører
bort. Han vinker Farvel til Astrid, der vinker igen.

Afblønding.

---

3. Akt.
-----

141. Tekst: Livet paa Havrebjerggaard gik atter sin sædvanlige Gang. Fru Elisa tilbragte Dagene med at dyrke sin Musik sammen med Julius Worm, der allerede i nogen Tid havde været Gæst paa Slottet.

Salon, der vender ud mod Terrassen. Optoning. Ved et Bord i Nærheden af Glasdøren, der fører ud til Terrassen, sidder Elisa, Birthe og Worm ved Kaffen efter Middagen. En Tjener kommer hen til Husfruen og siger noget til hende. Hun nikker uvillig, siger et Par Ord til Worm og gaar saa hen til den Dør, der vender ud mod Hall'en.

142. Tekst: Jægermesterens Befindende havde forværret sig efter den Sindsbevægelse, han havde været udsat for.

Ved Sengen i Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren sidder halvt op i Sengen. Paa Sygebordet, der er spændt ud over Sengen, staar en Bakke med en Tallerken Frugtsuppe og et Glas Vand, - og Patienten er uden Begejstring ved at fortære det idéforladte Maaltid, da Elisa kommer hen til ham. Ved Synet af hende klarer hans Ansigt op, og han siger, idet han gør en Bevægelse mod Anretningen:

Tekst: Jeg ønskede bare dit Selskab til Dineen, min kære Ven!

Hun sætter sig med en tvær Mine i en Stol ved Siden af Sengen.

143. Del af Salonen. Worm ser tankefuld paa Birthe, der sidder og stirrer drømmende frem for sig.

144. Ved Sengen i Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren holder sin Hustrus Haand i sin, - kærtegner den og siger indtrængende:

Tekst: Ja, hvis jeg ikke faar det bedre, kommer vi nok til at opgive Tanken om at bo i Hovedstaden i Vinter.

Elisa svarer opbrusende:

Tekst: Ja, Du kommer maaske til at opgive det, men jeg ikke! Du bilder dig vel ikke ind, at jeg har giftet mig med dig for at blive Sygeplejerske Resten af mit Liv!

Medens han ser ganske konsterneret paa hende og vil sige noget, rejser hun sig, vender ham Ryggen og gaar. Han stirrer bestyrtet efter hende.

145. Uden for Døren til Salonen. Elisa kommer og vil gaa ind, men standser pludselig. Hun ser:

146. Del af Salonen. Worm griber Birthes Haand og siger til den unge Pige, der stadig sidder hensunken i triste Tanker, og hvis Øjne er fugtige:

Tekst: De er ulykkelig, Frøken Birthe!

Hun nikker tavs og sender den Spørgende et venligt Blik. Worm begynder at sige noget, men holder pludselig inde og slipper Birthes Haand. Elisa kommer hen til dem og betragter dem forskende. Worm lader til at være ilde berørt. Elisa siger:

Tekst: Ja, nu er det vel paa den Tid, vi skal have vor lille Musiktime, Herr Worm!

Den Tiltalte nikker uden Begejstring, rejser sig, bukker for Birthe.

147. Paa Terrassen. Uden for Glasdøren til Salonen. Astrid staar smilende ved Siden af Døren og kaster et spejdende Blik ind i Salonen.

148. Del af Salonen. Elisa gaar sammen med Worm. Et Øjeblik efter viser Astrid sig i Glasdøren, og saa snart hun har overbevist sig om, at Birthe er alene, løber hun ind til hende. Et Smil opklarer Birthes sørgmodige Ansigt, da hun ser Veninden, der muntert lægger Armen om Livet paa hende. De to unge Piger gaar ud paa Terrassen.

149. Tekst: I en af Fløjene havde Fru Elisa ladet indrette et pragtfuldt Musikværelse, til hvilket kun hun selv og Julius Worm havde Nøglen.

Uden for en Dør i Enden af en Korridor. Elisa og Worm kommer. Han tager en Nøgle frem og aabner Døren, bag hvilken man skimter Musikværelset. Elisa gaar ind, fulgt af Worm, og Døren falder straks i efter dem.

150. Musikværelset, der er overdaadigt udstyret og forsynet med allehaande Musikinstrumenter, bl. a. et glimrende moderne Piano. Paa Hylder langs Væggene ligger Noder og andre Musikalier. Elisa og Worm kommer ind, - den sidstnævnte slaar Pianoet op og vender sig saa uvillig mod Fru Elisa, der betragter ham med et forskende Blik.

151. Under Strandparasollen paa Terrassen. De to unge Piger sidder i en Sofa. Astrid taler indtrængende til Birthe, der med fugtige Øjne lytter til. Da Astrid er færdig, nikker Veninden alvorlig og siger - med et Glint af Haab i sit Blik:

Tekst: Nuvel, sig saa til Anders, at jeg skal høre, hvad han har at sige!

Astrid klapper glædestraalende Veninden paa Kinden og giver hende et Kys: "Saa skal ogsaa nok alt blive godt igen!"

Birthe smiler, Astrid tager Ordet igen, men holder dog straks op og hæver lyttende Hovedet. Saa kommer hun ned et Spørgsmaal, idet hun peger op mod et Vindu højere oppe.

151a. Nærb af et aabent Vindu i en af Fløjene.

152. Under Strandparasollen paa Terrassen. Birthe siger:

Tekst: Det er Julius Worm! Synes Du ikke, han spiller vidunderligt?

Astrid nikker, og de lytter begge til Musikken.

153. Musikværelset. Worm sidder ved Pianoet og spiller stormende og ildfuldt. Elisa, der ligger henslængt paa en Duchâtel, lytter til Tonerne, medens hun - adspredt og nervøs - ryger sig en Cigaret. Med en pludselig Bevægelse opgiver hun den nagelige Stilling, sætter sig helt op og siger med et Smil og sin næst indsnigrende Stemme et eller andet til Worm, der straks holder op med at spille og gaar hen til hende.

154. Ved Trappen, som fører fra Terrassen ned i Parken.

De to unge Piger tager Afsked. Astrid springer ned fra Trappen,

vender sig og raaber:

Tekst: Du skal faa nærmere Besked fra mig i Morgen tidlig!

Hun vinker til Veninden, der gengælder hendes Afskedshilsen og forsvinder ind i Parken.

155. (Alternativ I)

Tekst: Anders Hytting havde faaet en midlertidig Plads hos en Landmand en halv Mils Vej fra Havrebjerggaard.

Kartoffelmark. Optoning. Et Par Piger og en halv voksen Knøs er ved at hylpe Kartoffler, og Anders staar i Nærheden og følger Arbejdet. En Dreng kommer hen til ham og siger, at der er nogen, der vil tale med ham. Anders nikker, siger, at han straks skal komme, og Drengen sætter i Løb. Efter at have sagt et Par Ord til Pigerne, gaar Anders ogsaa.

155. (Alternativ II)

Tekst: Anders Hytting havde faaet en foreløbig Stilling hos en Landmand en halv Mils Vej fra Havrebjerggaard...

Havremark. Optoning. Anders kører en Høstmaskine, da en halv voksen Dreng kommer springende hen til ham. Anders standser Maskinen, og Drengen siger, at der er nogen oppe ved Gaarden, der vil tale med ham. Anders nikker, gaar ned fra Maskinen, paa hvilken Knægten sætter sig op, og skynder sig saa op mod Gaarden.

156. Uden for en Bondegaards Stuehus. Astrid staar støttet til sin Cykle og sludrer med et 3-Aars Pigebarn, der præsenterer hende sin Dukke. Anders kommer, - hilser, og Astrid nikker muntert:

Tekst: Følg med til Havrebjerggaard med det samme! Birthe vil tale med dig!

Hans Ansigt straalere, og han er ude af sig selv af Glæde. Astrid har endnu mere at sige, og han lytter aandeløs til.

156a. Ved Voldgraven i Slotsparken. Birthe kommer og sætter sig paa en Bæk ved Voldgraven. Hun tager et Brev op fra Brystet og

læser det med synlig Glæde:

Brevtekst: ...Jeg henter selv Anders, og Du kan vente ham paa det Sted og paa den Tid, vi aftalte i Gaar. Han elsker dig saa inderligt som nogen Sinde og har kun Tanke for dig!

Astrid.

Birthe smiler glad og gemmer atter Brevet. I det samme farer hun sammen og stirrer med Skræk i Blikket over mod et skægget og vildt Mandsansigt, der kiger fremad en Busk paa den anden Side af Voldgraven. Hovedet forsvinder igen. Birthe ser angst over mod Busken og ser straks efter den uhyggelige Fyr, der bærer paa noget, der kunde se ud til at være nogle sammenbundne Stokke, snige sig bort og forsvinde i Parken. Hun aander lettet op og rejser sig.

157. Ved Skrivebordet i Herredsfogedkontoret. Falk sidder i Skjortearmer foran Skrivebordet. Han ser melankolsk paa nogle Rapporter, - strækker sig og gaber. Han rækker saa den ventende Skriver Dokumenterne, idet han siger:

Tekst: Et Tilfælde af Drukkenskab, - to dito af for hurtigt kørende Automobiler og endelig en ikke tændt Cykellygte! - Og for at finde ud af saadan noget Pjank dirigerer de en voksen Mand fra Hovedstaden herover!

Skriveren nikker tørt, tager Papirerne og gaar.

158. Landevej i Nærheden af Herredsfogedboligen, der ses i nogen Afstand.

Anders og Astrid kommer cyklende, - standser. Astrid siger Farvel til Anders og udtaler Ønsket om, at han nu maa komme til Forstaaelse med Birthe. Han cykler videre frem ad Landevejen, hvorimod Astrid drejer indad Alleen, der fører op til Herredsfogedkontoret.

159. Del af Herredsfogedkontoret. Falk rejser sig fra Skrivebordet og vil tage sin Jakke paa, der ligger paa en Stol ved Siden af ham, da han med Forargelse konstaterer, at en af Knapperne i den sidder løs.

160. Nærb. af den øverste Del af Jakken i Falks Haand. Knappen nærmest Jakkeopslaget hænger løst og dingler.

161. Del af Herredsfogedkontoret. Falk staar et Øjeblik raadvild, gaar saa tilbage til Skrivebordet og finder i en Skuffe Naal og Traad.

162. Uden for Indgangen til Herredsfogedkontoret. Astrid kommer, springer af Cyklen og stiller denne fra sig ved Trappen. Gaar saa ind.

163. Del af Herredsfogedkontoret. Herredsfuldmægtigen sidder i Drejestolen, som han har kørt saa meget rundt, at han vender Siden til Skrivebordet. Han har en ynkelig Mine paa og er saa optaget af ihærdige, men forgæves Forsøg paa at træde Naalen, at han ikke hører Astrid komme. Hun gaar sagte hen bag ham, staar et Øjeblik og morer sig over hans Anstregelser, anbringer sig saa med et Sæt oppe paa Skrivebordet ved Siden af ham og siger Goddag. Han farer sammen, stikker sig paa Naalen, fægter med Haanden i Luften og rejser sig. Astrid ser bestyrtet paa ham, tager hans Haand og undersøger, hvor nogen Skade den har taget. Falk ser betaget og beundrende paa hende, siger:

Tekst: Tak, Frøken, - men jeg tror nu ikke, at det er livs-
farligt!

Hun ser - lidt flov - paa ham og slipper hans Haand. Saa ler hun, og straks efter siger hun:

Tekst: Og medens De sidder her og forsøger at agere Sy-
jomfru, har jeg udført store Bedrifter. Anders
Hytting er netop nu paa Vej op til Birthe, og saa
bliver sikkert al Ting godt igen mellem dem!

Falk nikker: "Det var virkelig glædeligt!" Astrid begynder at fortælle.

164. Tekst: Ved nærmere Eftertanke fandt Fru Elisa det klogt
saa nogenlunde at udlette Indtrykket af sin ube-
herskede Optræden den foregaaende Dag.

Jægermesterens Sovevarelse. Elisa sidder ved sin Hands Sygeseng og læser - med Martyrmine - højt for ham af en Bog. Hun standser Oplæsningen, tager sig til Hovedet og siger:

Tekst: Du maa undskylde, Niels, men jeg har en saa forfærdelig Hovedpine, at jeg bliver nødt til at lægge mig. Men jeg skal sende Birthe ind til dig!

Jægermesteren nikker. "Ja, det er udmærket, min Ven!"

Hun rejser sig, nikker flygtigt og gaar. Da hun er forsvunden, lægger Jægermesteren sig til Ro og lukker Øjnene.

I det samme naar en Lyd hans Øre, - og han ser op. Han løfter Hovedet en Smule og ser hen mod Kaminen.

164a. Nærb. af Uret, der slaar 3.

165. Ved Pianoet i Musikværelset. Worn sidder og stirrer melan-kolsk frem for sig, - spiller noget, der svarer til hans Sindsstemning.

165a. Korridoren uden for Birthes Værelse. Kammerjomfruen gaar og renses Løberen med en Støvsuger, da Elisa kommer. Pigen drejer Hovedet og ser Jægermesterinden gaa ind ad den aabenstaaende Dør til Birthes Værelse.

166. Birthes Værelse. Birthe, der ser glad og lykkelig ud, staar foran Toiletbordet og arrangerer et Kniplingssjal om sin Hals. Ved Siden af hende paa Bordet ligger Astrids Brev. Elisa, der kommer fra den aabne Dør, gaar sagte hen mod Birthe, der vender Ryggen til hende og ikke hører hende komme. Den unge Pige kommer til at feje Brevet ned med Sjalet uden at lægge Mærke til det, og Elisa, der endnu ikke har røbet sin Nærvarelse, bøjer sig ned og tager Brevet op.

167. Nærb. af Elisa, der hurtigt læser Astrids fortrolige Brev igennem, og i hven Raseriet straks blusser op.

168. Ved Toiletbordet i Birthes Værelse. Elisa begynder at overfuse Birthe, der bestyrtet vender sig mod hende. Stedmoderen peger haanligt smilende paa Brevet og siger heftigt:

Tekst: Ja-saa, Du understaar dig i - bag dine Forældres Ryg - at vedligeholde Forbindelsen med den Slyngel, som har forulempet dig, - din Mor?!

Birthe bliver ude af sig selv af Harme og strækker Haanden ud for at faa sit Brev igen, men Elisa er ikke til Sinds at give Slip paa det og siger:

Tekst: Brevet beholder jeg! Din Far skal have sort paa hvidt for Sagen!

Hun fortsætter i samme rasende Tone. Birthe staar lige over for hende og betragter hende med Øjne, der gnistrer af Had og Sindsbevægelse.

169. Ved en Sidelaaage til Slotsparken. Anders, der har stillet sin Cykle fra sig ved Laagen, gaar uroligt frem og tilbage. Han venter paa Birthe. Han skjuler Cyklen bag en Busk og forsvinder gennem Laagen ind i Parken.

170. Neden for Birthes Balkon ved Voldgraven. Anders sniger sig forsigtig hen mod Slotsmuren, - bliver staaende bag en Busk, der halvt skjuler ham, - og spejder nellen et Par Grene op mod Balkon'en, medens han grunder over, hvad han skal gøre.

171. Ved Skrivebordet i Herredsfogedkontoret. Astrid sidder stadig paa Skrivebordet og taler ned Falk, der atter har sat sig i Skrivebordsstolen. Han ser paa Uret og rejser sig, idet han siger:

Tekst: Nu skulde vi vel ud paa vor sædvanlige lille Spadseretur, Frøken Astrid. Og bagefter hjælper De mig sikkert at slaa Resten af Dagen ihjel paa bedste Maade, - for Tiden bliver jo lang for en herude i al denne Idyl!

Astrid ser alvorlig paa ham og svarer:

Tekst: De har afgjort ikke godt af at have saa lidt at bestille, Herr Falk! De trænger til en rigtig stor Kriminalsag, der kunde tage al Deres Tid og alle Deres Kræfter!

Falk ler og gør en afværgende Bevægelse: "Gud fri og bevar os, Frøken Astrid!"

171a. Jægmesterens Sovevarelse. Jægmesteren, der med en utaalmelig Mine sidder op i Sengen, ringer. Kammerjónfruen kommer

ind og faar følgende Ordre:

Tekst: Find Frøken Birthe og bed hende komme ind til mig med det samme!

Kammerjomfruen nikker og gaar. Jægmesteren synker udmattet tilbage i Puderne.

172. Del af Slotsfacaden med Birthes Balkon. Anders styrter skrekslagen ud fra Birthes Værelse, svinger sig hurtigt over Balkon'ens Brystværn, klatrer ned og løber hen mod Voldgraven.

173. Ved Voldgraven neden for Balkon'en. Anders styrter hen til Voldgraven, kaster sig i Vandet og svømmer over til den anden Bred. Han forsvinder i vild Flugt gennem Parken.

174. Ved Sengen i Jægmesterens Soveværelse. Jægmesteren ligger i Sengen, og hans Hænder famler nervøst hen over Tæppet. Han kaster et utaalmodigt Blik mod Uret paa Kammen.

174a. Nærb. af Uret, der viser 5 Minutter over 4.

174b. Jægmesterens Soveværelse. Jægmesteren ryster forærgt paa Hovedet. I det samme aabnes Døren, og Birthe kommer ind. Hun ser urolig og ophidset ud, nikker med et forceret Smil til Faderen og sætter sig saa paa Stolen ved Sengen. Jægmesteren peger paa Bogen, der ligger paa Natbordet, og som Elisa læste op af før, og den unge Pige tager Bogen.

175. Ved Sengen. Birthe begynder at læse højt, men har svært ved at skjule, at hun befinder sig i en meget oprevet Sindstilstand. Faderen lytter til med et apatisk Udtryk.

176. Landevej. Anders cykler i vild Fart henad Landevejen. En Bondemand, han møder, vender sig om og ser forbavset efter ham.

177. I Slotsparken. Uden for et Vindu til Hall'en. En Gartner, der er i Færd med at binde en Stokrose fast til en Blomsterpind, sludrer med Tjeneren, der staar ved Vinduet. Der bliver indfra kaldt paa Tjeneren, og denne vender sig hurtigt om og forsvinder fra Vinduet.

178. Del af Hall'en. Kammerjomfruen kommer ned Skråkken malet i Ansigtet løbende ned af Trappen i vildt Løb og kalder paa Tjeneren, der forbavset gaar hende i Møde. Hun fortæller ham med alle Tegn paa Forfærdelse noget, - og han lytter til med stående Bestyrtelse.

179. Jægermesterens Soveværelse. Birthe fortsætter - med stigende Nervøsitet - sin Oplæsning, da Tjeneren kommer ind uden først at have banket paa Døren. Han fortæller altereret, hvad Kammerjomfruen har meddelt ham, med Forfærdelse malet i Ansigtet rejser Jægermesteren sig halvt op i Sengen, medens et Skrig undslipper Birthes Læber, og hele hendes Legeme gennemrystes af en Gysen.

180. Uden for Døren til Musikværelset. Worn kommer ud, låser Døren efter sig og gaar frem i Korridoren.

181. Del af Hall'en med Udgangsdøren. Forfærdede og beskæmte Tjenestefolk af begge Køn (Husbestyrerinden, et Par Piger, en Kusk, Gartneren og en Rideknægt bl.a.) staar samtalende sammen omkring Forvalteren, da Worn kommer ind udefra og slutter sig til den. Han vender sig til Kammerjomfruen og spørger, hvad der er i Vejen.

182. Nærb. af Worn og Kammerjomfruen. Hun fortæller ham, hvad der er sket. Han staar et Øjeblik som lamslaaet: "Det er da ikke muligt!"; kommer saa ned et Spørgsmaal til, men hun tysser hurtigt paa ham og peger hen mod Døren.

183. Ved et lille Bord i Nærheden af Døren, hvor der staar en Telefon. Forvalteren tager Mikrofonen af og taler ivrigt ind i denne.

184. Del af Herredsfogedkontoret med Skrivebordet og et Vindu. Astrid, der er krøbet op i Vindueskarmen, er ved at sy den lille Knap fast og taler samtidig muntert med Falk, der med beundrende Elikke følger hendes Arbejde. Telefonen paa Skrivebordet ringer,

og Falk tager Mikrofonen.

185. Ved Skrivebordet. Falk lytter bestyrtet til den Meddelelse, han faar, siger et Par Ord, lytter saa igen et Øjeblik og lægger derefter Mikrofonen paa.

186. Ved Vinduet. Astrid^{er} standset i sit Arbejde og ser spørgende paa Falk, der - med en meget alvorlig Mine - kommer hen til hende. Han ser et Øjeblik skarpt paa den unge Pige og siger saa:

Tekst: De efterlyste for lidt siden en rigtig stor Kriminal-sag, der helt kunde optage mig!... Og nu faar De Deres Ønske opfyldt, Frøken Astrid!

Der kommer en synlig Uro over den unge Pige, og hun spørger ivrig, hvad han mener. Han fortsætter:

Tekst: Fru Jægermesterinde Rømer er fundet død i sin Steddatters Værelse, - efter al Syndsynlighed myrdet!

Astrid springer - dirrende af Forfærdelse - ned fra Vindueskarmen, og Falk river sin Jakke til sig, paa hvilken Naalen og Traaden hænger og dingler ved den endnu ikke helt fastsyede Knap. Han faar i en Fart Jakken paa og river Traaden over.

187. Herredsfogedkontoret. Falk skynder sig hen til Sideværelsets Dør, aabner den og kalder paa Skriveren. Denne kommer ind og faar Besked om det, der er sket. Astrid følger i aandeløs Spænding alt, hvad der foregaar. Afblanding.

-----

4. Akt.

188. Tekst: 20 Minutter efter befandt Falk sig paa Skuepladsen for Dramaet.

Korridoren uden for Birthes Værelse. Tjeneren fører Falk, i hvis Køl vand Sognefogden og to Landbetjente følger, hen til Døren til Birthes Værelse. Længere tilbage i Gangen danner de nyfigne og spændte Tjenestefolk, til hvilke Worm har sluttet sig, en urolig Gruppe. Falk aabner Døren og gaar sammen med Sognefogden og den ene Betjent ind i Værelse, - medens den anden bliver staaende uden for Døren, der straks lukkes.

189. Birthes Værelse. Falk bliver staaende et Øjeblik inden for Døren sammen med Sognefogden og Betjenten og tager et Overblik over Værelset. Lidt til Siden af den aabne Balkondør, - i Striben, som Eftermiddagssolen kaster paa Gulvet, ligger Missas Lig. Ansigtet vender nedefter, og i Nakken er et Hul, ud af hvilket Blodet, der allerede er begyndt at stivne, er flydt. Falk betyder Betjenten, at han skal blive staaende ved Døren, bøjer sig ned over Liget og løfter dets Hoved op. Det gyser i Sognefogden, der ogsaa har nærmet sig Liget, - og han gaar ud paa Balkon'en.

190. Paa Balkon'en. Sognefogden staar et Øjeblik og søger at forvinde det uhyggelige Indtryk, som Synet af den Dræbte har gjort paa ham. Han tørrer den kolde Sved, der perler paa hans Pande, af med Lommetørklædet, kaster et Blik ned paa Jorden og gør saa en Opdagelse, der leder hans Tanker bort fra Liget og faar ham til at tage sig sammen. Han ser:

191. Paa Gangen og ved Rosenrabbatten nedenfor. Her er tydelige Spor efter Anders' (en Mands) Fødder.

192. Paa Balkon'en. Sognefogden underkaster - spændt og interesseret - Balkon'en et nøjere Eftersyn og opdager, at noget af Brystværnets Vedbend har lidt Overlast, og at en hel Række er blevet revet af.

193. Birthes Værelse. Betjenten tager det hvide Teppe fra Birthes Seng og rækker det til Falk, der dækker Liget til med det. Sognefogden kommer ind og fortæller, hvad han har opdaget, og han og Falk gaar saa ud paa Balkon'en.

194. Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren sidder op i Sengen og lytter - urolig og forfærdet - til Tjeneren, der slutter sin Beretning om det frygtelige, der er sket. Den gamle Herré vender sig med opflammende Energi til Birthe, der sammen med Astrid opholder sig inde hos Faderen, og siger:

Tekst: I maa undskylde, men Olsen kommer til at hjælpe mig at staa op!

Birthe søger at overtale Faderen til at blive i Sengen. "Det gaar aldrig an at staa op, Far!" Men Jægermesteren bliver ved sit, og Birthe og Astrid maa trække sig tilbage. Tjeneren gaar hen til Sengen.

195. Birthes Værelse. Sognefogden og Falk kommer ind fra Balkon'en og den førstnævnte siger:

Tekst: Sagen ser ud til at være saa ganske lige til! Morderen er kommen ind fra Balkon'en og har taget samme Vej tilbage!

196. Nærb. af Falk. Han stirrer tankefuld frem for sig, og hans Mine bliver mørk. Billedet toner over i:

197. Ved Skrivebordet paa Herredsfogedkontoret. Astrid, der sidder paa Bordet, siger smilende til Falk, der staar ved Siden af hende med Naal og Traad i Haanden:

Tekst: Og medens De sidder her og forsøger at agere Syjonfru, har jeg udført store Bedrifter! Anders Hytting er i dette Øjeblik paa Vej til Birthe, og snart vil alt blive godt igen mellem dem!

Falk nikker bifaldende: "Det er virkelig glædeligt!" Astrid begynder at fortælle, og Billedet toner over til:

198. Birthes Værelse. Falk ved ikke rigtig, hvad han skal tro og tænke. Han vender sig til Sognefogden og siger:

Tekst: Skinnet bedrager jo saa ofte, ved vi, - og vi maa vogte os for at drage forhastede Slutninger, Sognefoged!

Sognefogden nikker og assisterer saa Falk med den videre Undersøgelse af Værelset.

199. Del af Salon'en mod Terrassen. De to unge Piger kommer ind og sætter sig i en Sofa. Birthe brister i Graad og skjuler hulkende sit Ansigt ved Venindens Bryst. Astrid stryger hende beroligende over Haaret.

199a. Ved Sengen i Jægermesterens Soveværelse. Tjeneren er ved at hjælpe Jægermesteren med at klæde sig paa. Den Syge sidder halvt paa klædt i en Lanestol ved Sengen og skærer vilde Grimaser af Smærter, da Tjeneren giver ham hans Tøfler paa. Tjeneren kommer i sin Forfjamskelse til at skubbe en Bog ned fra Natbordet, og Bogen havner paa Patientens ene Taaspids. Jægermesteren bander islt og fægter vildt i Luften med sin Stok.

200. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk sidder med Telefonen for Øret og lytter. Sognefogden og den ene Betjent staar afventende ved Siden af ham.

201. Ved Vagtefonten i en Læges Modtagelsesværelse. En kittelklædt Læge staar og taler i Telefonen:

Tekst: Javel, jeg forstaar, at Sagen haster og skal komme i Morgen tidlig og foretage den retslige Obduktion!

202. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk kommer med et Par Ord og lægger saa Mikrofonten paa. Han vender sig til Sognefogden og siger:

Tekst: Det er nok bedst, at De tager Betjent Larsen med Dem og henter Anders Hytting! Jeg forhører Husets Folk saalænge!

Sognefogden nikker og gaar, fulgt af Betjenten.

203. Ved Sofaen i Salon'en. Der er nu kommen mere Ro over Birthe - og Astrid spørger:

Tekst: Traf Du saa ikke Anders i Dag, - Birthe?

Venindens Spørgsmaal lader til at gøre Birthe helt fortvivlet, og hun svarer skælvende:

Tekst: Nej - - jo - - nej, - det gjorde jeg ikke!

Og saa brister hun igen i en hæftig Graad.

204. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk, der stadig sidder i Skrivebordsstolen, forhører Kammerjonfruen. Med en Blyant fører hun en summarisk Protokol over Undersøgelsens Forløb. Han siger:

Tekst: Hvad var Klokken, da De saa Jøgmesterinden gaa ind til Frøken Birthe?

Den Adspurgte grunder et Øjeblik, siger saa:

Tekst: Det kan jeg ikke bestemt sige. Jeg hørte, at de talte ret højt derinde, og det stod temmelig længe paa og gik ogsaa ret hedt til, men jeg var straks derefter færdig med mit Arbejde og gik ned til Husholdersken for at drikke Kaffe!

Falk gør nogle Notitser i Protokollen, nikker og fortsætter saa:

Tekst: De saa altsaa ikke Jøgmesterinden forlade Værelset?

Kammerjonfruen ryster paa Hovedet: "Nej!" Falk noterer igen, kommer med et nyt Spørgsmaal, som han faar besvaret. I det samme rettes hans Opmærksomhed mod Døren til Hall'en.

205. Ved Døren til Biblioteket. Jøgmesteren kommer ind i Slowbrok og Tøfler. Han støtter sig til Tjeneren og gør desuden Brug af sin Stok. Betjenten vil hindre ham i at gaa ind.

206. Biblioteket. Falk beder Betjenten lade Jøgmesteren passere, rejser sig og gaar Røner i Møde. De to Herrer hilser paa hinanden og gaar saa hen til Skrivebordet. Tjeneren faar bragt sin Herre til Sæde i en Lanestol og lægger det daarlige Ben op paa en Stol, som han stiller foran ham.

207. Ved Skrivebordet. Falk siger til Kammerjonfruen, der ser spørgende paa ham, at hun godt kan gaa, og hun forlader saa Værelset. Falk sætter sig i Skrivebordsstolen og vender sig mod Jøgmesteren:

Tekst: Jeg skal ikke opholde Dem ret længe, Herr Jægmester. Tillad mig blot i al Hast at stille Dem et Par Spørgsmaal!

Jægmesteren nikker resigneret, og Falk begynder at tale.

208. Uden for Stuehuset til en Bondegaard. Her holder en Fordvogn, og Bondekonen, en 3-4 Børn (bl.a. den lille Pige, som Astrid tidligere paa Dagen har truffet) samt nogle Karle og Piger staar og afventer spændt, hvad der vil ske....Sognefogden og Betjent Larsen kommer ud ned Anders, hvis Sind gør Indtryk af at være i heftigt Oprør. Bagefter dem følger Bondemanden. Sognefogden lader Anders tage Plads paa Bagsædet og sætter sig ved Siden af ham. Larsen fungerer som Chauffør og sætter Bilen i Gang. Tilskuerne drøfter ophidset Begivenheden og stirrer efter de Bortkørende.

209. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk retter et Spørgsmaal til Jægmesteren, der med et lille venodigt Smil svarer:

Tekst: Det kan jeg ganske nøjagtig sige Dem, for vi Syge har jo ikke andet at gøre end at følge Urets Gang. Straks efter, at min Hustru havde forladt mig, slog den 3, og min Datter kom ikke ind til mig før 5 Minutter over 4!

Falk gør nogle Notitser og kommer saa ned et nyt Spørgsmaal.

210. I Hall'en ved Døren til Biblioteket. Tjenestefolk af begge Køn samt Worn og Forvalteren staar i spændt Forventning. Worn taler ned Betjenten, der staar i Døraabningen til Biblioteket. Betjenten nikker, trækker sig tilbage til Biblioteket og lukker Døren efter sig.

211. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk takker høfligt Jægmesteren, der er ret nedtaget af Santalon. Herredsfuldmægtigen rejser sig og siger ned et Buk:

Tekst: Saa skal jeg ikke lægge Beslag paa Den længere, Herr Jægmester!

Tjeneren kommer til for at hjælpe sin Herre op, og i det samme nærmer Betjenten sig Skrivebordet og siger:

Tekst: Herr Worm, han - Musikanten - beder hilse og sige, at han er paa Musikværelset, hvis Herr Fuldmægtigen vil tale med ham!

Falk nikker? "Det er udmærket!" og Betjenten gaar. Herredsfuldmægtigen vender sig atter til Jægmesteren, der endnu ikke har faaet rejst sig, og siger:

Tekst: Et Spørgsmaal til, Herr Jægmester... Denne Herr Worm var jo en gammel Ven til Deres Frue?

212. Nærb. af Jægmesteren, der svarer paa en Maade, som om han mindedes noget, der var ham ubehageligt:

Tekst: Ja, det er rigtig nok! Han var min Hustrus Akkompagnatør den sidste Tid, hun optraadte, og siden han kom herover, har han næsten gjort mig gal med sin evindelige Klimpren, der optog min Hustru fra Morgen til Aften!

213. Ved Skrivebordet. Falk nikker, vil sige noget, men Jægmesteren fortsætter:

Tekst: Og i Dag har han næsten været værre end nogen Sinds. Nedens jeg ventede paa min Datter, hørte jeg hen hele Tiden klapre paa Pianoet!

Tjeneren kommer ned en Bemærkning.

214. Nærb. af Tjeneren, der siger:

Tekst: Ja, det er et mærkværdigt Menneske? - Jeg sagde netop til Overgartneren, som jeg stod og talte med i Vinduet, da Anne kom og fortalte om Ulykken: "Han naa da ha' Jern i Fingrene, den Mand! Nu har han min Syv og Salighed spillet en hel Time i Træk!"

215. Ved Skrivebordet. Falk ser misnodig ud. Jægmesteren siger noget til Tjeneren om, at nu naa han i Sang, og den Tiltalte hjælper ham saa op. Falk følger den gamle Herre, der besværligt slæber sig af Sted og støtter sig tungt til Tjeneren, hen til Døren.

216. Del af Hall'en ved Døren til Biblioteket. Der bliver Bevægelse blandt de Ventende, da Betjenten slaar Døren op og lukker Jægmesteren, der stadig støtter sig til Tjeneren, og Falk ud. Denne sidste tager Afsked med Røner, der sammen med Tjeneren be-

giver sig til sit Sovevarelse, vendér sig saa mod Kammerjonfruen, og giver hende en Besked. Pigen skynder sig bort, og Falk skal netop til at gaa tilbage til Biblioteket, da han lægger Mærke til, at Tjenestefolkenes Opmærksomhed rettes mod Yderdøren. Han kaster saa ogsaa et Blik derhen og ser:

217. Ved Yderdøren. Sognefogden og Betjent Larsen kommer ind med Anders Hytting. Sognefogden betyder den Anholdte, at han skal sætte sig i en Sofa, der staar i Nærheden af Døren, og siger noget til Betjenten, da Falk i det samme kommer hen til dem. Herredsfuldmægtigen kaster et hurtigt Blik paa Anders Hytting, hvisker et Par Ord til Sognefogden, som nikker, og gaar saa tilbage til Biblioteket.

218. Ved Sofaen i Salón'en. Astrid søger paa bedste Maade at træste Birthe, da Kammerjonfruen kommer og siger:

Tekst: Herredsfuldmægtigen ønsker at tale med Dem, Frøken Birthe!

Den unge Pige bliver nervøs, og det giver et Sæt i hende: "Jeg skal straks være der!" Kammerjonfruen forsvinder, Birthe rejser sig, kaster et hurtigt Blik á Spejlet, der hænger ved Siden af Sofaen, og lader Lonneterklædet glide hen over sit forgrædte Ansigt. Saa gaar hun sammen med Astrid.

219. I Hall'en ved Yderdøren. Sognefogden tager den ene Støvle af Foden paa Anders og siger et Par Ord til Forvalteren, der staar foran dem. Forvalteren sætter sig ved Siden af den Anholdte, paa hvis anden Side Betjent Larsen staar. Sognefogden gaar med Støvlen i Haanden.

220. I Hall'en foran Døren til Biblioteket. Birthe og Astrid kommer hen til den halvåbne Dør, i hvilken Betjenten staar. Birthe standser, da hun ser:

221. I Sofaen ved Yderdøren. Anders løfter Hovedet og smiler venodigt, da han ser Birthe.

222. Del af Hall'en med Døren til Biblioteket og Sofaen, hvor Anders sidder.

Birthe vil skynde sig hen til Anders, men Betjenten standser hende med en Haandbevægelse: "Denne Vej, naadige Frøken!"

Birthe gaar saa ind i Biblioteket, hvis Dør lukkes lige for Næsen af Astrid, der et Øjeblik staar raadvild og saa løber hen til Anders. Men Betjent Larsen gaar et Skridt frem mod hende og siger brysk, at det ikke tillades nogen at tale ned Anholdte. Astrid ser en Smule harmfuld ud - og nikker saa til Anders.

223. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Birthe kommer hen til Skrivebordet, fra hvilket Husholdersken, der er meget betaget af Situationens Alvor og Betydningsfuldhed, og som tørrer Øjnene med Snippen af Forklædet, netop fjerner sig. Falk hilser paa Birthe med en Hovedbøjning og beder hende med en høflig Haandbevægelse tage Plads. Den unge Pige sætter sig, og Forhøret tager sin Begyndelse.

224. I Parken - neden for Birthes Balkon. Sognefogden undersøger, om Anders' Støvle passer i Fodsporene i Gangen og paa Rabotten.

225. Del af Hall'en med Døren til Biblioteket og Sofaen, hvor Anders sidder.

Astrid har sat sig i en Lænestol ved Rygebordet, - hendes Øjne er ikke fra Døren til Biblioteket, og hun afventer spændt Venindens Tilbagekomst. Sognefogden kommer ind, rækker Anders den laante Støvle, som denne rent mekanisk tager paa. Astrid farer op og skynder sig hen til Faderen.

225a. Nærb. af Fader og Datter. Hun spørger han ivrig om noget, men Sognefogden ryster paa Hovedet og gør en afværgende Bevægelse med Haanden: "Det kan jeg ikke udtale mig om. - Du gør bedst i at holde dig herfra, min Pige!"

226. Del af Hall'en. Sognefogden gaar hen mod Døren til Biblioteket, Astrid grunder et Øjeblik og skynder sig saa hen mod Yderdøren.

227. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk ser alvorlig paa Birthe og siger:

Tekst: De vil altsaa ikke sige mig, hvad Santalen mellem Dem og Deres Stedmoder drejede sig om?

Birthe ryster paa Hovedet: "Nej, det kan jeg ikke!"

Falk gør en Notits, og i det samme kommer Sognefogden her til Bordet. Herredsfuldmægtigen beder Birthe undskyldt et Øjeblik og gaar til Side med den Nyankomne.

228. Nærb. af Falk og Sognefogden. Falk kommer hurtigt og ivrigt med et Spørgsmaal, som den anden hviskende og med en beklagende Mine besvarer:

Tekst: Hyttings Støvler passer nøjagtig til Fodsporene, - saa der er nok ingen Tvivl om, hvorledes Sagen forholder sig!

Falk nikker: "Naa, jeg er ogsaa bange for det!"

Han giver hastigt Sognefogden en Ordre.

229. Ved Skrivebordet. Sognefogden gaar, Falk sætter sig og genoptager Forhøret.

230. Uden for et Vindu til Biblioteket. Astrid flytter en Bank hen foran det aabne Vindu, klævrer op paa den og stiller sig saa meget til Siden, at hun kan høre alt, hvad der gaar for sig derinde, uden at de andre dog kan se hende. Hun kaster et spejdende Blik ind i Værelset.

231. Del af Biblioteket med Skrivebordet. (Bill. taget fra Astrids Plads uden for det aabne Vindu) Herredsfuldmægtigen fortsætter Forhøret over Birthe, Sognefogden og Betjent Larsen fører Anders Hytting ind.

232. Nærb. af Birthe. Det giver et Sæt i hende, da hun ser Anders.

233. Del af Biblioteket med Skrivebordet. (Anden Indstilling end den foregaaende) Falk giver Anders Tegn til at tage Plads paa en Stol ved den anden Side af Skrivebordet, og den unge Mand sætter sig, idet han ser paa Birthe med Uro i Blikket. Betjenten stiller

sig ved den ene Side af ham, og Sognefogden tager Plads ved hans anden Side og støtter Haanden mod Bordet.

234. Nærb. af Astrid uden for Vinduet. Hun lytter, og hendes Blik røber baade Deltagelse og Spænding.

235. Del af Biblioteket. Falk forhører stadig Birthe, der efter Anders' Tilsynekomst er blevet mere og mere nervøs.

Han spørger:

Tekst: Hvor længe varede Samtalen mellem Dem og Jægermesterinden?

Birthe svarer efter et Øjeblik's Betænkning:

Tekst: Cirka et Kvarters Tid vil jeg antage!

Falk noterer og kommer saa ned et nyt Spørgsmaal, idet han ser skarpt paa den unge Pige:

Tekst: Og saa gik De, og Jægermesterinden blev derinde?

Birthe svarer hurtigt:

Tekst: Nej, min Stedno'r forlod Værelset lige før jeg gik!

236. Nærb. af Anders. Han lytter spændt og med et lidende Udtryk.

237. Nærb. af Astrid uden for Vinduet. Hendes Spænding og Medfølelse kulminerer.

238. Del af Biblioteket. Falk slutter en Notits, han har kradset ned og fortsætter:

Tekst: De skiltes altsaa fra Jægermesterinden cirka 20 Minutter over 3, men kom først ind til Deres Far 5 Minutter over 4. Hvor var De i Mellentiden?

239. Nærb. af Birthe, som oprørt og forbitret tøver med Svaret.

Men endelig kommer det da:

Tekst: Jeg...jeg gik en Tur i Haven!

240. Ved Skrivebordet. Falk ser ikke uden en vis Medlidenhed paa den unge Pige, et lille skeptisk Smil kruser hans Læber, og han siger:

Tekst: De forstaar nok, Frøken Birthe, at jeg ikke kan andet end finde Døres Oplysninger lidt usandsynlige!

Hun ser fortvivlet paa ham og kan ikke holde en Hulken tilbage.

241. Nærb. af Anders Hytting. Der raser en voldson Kamp i ham, og pludselig rejser han sig ned en Mine som en Mand, der har fattet en afgørende Beslutning, og han udbryder: "Hold inde!"

242. Ved Skrivebordet. Birthe, der bekæmper sin Hulken, og Herredsfogden ser overrasket paa ham

243. Nærb. af Anders, der staar mellem Betjenten og Sognefogden, der bestyrtet betragter ham. Han fortsætter noget højt og med dirrende Stemme:

Tekst: Lad det nu være nok med det pinefulde Forhør! - Det var nig, der dræbte Jægermesterinden!

244. Ved Skrivebordet. Birthe udstøder et Skrig og synker halvt afmægtig sammen i Stolen. Falk ser skarpt paa Anders og rejser sig.

245. Nærb. af Astrid uden for Vinduet. Hun ryster tvivlende paa

Hovedet: "Umuligt!"

246. Del af Biblioteket. Fulgt af Sognefogden gaar Anders hen til Skrivebordet. Falk vender sig imod ham og siger med en næsten deltagende Mine:

Tekst: Saa er der ikke andet for mig at gøre, Anders Hytting, end at lade Dem arrestere!

Birthe skriger igen, rejser sig vaklende, slaar Armene om Halsen paa Anders og klynger sig fast ind til ham, idet hun hulker voldsomt. Falk og Sognefogden ser deltagende paa de Elskende, - men Herredsfogden gør sig hurtigt til Herre over sin Bevægelse, lægger sin Haand paa Anders' Skulder og vil sige noget til ham:

247. Ved det aabne Vindu. Astrid springer ned fra Vindueskarmen og styrter hen til Skrivebordet.

248. Del af Biblioteket. Astrid kommer styrtende og stiller sig imellem Falk og de Elskende ligesom for at beskytte disse.

249. Nærb. af Astrid, der staar foran Anders og Birthe. Hun raaber harnfuld til Falk:

Tekst: Gør nu ikke noget, De kommer til at fortryde, Herr Falk! Forstaar De ikke, at Anders er uskyldig og bare lyver sig Mordet paa, fordi De plæger Birthe!

50. Ved Skrivebordet. Falk ser skarpt paa Astrid, bider sig i Læben, siger:

Tekst: Jeg tillader hverken Dem eller nogen anden at træde mellem mig og min Pligt, Frøken Astrid! De gør bedst i øjeblikkelig at forføje Dem herfra!

Astrid protesterer:

Tekst: Og De tror, at jeg med korslagte Arme vil se paa, at De gør Birthe og Anders ulykkelige med Deres nodbydelige og fjollede Jura.

251. Nærb. af Sognefogden, der ryster paa Hovedet: "Men, hvad gaar der dog af dig, Barn!" Han gør Mine til at ville gribe ind.

252. Hele Biblioteket. Astrid staar trodsig foran Falk, der med en pludselig Bevægelse tager hende i Armen og fører hende hen til Døren. Anders frigør sig for Birthes favnende Arme og faar hende til at sætte sig igen.

253. Ved Døren i Biblioteket. Betjenten aabner Døren, og Astrid, der skælver af Harne, ser paa Falk med et flammende Blik, gør sig ned et Ryk fri for hans Tag i hendes Arm og forsvinder ud af Døren, som Betjenten atter lukker. Falks Udtryk røber dyb Nedslaaethed, og han gaar langsomt tilbage til Skrivebordet.

254. Ved Skrivebordet. Anders staar og taler beroligende til Birthe, da Falk kommer tilbage og henvendt til den unge Pige siger:

Tekst: I Øjeblikket har jeg ikke mere at tale ned Dem om, Frøken Rømer!

Han sætter sig atter i Skrivebordsstolen, Birthe rejser sig og gaar, idet hun sender Anders et bedrøvet Blik og modtager et opmuntrende Smil som Svar, Falk vender sig mod Anders og stiller ham et Spørgsmaal.

255. Musikværelset. Worn sidder nismodig foran Piancet
 slaar nogle Akkorder an, men holder straks op igen. Han rejser
 sig, skutter sig som om han fræs og gaar saa hen til Vinduet og
 kaster et Blik ned i Parken. Straks efter synker han ned i en
 Lønestol, der staar ved Siden af Vinduet.

256. Ved en Sofa paa Terrassen. Aftenen nærmer sig, og den
 nedgaaende Sols Straaler falder paa Terrassen. Kæmpende med Graeden
 siger Birthe til Astrid, der sidder i Sofaen ved Siden af hende:

Tekst: Jeg skulde netop til at gaa ud og møde Anders, da
 min Stedmor kom ind til mig. Ved et ulykkeligt Til-
 fælde fik hun fat i dit Brev!

Birthe fortæller videre, og Billedet toner over i:

257. Birthes Værelse. Elisa staar med Brevet i Haanden over
 for Birthe, som har vendt sig fra Toiletbords-Spejlet, og som
 ser paa Stedmoderen med Øjne, der gnistrer af Had og Harme.

Elisa siger:

Tekst: Og nu gaar Du ind til din Far med det samme.
 Han har Brug for dig, og det andet skal Du komme
 til at staa til Regnskab for paa en Maade, Du ikke
 skal glemme!

Hun drejer sig om paa Hølen og gaar, idet hun smælder Døren i
 efter sig...Birthe staar et Øjeblik naalløs af Harme, saa kaster
 hun et uroligt Blik paa sit Armbaandsur - og gaar saa ogsaa.

258. Ved en Sidelaage til Slotsparken. Birthe kommer ud af Laa-
 gen, ser til sin Skuffelse, at Anders ikke er der og gaar saa
 ventende frem og tilbage. Bill. toner over i:

259. Ved Sofaen paa Terrassen. Birthe tier. Erindringen om det,
 der er sket, overvælder hende et Øjeblik, og hun hulker heftigt.
 Astrid kommer med et Spørgsmaal, og Birthe tørrer saa sine Øjne,
 tager sig med en Viljeanspændelse sammen og fortsætter:

Tekst: Jeg ventede vel en halv Times Tid, men turde saa
 for Fars Skyld ikke blive borte længere!

Hun bliver ved at fortælle, og Billedet toner over i:

260. Ved Sidelaaen til Slotsparken: Birthe venter skuffet, og efter at have konfereret med sit Armbaandsur, gaar hun gennem Laagen ind i Slotsparken.

261. Gang i Slotsparken. Birthe kommer. Hun er skuffet og ked af det. Saa hører hun pludselig en Lyd henne fra Laagen, hun kom fra, og hun vender sig og ser:

262. Uden for Sidelaaen. Anders styrter i vildt Løb og drive af Vand gennem Høkken, maser ind i en Busk og kommer straks efter til Syne paa den anden Side med sin Cykle. Han kaster sig op paa denne og jager bort.

263. Gang i Parken. Birthe kalder, løber hen til Sidelaaen.

264. Sidelaaen med Udsigt til Landevejen. Birthe kommer hen til Laagen, raaber igen paa Anders, der uden at høre hende forsvinder fra hendes Synskreds ved en Svingning af Vejen. Birthe ser undrende efter ham, forstaar ikke, hvorfor han jager bort i saa vild en Fart, vender sig og gaar ind i Parken. Bill-toner over i:

265. Ved Sofaen paa Terrassen. Birthe slutter sin Beretning. Astrid ser eftertænksomt paa hende og siger endelig:

Tekst: Jeg tror alligevel ikke, at Anders har gjort det. Han har sikkert set noget, tror, at Du er indblandet i Sagen og handler nu bare af Kærlighed til dig!

Birthes Ansigt klarer et Øjeblik op, men bliver straks igen nismodigt, og hun ryster fortvivlet paa Hovedet. Astrid kommer til at tænke paa noget, og tager "Min Ven Privatdetektivens Eventyr" op af sin Taske og begynder at blade i den.

266. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Sognefogden tænder det elektriske Lys, Falk ser i Protokollen og vender sig saa mod Anders, der bevogtet af Betjent Larsen staar paa den anden Side af Skrivebordet:

Tekst: De fastholder altsaa, at Motivet til Deres frygtelige Gerning er at søge i den Onstandighed, at det var paa Jøgermesterindens Tilskyndelse, at De mistede Deres Stilling paa Godset!

Anders nikker, og Falk fortsætter:

Tekst: Og Mordvaabnet var en Tollekniv, som De bagefter kastede i Voldgraven?

Anders bekræfter ogsaa det. Falk ser atter eftertænkstomt ned i Protokollen.

267. Ved Sofaen paa Terrassen. Astrid læser tankefuld i sin Detektivroman, medens Birthe sidder og stirrer fremfor sig i stum Fortvivlelse. Astrid vender sig pludselig til Veninden, og viser hende en Passus i Bogen. Birthe læser:

Tekst: (Bogtekst) "Hobson", sagde min Ven Privatdetektiven og dampede tankefuldt paa sin Pibe. "Grunden til, at den officielle Politimand sjældent klarer Løsningen af et indviklet Kriminalproblem, er ganske indlysende. Hele hans Interesse opsluges fra Begyndelsen af en eller anden, som oftest fuldstændig uskyldig Person, der har faaet Skindet imod sig, og den virkelige Forbryder faar Tid til i Ro og Mag at bringe sig i Sikkerhed...Kun ved nøje at give Agt paa alle Personer, der har Tilknytning til Forbrydelsens Skueplads, synes de end aldrig saa betydningsløse, har man Chance for at opnaa et lykkeligt Resultat".

...Birthe ser spørgende op. Astrid sikrer sig Bogen igen og spørger ivrigt:

Tekst: Birthe, har Du ikke i Dag set en eller anden betydningsløs Person her paa Slottet, mod hvem Mistanken kan rettes?

Birthe ryster mismodig paa Hovedet, kommer saa ned et i Tanke om noget og siger:

Tekst: Jo for Resten...Du kan tro, jeg fik en slem Forskrækkelse i Livet i Eftermiddags, da jeg saa den skumle Peter Fnug fra Overdrevet...

Hun fortæller om den ubehagelige Oplevelse, og Bill. toner over i:

268. Paa den anden Side af Voldgraven i Slotsparken. Den skæggede Mand med det afskrækkende Udseende sniger sig bort med sine sammenbundne Stokke under Arnen og forsvinder i Parkens Halvmørke. Bill. toner over til:

269. Ved Sofaen paa Slotsterrassen. Birthe slutter sin Beretning, og Astrid farer op, dirrende af Spænding:

Tekst: Det er han, skal Du faa at se! Hvad skulde han ellers have at gøre i Parken?

Birthe fatter nyt Haab: "Tror Du virkelig det?"...Astrid nikker og begynder saa ivrig at udvikle sine Teorier, og Veninden lytter med stigende Interesse til hendes Ord.

270. Del af Biblioteket med Skrivebordet. Falk slutter Forhøret over Anders, der føres ud af de to Betjente. Herredsfuldmægtigen vender sig til Sognefogden med Replikken:

Tekst: Nu er De fri i Dag, Sognefoged! - Der er ikke mere for os at gøre, før vi faar Resultatet af Obduktionen!

Sognefogden tager Afsked og gaar. Falk lægger Protokoludkastet i sin Mappe og rejser sig.

271. Ved Trappen, der fra Terrassen fører ned i Parken. Det er Aften nu og næsten mørkt. Astrid taler ivrigt med Birthe, siger Farvel til hende og løber ned ad Trappen. Birthe ser bekymret efter hende.

272. Musikværelset. Det elektriske Lys er tændt. Worn er ved at pakke forskellige Musikalier ned i en Kuffert, da det banker paa Døren. Det giver et Sæt i ham, men han betvinger hurtigt sin Uro og gaar hen og lukker Døren op. Falk kommer ind med sin Mappe under Armen, hilser og siger:

Tekst: Jeg fik ikke Brug for Dem ved Forhøret, Herr Worn, for De havde jo fra første Færd Deres Alibi i den skønneste Orden. Der var nok, som havde hørt Dem spille heroppe hele Tiden!

Worn siger lettet: "Ja, det er saamænd ogsaa rigtig nok!"

Falk gør en Bevægelse mod den aabne Kuffert og fortsætter:

Tekst: De tænker paa at tage herfra, ser jeg. Jeg maa dog bede Dem blive her et Par Dage, saa lange Undersøgelsen staar paa!

Worn nikker: "Saa gerne, Herr Herredsfuldmægtig!"...Men han lader ikke til at være helt fornøjet...Afblanding.

273. Tekst: Vor Ven Privatdetektiven i Virksomhed...

Nærb. af Astrid bag en Brandestabel. Opblanding. Astrid spørger

forsigtigt og med et spændt Udtryk frenefter. Billedet udvides til at omfatte:

274. Uden for en forfalden Rønne i Skovbrynet. Det er Aften og maaneklart. Astrid sniger sig fra sin Observationspost og hen til et Vindu ved Siden af Døren. ^{Fra} Vinduet falder der Lys ud over-Gaardspladsen, der gør et højst forømt Indtryk med forskelligt Snevs og gamle Landbrugsredskaber, der ligger og flyder rundt mellem hinanden.

275. Ved Vinduet. Astrid kiger forsigtigt ind gennem den snøvede Rude. Pludselig giver det et Sæt i hende, og hun gør en Bevægelse og kommer derved til at røre ved et eller andet, der knækker eller frembringer en skrattende Lyd.

276. Del af den tarvelige Stue i Rønnen. (set fra Volden) Peter Fnug - den skæggede Fyr fra Voldgraven - staar og retter en vældig Økse, han har i den ene Haand, med noget, som han har i den anden, men som skjules af den fremspringende Del af den gammeldags Ovn. Han drejer Hovedet og kaster et overrasket og alt andet end hyggeligt Blik mod Vinduet.

277. Nærb. af Astrid, der med Skrækken malet i Ansigtet stirrer ind ad Vinduet.

278. Uden for Rønnen. Ved Vinduet. Astrid vender sig saa hurtigt bort fra Vinduet, at hendes Slips, i hvilket et Spiger ved Vinduet har faaet fat, rives op. Hun styrter bort i vild Flugt.

279. Del af Stuen med Ovnen. Paa den aabne Ovn staar en Kaffe-kedel ved Siden af Ildstedet, paa hvilket der ligger nogle ikke antændte Pinde. Peter Fnug kaster den Pind fra sig, han har staaet med i Haanden, og som han har været ved at hugge til med Øksen for at kunne bruge den til at faa Ild paa ned, og skynder sig - stadig med Øksen i Haanden - hen til Døren.

280. Uden for Døren til Rønnen. Peter Fnug kommer ud med Øksen i Haanden, ser hen ad Stien, der fører fra Huset.

281. Stien, der fra Rønnen fører ind i Skoven. Astrid forsvinder hen ad Stien saa hurtigt hendes Ben kan bære hende.

282. Uden for Døren til Rønnen. Peter Fnug ser noget overrasket ud, faar saa Øje paa en lille Ting, der ligger paa Jorden ved Siden af Vinduet. Han tager den op, raaber efter den bortflygtende Astrid og skynder sig saa efter hende.

283. I Skovbrynet paa Stien, der fører bort fra Rønnen. Astrid kaster et Blik tilbage, og med stigende Forfærdelse opdager hun:

284. Længere tilbage paa Stien. Vinkende med Øksen og under vilde Raab styrter Peter Fnug frem mod den unge Pige.

285. Skovsti. Astrid, der nu er halvt vanvittig af Skræk, kommer i vildt Løb hen ad Stien, forfulgt af Peter Fnug, der stadig raaber efter hende. Den unge Pige, der endnu har et godt Forspring, løber bort fra Stien og ind i Skoven. Forfølgeren sætter efter hende.

286. Landevej gennem Skoven. Falk, der har sin Mappe under Armen, kommer gaaende henad den maanebelyste Vej. Pludselig ser han overrasket op, da Astrid, aandeløs og med Skrækken malet i Ansigtet, kommer styrtende ud fra Skoven og ud paa Landevejen. Hun udstøder et Glædesskrik, da hun faar Øje paa Falk, og løber hen til ham.

287. Nærb. af Astrid og Falk. Hun trykker sig hæftigt ind til ham, næsten aandeløs, men lykkelig. Han spørger - efterhaanden mere og mere overrasket - hvad der er paa Færde, og Astrid faar taget sig saa meget sammen, at hun kan sige, idet hun peger aandeløs ind mod Skoven:

Tekst: Der kommer Morderen!

288. Del af Skoven mod Landevejen. Peter Fnug, der ser mere uhyggelig ud end nogen Sinde, baner sig med Øksen højt hævet

Vej frem gennem Terrænet.

289. Del af Landevejen mod Skoven. Falk stirrer i den største Overraskelse først paa den unge Pige og saa paa Peter Fnug, som forpustet kommer ud af Skoven og hen til den. Han bukker klunnet for Astrid og rækker hende den Genstand, han fandt, og han siger:

Tekst: De tabte vist denne her, Frøken!

Astrid ser som forstenet paa den Brystnaal, Peter Fnug staar med i Haanden.

290. Nærb. af en Brystnaal i Peter Fnugs Haand.

291. Del af Landevejen mod Skoven. Astrid, der stadig staar stum af Overraskelse, tager mekanisk Naalen og ser paa Falk, der ler stille. Han tager en Seddel frem af sin Tegnebog og rækker Peter Fnug den, og denne trækker sig saa takkende tilbage.

Men nu tager Astrid sig sammen, gør en Bevægelse mod den bortgaaende og kommer med en eller anden Protest. Falk ler stille og siger med den største Ro:

Tekst: Lad De bare Peter Fnug gaa, Frøken Astrid! Jeg ved forlængst, at han var paa ulovligt Fiskeri i Voldgraven i Forniddags!

Astrid ser paff og genert paa den leende Herredsfuldmægtig.

Afblending.

-----

6. Akt.
-----

292. Tekst: Obduktionen var nu overstaet, og Falk beredte sig til at genoptage Undersøgelsen.

Gæsteværelse paa Slottet. Optoning.

Falk stiller et Spørgsmaal til den kittelklædte Læge, der staar ved en Servante og vasker sig efter Obduktionen. Den Adspurgte svarer:

Tekst: Nej - det er ganske udelukket, at Døden skyldes et Knivhug! Hjerneskillen er blevet rart af en eller anden kantet, haard Genstand.

Falk ser eftertænkson ud og fortsætter Samtalen med Lægen, da Jægermesterens Tjener kommer ind, bukker og siger:

Tekst: Frokosten er serveret, mine Herrer!

Falk nikker: "Vi skal straks komme!" og Tjeneren forsvinder.

Lægen ombytter Kitlen med Jakken, der ligger paa en Stol ved Siden af ham, og han og Falk gaar saa.

293. Spisesal, der vender ud mod Terrassen. Ved det dækkede Bord sidder Jægermesteren, Sognefogden og Worn og venter, da Falk og Lægen kommer. De hilser, og Falk bukker let for Jægermesteren, der paa en Skæmmel søger Støtte for sit daarlige Ben.

294. Nærb. af Falk og Jægermesteren ved Bordet. Med en Haandbevægelse mod Jægermesterens daarlige Ben siger Falk opmuntrende:

Tekst: I Dag er De ogsaa paa Benene, Herr Jægermester!
Det er da et Lyspunkt i al denne Bedrøvelighed!

Jægermesteren ryster melankolsk paa Hovedet:

Tekst: Under Omstændigheder som disse har man andet at tænke paa end sit Helbred. Jeg maa allerede i Dag se at gennengaa Jægermesterindens efterladte Papirer!

295. Nærb. af Worn. Det giver et svagt Sæt i ham, og hans Mine bliver urolig og eftertænkson.

296. Ved Bordet i Spisesalen. Lægen har allerede indtaget sin Plads, og Falk sætter sig ved Siden af Jægermesteren. Tjeneren begynder Serveringen.

297. Under Strandparasollen paa Terrassen. Astrid og Birthe kommer gaaende i Santale og bliver staaende under Parasollen.

Astrid, hvis Hunør er meget langt nede, siger mismodig:

Tekst: ...og jeg kan ikke gøre for det, men siden det gik op for mig, at jeg var paa Vildspor, synes jeg, at alt ser saa mørkt og usikkert ud!

Birthe nikker vemodigt, men siger saa i en fast Tone:

Tekst: Skyldig eller ikke skyldig, saa svigter jeg dog aldrig Anders!

Astrid ser beundrende paa hende og trykker hendes Haand: "Jeg vidste det, Birthe, at Du ikke kunde handle anderledes!"

298. Celle i Varetægtsfængslet. Anders sidder paa en Briks i Cellen, hensunken i mørke Tanker.

299. Ved Bordet i Spisesalen. Herrerne sidder ved Kaffen og Cigarerne. Jægermesteren afbryder sin Santale med Falk og siger:

Tekst: Ja, Herrerne maa undskylde, at jeg trækker mig tilbage, men jeg maa hvile mig en Smule, inden jeg gaar i Gang med min Hustrus Papirer!

Han kalder paa Tjeneren, der hjælper han at rejse sig og at komme ud. Saa snart den gamle Herre er forsvundet, rejser Worm sig ogsaa og siger henvendt til Falk:

Tekst: ...og da De vel ikke har nogen Brug for mig i Øjeblikket, tror jeg, at jeg vil gaa lidt op paa Musikverrelset!

Han bukker og gaar. Falk og de to andre fortsætter Santalen.

300. Under Strandparasollen paa Terrassen. Birthe ^k skriver - med Astrids Detektivroman som Underlæg - noget ned paa et Stykke Papir med en Blyant, læser det igennem og giver saa Astrid Sedlen. Astrid siger:

Tekst: Stol paa mig, Birthe! Anders skal faa din Hilsen endnu i Dag!

Hun siger noget mere, og Veninden lytter interesseret til.

301. Ved Bordet i Spisesalen. De tre tilbageblevne Frokostgæster har rejst sig. Falk, der staar med et sammenlagt Dokument i Haanden, siger til Sognefogden:

Tekst: Jeg trækker mig tilbage en halv Times Tid for at studere Obduktionskendelsen. De kan finde mig i Biblioteket!
Sognefogden nikker, Falk siger Farvel til Lægen og gaar ud mod Terrassen. Lægen tænder sig en frisk Cigar.

302. Del af Terrassen med Døren fra Hovedbygningen. Falk kommer ud med Dokumentet i Haanden, gaar hen mod en Bænk, men standser pludselig, da han ser:

303. Under Strandparasollen. Birthe og Astrid sidder og taler sammen. Falk kommer hen til dem, hilser. De to unge Piger nikker, og Astrid faar travlt med at stoppe Detektivromanen og det paa denne liggende Brev ned i sin Taske, medens den sidst ankomne sætter sig i en Kurvestol. I det samme kommer Tjeneren med en Besked til Birthe:

Tekst: Jeg skulde bede Frøkenen se ind til Jægernesteren med det samme!

Birthe nikker, kommer ned et Par undskyldende Ord til de andre og gaar saa sammen med Tjeneren. Falk vender sig mod Astrid:

"Naa hvorledes befinder De Dem efter Detektivvirksomheden i Gaar?" Den unge Pige bliver flov og gør en afværgende Bevægelse.

304. Ved Sofaen i Jægernesterens Soveværelse. Jægernesteren, der ligger paa Sofaen med halvt lukkede Øjne ser op, da Datteren kommer. Hun tager hans Haand og sætter sig paa en Stol ved Siden af ham.

305. Under Strandparasollen paa Terrassen. Falk standser brat Santalen med Astrid drejer Hovedet og ser opefter.

306. Billede af det aabne Vindu, der hører til Musikværelset.

307. Under Strandparasollen. Falk gør en Bevægelse op mod Vinduet og siger:

Tekst: Jeg tror, det er selveste Liszt, han tørsker igennem deroppe!

Astrid svarer tankefuld:

Tekst: Ja, det er mærkværdigt saa sjælløst han spiller i Dag!

308. Nærb. af Følk. Han studser - og ser op mod Vinduet, medens han opmærksomt lytter til Musikken. Der kommer et Glint i hans Øjne, og hans Ansigt klarer op. Han har faaet en Idé.

Afblænding.

309. Tekst: Først hen mod Aften fik Astrid Lejlighed til at aflægge Besøg i Arresthuset for at søge at indfri sit Løfte til Birthe....

Uden for Døren til Arresthuset. Optoning. Astrid staar i Samtale med Arrestforvareren - siger utaalmodigt:

Tekst: Selv om De ikke vil give mig Lov til at tale med Herr Hytting, kan De vel i det mindste give ham disse Spisevarer. Det strider vel ikke mod Reglementet?

Arrestforvareren siger, at det nok kan lade sig gøre. Hun giver ham en Papirpose, sætter sig op paa sin Cykle, der har staaet ved Siden af Døren, og kører bort. Arrestforvareren aabner Posen, tager en Bolle ud af den og betragter den nysgerrigt, idet han mistænksomt ryster paa Hovedet.

310. Del af Hall'en paa Slottet med Trappen til de andre Værelser.

Det er Aften, og det elektriske Lys er tændt. Jægmesteren slæber sig, støttet af Tjeneren og fulgt af Birthe, hen mod Trappen og synker udmattet ned i en Lænestol ved Foden af denne. Han hivor efter Vejret og siger henvendt til Birthe:

Tekst: Jeg har ikke Kræfter til at tage Trappen, mit Barn.... Du kommer derfor til at gaa op i min Hustrus Boudoir og tage det Dokumentskrin, der staar i Chiffonnièren!

Han giver hende nogle Nøgler, og hun løber hurtigt op ad Trappen, medens den gamle Herre lader sit Lænestolklæde glide hen over sin svedige Pande.

311. Elisas Boudoir. Birthe kommer ind, gaar hen til Chiffonnièren, stikker Nøglen i Klappen og opdager til sin Overraskelse, at denne staar aaben. Da hun slaar den op, falder Dokumentskrinet, der ogsaa staar aabent, tilbage mod Klapskiven,

og Breve og Papirer spredes omkring. Birthe kaster et forskrækket Blik paa den vilde Uorden, alt nu ligger i, og skynder sig ud.

312. Landevej med Udsigt til Slottet. Astrid cykler op mod Slottet.

313. Birthes Værelse. Falk afslutter en Del Maalinger han har foretaget ved Skrivebordet, stikker et Forstørrelsesglas i Lommen, staar et Øjeblik med et tilfreds Smil og puster ud og tænder sig saa en Cigaret. Det banker paa Døren. Paa Falks "Kom ind!" viser Tjeneren sig og kommer altereret med en Bemærkning. Falk, der stadig beholder sit muntre Udtryk, nikker: "Jeg skal straks være der!" Han gaar sammen med Tjeneren.

314. Del af Hall'en neden for Trappen. Sognefogden taler med den alterede og bestyrkede Jægmester, ved Siden af hvis Stol Birthe staar. Astrid kommer hen til dem og bliver af Veninden sat ind i Situationen. Falk kommer ned af Trappen fulgt af Tjeneren. Han gaar hen til Rømer og siger:

Tekst: Vær ikke urolig Herr Jægmester. Der er ikke sket andet, end hvad jeg ventede. De kan rolig gaa til Hvile, hvad De sikkert ogsaa trænger til.

315. Nærbillede af Jægmesteren og Falk neden for Trappen.

Jægmesteren ser forbavset paa Falk: "Det er da vel ikke Deres Mening!". Han stiller Falk et Spørgsmaal, som denne besvarer:

Tekst: Forklaringerne kommer siden Herr Jægmester. Gaa kun rolig til Hvile!

Falk drejer Hovedet, ser:

316. Ved Indgangsdøren til Hall'en. Worm kommer og gaar hen med de andre.

317. Del af Hall'en neden for Trappen. Ved Tjenerens Hjælp faar Jægmesteren rejst sig, og understøttet af denne fjerner han sig. Worm slutter sig til de andre for at faa at vide, hvad der er sket og ser højst bestyrtet ud: "Du Alnægtige!"

Falk gaar hen til Birthe, der staar i hviskende Samtale med Astrid.

318. Nærbillede af Falk og de to unge Piger. Han tager et Brev op af Lommen og giver det til Birthe, idet han siger:

Tekst: Vil De gøre mig en Tjeneste, Frøken Birthe, og tage ned og give Arrestforvareren dette Brev?

Birthe ser overrasket paa Herredsfuldmægtigen og kommer ivrig med et Spørgsmaal. Falk ler, svarer:

Tekst: Om De træffer Herr Hytting? Ja, det er maaske ikke umuligt!

Birthe tager Brevet og skynder sig ud. Astrid ser undrende paa Falk, som med en Skælm i Øjet besvarer hendes Blik for saa hurtigt at vende sig bort.

319. Del af Hall'en neden for Trappen. Falk gaar hen til Sognefogden, siger til ham:

Tekst: Ja, saa maa vi vel op og undersøge dette Indbrud. Bagefter tror jeg nok, jeg vil kunne sige Dem, hvem der har taget Jægermesterinden af Dage. Det er sikkert ikke Anders Hytting!

Sognefogden nikker lidt overrasket og gaar saa sammen med Herredsfuldmægtigen op ad Trappen. Worm staar et Øjeblik i dyb Eftertanke, bukker saa hurtigt for Astrid og gaar hen mod Yderdøren.

320. Paa Trappen. Falk, der er paa Vej op ad Trappen med Sognefogden, vender sig et Øjeblik om og ser ned mod Hall'en.

321. Ved Indgangsdøren til Hall'en. Worm forsvinder ud ad Døren.

322. Paa Trappensatsen i Korridoren. Falk og Sognefogden kommer op ad Trappen, men da den sidstnævnte vil gaa videre hen mod Døren til Elisass Boudoir, standser Falk ham og hvisker noget til ham. Sognefogden vender sig, og de to Mand gaar tilbage ned ad Trappen.

323. Del af Hall'en ved Indgangsdøren. I en Lænestol ved Rygebordet sidder Astrid og surmuler. Hun leger tankeløs med et Cigaretetui, som hun har taget fra Bordet, da Sognefogden og Falk kommer ned fra Trappen og hen til hende. Falk siger hen

vendt til den unge Pige:

Tekst: Vi skal ud paa en lille Ekspedition, Frøken Astrid. Har De Lyst til at være med?

Astrids Ansigt klarer op. Hun rejser sig og gaar ud sammen med Herrerne.

324. Uden for den Fløj af Slottet (event. Taarnet), hvor Musikværelset ligger.

Falk, Sognefogden og Astrid kommer. Den førstnævnte peger op mod Vinduet til Musikværelset, hvor der er Lys, siger til Astrid:

Tekst: Og nu i Aften er det Chopin!

Astrid ler og ser forbavset paa Falk. I det samme kommer Betjent Larsen hen til Herredsfuldmægtigen med en Pakke i Haanden.

325. Nærbillede af Falk og Betjenten. Med et Par forklarende Ord giver Betjenten Falk den Papirpose, som Astrid betroede Fangevogteren. Falk ler, lukker lidt op for Posen, kaster et hurtigt Blik ned i den og stopper den saa i Lommen.

326. Uden for Slotsfløjen (evt. Taarnet) Falk giver Betjenten Ordre til at følge med og gaar saa hen til Sognefogden og Astrid, som staar og venter. Han ser ned et skælnsk og underfundigt Blik paa den unge Pige, gør saa en Bevægelse mod Indgangen til Fløjen: "Ja, saa gaar vi videre" - og gaar ind fulgt af de andre.

327. Uden for Døren til Musikværelset. Falk og hans Ledsagere kommer. Han banker let paa Døren, og da ingen svarer, smiler han triumferende. Han siger et Par Ord til Betjenten, som tager en Dirk frem og lukker Døren op.

328. I Døren til Musikværelset (taget indefra) Falk og de andre er paa Vej ind i Værelset. De standser pludselig paa Tærskelen, og deres Ansigter røber den højeste Overraskelse. Kun Falk bibeholder sit smilende Udtryk.

329. Ved Væggen lige over for Indgangsdøren. Pianoet staar aabent, spiller selv. Billedet toner over i:

330. Nærbillede af Tangenterne, som bevæger sig automatisk.
331. Musikværelset. Falk og hans Ledsagere kommer ind i Værelset. Astrid, Sognefogden og Larsen vil styrte hen til Pianoet, men Falk standser dem, lægger Fingeren paa Læben og betyder dem, at de skal være stille. Efter hviskende at have bedt dem sætte sig ned, drejer han om for det elektriske Lys og sætter sig paa en Stol ved Siden af Astrid, som har taget Plads paa Kanten af Duchâtel'en. Maanen kaster et spøgelsesagtigt Skær ind i Værelset.
332. I Korridoren uden for Døren til Elisas Boudoir. Worm staar og lytter ved Døren. Han vender sig urolig og forbavset bort fra den, staar et Øjeblik og grunder og gaar saa.
333. Del af Musikværelset. Pianoet, over hvilket Maanen kaster sit Skær, spiller stadigt. Falk og hans Selskab sidder og venter, og pludselig hører de en Lyd, der kommer fra Væggen over for dem. De ser derover.
334. Væggen overfor. Maanelyset falder paa en Nodereol, der skubbes til Side og efterhaanden afslører en Dør, som aabnes mere og mere, alt eftersom en Haand, der tilhører en bag Døren staaende Person, skubber paa den.
335. Del af Musikværelset. Falk og de andre sidder i aandeløs Spænding.
336. Ved Lørdøren. Reolen er nu skubbet helt til Side, og frem fra Døren bagved kommer en Mand i Maanelyset. Det er Worm, hvis Ansigt røber Overraskelse og Uro.
337. Musikværelset. Worm gaar hen til Lyskontakten og drejer den om.
338. Nærbillede af Worms Haand, som tænder Lyset og umiddelbart derefter rykker Proppen ud af den ved Siden af siddende Kontakt, saa Strømmen til Pianoet afbrydes.
339. Musikværelset. I det nu oplyste Værelse opdager Worm med ét Falk og de andre; han farer sammen af Skræk.

340. Nærbillede af Worm, der er ude af sig selv af Skræk.

Angstens kolde Sved staar ham paa Panden.

341. Musikværelset. Falk og hans Ledsagere rejser sig og gaar hen mod Worm, der staar helt lammet af Skræk. Han synker ned paa en Stol, strækker afværgende Hænderne frem for sig:

Tekst: Stands, jeg vil bekende alt! Det var mig, som dræbte hende!

Falk nikker, hvorimod de andre studsor.

342. Nærbillede af Sognefogden, Astrid og Betjenten, som bestyrtet ser paa Worm.

343. Musikværelset. Falk siger i bestemt Tone noget til Worm, der tager sig sammen og svarer:

Tekst: Ja, jeg skal fortælle det hele - -

Han begynder at tale.

344. Vagtstuen i Arresthuset. Birthe staar foran Arrestforvareren, som gennemløber Falks Brev og nikker. Han siger - genyttligt grinende - et Par Ord, giver den unge Pige Brevet tilbage, tager et Nøglesnippe fra Bordet og gaar. Birthe læser Brevet og hendes Ansigt straalere af glad Overraskelse.

Brevtekst: ...og De kan derfor straks løslade Anders Hytting, som - efter hvad Undersøgelsen har bragt for Dagen - er fuldstændig uskyldig.

Arne Falk.

Birthe slutter Læsningen af Brevet, et Skær af uendelig Lykke aftegner sig paa hendes smilende Ansigt. Døren, der fører til Cellerne, aabnes, og Anders kommer ud, fulgt af Arrestforvareren. Han udbryder glad: "Du her, Birthe!" Han gaar hen til hende. Den velvilligt smilende Arrestforvarer faar pludselig noget at bestille andetsteds og gaar ud ad Døren, nedens de to Elskende synker i hinandens Arme.

345. Del af Musikværelset. Betjenten staar bag Worms Stol, nedens de andre har sat sig omkring ham og med Spænding lytter til hans Ord.

Tekst: ...og lige fra Begyndelsen af vort Forhold mærkede jeg, hvorledes jeg under hendes Indflydelse blev trukket nedad og mistede al Energi og alt Initiativ. Men forblindet af Lidenskab, som jeg var, manglede jeg Kraft til at gøre mig fri....

Han gør en Pause i sin Beretning og ser fortvivlet mod de andre, som deltagende betragter ham. Han fortsætter:

Tekst: ...saa giftede hun sig, - jeg blev fri og søgte atter at samle mig til Arbejde, men saa sendte hun Bud efter mig. Svag som jeg var fulgte jeg Kaldelsen.

Billedet toner over i:

346. Musikværelset. Worn og Elisa kommer ind. Hun viser ham om i Værelset og lukker Pianoet op. Han lader prøvende Haanden løbe hen over Tangenterne, da hun standser ham og sætter Proppen i den elektriske Kontakt, saa Pianoet begynder at spille automatisk. Worn ser spørgende paa hende, hun smiler og fører ham hen til en Bogreol, som hun skyder ud. Der kommer en Dør til Syne bagved, hun aabner den og siger noget til ham. Han gaar ud ad Døren, hun følger efter, vender sig om i Døraabningen og skyder atter Reolen hen foran denne.

347. Trappeafsats i Korridoren med Nichen, foran hvilken Statuen staar.

Elisa og Worn kommer ud fra Nichen, og han ser med stigende Forbavselse paa hende. Hun fører ham hen mod Døren til Boudoiret.

348. Elisas Boudoir. Elisa og Worn kommer ind. Hun læser Døren, fører ham hen til Duchâtel'en, hvor hun indtager en raffineret Stilling.

349. Ved Duchâtel'en i Boudoiret. Nærb. af Worn og Elisa.

Hun ser triumferende paa ham og siger:

Tekst: Og nu forstaar Du naaske Hensigten med mit lille Arrangement med Pianoet! Saalænge det spiller i Musikværelset, kan ingen faa Mistanke om, at Du er hos mig!

Worn ser - næsten forfærdet - paa hende, men hun ler stolt og tæler videre.

350. Nærb. af Elisa, som siger:

Tekst: Og hvad siger Du til Løndøren? Jeg opdagede den tilfældig forleden Dag. Ingen aner noget om dens Eksistens!

351. Nærb. af Worm og Elisa. Han tager sig sammen, - siger hovedrystende:

Tekst: Du skræmmer mig næsten Elisa! Jeg tror, jeg angrer, at jeg atter har vovet mig indenfor din Tryllekreds!

Elisa ler raffineret og betyder ham med en dronningeagtig Bevægelse, at han skal tage Plads ved Siden af hende. Han ser paa hende - tryllebundet - og sætter sig. Hun drager ham ind til sig og stryger ham blidt over Haaret:

Tekst: Hvor er Du et Barn, Julius!

Hun kysser ham. Bill. toner over i:

352. Musikværelset. Worm standser i sin Fortælling. De andre ser oprørt og i stærk Spænding hen paa ham. Han fortsætter:

Tekst: Men for hver Dag, der gik, følte jeg Baandet nellen os mere og mere trykkende, men jeg manglode stadig Mod til at bryde det. Saa i Gaar.....

Han taler videre. Bill. toner over i:

353. Ved et Vindu i Elisas Boudoir. Worm sidder ned et forpint Udtryk i en Lønestol ved Siden af Vinduet. Elisa staar ved Siden af ham og taler ømt til ham, medens hun kærtegnende stryger ham over Haaret. Pludselig ser hun - ved at kaste et Blik ud af Vinduet:

354. I Parken neden for Birthes Balkon. Anders, der staar bag en Busk neden for Balkonen, ser spejdende frem nellen Løvet.

355. Ved Vinduet. Det giver et Sæt i Elisa, hendes Ansigt flammer op af et voldsomt Had, og hun siger til Worm, idet hun peger ud af Vinduet:

Tekst: Hvilken Frækhed! Birthes Elsker her i Parken og naturligvis ventende paa hende. Men hun kan bare vove....!

356. Elisas Boudoir. Elisa staar et Øjeblik og grunder og gaar

saa hurtigt ud af Værelset. Worm ser efter hende og rejser sig.

357. Del af Korridoren. Elisa kommer ud af Boudoiret og styrter gennem Korridoren hen til Døren til Birthes Værelse og ind i dette.

358. Birthes Værelse. Elisa kommer ind, finder Værelset tomt og gaar saa hen mod Døren til Balkonen.

359. Korridoren uden for Døren til Birthes Værelse. Worm kommer, bliver et Øjeblik staaende tvivlræddig uden for Døren og ser saa ind. I det samme kommer Elisa ophidsot til Syne i Døraabningen. Hun vil styrte forbi Worm, som inidlertid standser hende:

Tekst: Du lader den uskyldige Pige i Fred, Elisa.
Har Du ikke gjort ondt nok blandt dine Omgivelser?

Hun svarer ham rasende og vil atter trænge sig forbi ham, men han skyder hende heftigt tilbage i Værelset.

360. Birthes Værelse. Worm kommer ind efter Elisa, der staar dirrende af Raseri og udspyer en Strøm af vilde Ord. Worm ser trodsigt paa hende og siger:

Tekst: Du er en Djævel, Elisa! Jeg hader dig, og jeg vil ikke have mere med dig at gøre!

Hun forstummer pludselig, saadan har hun aldrig set Julius Worm før. Hun gaar helt hen til ham.

361. Nærb. af de to. Hun taler indsmigrende til ham og lægger stille sine Arme om hans Hals. Han gør sig fri og skyder hende fra sig. Hun ser et Øjeblik paa ham, kaster sig saa i opflammende Lidenskab om Halsen paa ham og trykker sig heftigt ind til ham. Han søger først stilfærdigt at gøre sig fri for hendes favnende Arme, men da det ikke lykkes for ham, kaster han hende voldsomt fra sig. Hun falder ud af Billedet.

362. Ved Skrivebordet. Hun falder brutalt mod Kanten af Skrivebordet.

363. Nærb. af Worm, hvis Ansigt pludselig stivner i Rædsel.

364. Birthes Værelse. Elisa ligger neden for Skrivebordet - død. Worm styrter hen til hende, falder paa Knæ, løfter hende op og taler til hende. Med et skrækslagent Udtryk slipper han hende igen, og hendes Legeme falder hen ad Gulvet. i Retning af Balkon=døren. Worm rejser sig og ser sig forvildet om med Øjne, der er stive af Skræk. Bill. toner over til:

365. Musikværelset. Worm slutter sit Skriftemaal. Falk rejser sig, gaar hen til ham og lægger medlidende Haanden paa hans Skulder.

366. Nærb. af Falk og Worm. Falk siger trøstende:

Tekst: Tab ikke Modet, Herr Worm. I Betragtning af de formildende Omstændigheder bliver Deres Dom næppe haard!

367. Musikværelset. Falk siger et Par Ord til Sognefogden, som kommer hen til Worm. Denne rejser sig og gaar sammen med Sognefogden og Betjenten ud af Værelset. Da de er forsvundet, gaar Falk hen til Astrid, der tankefuld staar ved den ene Ende af Pianoet.

368. Ved Pianoet. Astrid ser med Beundring i Blikket paa Falk - og siger:

Tekst: Men hvordan i Alverden har De dog baaret Dem ad med at afsløre alt dette?

Falk ler, svarer saa:

Tekst: Ja, det har jeg egentlig Deres Detektivkunst at takke for, Frøken Astrid!

Den unge Pige ser overrasket ud: "Hvorledes det?" Falk siger smilende:

Tekst: Kan De huske, at De i Forniddags paa Terrassen udtrykte Deres Forbavselse over, at Spillet heroppefra lød saa sjælløst?

Astrid nikker, og Falk forklarer videre. Bill. toner over i:

369. Under Strandparasollen paa Terrassen. Falk ser eftertænksomt op mod Musikværelsets Vindue, vender sig saa mod Astrid og siger:

Tekst: Og nu undskylder De mig nok, Frøken Astrid, men Pligten kalder!

Han rejser sig, bukker og gaar.

370. Korridoren uden for Døren til Musikværelset. Falk kommer, banker paa Døren, staar lidt og venter og gentager saa Bankningen. Efter et Øjeblikks Betænkning gaar han hen til et Vindue for Enden af Korridoren. Han aabner Vinduet og klatrer ud.

371. Facade af Slotsfløjen (evt. af Tårnet) mellem Vinduet i Korridoren og Musikværelsets aabne Vindu. Langs Gesimsen klatrer Falk fra det ene Vindu hen til det andet. Han kaster et Blik ind i Musikværelset og entrerer saa ind i dette.

372. Musikværelset. Falk springer ned fra Vindueskarmen og opdager til sin Overraskelse det selvspillende Piano. Bill. toner over til:

373. Nærb. af Falk og Astrid ved Pianoet. Falk gør en lille Pause, men Astrid beder ham ivrigt fortsætte. Han nikker og siger saa:

Tekst: Vor Ven Worm havde været lidt ligegyldig. Han havde ikke skubbet Reolen ordentlig for Løndøren!

Han fortsætter sin Beretning, og Bill. toner over til:

374. Ved Løndøren til Musikværelset. Reolen er skubbet til Side og Løndøren aaben. Falk, der staar i Døraabningen, faar Reolen bragt paa Plads, saa den har samme Stilling, som den havde, da han kom - og forsvinder saa.

375. Nichen ved Trappeafsatsen. Falk kommer ud fra Nichen, sniger sig hen til Elisas Boudoir, hvis Dør staar paa Klem, - og kaster et spejdende Blik ind i Værelset.

376. Ved Chiffonnièrer i Elisas Boudoir. Møblot er brudt op, og Worm roder rundt i det oplukkede Dokumentskrin, der staar paa Chiffonnière-Klappen, der er slaaet ned.

377. Tekst: Jeg var straks klar over det hele. Worm vilde forebygge, at Jægernesteren ved Gennemgangen af sin Hustrus Papirer skulde finde et eller andet for ham kompromitterende Brev. Men der fandtes ikke noget.....

Uden for Døren til Boudoirtet. Nærb. af Falk, der spejder ind. Falk kommer med sin Vilje til at gøre en Bevægelse, der faar Døren til at knirke.

378. Ved Chiffonnièrer i Elisas Boudoir. Det giver et Sæt i Worm, han ser sig forskrækket om, skyder hurtigt Klappen til og gaar angstelig hen mod Døren.

379. Del af Korridoren med Trappeafsatsen og Nichen. Falk lister hurtigt bort fra Døren og skjuler sig i Trappen. Worm kommer ud, læsser Døren, medens han med Ængstelse i Blikket ser sig om. Han forsvinder saa ind i Nichen. Bill toner over til:

380. Nærb. af Falk, som slutter sin Beretning med Ordene:

Tekst: Efter hvad jeg nu havde opdaget, var der adskilligt, der tydede paa, at Worm var Gerningsmanden, og ved nogle nye Undersøgelser, jeg foretog, forstærkedes Indicier ^{imod} mod ham. Jeg stillede derfor nu i Aften den Fælde op for ham, som han jo ogsaa gik i!

380a. Nærb. af Falk og Astrid ved Pianoet. Astrid, der er ganske overvældet og helt stum af Beundring, ser paa ham. Falk smiler, kommer pludselig i Tanke om noget:

Tekst: Ja, naar De hjalp mig, havde De noget ud af det, men.....

Han tager Papirsposen op af Lommen, fisker Bollen op af den og giver den - med et underfundigt Smil - til Astrid. Hun stirrer stift paa den.

381. Nærb. af Astrids Hænder med Bollen. Hun flytter den over i venstre Haand, og med den højre piller hun den Deigknop af, der sidder oven paa Kagen, og finder Birthes Papirslap frem.

382. Ved Pianoet. Astrid staar med Bollen og Brevet i Haanden og ser noget flov og benøvet ud. Falk ler højt og siger med en Bevægelse mod det mishandlede Stykke Bagværk:

Tekst: Ja, saadan noget kunde man tillade sig i en Film for 10 Aar siden....!

383. Del af Musikværelset. Astrid, der endnu ikke har forvundet sit Nederlag, gaar ned sænket Hoved hen til Bordet, der staar foran Duchâtel'en, lægger Bollen fra sig, og vender sig halvt om mod Falk og siger:

Tekst: Ja, jeg har nu alligevel opdaget tre Ting!

Falk ler og gaar hen til hende og spørger, hvad det kan være.

384. Ved Bordet. Astrid skæver ned en højst ynkelig Mine op til ham og siger:

Tekst: For det første, at jeg er en dum lille Pige!

Falk ser endnu mere spørgende paa hende end før, og hun fortsætter:

Tekst: For det andet, at De er meget klogere end min Ven Privatdetektiven!

Falk ryster spøgefuldt paa Hovedet: "Nej, nu overdriver De ganske sikkert!"

Astrid fortsætter undselig og med en forelsket Mine:

Tekst: OG FOR DET TREDJE.....

Hun løfter sine straalende Øjne op imod ham, bryder saa brat af og vender Ansigt^t bort fra ham. Han gaar helt hen til hende, lægger sin Arm om hendes Skuldre og tager hende ind til sig. Hun ser op paa ham, siger ømt:

Tekst: Og for det tredje, at jeg elsker dig!

Hun skjuler Ansigtet ved hans Bryst, men hun løfter hendes Hoved op, og de ser paa hinanden med Øjne, der lyser af Kærlighed....

Afblænding.

F i n i s .

Nr D-Ns, 1861

MIN VEN PRIVATDETEKTIVEN (DK,
A.W. Sandberg, 1924)

1924

Min Ven Privatdetektiven

---

1. Ved en Aa. Optoning. En Flok Ender (eller nogle andre "Søfugle") flyver forskræmte op og flakser bort...Overtoning til:
2. Parti af en Aa med Aakander og Nøkkeroser. En Robaad, i hvilken en ung, kraftig og solbrændt Mand sidder ved Aarerne, skyder med god Part gennem Vandet, - jagende de opskræmte Fugle til alle Sider.
3. Tekst: Naar man er 23 Aar og forelsket, tror man, man ejer den hele Verden, - selv om man ogsaa kun er en fattig Landbrugslev paa Havrebjerggaard...

Nærb. af Roeren. Tekst: Anders Hytting

Han vender sig med et lykkeligt Udtryk og ser:

4. Afstandsbillede af Slotsfacaden af Havrebjerggaard. Paa en Balkon paa Slottet staar en ung Pige og vifter med et Lommetørklæde.
5. Asparti. Anders Hytting smiler lykkeligt - og forcerer sin Roning.
6. Tekst: Havrebjerggaards Ejer - Jægermester Rømer - havde allerede i flere Maanedoer opholdt sig i Udlandet, og hans Datter Birthe var uindskrænket Herskerinde paa Slottet.....

Nærb. af Birthe paa den blomstersmykkede Slotsbalkon. Hun vinker ivrigt med Lommetørklædet, - drejer saa pludselig Hovedet og siger:

Tekst: Lad nu den velsignede Detektivroman i Fred, - Astrid! Det varer ikke ret længe, før vi har Anders her!

7. Nærb. af Astrid. Hun sidder og kryber sammen i en amerikansk Hængestol, fordybet i et Romanhefte, medens hun mekanisk af og til tager en Bid af et Stykke Stangkonfekt, som hun holder i den anden Haand. Hun ser op, da Veninden taler til hende og rejser sig.
8. Balkon'en Astrid gaar hen til Veninden. De ser begge ned

mod Voldgraven nedenunder.

9. Parti af Voldgraven. Anders' Baad skyder ind i Voldgraven, - nærmer sig Stranden neden for Balkon'en.

10. Balkon'en. Astrid ler, ser underfundigt - smilende paa Veninden, lægger sin Arm om hendes Liv, tager et Par Danse-trin og synger - vinkende med Romanen, - medens Birthe dybt rødmende - og mekanisk - danser med:

Tekst: Kom, o kom, Du fagre Svend
og før os begge i Dansen hen!

11. I Baaden - neden under Balkon'en. Anders, der hviler paa Aarerne, er straks med og fortsætter med glad Stemme:

Tekst: En Kurv jeg giver den ene flot....

12. Balkon'en. Astrid, der stadig danser, ser med et komisk - fortvivlet Blik paa Birthe, der er lykkelig - men lidt flov.

13. I Baaden. Anders, hvis Øjne har et Skær af Lykke og Æmhed, fortsætter:

Tekst: Den anden fører jeg til mit Slot!

14. Balkon'en. Birthe river sig løs fra Veninden, vil løbe ud af Døren, da Astrid standser hende:

Tekst: Fy, hvor uromantisk! Har Du nogen Sinde hørt, at en Dame af Stand kommer til sin opvartende Kavalier gennem Døren!

Hun tager nogle Silkesnører frem, der ved nærmere Eftersyn viser sig at være en Rebstige. Birthe betragter smaaende sin ivrige Veninde, der fastgør Stigen til Balkon'ens Rækværk, kaster den ned og saa raaber til Anders.

15. Del af Slotsparken neden for Balkon'en. Anders springer i Land, - skynder sig hen ad Gangen neden for Balkon'en og griber fat i den nedhængende Ende af Rebstigen, saa denne holdes stramt udspændt. De to unge Piger klatrer ned, - hilser

paa ham og gaar saa sammen med ham hen til Baaden.

15a. Ved Voldgraven. Anders gaar om Bord og tager imod Pigebørnene, der springer over til ham. Astrid sætter sig i Forstavnen, - medens Birthe tager Plads agter, saa hun kommer til at sidde lige over for Anders, der tager Aarerne.

16. Parti af Voldgraven. Baaden, som Anders ror, glider langsomt bort gennem Vandet. Afblænding.

17. Tekst: Arne Falk, - Stedets nys udnævnte Herredsfuldmægtig, der meget mod sin Vilje har ombyttet Hovedstaden med Landsbydyllen.

Præsentationsbillede af Falk, - en hyperelegant, storstadsnæssig - udhalet, men isøvrigt intelligent Type. Han sidder ved sit Arbejdsbord og gransker nogle Akter. Han samler Papirerne sammen, - nikker.

18. Herredsfogedkontoret. Han giver Akterne til en Skriver, - slaar Jalousiet ned for det moderne Skrivebord, rejser sig og gaar hen foran Spejlet, der hænger ved Siden af Døren.

19. Foran Spejlet ved Døren. Falk kaster et kritisk Blik paa sin soignerede Person og fjerner saa et Fnug fra Jakkekraven. Han tager Hatten, der hænger ved Døren paa og forlader Kontoret.

20. Gaarden uden for Herredskontoret. Falk kommer ud, ser med en misbilligende Mine paa nogle Høns, der daser i Solskinnet, og en Kat, der slumrer ved Siden af Trappen. Han tænker sig saa en Cigaret og gaar videre. Afblænding.

21. I Baaden, der passerer et naturskønt Parti af Aaen. Opblænding. Birthe vil have, at Anders skal lære hende at ro. Han nikker, - og efter hans Anvisning sætter hun sig ved Siden af ham paa Rotoften. Han er ovenud lykkelig og giver hende forskellige Instruktioner. Astrids Ansigt faar efterhaanden noget af en Martyrs Udtryk, og hun skjuler en Gaben bag Haanden.

22. Landevej ved en Skov. Falk kommer spadserende og møder

paa sin Voj en Bønde, der er ude med et Læs Gødning. Et Par store Dyndklumper falder af Lasset og kommer Herredsfuldmægtigens elegante lyse Benklæder betænkkelig nær. Falk springer forskrækket til Siden, - ser forarget efter Køretøjet og følger saa en Sti, der fører ind i Skoven.

23. I Baaden, som glider ind til en skovklædt Bred. Ro-Undervisningen, der foregaar under mer og mer sømme Former, varer stadig ved...Man hviler paa Aarerne, nedens Anders med Haanden paa Birthes Haand, viser hende det sidste Greb, - hvorved hans Ansigt kommer i betænkkelig Nærhed af den unge Piges. Paa en Gang studser de to Elskende, - Astrid er nemlig pludselig faret op.

24. Nærb. af Astrid, som raaber:

Tekst: Nej, nu har jeg faaet nok af denne Sneglefart!
Adjø med jer, Turtelduer!

25. I Baaden ved Bredden. Med et let Hop redder Astrid sig i Land, og skubber med Foden Baaden ud. De andre ser forbausset efter hende.

26. Nærb. af Anders og Birthe i Baaden. Birthe bliver urolig og vil rejse sig, men Anders holder hende tilbage og hvisker noget til hende. De ser ind mod Bredden.

27. Parti af den skovklædte Bred. Astrid vinker ironisk Farvel - og forsvinder ind i Skoven.

28. I Baaden. De to Elskende ser bort fra Bredden - og deres Øjne mødes. Han lægger pludselig Armen om hendes Liv og kysser hende. Hun besvarer hans Kys, - gør sig saa pludselig fri og faar - for at skjule sin Forvirring og Undseelse - forfærdelig travlt med den ene Aare. Anders, der er lykkeligere end nogen Sinde, følger Birthes Eksempel og griber sin Aare.

29. Aaparti. Baaden glider i jævn Fart videre nedad Aaen.

30. Ved et Parti af Aaen, hvor et løvrigt Træ rager lidt ud over Vandet.

Falk kommer, sætter sig paa en Stub under Træet, tager Hatten af, vifter Fluerne bort med Lommetørklædet og tørrer Sveden af Panden. I det samme falder et Romanhefte ned fra Træets Løvverk, og rutscher langs Kanten af Bredden ned i Vandet. Falks Blik følger først Bogens "Vandring", - saa søger det op i Træets Krone.

31. Mellem Løvverket. Astrids Ansigt kommer til Syne. Hun ser efter Bogen - og opdager i næste Øjeblik Herren, der har slået sig ned under Træet.

32. Under Træet. Herredsfuldmægtigen rejser sig hurtigt og hilser. Han er overrasket over den unge Piges romantiske Tilsynskonst, - men Smilet paa hans Læber viser, at Overraskelsen er af en meget glædelig Natur.

33. Træet ved Bredden. Astrid nikker muntert smilende til ham, - kommer med et Par Ord og peger paa den forulykkede Bog.

34. Nærb. af Bogen, der flyder ovenpaa Vandet. Paa Titelbladet, der vender opad, staar:

"Min Ven Privatdetektivens Eventyr".

35. Ved Træet. Falk skynder sig hen til Bredden og forsøger med sin Stok at faa fat i Bogen. Men idet han bøjer sig fremover, glider hans Fod paa den glatte Skraaning, - han mister Fodfæstet og falder i Vandet.

36. Nærb. af Falk i Aaen, hvis Bund er dyndet, og hvis Overflade er dækket af elskens Vegetation.

37. Ved Træet. Astrid springer ned fra sit Fristed og ser med forskækkede Øjne paa Falk. Denne genvinder atter Ligevagten, faar fat i Bogen, der stadig flyder paa Vandet, - faar ogsaa Tag i sin Hat og kaster den op paa Bredden, saa Astrid kun ved at springe til Side undgaar at komme i Berøring med den drivvaade

Hovedbeklædning. Med et Par Svømmetag naar Falk ind til den høje og ret stejle Bred.

38. I Aaen ved Bredden. Han forsøger at redde sig i Land, - men den stejle Bred frembyder ingen rigtige Holdepunkter.

39. Ved Træet. Astrid følger spændt hans Anstrengelser, - grunder et Øjeblik og søger sig; saa et Skjul bag Træet, efter at have bedt Falk have Taalmodighed et Par Minutter endnu. Han nikker smilende og "træder Vande".

40. Bag Træet. Astrid tager hurtigt sit hvide Skørt af og skynder sig tilbage til "Ulykkesstedet".

41. Ved Bredden, neden for hvilken Falk stadig "træder Vande". Astrid kommer og strækker med et lidt genert Smil det sammenrullede Skørt ned mod ham. Han tager fat i dets anden Ende, og Astrid trækker ham saa i Land. Han rejser sig, og med et Udtryk af komisk Resignation ryster han sig, saa Vandet staar til alle Sider.

42. Nærb. af Falk og Astrid paa Bredden. Med et Buk rækker han hende den reddede Bog og præsenterer sig. Den unge Pige nikker smilende til han og giver ham Haanden, som han - bukkende paany - trykker. Saa giver det pludselig et Ryk i ham.

43. Nærb. af Falk, der overfaldes af en kraftig Nysen, og hvis Ansigt af den Grund faar et forvredent Udtryk.

Tekst: (evt) Atschi!

44. Ved Bredden. Den unge Pige bliver paa een Gang alvorlig. Hun ser medlidende paa Falk, der stadig ikke kan komme af med sin Nysen, - og med en Haandbevægelse op mod Stranden siger hun noget om, at han kan følge med hende hjem og faa noget tørt Tøj paa. Falk samler sig sammen, takker med et Smil, - trækker Jakken af og gaar med den under Armen. Han og Astrid gaar saa bort langs Bredden.

45. Ved en Sidelaaage til Slotsparken. Solen er ved at gaa ned. Anders tager Afsked med Birthe, som efter at have vekslet et sidste ømt Haandtryk med ham forsvinder ind ad Porten. - Han ser forelsket efter hende, - vender sig saa og gaar.

46. Foran Indgangen til en Bondegaard's Stuehus. Paa en Bænk ved Siden af Indgangen sidder en ældre Mand skjult bag en Avis, i Læsningen af hvilken han lader til at være stærkt fordybet. Røgen, der vælger op bag Avisen, lader en forstaa, at han netop nyder sin Aftenpibe. Astrid og den dyngvaade Falk kommer hen til ham. Den unge Pige lægger Haanden paa Avislæserens Arm og siger:

Tekst: Far, det er den nye Herredsfuldmegetig, der er gaaet i Vandet for min Skyld!

47. Tekst: Sognefogden Jens Andersen, Astrids Fa'r....

Nærb. af Sognefogden, - en ældre Mand af Gaardmandstypen. Han sænker Avisen, ser overrasket paa Herredsfuldmegetigen og tager Piben af Munden.

48. Uden for Indgangen til Stuehuset. Sognefogden rejser sig, rækker Falk Haanden, som denne griber, idet han strammer sig op til at lægge al den Værdighed i sin Optræden som Omstændighederne tillader. Jens Andersen byder med en Haandbevægelse den Fremmede indendørs, - og de forsvinder alle 3 ind i Stuehuset.

49. Birthes Værelse paa Slottet. Birthe kommer ind, opdager, at der ligger et Brev paa en Sølvbakke paa Toiletbordet, - og hendes Ansigt straalere af Glæde, da hun genkender Haandskriften. Hun sætter sig ved Bordet.

50. Ved Toiletbordet. Birthe bryder Brevet, - begynder at læse det, og jo længere hun kommer ind i det, jo mørkere bliver hendes Ansigtstudtryk.

Brevtekst: Og da jeg jo ved, at Du er en kærlig og forstaaende Datter, der ikke vil misunde din Fa'r den Smule Lykke, han kan finde paa sine gamle

Dage, tør jeg nok gaa ud fra, at Du vil optage den Meddelelse, jeg har at give dig, paa rette Maade. Jeg har giftet mig for 14 Dage siden. Min Hustru - din nye Mo'r - er ikke nogen anden end vor berømte Sangerinde Elisa Høgensen, som jeg tidligere har skrevet til dig om....

Birthe ser op fra Brevet - og hendes Blik søger et Maleri, der hænger paa Væggen.

51. Nærb. af Maleriet, der forestiller en middelaldrende Dame med aristokratiske Træk. Hendes Ansigt er præget af Skønhed og Godhed.

52. Ved Toiletbordet. Birthe ser paa Billedet med fugtige Øjne, hendes Hoved synker ned mod Brystet.

53. Ved Kaminen i Sognefogdens Dagligstue. Herredsfuldmægtigen sidder i en Lænestol ved et Bord med en dampende Toddy foran sig. Han har Sognefogdens gamle Slobrok og Benklæder paa og gør derfor ikke noget særlig imponerende Indtryk. Ved Siden af ham sidder Sognefogden, der ogsaa har en Toddy foran sig. Astrid staar foran Kaminen og har travlt med at tørre den vaade Kriminalroman, og Falk følger med beundrende Øjne enhver af hendes Bevægelser. Hun taber Bogen, - han bukker sig og tager den op og kaster et hastigt Blik paa Titelbladet.

54. Nærb. af Bogen i Falks Haand. Paa Titelbladet læses:

"Min Ven Privatdetektivens Eventyr".

55. Ved Kaminen. Med et lille ironisk Smil giver han Astrid Bogen, - siger:

Tekst: En nærende Kost for unge Sjæle, Frøken Astrid!

56. Nærb. af Astrid, som med et komisk - forarget Udtryk ser paa Herredsfuldmægtigen og svarer:

Tekst: Sig ikke noget ondt om min Ven Privatdetektiven! Han kan i det mindste opdage noget!

57. Ved Kaminen. Falk ser paa den unge Pige med Øjne, der røber i hvor høj Grad han beundrer hende, - og han lader ikke Svaret vente

paa sig:

Tekst: Det maa De ikke sige!....Jeg har da i al Fald opdaget, at De er en sød ung Pige!

Astrid vender sig "krænket" fra ham og genoptager Arbejdet med at tørre Bogen. - Falk fortsætter med mere Alvor i Stemmen:

Tekst: ...og andre Opdagelser slipper man vel nok ogsaa for at gøre i denne fredelige Ødenmark, hvor vi Gudske- lov er forskaanet for Deres Ven Privatdetektivens sindsoprivende Oplevelser!

Det giver Sognefogden ham Ret i og Ønikker med sin Gæst.
Afblanding.

58. Tekst: Paa Hjemvejen til Danmark gjorde Jægmester Rømer og hans Hustru et Par Ugers Ophold ved et mondant nordfransk Badested.

En Loggia, gennem hvis Piller man har Udsigt til Havet. Optoning.

Damer og Herrer i Aftentoiletter sidder - mækelig henslængt i Sofaer og Lænestole - og lytter til en Sangerinde, der - akkompagneret af en ung Herre af Musikertypen - staar ved Flyglet og synger. - I en Lænestol i Nærheden af Flyglet sidder en ældre Herre, hvis Øjne hele Tiden følger Sangerinden.

59. Tekst: Jægmester Niels Rømer...

Nærb. af Jægmesteren, - en udpræget dansk Godsejertype med aristokratiske og lidt slappe Træk, som godt kunde tyde paa, at deres Indehaver har forstaaet at nyde Livet og hverken forsaget Vir eller Kvinder.

60. Tekst: Elisa Rømer....

Nærb. af Sangerinden, - en meget smuk, ca. 35-aarig "Vamp" - iført et hyperalegant Aftentoilette, der dog er en Skule for "overlasset" med Juveler. Hun slutter den Arie, hun har sunget.

61. Loggia'en. Alle de Tilstedeværende applauderer. Sangerinden vender sig mod sin Akkompagnator, - og Jægmesteren rejser sig og gaar hen til den.

62. Ved Flyglet. Jægmesteren kommer hen til sin Hustru. Hun takker sin Akkompagnator, der rejser sig:

Tekst: Tak, Julius Worm, - det er mig en Gaade, hvorledes jeg ude paa Landet skal kunne undvære vore smaa Musiktimer!

63. Tekst: Julius Worm....

Nærb. af Worm, der smilende bukker. Der er et Glimt i hans Blik, der lader en ane, at der er en hemmelig Forstaaelse mellem ham og Jøgmesterinden.

64. Ved Flyglet. Elisa vender sig mod sin Mand, ser paa ham med et Blik, der sætter hans Sanser i Brand, og siger saa:

Tekst: Du maa love mig, Niels, at overtale Herr Worm til at komme og besøge os til Efteraaret!

Jøgmesteren gaar dog uden Begøjstring ind paa Tanken. Han nikker:

Det skal glæde mig meget, min Ven, om Herr Worm vil gøre os den Ære.

Afbløding.

---

2. Akt.
-----

65. X Tekst: 14 Dage senere var de Nygifte lykkelig og vel installerede hjemme paa Havrebjerggaard...

En Del af Terrassen. Opblanding. Jægermesteren sidder i en bekvem Liggestol, med Benene - af hvilke det ene er i Bandage - hvilende paa Fodstykket. Ved Siden af ham staar Birthe i Færd med at tilberede noget Medicin. Noget borte fra de to sidder Elisa i en magelig Kurvestol. Hun har en Strandparasol over sig og en hvid Skødehund ved Siden af sig.

66. X Tekst: ...hvor Jægermesteren var blevet ramt af et af sine sædvanlige Podagraanfald,....

Ved Bordet paa Terrassen, hvor Birthe staar med Medicinen.

Hun gaar hen til Faderen med en Teske i den ene Haand og Medicinflasken i den anden og siger til ham, at han skal tage sin Medicin. Han vender sig mod Datteren, idet han undertrykker et Udbrud af Smerte, og tager saa Medicinen.

67. X Tekst: ...medens hans Hustru havde naaet at blive ganske klar over, at Kedsomheden ved Livet i den lille Landsby overgik alle hendes Forventninger.

Nærb. af Elisa. Hun sænker Romanen, hun har læst i, og gaber.

I det samme falder hendes Blik paa Ægtefællen.

68. X Ved Bordet paa Terrassen. En Tjener kommer til, og ved hans Hjælp faar Jægermesteren rejst sig, hvilket dog ikke gaar for sig uden nye Smertoudbrud. Understøttet af Tjeneren og Birthe hinker han ind.

69. X Ved Kurvestolen. Elisas Ansigt faar et Udtryk af Væmmelse. Hun vender sig bort med Afsky, - rejser sig og gaar, fulgt af Hunden.

70. X Brystværet ved Terrassens anden Ende. Led og ked af det hele kommer Elisa slentrende ned Hunden efter sig. Da faar hun pludselig noget at se, der faar hende til at indstille sin rastløse Vandren.

71. Del af en Rugmark. Anders staar ved en Stak og sætter nogle Neg op, der er blæst om. Kraftig og solbrændt er han, - det brune Bryst er synligt bag den opknappede Skjorte, og de opsmøgede Armer blotter Armenes svulmende Muskelspil.
72. Nærb. af Elisa paa Terrassen. I hendes Øjne tændes et Glint af Interesse, - og hun ser atter fremefter.
73. Del af Rugmarken ved Landevejen i Baggr. En Motorecykle kommer ind et Ruglæs, der er i stærk Fart. Idet Motorecyclisten passerer Lasset, rykker Hesten til Siden, saa Vognen kommer Gref-ten saa nær, at det ene Hjul svæver frit over den. Anders, der staar ved Stakken, kommer med et Udbrud og skynder sig hen til Vognen.
74. Ved Vognen. Lasset er lige ved at vælte om, da Anders resolut sætter Skulderen under det - og ved at lægge alle Kraf-terne i faar den paa ret Køl igen.
75. Nærb. af Elisa. Hendes Øjne straalere af Beundring, - og hendes Blik slipper ikke Anders.
76. Landevejen. Ruglasset kører videre. Anders gaar op paa Vejen - og tørrer med Bagsiden af Haanden Svædden af Panden.
77. Nærb. af Elisa. Der er stadig Beundring i det Blik, med hvilket hun omfatter Anders. Hun faar en Idé, - løfter Skøde-hunden op til sig og leder den falde ud over Brystværnet.
78. Nærb. af Hunden, som havner neden for Terrassen. Den kigger forskrækket opøfter og giver Hals.
79. Nærb. af Elisa, som raaber ud mod Vejen.
80. Ved Landevejen. Anders, der netop er ved at gaa tilbage til Marken, hører Elisa kalde, - vender sig, nikker og løber hen til Terrassen.
81. Neden for Terrassen. Anders kommer hen til Terrassen, - hilser. Elisa smiler indsmigrende og nikker, - peger paa Hunden,

son sidder og glammer nedenfor, og beder ham tage den. - Han løfter den op til sig, entrer op ad Vedbenden, der dækker Murværket, og svinger sig over Brystværnet.

82. Ved Brystværnet. Han overgiver hende Hunden og vil til at klatre ned igen, da hun - efter skødesløst at have givet Slip paa Dyret - standsrer ham. Hun rækker ham Haanden, som han halvt genert tager. Hun nønstrer ham fra Top til Taa, - smilende og overlegent. Siger saa:

Tekst: Jeg saa Dem løfte Lasset for lidt siden. Du
Almægtige, - hvilke Kræfter!

Hun lader ligesom tilfældig sin Haand glide op langs hans blottede Arm og berører næsten kærtegnende Overarmens Muskler.

83. I Døren fra Slottet til Terrassen. Birthe staar forundret i Døren og betragter de to. Hun tager sig sammen og gaar hen mod dem.

84. Ved Brystværnet. Anders, der bliver mere og mere genert, tager Armen til sig. Elisa, der i Smil og Bevægelser lægger et bevidst Koketteri for Dagen, vil nærme sig ham paany, men ser sig nødsaget til at opgive det. Birthe kommer nemlig i det samme hen til dem og ser paa dem med undrende Øjne. Afblænding.

85. Tekst: Fra den Dag blev Fru Elisa grebet af en forbløffende Interesse for Landbrugsvæsenet...

Det Indre af en Svinesti. Opblænding - En nægtig So med det stærst mulige Antal Pattegrise ligger og grynter i Stien. Elisa ser paa Dyret - næsten med Forfærdelse i Blikket, - vender sig saa til Anders, der sammen med Birthe staar ved Siden af hende, og siger noget om, at nu har hun nok af det. Anders nikker og de gaar alle 3.

86. Del af Gaarden uden for Svinestien. Anders og de to Døner kommer ud fra Svinestien. Elisa kaster et Blik paa sit Armbandsur og vender sig saa mod Birthe:

Tekst: Birthe, - husker Du, at Du har lovet din Far at hjælpe han med Posten!

Birthe nikker, - gaar. Anders kaster et langt Blik efter hende. Da hun skal dreje om Hjørnet, vender hun sig og sender Anders et mismodigt Blik. Elisa iagttager skarpt de to Unge.

87. Nærb. af Elisa, som mistænksomt rynker Panden og bider sig i Underløben.

88. Del af Gaarden uden for Svinestien. Birthe forsvinder. Elisa staar et Øjeblik i dyb Eftertanke, - saa peger hun op mod en Luge, der fører ind til Loftet oven over Svinestien, og gennem hvilken der flyver Duer ud og ind. Hun kommer med et Spørgsmaal, - Anders svarer, - og hun bliver med ét interesseret og siger:

Tekst: Lad os gaa derop. Jeg har aldrig i hele mit Liv set et Dueslag!

Anders nikker uden Begejstring. - Tager en Stige, som staar op ad Muren, og sætter den op til Lugen. Elisa gaar hen til han.

89. Ved Stigen. Med et indsmigrende og koket Smil lægger Elisa sin Haand paa Anders' Arm og siger:

Tekst: De stærke Mand, - bær mig derop!

Anders bliver ubehagelig til Mode og tøver med Svaret. Hun flytter sin Haand op paa hans Skulder og læner sig ind til han. Han skyder hende lempelig fra sig og bliver endelig saa meget Herre over sig selv, at han kan sige - idet han peger opefter:

Tekst: Nej, lad mig gaa op først og tage imod Den!

Han løber hurtigt op ad Stigen. Hun ser med en ærgerlig Mine efter han, - sætter Foden paa Stigen og entrer langsomt et Par Trin op.

90. Nærb. af Elisa paa Stigen. Hun standser, - kaster et Blik opefter.

91. I Lugen. Anders ligger paa Knæ i Aabningen, - parat til at tage imod hende.

91a. Nærb. af Elisa. Hun retter Blikket nedefter - som om hun vilde udmaale Afstanden til Jorden. - Hendes Ansigt klarer op, hun har faaet en Idé. Hun ser atter ned.

91b. Ved Stigen. Hun snubler, falder ned fra Stigen, - søger jamrende at rejse sig, men forgæves. Anders skynder sig ned til hende og hjælper hende op. Hun skriger igen af Smerte og tager sig til det ene Ben. Hun forsøger at støtte paa det, men kan ikke og synker tungt ind til Anders' Bryst. Han ser raadvild og nærmest forskrækket paa hende.

92. Nærb. af Elisa og Anders. Han støtter hende, hun ser bedende paa ham og siger sagte:

Tekst: Jeg har vist forstuvet Foden. De kommer til at bære mig op paa Slottet!

Anders nikker resigneret og løfter hende op paa sine Arme. Hun klynger sig saa tæt til ham som mulig. Han bærer hende bort.

93. Del af Biblioteket paa Slottet. Jægermesteren sidder ved Skrivebordet. Han har Birthe ved Siden af sig, og hun rækker Faderen Brevene til Gennemlæsning efterhaanden som hun faar skaaret dem op med Papirkniven. Den gamle Herre tager en Skrivelse, sidder et Øjeblik med den i Haanden og stirrer eftertænksomt frem for sig, da han gennem Vinduet, der vender ud mod Parken, ser:

94. Sti i Parken. Anders kommer bærende med Elisa, der trykker sig tættere ind til ham, end Situationen egentlig kræver, og som ser paa ham med Øjne, der brænder af Begær.

95. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Jægermesteren, der er overrasket og urolig, vender sig med et Par Ord til Birthe, der nu ogsaa ser ned i Parken. Et Glint af Skinsyge præger hendes Minesspil.

96. Ved en Sideindgang til Slottet. Anders kommer hen til Indgangen med Elisa i sine Arme. Han standser tvivlraadig, men hun hvisker til ham:

Tekst: Bær mig op paa mit Værelse og lad os endelig ikke vække Opsigt.

Hun peger mod Indgangen, og Anders bærer hende ind gennem denne.

97. Del af Biblioteket. Birthe hjælper Faderen op og giver ham hans Stok, der er forsynet med en Gummidupsko. Han gaar langsomt ud, støttende sig til Stokken med den ene Haand - og med den anden hvilende paa Datterens Skulder.

98. Elisas Boudoir, - et hyperelegant Værelse, udstyret i en lad, orientalsk Smag. Anders lægger Elisa paa en Duchâtel.

99. Nærb. af de to. Han spørger, om der er noget han ellers kan være hende til Tjeneste med? Hun smiler ømt til ham, gør en indbydende Bevægelse med Haanden og beder ham sætte sig ved Siden af hende. Den unge Mand gør det tøvende. Pludselig slaar hun Armene om hans Hals og siger lidenskabeligt:

Tekst: Dumme, dumme Dreng, - forstaar Du da ikke, at jeg elsker dig!

Anders viger tilbage, slynger hende heftigt fra sig og rejser sig. Ogsaa hun springer op - idet hun helt glemmer sin fingerede Forstuvning, - breder Armene ud i sanseløs Lidenskab:

"Kan Du virkelig modstaa mig?!"

Han ser paa hende med Væmmelse i Blikket, - men i hysterisk Kranpegraad slaar hun igen Armene om hans Hals og klynger sig ind til ham. Han griber hende om Skuldrene for at gøre sig fri, - da pludselig hendes Ansigt stivner. Hun ser hen mod Døren.

100. Ved Døren, den aabnes, - og Jægmesteren og Birthe staar bestyrkede paa Tærskelen.

101. Nærb. af Elisa og Anders. Hun tager hurtigt sine Arme bort fra hans Hals - og vakler haltende hen mod de andre. Anders bliver ubevægelig staaende, - han er som lamslaaet.

102. Del af Elisas Boudoir. Jægmesteren og Birthe er paa Vej fra Døren og hen mod Elisa, der heftigt kaster sig ind til

Egtefællens Bryst. Hun peger med flammende Øjne mod Anders:

Tekst: Niels, red mig fra den Mand!

103. Nærb. af Anders. Det giver et Sæt i ham, og han stirrer frem for sig i maalløs Bestyrtelse.

104. Nærb. af Birthe, hvis Udtryk baade præges af Skinsyge og Fortvivlelse.

105. Nærb. af Jægermesteren og Elisa. Raseriet blusser op i Ægtemanden, han kaster et Blik paa Hustruen, ser saa hen paa Anders og løfter Stokken.

106. Elisas Boudoir. Jægermesteren gør rasende et Skridt hen mod Anders, - men saa svigter Kræfterne ham. Han bliver skælvende staaende, og Stokken svajer i hans dirrende Haand. Anders ser forskrækket paa sin Husbond og søger at samle sine forvirrede Tanker. Elisa taler beroligende til sin Mand:

"For Guds Skyld, Niels, vogt dig for Overanstrengelser!"

Hun faar ham med sig ud, - men Birthe bliver staaende som rodfæstet og stirrer som bedøvet paa Anders.

Han gaar et Par Skridt frem mod hende.

107. Nærb. af Anders og Birthe. Birthe ser paa Anders med Sorg og Afsky. Han faar endelig Mælet tilbage og begynder at tale, da Birthe pludselig vender sig fra han, brister i Graad og styrter ud gennem Døren. Anders staar et Øjeblik ulykkelig og tvivlraadig, - gaar saa langsomt efter.

(Obs. Der findes endvidere en Udgangsdør, der fører ud i Korridoren)

108. Tekst: Falk, som efterhaanden var blevet en daglig Gæst hos Sognefogden, begyndte - hvad nu end Grunden kunde være - at finde Landlivet ganske tiltalende.

Nærb. af Falk, der staar med en Kroketskølle i Haanden. (Opbl.)

Han ser frenefter med Beundring i Blikket. Bill. udvides til at omfatte:

109. Kroketpladsen i Sognefogdens Have. Astrid og Falk spiller Krok. Hun slaar, gaar flot gennen en Bue og krokerer saa Falks Kugle. Hun slaar denne vak med en fast Krokade, - den ruller i stark Fart hen mod Falk, rammer hans Sko og springer op paa hans hvide Benklæder, hvor den efterlader en Smudsplet.

110. Nærb. af Falk, der for sent faar reddet sig til Side, og som nu bøjer sig ned og søger at fjerne Plamasen. Men pludselig holder han inde med Renselses-Processen, - han ser nemlig:

111. Nærb. af Astrid. Hun ser paa ham med et lille ironisk Smil. Og hun raaber:

"Det er Deres Tur, Herr Falk!"

112. Kroketpladsen. Falk nikker, springer hen til sin Kugle, - og Spillet gaar videre.

113. Biblioteket paa Slottet. Jægmesteren sidder udnattet paa en Stol og hører efter, hvad hans Hustru siger. Hun sidder ved Skrivebordet og giver Forvalteren, - en middelaldrende Mand af Bondetype, visse Instruktioner. Hun taler med nogen Myndighed.

114. Kroketpladsen. Herredsfuldmægtigen og Astrid spiller endnu, da Birthe kommer til, - ulykkelig og forgrædt. Hun besvarer med halvt bortvendt Ansigt Falks Hilson og skynder sig saa hen til Astrid, som urolig ser paa hende. Birthe hvisker Veninden i Øret:

Tekst: Jeg er saa ulykkelig. Jeg naa endelig tale med dig!

Astrid nikker, beder Herredsfogden undskylde og forsvinder sammen med Birthe. Falk ser ned en svag Forundring i Blikket efter den.

115. Skyggefuld Krog i Haven. De to unge Piger kommer, - sætter sig paa en Bænk, der staar der. Birthe kaster sig grædende ind til Veninden, som søger at berolige hende og spørger, hvad der er i Vejen. Birthe begynder hulkende at fortælle.

116. Ved Hovedindgangen til Slottet. Anders staar ved Hoveddøren, der aabnes. En Tjener kommer til Syne, - og Anders beder om at faa Jægermesteren i Tale, men afvises af Tjeneren:

Tekst: Jægermesteren tager ikke imod, - men Forvalteren har vist en Besked til Dem!

Tjeneren smækker Døren i, Anders staar et Øjeblik tvivlraadig, - saa vender han sig og gaar med nedslaaet Mine.

117. Den skyggefulde Krog i Sognefogdens Have. Birthe slutter sit Skriftemaal. Astrid siger noget om, at der nok maa foreligge en eller anden Misforstaaelse, - men Birthe ryster paa Hovedet:

Tekst: Misforstaaelse? Nej, der er ikke Tale om nogen Misforstaaelse! Far og jeg har jo selv været Vidne til det hele, - og jeg vil aldrig se ham mere, - aldrig!

Hun betvinger sin Hulken og stirrer fortvivlejt frem for sig.

Astrid nikker stille. Med en Viljeanspændelse faar Birthe revet sig ud af sine triste Tanker, - siger, at hun maa hjem nu, - og begge de unge Piger rejser sig saa og gaar.

118. Forvalterkontoret paa Slottet. Anders staar foran Forvalteren, der sidder ved en Pult og tæller nogle hundrede Kroner op i Sedler. Forvalteren skubber Seddelbundet hen foran den unge Mand og siger:

Tekst: Her har De Deres Løn! Det er Jægermesterens udtrykkelige Ordre, at De tager herfra endnu i Dag!

Anders tager mekanisk Pengene, - siger Farvel og gaar.

119. Del af Kørketpladsen hos Sognefogden. Falk sidder paa en Bænk og ryger en Cigaret, da Astrid kommer tilbage. Hendes Ansigt har et meget alvorligt Udtryk, - han ser spørgende paa hende, og efter et Øjebliks Betænkning siger hun:

Tekst: Stakkels Birthe! Hun er saa forfærdelig ulykkelig! Men jeg kender Anders og kan ikke tro, han skulde have svigtet hende...Jeg skal fortælle Dem det hele, saa kan De selv dømme, for jeg stoler fuldt og fast paa Dem!

Og hun sætter sig ved Siden af ham og begynder at fortælle...

120. ~~X~~ Ved Toiletbordet i Elisas Boudoir. Elisa staar foran Toiletbordet og sprøjter nervøst noget af en Rafrachisserens Indhold ud over sig, da hun ved at kaste et Blik ud af Vinduet ser:

121. Ved en Sideindgang, der fører fra Parken til Slottet. Anders staar og taler med en Kammerjomfru, hvem han giver et Brev. Den unge Pige nikker og forsvinder ind med Brevet, medens Anders med lettet Mine gaar i den modsatte Retning.

122. Ved Toiletbordet i Elisas Boudoir. Elisa sætter Rafrachisseuren fra sig og forlader Værelset.

123. ~~X~~ Soveværelseskorridoren. I Baggr. Trappen til Værelserne nedenunder.

Kammerjomfruen gaar - med Brevet i Haanden - hen mod en Dør i Korridoren, da Elisa dukker op bagved hende og bliver staaende ved Trappeafsatsen. Pigen forsvinder ind i Birthes Værelse.

124. ~~X~~ Trappeafsats ved en Niche med en Statue foran. Elisa smiler ondt og kryber i Skjul bag ved Statuen i Nichens Mærke. Efter et Øjeblik Forløb kiger hun forsigtigt frem og kaster et spejdende Blik hen mod Døren til Birthes Værelse.

125. ~~X~~ Ved Døren til Birthes Værelse. Kammerjomfruen kommer ud uden Brevet og forsvinder ud af Billedets Forgrund. Da hun er borte, sniger Elisa sig hen til Døren, aabner den forsigtigt paa Klem og kaster et Blik ind i Værelset. Da hun finder det tomt, gaar hun derind og trækker sagte Døren til efter sig.

126. ~~X~~ Birthes Værelse. Elisa kommer fra Døren, ser sig søgende om og gaar saa hen til Toiletbordet, hvor hun finder det Brev, som Kammerjomfruen kom med.

127. ~~X~~ Ved Toiletbordet. Hun tager Brevet og ser paa det med Had i Blikket (evt Nærb af Brevet - Konvolut) Hun gemmer hurtigt Brevet bag Kjølelivet, og i det samme hører hun nogen komme.

128. Birthes Værelse. Birthe kommer ind - træt og nedslaaet. Ved Synet af Elisa, der med en paataget venlig Mine gaar hende i Møde, søger hun at skjule sin Nedtrykthed og ser koldt på hende.

129. Nærb. af de to. Elisa siger med et hyklerisk Smil:

Tekst: Naa, der har vi dig endelig! Din Fader og jeg kunde virkelig ikke forstaa, hvor Du var blevet af!

Hun stryger den unge Pige over Haaret, men Birthe viger tilbage, som havde et Kryb rørt ved hende.

130. Birthes Værelse. Elisa kommer med en sidste Bemærkning og gaar saa. Birthe ser hadefuldt efter hende, synker ned i en Stol og stirrer trøstesløs frem for sig.

131. Hall'en paa Slottet. Tjeneren staar og ordner noget ved et Rygebord, da Elisa kommer hen til ham. Hun giver ham Brevet, instruerer ham omhyggeligt og trykker en Pengeseddel i hans Haand. Han lover at gøre sit bedste og gaar.

132. Anders' Værelse i Gaardfløjen. Anders er ved at pakke, da Tjeneren kommer ind og giver ham Brevet med følgende Bemærkning:

Tekst: Det er Frøken Birthe, der har sendt mig ned med det!

Anders stirrer som himmelfalden paa Brevet, og Tjeneren vender sig hurtigt og gaar.

133. Ved Toiletbordet i Birthes Værelse. Den unge Pige sidder ved Bordet og stirrer paa et Fotografi. Hun græder, og Billedet vædes af hendes Taarer.

134. Nærb. af Birthes Haand med det taarevædede Fotografi af Anders. Billedet er et Amatørbillede, der viser Anders i en eller anden malerisk Situation.

135. Ved Toiletbordet. Birthes første Tanker er at rive Billedet i Stykker, men hun skifter Mening, trækker en Toiletbordskuffe ud, kaster i dyb Fortvivlelse Billedet ned i denne og skyder saa Skuffen ind.

136. Uden for den Del af Gaardsfløjen, hvor Anders har sit Værelse.

Her holder et Enspænderkøretøj, i hvilken en Karl netop anbringer Anders' Kuffert. Anders selv kommer ud, sætter sig op ved Siden af Kusken, og Vognen ruller bort.

137. Ved en Sofa i Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren sidder i Sofaen, og Elisa har taget Plads ved Siden af ham. Hun taler ivrigt og bevæget og udfolder al den indsmigrende Elskværdighed og det bevidste Koketteri, som hun ellers plejer at reservere Kavalierer af yngre Aargange. Hun slutter med at sige:

Tekst: ...der er kun eet, jeg ber dig om. Lad mig faa mine Musiktimer med Julius Worm tilbage. Ingen kan akkompagnere mig som han! Han er i Hovedstaden nu og tager sikkert herover, naar jeg ber ham om det!

Hun klapper ham ømt paa Kinden, og han er fuldstændig undergivet hendes Tryllenagt og siger med et lyksaligt Smil:

Tekst: Ja, ja, min Ven, - indret Du Musikværelset, som Du vil og tag ogsaa bare denne Herr Worm herover, naar det er dig saa meget om at gøre!

Med en slap Bevægelse drager han hende ind til sig, og et Øjeblik lægger hun sit Hoved ind til hans Skulder. Med halvt lykkede Øjne tager hun imod hans alt andet end opildnende Gammelmandskys, - rejser sig saa, sender ham et sidste daarende Smil og vender sig fra ham for at gaa. Men i det samme skifter hendes Ansigt Udtryk, Smilet viger Pladsen for en Mine, der røber Væmmelse og Ubehag. Hun gaar ud af Billedet - hen mod Døren. Jægermesteren ser idiotisk - forelsket efter hende og stolt og selvbevidst stryger han sig over sin Moustache.

138. Ved Laagen til Sognefogdens Have. Anders' Køretøj holder udenfor, - og han selv staar i Samtale med Astrid paa den anden Side af Laagen.

139. Nærb. af Anders og Astrid. Hun rækker ham Haanden og siger:

Tekst: Jeg tror Dem, Anders, og skal tale med Birthe! De kan være sikker paa, at De snart skal høre fra mig!

De veksler Haandtryk, og han gaar saa ud af Laagen.

140. Ved Laagen. Anders sætter sig op paa Vognen, som kører
bort. Han vinker Farvel til Astrid, der vinker igen.

Afblønding.

---

3. Akt.
-----

141. X Tekst: Livet paa Havrebjerggaard gik atter sin sædvanlige Gang. Fru Elisa tilbragte Dagene med at dyrke sin Musik sammen med Julius Worm, der allerede i nogen Tid havde været Gæst paa Slottet.

Salon, der vender ud mod Terrassen. Optoning. Ved et Bord i Nærheden af Glasdøren, der fører ud til Terrassen, sidder Elisa, Birthe og Worm ved Kaffen efter Middagen. En Tjener kommer hen til Husfruen og siger noget til hende. Hun nikker uvillig, siger et Par Ord til Worm og gaar saa hen til den Dør, der vender ud mod Hall'en.

142. X Tekst: Jægermesterens Befindende havde forværret sig efter den Sindsbevægelse, han havde været udsat for.

Ved Sengen i Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren sidder halvt op i Sengen. Paa Sygebordet, der er spændt ud over Sengen, staar en Bakke med en Tallerken Frugtsuppe og et Glas Vand, - og Patienten er uden Begejstring ved at fortære det idéforladte Maaltid, da Elisa kommer hen til ham. Ved Synet af hende klarer hans Ansigt op, og han siger, idet han gør en Bevægelse mod Anretningen:

Tekst: Jeg ønskede bare dit Selskab til Dineen, min kære Ven!

Hun sætter sig med en tvær Mine i en Stol ved Siden af Sengen.

143. Del af Salonen. Worm ser tankefuld paa Birthe, der sidder og stirrer drømmende frem for sig.

144. Ved Sengen i Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren holder sin Hustrus Haand i sin, - kærtegner den og siger indtrængende:

Tekst: Ja, hvis jeg ikke faar det bedre, kommer vi nok til at opgive Tanken om at bo i Hovedstaden i Vinter.

Elisa svarer opbrusende:

Tekst: Ja, Du kommer maaske til at opgive det, men jeg ikke! Du bilder dig vel ikke ind, at jeg har giftet mig med dig for at blive Sygeplejerske Resten af mit Liv!

Medens han ser ganske konsternøret paa hende og vil sige noget, rejser hun sig, vender ham Ryggen og gaar. Han stirrer bestyrtet efter hende.

145. ~~X~~ Uden for Døren til Salonen. Elisa kommer og vil gaa ind, men standser pludselig. Hun ser:

146. ~~X~~ Del af Salonen. Worm griber Birthes Haand og siger til den unge Pige, der stadig sidder hensunken i triste Tanker, og hvis Øjne er fugtige:

Tekst: De er ulykkelig, Frøken Birthe!

Hun nikker tavs og sender den Spørgende et venligt Blik. Worm begynder at sige noget, men holder pludselig inde og slipper Birthes Haand. Elisa kommer hen til dem og betragter dem forskende. Worm lader til at være ilde berørt. Elisa siger:

Tekst: Ja, nu er det vel paa den Tid, vi skal have vor lille Musiktide, Herr Worm!

Den Tiltalte nikker uden Begejstring, rejser sig, bukker for Birthe.

147. ~~X~~ Paa Terrassen. Uden for Glasdøren til Salonen. Astrid staar smilende ved Siden af Døren og kaster et spejdende Blik ind i Salonen.

148. ~~X~~ Del af Salonen. Elisa gaar sammen med Worm. Et Øjeblik efter viser Astrid sig i Glasdøren, og saa snart hun har overbevist sig om, at Birthe er alene, løber hun ind til hende. Et Smil opklarer Birthes sørgmodige Ansigt, da hun ser Veninden, der muntert lægger Armen om Livet paa hende. De to unge Piger gaar ud paa Terrassen.

149. Tekst: I en af Fløjene havde Fru Elisa ladet indrette et pragtfuldt Musikværelse, til hvilket kun hun selv og Julius Worm havde Nøglen.

Uden for en Dør i Enden af en Korridor. Elisa og Worm kommer. Han tager en Nøgle-fren og aabner Døren, bag hvilken man skimter Musikværelset. Elisa gaar ind, fulgt af Worm, og Døren falder straks i efter dem.

150. Musikværelset, der er overdaadigt udstyret og forsynet med allehaande Musikinstrumenter, bl. a. et glimrende moderne Piano. Paa Hylder langs Væggene ligger Noder og andre Musikalier. Elisa og Worm kommer ind, - den sidstnævnte slaar Pianoet op og vender sig saa uvillig mod Fru Elisa, der betragter ham med et forskende Blik.

151. Under Strandparasollen paa Terrassen. De to unge Piger sidder i en Sofa. Astrid taler indtrængende til Birthe, der med fugtige Øjne lytter til. Da Astrid er færdig, nikker Veninden alvorlig og siger - med et Glint af Haab i sit Blik:

Tekst: Nuvel, sig saa til Anders, at jeg skal høre, hvad han har at sige!

Astrid klapper glædestraalende Veninden paa Kinden og giver hende et Kys: "Saa skal ogsaa nok alt blive godt igen!"

Birthe smiler, Astrid tager Ordet igen, men holder dog straks op og hæver lyttende Hovedet. Saa kommer hun med et Spørgsmaal, idet hun peger op mod et Vindu højere oppe.

151a. Nærb af et aabent Vindu i en af Fløjene.

152. Under Strandparasollen paa Terrassen. Birthe siger:

Tekst: Det er Julius Worm! Synes Du ikke, han spiller vidunderligt?

Astrid nikker, og de lytter begge til Musikken.

153. Musikværelset. Worm sidder ved Pianoet og spiller stormende og ildfuldt. Elisa, der ligger henslængt paa en Duchâtel, lytter til Tonerne, medens hun - adspredt og nervøs - ryger sig en Cigaret. Med en pludselig Bevægelse opgiver hun den nagelige Stilling, sætter sig helt op og siger med et Smil og sin mest indsnigrende Stemme et eller andet til Worm, der straks holder op med at spille og gaar hen til hende.

154. Ved Trappen, som fører fra Terrassen ned i Parken.

De to unge Piger tager Afsked. Astrid springer ned fra Trappen,

vender sig og raaber:

Tekst: Du skal faa naermere Besked fra mig i Morgen, tidlig!

Hun vinker til Veninden, der gengalder hendes Afskedshilsen og forsvinder ind i Parken.

155. (Alternativ I)

Tekst: Anders Hytting havde faaet en midlertidig Plads hos en Landmand en halv Mils Vej fra Havrebjergsgaard.

Kartoffelmark. Optoning. Et Par Piger og en halvvoksen Knøs er ved at hylpe Kartoffler, og Anders staar i Nærheden og følger Arbejdet. En Dreng kommer hen til ham og siger, at der er nogen, der vil tale med ham. Anders nikker, siger, at han straks skal komme, og Drengen sætter i Løb. Efter at have sagt et Par Ord til Pigerne, gaar Anders ogsaa.

155. (Alternativ II)

Tekst: Anders Hytting havde faaet en foreløbig Stilling hos en Landmand en halv Mils Vej fra Havrebjergsgaard...

Havremark. Optoning. Anders kører en Høstmaskine, da en halvvoksen Dreng kommer springende hen til ham. Anders standser Maskinen, og Drengen siger, at der er nogen oppe ved Gaarden, der vil tale med ham. Anders nikker, gaar ned fra Maskinen, paa hvilken Knægten sætter sig op, og skynder sig saa op mod Gaarden.

156. Uden for en Bondegårds Stuehus. Astrid staar støttet til sin Cykle og sludrer med et 3-Aars Pigebarn, der præsenterer hende sin Dukke. Anders kommer, - hilser, og Astrid nikker muntert:

Tekst: Følg med til Havrebjergsgaard med det samme! Birthe vil tale med dig!

Hans Ansigt straalér, og han er ude af sig selv af Glæde. Astrid har endnu mere at sige, og han lytter aandeløs til.

156a. Ved Voldgraven i Slotsparcken. Birthe kommer og sætter sig paa en Bank ved Voldgraven. Hun tager et Brev op fra Brystet og

læser det med synlig Glæde:

Brevtekst: ...Jeg henter selv Anders, og Du kan vente ham paa det Sted og paa den Tid, vi aftalte i Gaar. Han elsker dig saa inderligt som nogen Sinde og har kun Tanke for dig!

Astrid.

Birthe smiler glad og gemmer atter Brevet. I det samme farer hun sammen og stirrer med Skræk i Blikket over mod et skægget og vildt Mandsansigt, der kiger fremad en Busk paa den anden Side af Voldgraven. Hovedet forsvinder igen. Birthe ser angst over mod Busken og ser straks efter den uhyggelige Fyr, der bærer paa noget, der kunde se ud til at være nogle sammenbundne Stokke, snige sig bort og forsvinde i Parken. Hun aander lettet op og rejser sig.

157. Ved Skrivebordet i Herredsfogedkontoret. Falk sidder i Skjortærmer foran Skrivebordet. Han ser melankolsk paa nogle Rapporter, - strækker sig og gaber. Han rækker saa den ventende Skriver Dokumenterne, idet han siger:

Tekst: Et Tilfælde af Drukkenskab, - to dito af for hurtigt kørende Automobiler og endelig en ikke tændt Cykellygte! - Og for at finde ud af saadan noget Pjank dirigerer de en voksen Mand fra Hovedstaden herover!

Skriveren nikker tørt, tager Papirerne og gaar.

158. Landevej i Nærheden af Herredsfogedboligen, der ses i nogen Afstand.

Anders og Astrid kommer cyklende, - standser. Astrid siger Farvel til Anders og udtaler Ønsket om, at han nu maa komme til Forstaaelse med Birthe. Han cykler videre frem ad Landevejen, hvorind Astrid drejer ind ad Alleen, der fører op til Herredsfogedkontoret.

159. Del af Herredsfogedkontoret. Falk rejser sig fra Skrivebordet og vil tage sin Jakke paa, der ligger paa en Stol ved Siden af ham, da han med Forargelse konstaterer, at en af Knapperne i den sidder løs.

160. Nærb. af den øverste Del af Jakken i Falks Haand. Knappen nærmest Jakkeopslaget hænger løst og dingler.

161. Del af Herredsfogedkontoret. Falk staar et Øjeblik raadvild, gaar saa tilbage til Skrivebordet og finder i en Skuffe Naal og Traad.

162. Uden for Indgangen til Herredsfogedkontoret. Astrid kommer, springer af Cyklen og stiller denne fra sig ved Trappen. Gaar saa ind.

163. Del af Herredsfogedkontoret. Herredsfuldmægtigen sidder i Drejestolen, som han har kørt saa meget rundt, at han vender Siden til Skrivebordet. Han har en ynkelig Mine paa og er saa optaget af ihærdige, men forgæves Forsøg paa at træde Naalen, at han ikke hører Astrid komme. Hun gaar sagte hen bag ham, staar et Øjeblik og morer sig over hans Anstrengelser, anbringer sig saa med et Sæt oppe paa Skrivebordet ved Siden af ham og siger Goddag. Han farer sammen, stikker sig paa Naalen, fægter med Haanden i Luften og rejser sig. Astrid ser bestyrtet paa ham, tager hans Haand og undersøger, hvor megen Skade den har taget. Falk ser betaget og boundrende paa hende, siger:

Tekst: Tak, Frøken, - men jeg tror nu ikke, at det er livs-farligt!

Hun ser - lidt flov - paa ham og slipper hans Haand. Saa ler hun, og straks efter siger hun:

Tekst: Og medens De sidder her og forsøger at agere Sy-jomfru, har jeg udført store Bedrifter. Anders Hytting er netop nu paa Vej op til Birthe, og saa bliver sikkert al Ting godt igen mellem dem!

Falk nikker: "Det var virkelig glædeligt!" Astrid begynder at fortælle.

164. ~~X~~ Tekst: Ved nærmere Eftertanke fandt Fru Elisa det klogt saa nogenlunde at udslette Indtrykket af sin ubeherskede Optræden den foregaaende Dag.

Jægermesterens Soveværelse. Elisa sidder ved sin Hands Sygeseng og læser - med Martyrmine - højt for ham af en Bog. Hun standser Oplæsningen, tager sig til Hovedet og siger:

Tekst: Du maa undskylde, Niels, men jeg har en saa for-
færdelig Hovedpine, at jeg bliver nødt til
at lægge mig. Men jeg skal sende Birthe ind til
dig!

Jægermesteren nikker. "Ja, det er udmærket, min Ven!"

Hun rejser sig, nikker flygtigt og gaar. Da hun er forsvunden,
lægger Jægermesteren sig til Ro og lukker Øjnene.

I det samme naar en Lyd hans Øre, - og han ser op. Han løfter
Hovedet en Smule og ser hen mod Kaminen.

164a. Nærb. af Uret, der slaar 3.

165. Ved Pianoet i Musikværelset. Worm sidder og stirrer melan-
kolsk frem for sig, - spiller noget, der svarer til hans Sinds-
stemning.

165a. Korridoren uden for Birthes Værelse. Kammerjomfruen gaar
og renser Løberen med en Støvsuger, da Elisa kommer. Pigen drejer
Hovedet og ser Jægermesterinden gaa ind ad den aabnstaende.
Dør til Birthes Værelse.

166. Birthes Værelse. Birthe, der ser glad og lykkelig ud,
staar foran Toiletbordet og arrangerer et Kniplingssjal om sin
Hals. Ved Siden af hende paa Bordet ligger Astrids Brev. Elisa,
der kommer fra den aabne Dør, gaar sagte hen mod Birthe, der
vender Ryggen til hende og ikke hører hende komme. Den unge
Pige kommer til at feje Brevet ned med Sjalet uden at lægge
Mærke til det, og Elisa, der endnu ikke har robet sin Nærværelse,
bøjer sig ned og tager Brevet op.

167. Nærb. af Elisa, der hurtigt læser Astrids fortrolige
Brev igennem, og i hven Raseniet straks blusser op.

168. Ved Toiletbordet i Birthes Værelse. Elisa begynder at
overfuse Birthe, der bestyrtet vender sig mod hende. Stedmoderen
peger haanligt smilende paa Brevet og siger heftigt:

Tekst: Ja-saa, Du understaar dig i - bag dine Forældres
Ryg - at vedligeholde Forbindelsen med den Slyn-
gel, som har forulempet nig, - din Mor?!

Birthe bliver ude af sig selv af Harme og strækker Haanden ud for at faa sit Brev igen, men Elisa er ikke til Sinds at give Slip paa det og siger:

Tekst: Brevet beholder jeg! Din Far skal have sort paa hvidt for Sagen!

Hun fortsætter i samme rasende Tone. Birthe staar lige over for hende og betragter hende med Øjne, der gnistrer af Had og Sindsbevægelse.

169. Ved en Sidelaage til Slotsparken. Anders, der har stillet sin Cykle fra sig ved Laagen, gaar uroligt frem og tilbage. Han venter paa Birthe. Han skjuler Cyklen bag en Busk og forsvinder gennem Laagen ind i Parken.

170. Neden for Birthes Balkon ved Voldgraven. Anders snijer sig forsigtig hen mod Slotsmuren, - bliver staaende bag en Busk, der halvt skjuler han, - og spejder nellen et Par Grene op mod Balkon'en, medens han grunder over, hvad han skal gøre.

171. Ved Skrivebordet i Herredsfogedkontoret. Astrid sidder stadig paa Skrivebordet og taler med Falk, der atter har sat sig i Skrivebordsstolen. Han ser paa Uret og rejser sig, idet han siger:

Tekst: Nu skulde vi vel ud paa vor sædvanlige lille Spadseretur, Frøken Astrid. Og bagefter hjælper De mig sikkert at slaa Resten af Dagen ihjel paa bedste Maade, - for Tiden bliver jo lang for en herude i al denne Idyl!

Astrid ser alvorlig paa ham og svarer:

Tekst: De har afgjort ikke godt af at have saa lidt at bestille, Herr Falk! De trænger til en rigtig stor Kriminal-sag, der kunde tage al Deres Tid og alle Deres Kræfter!

Falk ler og gør en afværgende Bevægelse: "Gud fri og bevar' os, Frøken Astrid!"

171a. Jægmesterens Soveværelse. Jægmesteren, der ned en utaalmodig Mine sidder op i Sengen, ringer. Kannerjoni-fruen kommer

ind og faar følgende Ordre:

Tekst: Find Frøken Birthe og bed hende komme ind til mig med det samme!

Kammerjomfruen nikker og gaar. Jægmesteren synker udmattet tilbage i Puderne.

172. Del af Slotsfacaden med Birthes Balkon. Anders styrter skrekslagen ud fra Birthes Værelse, svinger sig hurtigt over Balkon'ens Brystværn, klatrer ned og løber hen mod Voldgraven.

173. Ved Voldgraven neden for Balkon'en. Anders styrter hen til Voldgraven, kaster sig i Vandet og svømmer over til den anden Bred. Han forsvinder i vild Flugt gennem Parken.

174. Ved Sengen i Jægmesterens Soveværelse. Jægmesteren ligger i Sengen, og hans Hænder famler nervøst hen over Tæppet. Han kaster et utaalmodigt Blik mod Uret paa Kammen.

174a. Nærb. af Uret, der viser 5 Minutter over 4.

174b. Jægmesterens Soveværelse. Jægmesteren ryster forærgt paa Hovedet. I det samme aabnes Døren, og Birthe kommer ind. Hun ser urolig og ophidset ud, nikker med et forceret Smil til Faderen og sætter sig saa paa Stolen ved Sengen. Jægmesteren peger paa Bogen, der ligger paa Natbordet, og som Elisa læste op af før, og den unge Pige tager Bogen.

175. Ved Sengen. Birthe begynder at læse højt, men har svært ved at skjule, at hun befinder sig i en meget oprevet Sindstilstand. Faderen lytter til med et apatisk Udtryk.

176. Landevej. Anders cykler i vild Fart henad Landevejen. En Bondemand, han møder, vender sig om og ser forbavset efter ham.

177. I Slotsparken. Uden for et Vindu til Hall'en. En Gartner, der er i Færd med at binde en Stokrose fast til en Blomsterpind, sludrer med Tjeneren, der staar ved Vinduet. Der bliver indefra kaldt paa Tjeneren, og denne vender sig hurtigt om og forsvinder fra Vinduet.

178. Del af Hall'en. Kammerjomfruen kommer ned Skrakken malet i Ansigtet løbende ned af Trappen i vildt Løb og kalder paa Tjeneren, der forbavset gaar hende i Møde. Hun fortæller ham med alle Tegn paa Forfærdelse noget, - og han lytter til med stigende Bestyrtelse.

179. Jægermesterens Soveværelse. Birthe fortsætter - med stigende Nervøsitet - sin Oplæsning, da Tjeneren kommer ind uden først at have banket paa Døren. Han fortæller altereret, hvad Kammerjomfruen har meddelt ham, med Forfærdelse malet i Ansigtet rejser Jægermestoren sig halvt op i Sengen, medens et Skrig undslipper Birthes Læber, og hele hendes Legeme gennemrystes af en Gysen.

180. Uden for Døren til Musikværelset. Worm kommer ud, låser Døren efter sig og gaar frem i Korridoren.

181. Del af Hall'en med Udgangsdøren. Forfærdede og opskræmte Tjenestefolk af begge Køn (Husbestyrerinden, et Par Piger, en Kusk, Gartneren og en Rideknægt bl.a.) staar samtalende sammen omkring Forvalteren, da Worm kommer ind udefra og slutter sig til dem. Han vender sig til Kammerjomfruen og spørger, hvad der er i Vejen.

182. Nærb. af Worm og Kammerjomfruen. Hun fortæller ham, hvad der er sket. Han staar et Øjeblik som lamslaaet: "Det er da ikke muligt!", kommer saa med et Spørgsmaal til, men hun tysser hurtigt paa ham og peger hen mod Døren.

183. Ved et lille Bord i Nærheden af Døren, hvor der staar en Telefon. Forvalteren tager Mikrofonen af og taler ivrigt ind i denne.

184. Del af Herredsfogedkontoret med Skrivebordet og et Vindu. Astrid, der er krøbet op i Vindueskarmen, er ved at sy den løse Knap fast og taler samtidig muntert med Falk, der med beundrende Blikke følger hendes Arbejde. Telefonen paa Skrivebordet ringer,

og Falk tager Mikrofonen.

185. Ved Skrivebordet. Falk lytter bestyrtet til den Meddelelse, han faar, siger et Par Ord, lytter saa igen et Øjeblik og lægger derefter Mikrofonen paa.

186. Ved Vinduet. Astrid^{er} standset i sit Arbejde og ser spørgende paa Falk, der - med en meget alvorlig Mine - kommer hen til hende. Han ser et Øjeblik skarpt paa den unge Pige og siger saa:

Tekst: De efterlyste for lidt siden en rigtig stor Kriminalsag, der helt kunde optage mig!...Og nu faar De Deres Ønske opfyldt, Frøken Astrid!

Der kommer en synlig Uro over den unge Pige, og hun spørger ivrig, hvad han mener. Han fortsætter:

Tekst: Fru Jægermesterinde Rømer er fundet død i sin Steddatters Værelse, - efter al Syndsynlighed myrdet!

Astrid springer - dirrende af Forfærdelse - ned fra Vindueskarmen, og Falk river sin Jakke til sig, paa hvilken Naalen og Traaden hænger og dingler ved den endnu ikke helt fastsyede Knap. Han faar i en Fart Jakken paa og river Traaden over.

187. Herredsfogedkontoret. Falk skynder sig hen til Sideværelsets Dør, aabner den og kalder paa Skriveren. Denne kommer ind og faar Besked om det, der er sket. Astrid følger i uandeløs Spænding alt, hvad der foregaar. Afblænding.

4. Akt.

188. Tekst: 20 Minutter efter befandt Falk sig paa Skuepladsen for Dramaet.

Korridoren uden for Birthes Værelse. Tjeneren fører Falk, i hvis Køl vand Sognefogden og to Landbetjente følger, hen til Døren til Birthes Værelse. Længere tilbage i Gangen danner de nyfigne og spændte Tjenestefolk, til hvilke Worm har sluttet sig, en urolig Gruppe. Falk aabner Døren og gaar sammen med Sognefogden og den ene Betjent ind i Værelse, - medens den anden bliver staaende uden for Døren, der straks lukkes.

189. Birthes Værelse. Falk bliver staaende et Øjeblik inden for Døren sammen med Sognefogden og Betjenten og tager et Overblik over Værelset. Lidt til Siden af den aabne Balkondør, - i Striben, som Eftermiddagssolen kaster paa Gulvet, ligger Elisas Lig. Ansigtet vender nedefter, og i Nakken er et Hul, ud af hvilket Blodet, der allerede er begyndt at stivne, er flydt. Falk betyder Betjenten, at han skal blive staaende ved Døren, bøjer sig ned over Liget og løfter dets Hoved op. Det gyser i Sognefogden, der ogsaa har nærmet sig Liget, - og han gaar ud paa Balkon'en.

190. Paa Balkon'en. Sognefogden staar et Øjeblik og søger at forvinde det uhyggelige Indtryk, som Synet af den Dræbte har gjort paa ham. Han tørrer den kolde Sved, der perler paa hans Pande, af med Lommetørklædet, kaster et Blik ned paa Jorden og gør saa en Opdagelse, der leder hans Tanker bort fra Liget og faar ham til at tage sig sammen. Han ser:

191. Paa Gangen og ved Rosenrabbatten nedenfor. Her er tydelige Spor efter Anders' (en Mands) Fødder.

192. Paa Balkon'en. Sognefogden underkaster - spændt og interesseret - Balkon'en et nøjere Eftersyn og opdager, at noget af Brystværnets Vedbend har lidt Overlast, og at en hel Ranke er blevet revet af.

193. Birthes Værelse. Betjenten tager det hvide Tæppe fra Birthes Seng og rækker det til Falk, der dækker Liget til med det. Sognefogden kommer ind og fortæller, hvad han har opdaget, og han og Falk gaar saa ud paa Balkon'en.

194. Jægermesterens Soveværelse. Jægermesteren sidder op i Sengen og lytter - urolig og forfærdet - til Tjeneren, der slutter sin Beretning om det frygtelige, der er sket. Den gamle Herré vender sig med opflammende Energi til Birthe, der sammen med Astrid opholder sig inde hos Faderen, og siger:

Tekst: I maa undskylde, men Olsen kommer til at hjælpe m at staa op!

Birthe søger at overtale Faderen til at blive i Sengen: "Det gaar aldrig an at staa op, Far!" Men Jægermesteren bliver ved sit, og Birthe og Astrid maa trække sig tilbage. Tjeneren gaar hen til Sengen.

195. Birthes Værelse. Sognefogden og Falk kommer ind fra Balkon'en og den førstnævnte siger:

Tekst: Sagen ser ud til at være saa ganske lige til! Morderen er kommen ind fra Balkon'en og har taget samme Vej tilbage!

196. Nærb. af Falk. Han stirrer tankefuld frem for sig, og hans Mine bliver mørk. Billedet toner over til:

197. Ved Skrivebordet paa Herredsfogedkontoret. Astrid, der sidder paa Bordet, siger smilende til Falk, der staar ved Siden af hende med Naal og Traad i Haanden:

Tekst: Og medens De sidder her og forsøger at agere Syjomfru, har jeg udført store Bedrifter! Anders Hytting er i dette Øjeblik paa Vej til Birthe, og snart vil alt blive godt igen mellem dem!

Falk nikker bifaldende: "Det er virkelig glædeligt!" Astrid begynder at fortælle, og Billedet toner over til:

198. Birthes Værelse. Falk ved ikke rigtig, hvad han skal tro og tanke. Han vender sig til Sognefogden og siger:

Tekst: Skinnet bedrager jo saa ofte, ved vi, - og vi maa vogte os for at drage forhastede Slutninger, Sognefoged!

Sognefogden nikker og assisterer saa Falk med den videre Undersøgelse af Værelset.

199. Dal af Salon'en mod Terrassen. De to unge Piger kommer ind og sætter sig i en Sofa. Birthe brister i Graad og skjuler hulkende sit Ansigt ved Venindens Bryst. Astrid stryger hende beroligende over Haaret.

199a. Ved Sengen i Jægermesterens Soveværelse. Tjeneren er ved at hjælpe Jægermesteren med at klæde sig paa. Den Syge sidder halvt paaklædt i en Lænestol ved Sengen og skærer vilde Gri^smaser af Smærter, da Tjeneren giver ham hans Tøfler paa. Tjeneren kommer i sin Forfjamskelse til at skubbe en Bog ned fra Natbordet, og Bogen havner paa Patientens ene Taaspids. Jægermesteren bander fælt og fægter vildt i Luften med sin Stok.

200. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk sidder med Telefonen for Øret og lytter. Sognefogden og den ene Betjent staar afventende ved Siden af ham.

201. Ved Vægtelefonen i en Læges Modtagelsesværelse. En kittelklædt Læge staar og taler i Telefonen:

Tekst: Javel, jeg forstaar, at Sagen haster og skal komme i Morgen tidlig og foretage den retslige Obduktion!

202. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk kommer med et Par Ord og lægger saa Mikrofonen paa. Han vender sig til Sognefogden og siger:

Tekst: Det er nok bedst, at De tager Betjent Larsen med Dem og henter Anders Hytting! Jeg forherer Husets Folk saalange!

Sognefogden nikker og gaar, fulgt af Betjenten.

203. Ved Sofaen i Salon'en. Der er nu kommen mere Ro over Birthe - og Astrid spørger:

Tekst: Traf Du saa ikke Anders i Dag, - Birthe?

Venindens Spørgsmaal lader til at gøre Birthe helt fortvivlet, og hun svarer skælvende:

Tekst: Nej - - jo - - nej, - det gjorde jeg ikke!

Og saa brister hun igen i en hæftig Graad.

204. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk, der stadig sidder i Skrivebordsstolen, forhører Kammerjonnfruen. Med en Blyant fører hun en summarisk Protokol over Undersøgelsens Forløb. Han siger:

Tekst: Hvad var Klokken, da De saa Jægmesterinden gaa ind til Frøken Birthe?

Den Adspurgte grunder et Øjeblik, siger saa:

Tekst: Det kan jeg ikke bestemt sige. Jeg hørte, at de talte ret højt derinde, og det stod temmelig længe paa og gik ogsaa ret hedt til, men jeg var straks derefter færdig med mit Arbejde og gik ned til Husholdersken for at drikke Kaffe!

Falk gør nogle Notitser i Protokollen, nikker og fortsætter saa:

Tekst: De saa altsaa ikke Jægmesterinden forlade Værelset?

Kammerjonnfruen ryster paa Hovedet: "Nej!" Falk noterer igen, kommer ned et nyt Spørgsmaal, som han faar besvaret. I det samme rettes hans Opmærksomhed mod Døren til Hall'en.

205. Ved Døren til Biblioteket. Jægmesteren kommer ind i Slo-brok og Tæller. Han støtter sig til Tjeneren og gør desuden Brug af sin Stok. Betjenten vil hindre ham i at gaa ind.

206. Biblioteket. Falk beder Betjenten lade Jægmesteren passere, rejser sig og gaar Rømer i Møde. De to Herrer hilser paa hinanden og gaar saa hen til Skrivebordet. Tjeneren faar bragt sin Herre til Sæde i en Lænestol og lægger det daarlige Ben op paa en Stol, som han stiller foran ham.

207. Ved Skrivebordet. Falk siger til Kammerjonnfruen, der ser spørgende paa ham, at hun godt kan gaa, og hun forlader saa Værelset. Falk sætter sig i Skrivebordsstolen og vender sig mod Jægmesteren:

Tekst: Jeg skal ikke opholde Dem ret lange, Herr Jægermester. Tillad mig blot i al Hast at stille Dem et Par Spørgsmaal!

Jægermesteren nikker resigneret, og Falk begynder at tale.

208. Vægen før Stuehuset til en Bondegaard. Her holder en Fordvogn, og Bondekonen, en 3-4 Børn (bl.a. den lille Pige, som Astrid tidligere paa Dagen har truffet) samt nogle Karle og Piger staar og afventer spændt, hvad der vil ske.... Sognefogden og Betjent Larsen kommer ud ned Anders, hvis Sind gør Indtryk af at være i heftigt Oprør. Bagefter dem følger Bondemanden. Sognefogden lader Anders tage Plads paa Bogsædet og sætter sig ved Siden af han. Larsen fungerer som Chauffør og sætter Bilen i Gang. Tilskuerne drøfter ophidset Begivenheden og stirrer efter de Bortkørende.

209. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk retter et Spørgsmaal til Jægermesteren, der med et lille venodigt Smil svarer:

Tekst: Det kan jeg ganske nøjagtig sige Dem, for vi Syge har jo ikke andet at gøre end at følge Urets Gang. Straks efter, at min Hustru havde forladt mig, slog den 3. og min Datter kom ikke ind til mig før 5 Minutter over 4!

Falk gør nogle Notitser og kommer saa ned et nyt Spørgsmaal.

210. I Hall'en ved Døren til Biblioteket. Tjenestefolk af begge Køn samt Worm og Forvalteren staar i spændt Forventning. Worm taler ned Betjenten, der staar i Døraabningen til Biblioteket. Betjenten nikker, trækker sig tilbage til Biblioteket og lukker Døren efter sig.

211. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk takker høfligt Jægermesteren, der er ret medtaget af Samtalen. Herredsfuldmægtigen rejser sig og siger ned et Buk:

Tekst: Saa skal jeg ikke lægge Beslag paa Dem længere, Herr Jægermester!

Tjeneren kommer til for at hjælpe sin Herre op, og i det samme nærmer Betjenten sig Skrivebordet og siger:

Tekst: Herr Worn, han - Musikanten - beder hilse og sige, at han er paa Musikværelset, hvis Herr Fuldmægtigen vil tale med ham!

Falk nikker? "Det er udmærket!" og Betjenten gaar. Herredsfuldmægtigen vender sig atter til Jægermesteren, der endnu ikke har faaet rejst sig, og siger:

Tekst: Et Spørgsmaal til, Herr Jægermester... Denne Herr Worn var jo en gammel Ven til Deres Frue?

212. Narb. af Jægermesteren, der svarer paa en Maade, som om han mindedes noget, der var ham ubehageligt:

Tekst: Ja, det er rigtig nok! Han var min Hustrus Akkompagnator den sidste Tid, hun optraadte, og siden han kom herover, har han næsten gjort mig gal med sin evindelige Klimpren, der optog min Hustru fra Morgen til Aften!

213. Ved Skrivebordet. Falk nikker, vil sige noget, men Jægermesteren fortsætter:

Tekst: Og i Dag har han næsten været værre end nogen Sinde. Medens jeg ventede paa min Datter, hørte jeg han hele Tiden klapre paa Pianoet!

Tjeneren kommer med en Bemærkning.

214. Narb. af Tjeneren, der siger:

Tekst: Ja, det er et mærkværdigt Menneske? - Jeg sagde netop til Overgartneren, som jeg stod og talte med i Vinduet, da Anne kom og fortalte om Ulykken: "Han maa da ha' Jern i Fingrene, den Mand! Nu har han min Syv og Salighed spillet en hel Time i Træk!"

215. Ved Skrivebordet. Falk ser mismodig ud. Jægermesteren siger noget til Tjeneren om, at nu maa han i Seng, og den Tiltalte hjælper ham saa op. Falk følger den gamle Herre, der besværligt slæber sig af Sted og støtter sig tungt til Tjeneren, hen til Døren.

216. Del af Hall'en ved Døren til Biblioteket. Der bliver Bevægelse blandt de Ventende, da Betjenten slaar Døren op og lukker Jægermesteren, der stadig støtter sig til Tjeneren, og Falk ud. Denne sidste tager Afsked med Røner, der sammen med Tjeneren be-

giver sig til sit Sovoværelse, vender sig saa mod Kammerjonfruen, og giver hende en Besked. Pigen skynder sig bort, og Falk skal netop til at gaa tilbage til Biblioteket, da han lægger Mærke til, at Tjenestefolkenes Opmærksomhed rettes mod Yderdøren. Han kaster saa ogsaa et Blik derhen og ser:

217. Ved Yderdøren. Sognefogden og Betjent Larsen kommer ind med Anders Hytting. Sognefogden betyder den Anholdte, at han skal sætte sig i en Sofa, der staar i Nærheden af Døren, og siger noget til Betjenten, da Falk i det samme kommer hen til den. Herredsfuldmægtigen kaster et hurtigt Blik paa Anders Hytting, hvisker et Par Ord til Sognefogden, som nikker, og gaar saa tilbage til Biblioteket.

218. Ved Sofaen i Salón'en. Astrid søger paa bedste Maade at træste Birthe, da Kammerjonfruen kommer og siger:

Tekst: Herredsfuldmægtigen ønsker at tale med Dem, Frøken Birthe!

Den unge Pige bliver nervøs, og det giver et Sæt i hende: "Jeg skal straks være der!" Kammerjonfruen forsvinder, Birthe rejser sig, kaster et hurtigt Blik på Spejlet, der hænger ved Siden af Sofaen, og lader Lommetørklædet glide hen over sit forgrædte Ansigt. Saa gaar hun sammen med Astrid.

219. I Hall'en ved Yderdøren. Sognefogden tager den ene Støvle af Foden paa Anders og siger et Par Ord til Forvalteren, der staar foran dem. Forvalteren sætter sig ved Siden af den Anholdte, paa hvis anden Side Betjent Larsen staar. Sognefogden gaar med Støvlen i Haanden.

220. I Hall'en foran Døren til Biblioteket. Birthe og Astrid kommer hen til den halvåbne Dør, i hvilken Betjenten staar. Birthe standser, da hun ser:

221. I Sofaen ved Yderdøren. Anders løfter Hovedet og smiler venodigt, da han ser Birthe.

222. Del af Hall'en med Døren til Biblioteket og Sofaen, hvor Anders sidder.

Birthe vil skynde sig hen til Anders, men Betjenten standser hende med en Haandbevægelse: "Denne Vej, naadige Frøken!" Birthe gaar saa ind i Biblioteket, hvis Dør lukkes lige for Næsen af Astrid, der et Øjeblik staar raadvild og saa løber hen til Anders. Men Betjent Larsen gaar et Skridt frem mod hende og siger brysk, at det ikke tillades nogen at tale med Anholdte. Astrid ser en Smule harmfuld ud - og nikker saa til Anders.

223. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Birthe kommer hen til Skrivebordet, fra hvilket Husholdersken, der er meget betaget af Situationens Alvor og Betydningsfuldhed, og som tørrer Øjnene med Snippen af Forklædet, netop fjerner sig. Falk hilser paa Birthe med en Hovedbøjning og beder hende med en høflig Haandbevægelse tage Plads. Den unge Pige sætter sig, og Forhøret tager sin Begyndelse.

224. I Parken - neden for Birthes Balkon. Sognefogden undersøger, om Anders' Støvle passer i Fodsporene i Gangen og paa Rabatten.

225. Del af Hall'en med Døren til Biblioteket og Sofaen, hvor Anders sidder.

Astrid har sat sig i en Lænestol ved Rygebordet, - hendes Øjne er ikke fra Døren til Biblioteket, og hun afventer spændt Venindens Tilbagekomst. Sognefogden kommer ind, rækker Anders den laante Støvle, som denne rent mekanisk tager paa. Astrid farer op og skynder sig hen til Faderen.

225a. Nærb. af Fader og Datter. Hun spørger ham ivrig om noget, men Sognefogden ryster paa Hovedet og gør en afværgende Bevægelse med Haanden: "Det kan jeg ikke udtale mig om. - Du gør bedst i at holde dig herfra, min Pige!"

226. Del af Hall'en. Sognefogden gaar hen mod Døren til Biblioteket, Astrid grunder et Øjeblik og skynder sig saa hen mod Yderdøren.

227. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Falk ser alvorlig paa Birthe og siger:

Tekst: De vil ultiis ikke sige mig, hvad Samtalen mellem Dem og Deres Stedmoder drejede sig om?

Birthe ryster paa Hovedet: "Nej, det kan jeg ikke!"

Falk ger en Notits, og i det samme kommer Sognefogden hen til Bordet. Herredsfuldmaegtigen beder Birthe undskyldt et Ojeblik og gaar til Side med den Nyankomne.

228. Narb. af Falk og Sognefogden. Falk kommer hurtigt og ivrigt med et Spørgsmaal, som den anden hviskende og med en beklagende Mine besvarer:

Tekst: Hyttings Støvler passer nøjagtig til Fodsporene, - saa der er nok ingen Tvivl om, hvorledes Sagen forholder sig!

Falk nikker: "Næ, jeg er ogsaa bange for det!"

Han giver hastigt Sognefogden en Ordre.

229. Ved Skrivebordet. Sognefogden gaar, Falk sætter sig og genoptager Forhøret.

230. Uden for et Vindu til Biblioteket. Astrid flytter en Bank hen foran det aabne Vindu, klavrer op paa den og stiller sig saa meget til Siden, at hun kan høre alt, hvad der gaar for sig derinde, uden at de andre dog kan se hende. Hun kaster et spejdende Blik ind i Værelset.

231. Del af Biblioteket med Skrivebordet. (Bill. taget fra Astrids Plads uden for det aabne Vindu) Herredsfuldmaegtigen fortsætter Forhøret over Birthe, Sognefogden og Betjent Larsen fører Anders Hytting ind.

232. Narb. af Birthe. Det giver et Sæt i hende, da hun ser Anders.

233. Del af Biblioteket med Skrivebordet. (Anden Indstilling end den foregaaende) Falk giver Anders Tegn til at tage Plads paa en Stol ved den anden Side af Skrivebordet, og den unge Mand sætter sig, idet han ser paa Birthe med Uro i Blikket. Betjenten stiller

sig ved den ene Side af ham, og Sognefogden tager Plads ved hans anden Side og støtter Haanden mod Bordet.

234. Nærb. af Astrid uden for Vinduet. Hun lytter, og hendes Blik røber baade Deltagelse og Spænding.

235. Del af Biblioteket. Falk forhører stadig Birthe, der efter Anders' Tilsynekomst er blevet mere og mere nervøs.

Han spørger:

Tekst: Hvor længe varede Santalen mellem Dem og Jægernesterinden?

Birthe svarer efter et Øjeblik's Betænkning:

Tekst: Cirka et Kvarters Tid vil jeg antage!

Falk noterer og kommer saa ned et nyt Spørgsmaal, idet han ser skarpt paa den unge Pige:

Tekst: Og saa gik De, og Jægernesterinden blev derinde?

Birthe svarer hurtigt:

Tekst: Nej, min Stedno'r forlod Værelset lige før jeg gik!

236. Nærb. af Anders. Han lytter spændt og med et lidende Udtryk.

237. Nærb. af Astrid uden for Vinduet. Hendes Spænding og Medfølelse kulminerer.

238. Del af Biblioteket. Falk slutter en Notits, han har kradset ned og fortsætter:

Tekst: De skiltes altsaa fra Jægernesterinden cirka 20 Minutter over 3, men kom først ind til Deres Far 5 Minutter over 4. Hvor var De i Mellentiden?

239. Nærb. af Birthe, som oprørt og forbitret tøver med Svaret. Men endelig kommer det da:

Tekst: Jeg...jeg gik en Tur i Haven!

240. Ved Skrivebordet. Falk ser ikke uden en vis Medlidenhed paa den unge Pige, et lille skeptisk Smil kruser hans Læber, og han siger:

Tekst: De forstaar nok, Frøken Birthe, at jeg ikke kan andet end finde Dores Oplysninger lidt usandsynlige!

Hun ser fortvivlet paa ham og kan ikke holde en Hulken tilbage.

241. Nærb. af Anders Hytting. Der raser en voldsom Kamp i ham, og pludselig rejser han sig ned en Mine som en Mand, der har fattet en afgørende Beslutning, og han udbryder: "Hold inde!"

242. Ved Skrivebordet. Birthe, der bekæmper sin Hulken, og Herredsfogden ser overrasket paa ham

243. Nærb. af Anders, der staar mellem Betjenten og Sognefogden, der bestyrtet betragter ham. Han fortsætter noget højt og med dirrende Stemme:

Tekst: Lad det nu være nok med det pinefulde Forhør! - Det var mig, der drøbte Jægmesterinden!

244. Ved Skrivebordet. Birthe udstøder et Skrig og synker halvt afmægtig sammen i Stolen. Falk ser skarpt paa Anders og rejser sig.

245. Nærb. af Astrid uden for Vinduet. Hun ryster tvivlende paa Hovedet: "Umuligt!"

246. Del af Biblioteket. Fulgt af Sognefogden gaar Anders hen til Skrivebordet. Falk vender sig indod ham og siger med en næsten deltagende Mine:

Tekst: Saa er der ikke andet for mig at gøre, Anders Hytting, end at lade Dem arrestere!

Birthe skriger igen, rejser sig vaklende, slaar Armene om Halsen paa Anders og klynger sig fast ind til ham, idet hun hulker voldsomt. Falk og Sognefogden ser deltagende paa de Elskende, - men Herredsfogden gør sig hurtigt til Herre over sin Bevægelse, lægger sin Haand paa Anders' Skulder og vil sige noget til ham:

247. Ved det aabne Vindu. Astrid springer ned fra Vindueskarmen og styrter hen til Skrivebordet.

248. Del af Biblioteket. Astrid kommer styrtende og stiller sig imellem Falk og de Elskende ligesom for at beskytte disse.

249. Nærb. af Astrid, der staar foran Anders og Birthe. Hun raaber harnfuld til Falk:

Tekst: Gør nu ikke noget, De kommer til at fortryde, Herr Falk! Forstaar De ikke, at Anders er uskyldig og bare lyver sig Mordet paa, fordi De plager Birthe!

50. Ved Skrivebordet. Falk ser skarpt paa Astrid, bider sig i Læben, siger:

Tekst: Jeg tillader hverken Dem eller nogen anden at træde mellem mig og min Pligt, Frøken Astrid! De gør bedst i øjeblikkelig at forføje Dem herfra!

Astrid protesterer:

Tekst: Og De tror, at jeg ned korslagte Arme vil se paa, at De gør Birthe og Anders ulykkelige med Deres nodbydelige og fjollede Jura.

251. Nærb. af Sognefogden; der ryster paa Hovedet: "Men, hvad gaar der dog af dig, Barn!" Han gør Mine til at ville gribe ind.

252. Hele Biblioteket. Astrid staar trodsig foran Falk, der med en pludselig Bevægelse tager hende i Armen og fører hende hen til Døren. Anders frigør sig for Birthes favnende Arme og faar hende til at sætte sig igen.

253. Ved Døren i Biblioteket. Betjenten aabner Døren, og Astrid, der skælver af Harme, ser paa Falk med et flammende Blik, gør sig med et Ryk fri for hans Tag i hendes Arm og forsvinder ud af Døren, som Betjenten atter lukker. Falks Udtryk røber dyb Nedslaaethed, og han gaar langsomt tilbage til Skrivebordet.

254. Ved Skrivebordet. Anders staar og taler beroligende til Birthe, da Falk kommer tilbage og henvendt til den unge Pige siger:

Tekst: I Øjeblikket har jeg ikke mere at tale med Dem om, Frøken Rømer!

Han sætter sig atter i Skrivebordsstolen, Birthe rejser sig og gaar, idet hun sender Anders et bedrøvet Blik og nodtager et opmuntrende Snil som Svar, Falk vender sig mod Anders og stiller ham et Spørgsmaal.

255. Musikværelset. Worm sidder mismodig foran Pianoet - slaar nogle Akkorder an, men holder straks op igen. Han rejser sig, skutter sig som om han frøs og gaar saa hen til Vinduet og kaster et Blik ned i Parken. Straks efter synker han ned i en Lønestol, der staar ved Siden af Vinduet.

256. Ved en Sofa paa Terrassen. Aftenen nærmer sig, og den nedgaaende Sols Straaler falder paa Terrassen. Kæpende med Graaden siger Birthe til Astrid, der sidder i Sofaen ved Siden af hende:

Tekst: Jeg skulde netop til at gaa ud og møde Anders, da min Stedmor kom ind til mig. Ved et ulykkeligt Tilfælde fik hun fat i dit Brev!

Birthe fortæller videre, og Billedet toner over i:

257. Birthes Værelse. Elisa staar med Brevet i Haanden over for Birthe, som har vendt sig fra Toiletbords-Spejlet, og som ser paa Stedmoderen med Øjne, der gnistrer af Had og Harme.

Elisa siger:

Tekst: Og nu gaar Du ind til din Far med det samme. Han har Brug for dig, og det andet skal Du komme til at staa til Regnskab for paa en Maade, Du ikke skal glemme!

Hun drejer sig om paa Hælen og gaar, idet hun smælder Døren i efter sig...Birthe staar et Øjeblik maalløs af Harme, saa kaster hun et uroligt Blik paa sit Armbaandsur - og gaar saa ogsaa.

258. Ved en Sidelaage til Slotsparken. Birthe kommer ud af Laagen, ser til sin Skuffelse, at Anders ikke er der og gaar saa ventende frem og tilbage. Bill. toner over i:

259. Ved Sofaen paa Terrassen. Birthe tier. Erindringen om det, der er sket, overvælder hende et Øjeblik, og hun hulker heftigt. Astrid kommer med et Spørgsmaal, og Birthe tørrer saa sine Øjne, tager sig ned en Viljeanspændelse sammen og fortsætter:

Tekst: Jeg ventede vel en halv Times Tid, men turde saa for Fars Skyld ikke blive borte længere!

Hun bliver ved at fortælle, og Billedet toner over i:

260. Ved Sidelaagen til Slotsparken. Birthe venter skuffet, og efter at have konfereret med sit Armbandsur, gaar hun gennem Laagen ind i Slotsparken.
261. Gang i Slotsparken. Birthe kommer. Hun er skuffet og ked af det. Saa hører hun pludselig en Lyd henne fra Laagen, hun kom fra, og hun vender sig og ser:
262. Uden for Sidelaagen. Anders styrter i vildt Løb og drivende af Vand gennem Høkken, naser ind i en Busk og kommer straks efter til Syne paa den anden Side med sin Cykle. Han kaster sig op paa denne og jager bort.
263. Gang i Parken. Birthe kalder, løber hen til Sidelaagen.
264. Sidelaagen med Udsigt til Landevejen. Birthe kommer hen til Laagen, raaber igen paa Anders, der uden at høre hende forsvinder fra hendes Synskreds ved en Svingning af Vejen. Birthe ser undrende efter ham, forstaar ikke, hvorfor han jager bort i saa vild en Fart, vender sig og gaar ind i Parken. Bill. toner over i:
265. Ved Sofaen paa Terrassen. Birthe slutter sin Beretning. Astrid ser eftertænkstomt paa hende og siger endelig:

Tekst: Jeg tror alligevel ikke, at Anders har gjort det. Han har sikkert set noget, tror, at Du er indblandet i Sagen og handler nu bare af Kærlighed til dig!

Birthes Ansigt klarer et Øjeblik op, men bliver straks igen nismodigt, og hun ryster fortvivlet paa Hovedet. Astrid kommer til at tænke paa noget, og tager "Min Ven Privatdetektivens Eventyr" op af sin Taske og begynder at blade i den.

266. Ved Skrivebordet i Biblioteket. Sognefogden tænder det elektriske Lys, Falk ser i Protokollen og vender sig saa mod Anders, der bevogtet af Betjent Larsen staar paa den anden Side af Skrivebordet:

Tekst: De fastholder ultiid, at Motivet til Deres frygtelige Gerning er at søge i den Onstændighed, at det var paa Jægermesterindens Tilskyndelse, at De mistede Deres Stilling paa Godset!

Anders nikker, og Falk fortsætter:

Tekst: Og Mordvaabnet var en Tollekniv, som De bagefter kastede i Voldgraven?

Anders bekræfter ogsaa det. Falk ser atter eftertænkstomt ned i Protokollen.

267. Ved Sofaen paa Terrassen. Astrid læser tankefuld i sin Detektivroman, medens Birthe sidder og stirrer fremfor sig i stum Fortvivlelse. Astrid vender sig pludselig til Veninden, og viser hende en Passus i Bogen. Birthe læser:

Tekst: (Bogtekst) "Hobson", sagde min Ven Privatdetektiven og dampede tankefuldt paa sin Pibe. "Grunden til, at den officielle Politimand sjældent klarer Løsningen af et indviklet Kriminalproblet, er ganske indlysende. Hele hans Interesse opsluges fra Begyndelsen af en eller anden, som oftest fuldstændig uskyldig Person, der har faaet Skindet imod sig, og den virkelige Forbryder faar Tid til i Ro og Magt at bringe sig i Sikkerhed... Kun ved nøje at give Agt paa alle Personer, der har Tilknytning til Forbrydelsens Skueplads, synes de end aldrig saa betydningsløse, har man Chance for at opnaa et lykkeligt Resultat".

...Birthe ser spørgende op. Astrid sikrer sig Bogen igen og spørger ivrigt:

Tekst: Birthe, har Du ikke i Dag set en eller anden betydningsløs Person her paa Slottet, mod hvem Mistanken kan rettes?

Birthe ryster misnodig paa Hovedet, kommer saa ned et i Tanke om noget og siger:

Tekst: Jo for Resten... Du kan tro, jeg fik en slem Forskrækkelse i Livet i Eftermiddags, da jeg saa den skumle Peter Fnug fra Overdrevet...

Hun fortæller om den ubehagelige Oplevelse, og Bill. toner over i:

268. Paa den anden Side af Voldgraven i Slotsparken. Den skægede Mand med det afskrækkende Udseende sniger sig bort med sine sammenbundne Stokke under Armen og forsvinder i Parkens Halvmørke. Bill. toner over til:

269. Ved Sofaen paa Slotsterrassen. Birthe slutter sin Beretning, og Astrid farer op, dirrende af Spænding:

Tekst: Det er han, skal Du faa at se! Hvad skulde han ellers have at gøre i Parken?

Birthe fatter nyt Haab: "Tror Du virkelig det?"...Astrid nikker og begynder saa ivrig at udvikle sine Teorier, og Veninden lytter med stigende Interesse til hendes Ord.

270. Del af Biblioteket med Skrivebordet. Falk slutter Forhøret over Anders, der føres ud af de to Betjente. Herredsfuldmægtigen vender sig til Sognefogden med Replikken:

Tekst: Nu er De fri i Dag, Sognefoged! - Der er ikke mere for os at gøre, før vi faar Resultatet af Obduktionen!

Sognefogden tager Afsked og gaar. Falk lægger Protokoludkastet i sin Mappe og rejser sig.

271. Ved Trappen, der fra Terrassen fører ned i Parken. Det er Aften nu og næsten mørkt. Astrid taler ivrigt med Birthe, siger Farvel til hende og løber ned ad Trappen. Birthe ser bekymret efter hende.

272. Musikværelset. Det elektriske Lys er tændt. Worn er ved at pakke forskellige Musikalier ned i en Kuffert, da det banker paa Døren. Det giver et Sæt i ham, men han betvinger hurtigt sin Uro og gaar hen og lukker Døren op. Falk kommer ind med sin Mappe under Armen, hilser og siger:

Tekst: Jeg fik ikke Brug for Dem ved Forhøret, Herr Worn, for De havde jo fra første Færd Deres Alibi i den skønneste Orden. Der var nok, som havde hørt Dem spille heroppe hele Tiden!

Worn siger lettet: "Ja, det er saamænd ogsaa rigtig nok!"

Falk gør en Bevægelse mod den aabne Kuffert og fortsætter:

Tekst: De tænker paa at tage herfra, ser jeg. Jeg maa dog bede Dem blive her et Par Dage, saa længe Undersøgelsen staar paa!

Worn nikker: "Saa gerne, Herr Herredsfuldmægtig!"...Men han lader ikke til at være helt fornøjet...Afblanding.

273. Tekst: Vor Ven Privatdetektiven i Virksomhed...

Nærb. af Astrid bag en Brandestabel. Opblanding. Astrid spejder

forsigtigt og med et spændt Udtryk frenefter. Billedet udvides til at omfatte:

274. Uden for en forfalden Rønne i Skovbrynet. Det er Aften og maaneklart. Astrid sniger sig fra sin Observationspost og hen til et Vindu ved Siden af Døren. | ^{Fra} Vinduet falder der Lys ud over Gaardspladsen, der gør et højst forsømt Indtryk med forskelligt Snavs og gamle Landbrugsredskaber, der ligger og flyder rundt mellem hinanden.

275. Ved Vinduet. Astrid kiger forsigtigt ind gennem den snavse Rude. Pludselig giver det et Sæt i hende, og hun gør en Bevægelse og kommer derved til at røre ved et eller andet, der knækker eller frembringer en skrattende Lyd.

276. Del af den tarvelige Stue i Rønnen. (set fra Volden) Peter Fnug - den skæggede Fyr fra Voldgraven - staar og retter en vældig Økse, han har i den ene Haand, mod noget, som han har i den anden, men som skjules af den fremspringende Del af den gammeldags Ovn. Han drejer Hovedet og kaster et overrasket og alt andet end hyggeligt Blik mod Vinduet.

277. Nærb. af Astrid, der med Skrækken malet i Ansigtet stirrer ind ad Vinduet.

278. Uden for Rønnen. Ved Vinduet. Astrid vender sig saa hurtigt bort fra Vinduet, at hendes Slips, i hvilket et Spiger ved Vinduet har faaet fat, rives op. Hun styrter bort i vild Flugt.

279. Del af Stuen med Ovnen. Paa den aabne Ovn staar en Kaffe-kedel ved Siden af Ildstedet, paa hvilket der ligger nogle ikke antændte Pinde. Peter Fnug kaster den Pind fra sig, han har staaet med i Haanden, og som han har været ved at hugge til med Øksen for at kunne bruge den til at faa Ild paa med, og skynder sig - stadig med Øksen i Haanden - hen til Døren.

280. Uden for Døren til Rønnen. Peter Fnug kommer ud med Øksen i Haanden, ser hen ad Stien, der fører fra Huset.

281. Stien, der fra Rønnen fører ind i Skoven. Astrid forsvinder hen ad Stien saa hurtigt hendes Ben kan bære hende.
282. Uden for Døren til Rønnen. Peter Fnug ser noget overrasket ud, faar saa Øje paa en lille Ting, der ligger paa Jorden ved Siden af Vinduet. Han tager den op, raaber efter den bortflygtende Astrid og skynder sig saa efter hende.
283. I Skovbrynet paa Stien, der fører bort fra Rønnen. Astrid kaster et Blik tilbage, og med stigende Forfærdelse opdager hun:
284. Længere tilbage paa Stien. Vinkende med Øksen og under vilde Raab styrter Peter Fnug frem mod den unge Pige.
285. Skovsti. Astrid, der nu er halvt vanvittig af Skræk, kommer i vildt Løb hen ad Stien, forfulgt af Peter Fnug, der stadig raaber efter hende. Den unge Pige, der endnu har et godt Forspring, løber bort fra Stien og ind i Skoven. Forfølgeren sætter efter hende.
286. Landevej gennem Skoven. Falk, der har sin Kappe under Armen, kommer gaaende henad den maanebelyste Vej. Pludselig ser han overrasket op, da Astrid, aandeløs og med Skrækken malet i Ansigtet, kommer styrtende ud fra Skoven og ud paa Landevejen. Hun udstøder et Glædeskrig, da hun faar Øje paa Falk, og løber hen til ham.
287. Nærb. af Astrid og Falk. Hun trykker sig hæftigt ind til ham, næsten aandeløs, men lykkelig. Han spørger - efterhaanden mere og mere overrasket - hvad der er paa Færde, og Astrid faar taget sig saa meget sammen, at hun kan sige, idet hun peger aandeløs ind mod Skoven:
- Tekst: Der kommer Morderen!
288. Del af Skoven mod Landevejen. Peter Fnug, der ser mere uhyggelig ud end nogen Sinde, baner sig mod Øksen højt hævet

Vej frem gennem Terrænet.

289. Del af Landevejen mod Skoven. Falk stirrer i den største Overraskelse først paa den unge Pige og saa paa Peter Fnug, som forpustet kommer ud af Skoven og hen til den. Han bukker klun- tet for Astrid og rækker hende den Genstand, han fandt, og han siger:

Tekst: De tabte vist denne her, Frøken!

Astrid ser som forstenet paa den Brystnaal, Peter Fnug staar med i Haanden.

290. Nærb. af en Brystnaal i Peter Fnugs Haand.

291. Del af Landevejen mod Skoven. Astrid, der stadig staar stum af Overraskelse, tager mekanisk Naalen og ser paa Falk, der ler stille. Han tager en Seddel frem af sin Tegnebog og ræk- ker Peter Fnug den, og denne trækker sig saa takkende tilbage.

Men nu tager Astrid sig sammen, gør en Bevægelse mod den bortgaaende og kommer med en eller anden Protest. Falk ler stille og siger med den største Ro:

Tekst: Lad De bare Peter Fnug gaa, Frøken Astrid! Jeg ved forlængst, at han var paa ulovligt Fiskeri i Vold- graven i Formiddags!

Astrid ser paff og genert paa den leende Herredsfuldmægtig.

Afblanding.

-----

6. Akt.

---

292. Tekst: Obduktionen var nu overstaaet, og Falk beredte sig til at genoptage Undersøgelsen.

Gæsteværelse paa Slottet. Optoning.

Falk stiller et Spørgsmaal til den kittelklædte Læge, der staar ved en Servante og vasker sig efter Obduktionen. Den Adspurgte svarer:

Tekst: Nej - det er ganske udelukket, at Døden skyldes et Knivhug! Hjerneskillen er blevet rent af en eller anden kantet, haard Genstand.

Falk ser eftertænkson ud og fortsætter Samtalen med Lægen, da Jægmesterens Tjener kommer ind, bukker og siger:

Tekst: Frokosten er serveret, mine Herrer!

Falk nikker: "Vi skal straks komme!" og Tjeneren forsvinder.

Lægen ombytter Kitlen med Jakken, der ligger paa en Stol ved Siden af ham, og han og Falk gaar saa.

293. Spisesal, der vender ud mod Terrassen. Ved det dækkede Bord sidder Jægmesteren, Sognefogden og Worm og venter, da Falk og Lægen kommer. De hilser, og Falk bukker let for Jægmesteren, der paa en Skæmel søger Støtte for sit daarlige Ben.

294. Nærb. af Falk og Jægmesteren ved Bordet. Med en Haandbevægelse mod Jægmesterens daarlige Ben siger Falk opmuntrende:

Tekst: I Dag er De ogsaa paa Benene, Herr Jægmester!
Det er da et Lyspunkt i al denne Bedrøvelighed!

Jægmesteren ryster melankolsk paa Hovedet:

Tekst: Under Omstændigheder som disse har man andet at tænke paa end sit Helbred. Jeg maa allerede i Dag se at gennengaa Jægmesterindens efterladte Papirer!

295. Nærb. af Worm. Det giver et svagt Sæt i ham, og hans Mine bliver urolig og eftertænkson.

296. Ved Bordet i Spisesalen. Lægen har allerede indtaget sin Plads, og Falk sætter sig ved Siden af Jægmesteren. Tjeneren begynder Serveringen.

297. Under Strandparasollen paa Terrassen. Astrid og Birthe kommer gaaende i Samtale og bliver staaende under Parasollen. Astrid, hvis Hunør er meget langt nede, siger mismodig:

Tekst: ...og jeg kan ikke gøre for det, men siden det gik op for mig, at jeg var paa Vildspor, synes jeg, at alt ser saa mørkt og usikkert ud!

Birthe nikker vemodigt, men siger saa i en fast Tone:

Tekst: Skyldig eller ikke skyldig, saa svigter jeg dog aldrig Anders!

Astrid ser beundrende paa hende og trykker hendes Haand: "Jeg vidste det, Birthe, at Du ikke kunde handle anderledes!"

298. Celle i Varetægtsfængslet. Anders sidder paa en Brik i Cellen, hensunken i mørke Tanker.

299. Ved Bordet i Spisesalen. Herrerne sidder ved Kaffen og Cigaretterne. Jægermesteren afbryder sin Samtale med Falk og siger:

Tekst: Ja, Herrerne maa undskylde, at jeg trækker mig tilbage, men jeg maa hvile mig en Smule, inden jeg gaar i Gang med min Hustrus Papirer!

Han kalder paa Tjeneren, der hjælper ham at rejse sig og at komme ud. Saa snart den gamle Herre er forsvundet, rejser Worm sig ogsaa og siger henvendt til Falk:

Tekst: ...og da De vel ikke har nogen Brug for mig i Øjeblikket, tror jeg, at jeg vil gaa lidt op paa Musikværelset!

Han bukker og gaar. Falk og de to andre fortsætter Samtalen.

300. Under Strandparasollen paa Terrassen. Birthe ^{k/} skriver - med Astrids Detektivroman som Underlag - noget ned paa et Stykke Papir med en Blyant, læser det igennem og giver saa Astrid Sedlen. Astrid siger:

Tekst: Stol paa mig, Birthe! Anders skal faa din Hilsen endnu i Dag!

Hun siger noget mere, og Veninden lytter interesseret til.

301. Ved Bordet i Spisesalen. De tre tilbageblevne Frokostgæster har rejst sig. Falk, der staar med et sammenlagt Dokument i Haanden, siger til Sognefogden:

Tekst: Jeg trækker mig tilbage en halv Times Tid for at studere Obduktionskendelsen. De kan finde mig i Biblioteket!
Sognefogden nikker, Falk siger Farvel til Lægen og gaar ud mod Terrassen. Lægen tænder sig en frisk Cigar.

302. Del af Terrassen ved Døren fra Hovedbygningen. Falk kommer ud med Dokumentet i Haanden, gaar hen mod en Bank, men standser pludselig, da han ser:

303. Under Strandparasollen. Birthe og Astrid sidder og taler sammen. Falk kommer hen til dem, hilser. De to unge Piger nikker, og Astrid faar travlt med at stoppe Detektivromanen og det paa denne liggende Brev ned i sin Taske, medens den sidst ankomne sætter sig i en Kurvestol. I det samme kommer Tjeneren med en Besked til Birthe:

Tekst: Jeg skulde bede Frøkenen se ind til Jægernesteren ved det samme!

Birthe nikker, kommer ned et Par undskyldende Ord til de andre og gaar saa sammen med Tjeneren. Falk vender sig mod Astrid: "Naa hvorledes befinder De Dem efter Detektivvirksomheden i Gaar?" Den unge Pige bliver flov og gør en afværgende Bevægelse.

304. Ved Sofaen i Jægernesterens Soveværelse. Jægernesteren, der ligger paa Sofaen med halvt lukkede Øjne ser op, da Datteren kommer. Hun tager hans Haand og sætter sig paa en Stol ved Siden af ham.

305. Under Strandparasollen paa Terrassen. Falk standser brat Samtalen med Astrid drejer Hovedet og ser op efter.

306. Billede af det aabne Vindu, der hører til Musikværelset.

307. Under Strandparasollen. Falk gør en Bevægelse op mod Vinduet og siger:

Tekst: Jeg tror, det er selveste Liszt, han tærsker igennem deroppe!

Astrid svarer tankefuld:

Tekst: Ja, det er mærkværdigt saa sjælløst han spiller i Dag!

308. Nærb. af Falk. Han studser - og ser op mod Vinduet, medens han opmærksomt lytter til Musikken. Der kommer et Glint i hans Øjne, og hans Ansigt klarer op. Han har faaet en Idé.

Afblending.

309. Tekst: Først hen mod Aften fik Astrid Lejlighed til at aflægge Besøg i Arresthuset for at søge at indfri sit Løfte til Birthe....

Uden for Døren til Arresthuset. Optoning. Astrid staar i Samtale med Arrestforvareren - siger utaalmodigt:

Tekst: Selv om De ikke vil give mig Lov til at tale med Herr Hytting, kan De vel i det mindste give ham disse Spisevarer. Det strider vel ikke mod Reglementet?

Arrestforvareren siger, at det nok kan lade sig gøre. Hun giver ham en Papirpose, sætter sig op paa sin Cykle, der har staaet ved Siden af Døren, og kører bort. Arrestforvareren aabner Posen, tager en Bolle ud af den og betragter den nysgerrigt, idet han mistænksomt ryster paa Hovedet.

310. Del af Hall'en paa Slottet med Trappen til de andre Værelser.

Det er Aften, og det elektriske Lys er tændt. Jægmesteren slæber sig, støttet af Tjeneren og fulgt af Birthe, hen mod Trappen og synker udmattet ned i en Lænestol ved Foden af denne. Han hiver efter Vejret og siger henvendt til Birthe:

Tekst: Jeg har ikke Kræfter til at tage Trappen, mit Barn.... Du kommer derfor til at gaa op i min Hustrus Boudoir og tage det Dokumentskrin, der staar i Chiffonnièren!

Han giver hende nogle Nøgler, og hun løber hurtigt op ad Trappen, medens den gamle Herre lader sit Løbetræklæde glide hen over sin svedige Pande.

311. Elisas Boudoir. Birthe kommer ind, gaar hen til Chiffonnièren, stikker Nøglen i Klappen og opdager til sin Overraskelse, at denne staar aaben. Da hun slaar den op, falder Dokumentskrinet, der ogsaa staar aabent, tilbage mod Klapskiven,

og Breve og Papirer spredes omkring. Birthe kaster et forskrækket Blik paa den vilde Uorden, alt nu ligger i, og skynder sig ud.

312. Landevej med Udsigt til Slottet. Astrid cykler op mod Slottet.

313. Birthes Værelse. Falk afslutter en Del Maalinger han har foretaget ved Skrivebordet, stikker et Forstørrelsesglas i Lunnen, staar et Øjeblik med et tilfreds Smil og puster ud og tænder sig saa en Cigaret. Det banker paa Deren. Paa Falks "Kom ind!" viser Tjeneren sig og kommer altereret med en Bemærkning. Falk, der stadig beholder sit muntre Udtryk, nikker: "Jeg skal straks være der!" Han gaar sammen med Tjeneren.

314. Del af Hall'en neden for Trappen. Sognefogden taler med den alterede og bestyrkede Jægmester, ved Siden af hvis Stol Birthe staar. Astrid kommer hen til dem og bliver af Veninden sat ind i Situationen. Falk kommer ned af Trappen fulgt af Tjeneren. Han gaar hen til Rømer og siger:

Tekst: Vær ikke urolig Herr Jægmester. Der er ikke sket andet, end hvad jeg ventede. De kan rolig gaa til Hvile, hvad De sikkert ogsaa trænger til.

315. Nærbillede af Jægmesteren og Falk neden for Trappen. Jægmesteren ser forbausset paa Falk: "Det er da vel ikke Deres Mening!". Han stiller Falk et Spørgsmaal, som denne besvarer:

Tekst: Forklaringerne kommer siden Herr Jægmester. Gaa kun rolig til Hvile!

Falk drejer Hovedet, ser:

316. Ved Indgangsdøren til Hall'en. Worm kommer og gaar hen mod de andre.

317. Del af Hall'en neden for Trappen. Ved Tjenerens Hjælp faar Jægmesteren rejst sig, og understøttet af denne fjerner han sig. Worm slutter sig til de andre for at faa at vide, hvad der er sket og ser højst bestyrtet ud: "Du Almægtige!"

Falk gaar hen til Birthe, der staar i hviskende Samtale med Astrid.

318. Nærbillede af Falk og de to unge Piger. Han tager et Brev op af Lommen og giver det til Birthe, idet han siger:

Tekst: Vil De gøre mig en Tjeneste, Frøken Birthe, og tage ned og give Arrestforvareren dette Brev?

Birthe ser overrasket paa Herredsfuldnægtigen og kommer ivrig med et Spørgsmaal. Falk ler, svarer:

Tekst: Om De træffer Herr Hytting? Ja, det er maaske ikke umuligt!

Birthe tager Brevet og skynder sig ud. Astrid ser undrende paa Falk, som med en Skalm i Øjet besvarer hendes Blik for saa hurtigt at vende sig bort.

319. Del af Hall'en neden for Trappen. Falk gaar hen til Sognefogden, siger til ham:

Tekst: Ja, saa maa vi vel op og undersøge dette Indbrud. Bagefter tror jeg nok, jeg vil kunne sige Dem, hvem der har taget Jægermesterinden af Dage. Det er sikkert ikke Anders Hytting!

Sognefogden nikker lidt overrasket og gaar saa sammen med Herredsfuldnægtigen op ad Trappen. Worm staar et Øjeblik i dyb Eftertanke, bukker saa hurtigt for Astrid og gaar hen mod Yderdøren.

320. Paa Trappen. Falk, der er paa Vej op ad Trappen med Sognefogden, vender sig et Øjeblik om og ser ned mod Hall'en.

321. Ved Indgangsdøren til Hall'en. Worm forsvinder ud ad Døren.

322. Paa Trappeafsatsen i Korridoren. Falk og Sognefogden kommer op ad Trappen, men da den sidstnævnte vil gaa videre hen mod Døren til Elisas Boudoir, standser Falk ham og hvisker noget til ham. Sognefogden vender sig, og de to Mænd gaar tilbage ned ad Trappen.

323. Del af Hall'en med Indgangsdøren. I en Lænestol ved Rygebordet sidder Astrid og surmuler. Hun leger tankeløs med et Cigaretetui, som hun har taget fra Bordet, da Sognefogden og Falk kommer ned fra Trappen og hen til hende. Falk siger hen

vendt til den unge Pige:

Tekst: Vi skal ud paa en lille Ekspedition, Frøken Astrid. Har De Lyst til at være med?

Astrids Ansigt klarer op. Hun rejser sig og gaar ud sammen med Herrerne.

324. Uden for den Fløj af Slottet (event. Taarnet), hvor Musikværelset ligger.

Falk, Sognefogden og Astrid kommer. Den førstnævnte peger op mod Vinduet til Musikværelset, hvor der er Lys, siger til Astrid:

Tekst: Og nu i Aften er det Chopin!

Astrid ler og ser forbavset paa Falk. I det samme kommer Betjent Larsen hen til Herredsfuldsmægtigen med en Pakke i Haanden.

325. Nærbillede af Falk og Betjenten. Med et Par forklarende Ord giver Betjenten Falk den Papirpose, som Astrid betroede Fangevogteren. Falk ler, lukker lidt op for Posen, kaster et hurtigt Blik ned i den og stopper den saa i Lommen.

326. Uden for Slotsfløjen (evt. Taarnet) Falk giver Betjenten Ordre til at følge med og gaar saa hen til Sognefogden og Astrid, som staar og venter. Han ser ned et skælnsk og underfundigt Blik paa den unge Pige, gør saa en Bevægelse mod Indgangen til Fløjen: "Ja, saa gaar vi videre" - og gaar ind fulgt af de andre.

327. Uden for Døren til Musikværelset. Falk og hans Ledsagere kommer. Han banker let paa Døren, og da ingen svarer, smiler han triumferende. Han siger et Par Ord til Betjenten, som tager en Dirk frem og lukker Døren op.

328. I Døren til Musikværelset (taget indefra) Falk og de andre er paa Vej ind i Værelset. De standser pludselig paa Tærskelen, og deres Ansigter røber den højeste Overraskelse. Kun Falk bibeholder sit smilerde Udtryk.

329. Ved Væggen lige over for Indgangsdøren. Pianoet staar saabent, spiller selv. Billedet toner over i:

330. Nærbillede af Tangenterne, som bevæger sig automatisk.
331. Musikværelset. Falk og hans Ledsagere kommer ind i Værelset. Astrid, Sognefogden og Larsen vil styrte hen til Pianoet, men Falk standser dem, lægger Fingeren paa Læber og betyder dem, at de skal være stille. Efter hviskende at have bedt dem sætte sig ned, drejer han om for det elektriske Lys og sætter sig paa en Stol ved Siden af Astrid, som har taget Plads paa Kanten af Duchâtel'en. Maanen kaster et spøgelsesagtigt Skær ind i Værelset.
332. I Korridoren uden for Døren til Elisas Boudoir. Worn staar og lytter ved Døren. Han vender sig urolig og forbavset bort fra den, staar et Øjeblik og grunder og gaar saa.
333. Del af Musikværelset. Pianoet, over hvilket Maanen kaster sit Skær, spiller stadig. Falk og hans Selskab sidder og venter, og pludselig hører de en Lyd, der kommer fra Væggen over for dem. De ser derover.
334. Væggen overfor. Maanelyset falder paa en Nodereol, der skubbes til Side og efterhaanden afslører en Dør, som aabnes mere og mere, alt eftersom en Haand, der tilhører en bag Døren staaende Person, skubber paa den.
335. Del af Musikværelset. Falk og de andre sidder i sandeløs Spænding.
336. Ved Lørdøren. Reolen er nu skubbet helt til Side, og frem fra Døren bagved kommer en Mand i Maanelyset. Det er Worn, hvis Ansigt røber Overraskelse og Uro.
337. Musikværelset. Worn gaar hen til Lyskontakten og drejer den om.
338. Nærbillede af Worns Haand, som tænder Lyset og umiddelbart derefter rykker Proppen ud af den ved Siden af siddende Kontakt, saa Strømmen til Pianoet afbrydes.
339. Musikværelset. I det nu oplyste Værelse opdager Worn med ét Falk og de andre; han farer sammen af Skræk.

340. Nærbillede af Worn, der er ude af sig selv af Skræk. Angstens kolde Sved staar han paa Panden.

341. Musikværelset. Falk og hans Ledsagere rejser sig og gaar hen mod Worn, der staar helt lammet af Skræk. Han synker ned paa en Stol, strækker afværgende Hænderne frem for sig:

Tekst: Stands, jeg vil bekende alt! Det var mig, som dræbte hende!

Falk nikker, hvorimod de andre studser.

342. Nærbillede af Sognefogden, Astrid og Betjenten, som bestyrtet ser paa Worn.

343. Musikværelset. Falk siger i bestemt Tone noget til Worn, der tager sig sammen og svarer:

Tekst: Ja, jeg skal fortælle det hele - -

Han begynder at tale.

344. Væktstuen i Arresthuset. Birthe staar foran Arrestforvareren, som gennemløber Falks Brev og nikker. Han siger - gemyttligt grinende - et Par Ord, giver den unge Pige Brevet tilbage, tager et Negleknippe fra Bordet og gaar. Birthe læser Brevet og hendes Ansigt stråler af glad Overraskelse.

Brevtekst: ...og De kan derfor straks læslade Anders Hytting, som - efter hvad Undersøgelsen har bragt for Dagen - er fuldstændig uskyldig.

Arne Falk.

Birthe slutter Læsningen af Brevet, et Skær af uendelig Lykke aftegner sig paa hendes smilende Ansigt. Døren, der fører til Cellerne, aabnes, og Anders kommer ud, fulgt af Arrestforvareren. Han udbryder glad: "Du her, Birthe!" Han gaar hen til hende. Den velvilligt smilende Arrestforvarer faar pludselig noget at bestille andetsteds og gaar ud ad Døren, medens de to Elskende synker i hinandens Arme.

345. Dal af Musikværelset. Betjenten staar bag Worms Stol, medens de andre har sat sig omkring ham og med Spænding lytter til hans Ord.

Tekst: ...og lige fra Begyndelsen af vort Forhold mærkede jeg, hvorledes jeg under hendes Indflydelse blev trukket nedad og mistede al Energi og alt Initiativ. Men forblindet af Lidenskab, som jeg var, manglede jeg Kraft til at gøre mig fri....

Han gør en Pause i sin Beretning og ser fortvivlet mod de andre, som deltagende betragter ham. Han fortsætter:

Tekst: ...saa giftede hun sig, - jeg blev fri og søgte atter at samle mig til Arbejde, men saa sendte hun Bud efter mig. Svag som jeg var fulgte jeg Kaldelsen.

Billedet toner over i:

346. Musikværelset. Worm og Elisa kommer ind. Hun viser ham om i Værelset og lukker Pianoet op. Han lader prøvende Haanden løbe hen over Tangenterne, da hun standser ham og sætter Proppen i den elektriske Kontakt, saa Pianoet begynder at spille automatisk. Worm ser spørgende paa hende, hun smiler og fører ham hen til en Bogreol, som hun skyder ud. Der kommer en Dør til Synne bagved, hun aabner den og siger noget til ham. Han gaar ud ad Døren, hun følger efter, vender sig om i Døraabningen og skyder atter Reolen hen foran denne.

347. Trappeafsats i Korridoren med Nichen, foran hvilken Statuen staar.

Elisa og Worm kommer ud fra Nichen, og han ser med stigende Forbavselse paa hende. Hun fører ham hen mod Døren til Boudoiret.

348. Elisas Boudoir. Elisa og Worm kommer ind. Hun læser Døren, fører ham hen til Duchâtel'en, hvor hun indtager en raffineret Stilling.

349. Ved Duchâtel'en i Boudoiret. Nærb. af Worm og Elisa.

Hun ser triumferende paa ham og siger:

Tekst: Og nu forstaar Du maaske Hensigten med mit lille Arrangement med Pianoet! Saalænge det spiller i Musikværelset, kan ingen faa Mistanke om, at Du er hos mig!

Worm ser - næsten forfærdet - paa hende, men hun ler stolt og tæller videre.

350. Nærb. af Elisa, som siger:

Tekst: Og hvad siger Du til Løndøren? Jeg opdagede den tilfældig forleden Dag. Ingen aner noget om dens Eksistens!

351. Nærb. af Worn og Elisa. Han tager sig sammen, - siger hovedrystende:

Tekst: Du skræmmer mig næsten Elisa! Jeg tror, jeg angrer, at jeg atter har vovet mig indenfor din Tryllekreds!

Elisa ler raffineret og betyder ham med en dronningeagtig Bevægelse, at han skal tage Plads ved Siden af hende. Han ser paa hende - tryllebundet - og sætter sig. Hun drager ham ind til sig og stryger ham blidt over Haaret:

Tekst: Hvor er Du et Barn, Julius!

Hun kysser ham. Bill. toner over i:

352. Musikværelset. Worn standser i sin Fortælling. De andre ser oprørt og i stærk Spænding hen paa ham. Han fortsætter:

Tekst: Men for hver Dag, der gik, følte jeg Baandet mellem os mere og mere trykkende, men jeg manglode stadig Mod til at bryde det. Saa i Gaar.....

Han taler videre. Bill. toner over i:

353. Ved et Vindu i Elisas Boudoir. Worn sidder med et forpint Udtryk i en Lænestol ved Siden af Vinduet. Elisa staar ved Siden af ham og taler ømt til ham, medens hun kærtogende stryger ham over Haaret. Pludselig ser hun - ved at kaste et Blik ud af Vinduet:

354. I Parken neden for Birthes Balkon. Anders, der staar bag en Busk neden for Balkonen, ser spejdende frem mellem Løvet.

355. Ved Vinduet. Det giver et Sæt i Elisa, hendes Ansigt flammer op af et voldsomt Had, og hun siger til Worn, idet hun peger ud af Vinduet:

Tekst: Hvilken Frækhed! Birthes Elsker her i Parken og naturligvis ventende paa hende. Men hun kan bare vove.....!

356. Elisas Boudoir. Elisa staar et Øjeblik og grunder og gaar

saa hurtigt ud af Værelset. Worm ser efter hende og rejser sig.

357. Del af Korridoren. Elisa kommer ud af Boudoiret og styrter gennem Korridoren hen til Døren til Birthes Værelse og ind i dette.

358. Birthes Værelse. Elisa kommer ind, finder Værelset tomt og gaar saa hen mod Døren til Balkonen.

359. Korridoren uden for Døren til Birthes Værelse. Worm kommer, bliver et Øjeblik staaende tvivlrædig uden for Døren og ser saa ind. I det samme kommer Elisa ophidsot til Syne i Døraabningen. Hun vil styrte forbi Worm, som imidlertid standser hende:

Tekst: Du lader den uskyldige Pige i Fred, Elisa.
Har Du ikke gjort ondt nok blandt dine Omgivelser?

Hun svarer ham rasende og vil atter trænge sig forbi ham, men han skyder hende heftigt tilbage i Værelset.

360. Birthes Værelse. Worm kommer ind efter Elisa, der staar dirrende af Raseri og udspyer en Strøm af vilde Ord. Worm ser trodsigt paa hende og siger:

Tekst: Du er en Djævel, Elisa! Jeg hader dig, og jeg vil ikke have mere med dig at gøre!

Hun forstummer pludselig, saadan har hun aldrig set Julius Worm før. Hun gaar helt hen til ham.

361. Nærb. af de to. Hun taler indsnigrende til ham og lægger stille sine Arme om hans Hals. Han gør sig fri og skyder hende fra sig. Hun ser et Øjeblik paa ham, kaster sig saa i opflæmmende Lidenskab om Halsen paa ham og trykker sig heftigt ind til ham. Han søger først stilfærdigt at gøre sig fri for hendes favnende Arme, men da det ikke lykkes for ham, kaster han hende voldsomt fra sig. Hun falder ud af Billedet.

362. Ved Skrivebordet. Hun falder brutalt mod Kanten af Skrivebordet.

363. Nærb. af Worn, hvis Ansigt pludselig stivner i Rædsel.

364. Birthes Værelse. Elisa ligger neden for Skrivebordet - død. Worn styrter hen til hende, falder paa Knæ, løfter hende op og taler til hende. Med et skrækslagent Udtryk slipper han hende igen, og hendes Legeme falder hen ad Gulvet. i Retning af Balkondøren. Worn rejser sig og ser sig forvildet om med Øjne, der er stive af Skræk. Bill. toner over til:

365. Musikværelset. Worn slutter sit Skriftemaal. Falk rejser sig, gaar hen til ham og lægger medlidende Haanden paa hans Skulder.

366. Nærb. af Falk og Worn. Falk siger trøstende:

Tekst: Tab ikke Modet, Herr Worn. I Betragtning af de formildende Omstændigheder bliver Deres Dom næppe haard!

367. Musikværelset. Falk siger et Par Ord til Sognefogden, som kommer hen til Worn. Denne rejser sig og gaar sammen med Sognefogden og Bejtjanten ud af Værelset. Da de er forsvundet, gaar Falk hen til Astrid, der tankefuld staar ved den ene Ende af Pianoet.

368. Ved Pianoet. Astrid ser med Beundring i Blikket paa Falk - og siger:

Tekst: Men hvordan i Alverden har De dog baaret Dem ad med at afsløre alt dette?

Falk ler, svarer saa:

Tekst: Ja, det har jeg egentlig Deres Detektivkunst at takke for, Frøken Astrid!

Den unge Pige ser overrasket ud: "Hvorledes det?" Falk siger smilende:

Tekst: Kan De huske, at De i Formiddags paa Terrassen udtrykte Deres Forbavselse over, at Spillet heroppefra led saa sjælløst?

Astrid nikker, og Falk forklarer videre. Bill. toner over i:

369. Under Strandparasollen paa Terrassen. Falk ser eftertænksomt op mod Musikværelsets Vindue, vender sig saa mod Astrid og siger:

Tekst: Og nu undskylder De mig nok, Frøken Astrid, men Pligten kalder!

Han rejser sig, bukker og gaar.

370. Korridoren uden for Døren til Musikværelset. Falk kommer, banker paa Døren, staar lidt og venter og gentager saa Bankningen. Efter et Øjeblikks Betænkning gaar han hen til et Vindue for Enden af Korridoren. Han aabner Vinduet og klatrer ud.

371. Facade af Slotsfløjen (evt. af Tårnet) mellem Vinduet i Korridoren og Musikværelsets aabne Vindu. Længs Gesinsens klatrer Falk fra det ene Vindu hen til det andet. Han kaster et Blik ind i Musikværelset og entrer saa ind i dette.

372. Musikværelset. Falk springer ned fra Vindueskarmen og opdager til sin Overraskelse det selvspillende Piano. Bill. toner over til:

373. Nærb. af Falk og Astrid ved Pianoet. Falk gør en lille Pause, men Astrid beder ham ivrigt fortsætte. Han nikker og siger saa:

Tekst: Vor Ven Worm havde været lidt ligegyldig. Han havde ikke skubbet Reolen ordentlig for Løndøren!

Han fortsætter sin Beretning, og Bill. toner over til:

374. Ved Løndøren til Musikværelset. Reolen er skubbet til Side og Løndøren aaben. Falk, der staar i Døraabningen, faar Reolen bragt paa Plads, saa den har samme Stilling, som den havde, da han kom - og forsvinder saa.

375. Nichen ved Trappeafsatsen. Falk kommer ud fra Nichen, sniger sig hen til Elisas Boudoir, hvis Dør staar paa Klem, - og kaster et spejdende Blik ind i Værelset.

376. Ved Chiffonnièren i Elisas Boudoir. Møblot er brudt op, og Worm roder rundt i det oplukkede Dokumentskrin, der staar paa Chiffonnière-Klappen, der er slaet ned.

377. Tekst: Jeg var straks klar over det hele. Worn vilde forebygge, at Jægmesteren ved Gennemgangen af sin Hustrus Papirer skulde finde et eller andet for ham kompromitterende Brev. Men der fandtes ikke noget....

Uden for Døren til Boudoiret. Nærb. af Falk, der spejder ind. Falk kommer med sin Vilje til at gøre en Bevægelse, der faar Døren til at knirke.

378. Ved Chiffonnièren i Elisas Boudoir. Det giver et Sæt i Worn, han ser sig forskrækket om, skyder hurtigt Klappen til og gaar angstelig hen mod Døren.

379. Del af Korridoren med Trappeafsatsen og Nichen. Falk lister hurtigt bort fra Døren og skjuler sig i Trappen. Worn kommer ud, lasser Døren, medens han med Engstelse i Blikket ser sig om. Han forsvinder saa ind i Nichen. Bill toner over til:

380. Nærb. af Falk, som slutter sin Beretning med Ordene:

Tekst: Efter hvad jeg nu havde opdaget, var der adskilligt, der tydede paa, at Worn var Gerningsmanden, og ved nogle nye Undersøgelser, jeg foretog, forstærkedes Inddicier ^{mod} inod ham. Jeg stillede derfor nu i Aften den Fælde op for ham, som han jo ogsaa gik i!

380a. Nærb. af Falk og Astrid ved Pianoet. Astrid, der er ganske overvældet og helt stum af Beundring, ser paa ham. Falk smiler, kommer pludselig i Tanke om noget:

Tekst: Ja, naar De hjalp mig, havde De noget ud af det, men....

Han tager Papirsposen op af Lommen, fisker Bollen op af den og giver den - med et underfundigt Smil - til Astrid. Hun stirrer stift paa den.

381. Nærb. af Astrids Hænder med Bollen. Hun flytter den over i venstre Haand, og med den højre piller hun den Deigknop af, der sidder oven paa Kagen, og finder Birthes Papirslap frem.

382. Ved Pianoet. Astrid staar med Bollen og Brevet i Haenden og ser meget flev og benøvet ud. Falk ler højt og siger med en Bevægelse mod det mishandlede Stykke Bagværk:

Tekst: Ja, saadan noget kunde man tillade sig i en Film for 10 Aar siden....!

383. Del af Musikværelset. Astrid, der endnu ikke har forvundet sit Nederlag, gaar ned sænket Hoved hen til Bordet, der staar foran Duchâtel'en, lægger Bollen fra sig, og vender sig halvt om mod Falk og siger:

Tekst: Ja, jeg har nu alligevel opdaget tre Ting!

Falk ler og gaar hen til hende og spørger, hvad det kan være.

384. Ved Bordet. Astrid skæver ned en højst ynkelig Mine op til ham og siger:

Tekst: For det første, at jeg er en dum lille Pige!

Falk ser endnu mere spørgende paa hende end før, og hun fortsætter:

Tekst: For det andet, at De er meget klogere end min Ven Privatdetektiven!

Falk ryster spøgefuldt paa Hovedet: "Nej, nu overdriver De ganske sikkert!"

Astrid fortsætter undselig og med en forelsket Mine:

Tekst: OG FOR DET TREDJE.....

Hun løfter sine straalende Øjne op imod ham, bryder saa brat af og vender Ansigt^tet bort fra ham. Han gaar helt hen til hende, lægger sin Arm om hendes Skuldre og tager hende ind til sig. Hun ser op paa ham, siger ønt:

Tekst: Og for det tredje, at jeg elsker dig!

Hun skjuler Ansigtet ved hans Bryst, men hun løfter hendes Hoved op, og de ser paa hinanden med Øjne, der lyser af Kærlighed....

Afblænding.

F i n i s .

Rulle	Afs	Titel	
1) 1	1	1-2-3-4-5	Slottet I. Akt.
	2	6	Slottet - Fjernb. ^{unge}
	3	7	Terrassen - Fjernb. de to ^v Piger.
	4	8	-"- - Nærb. Frk. Schou.
	5	9	-"- - Nærb. Frk.B. ser op.
	6	10	-"- - Fjernb. Frk.B. hen til Frk.S.
	7	11	Parken - Fønss ved Baaden.
	8	12	-"- - Nærb. F. venter.
	9		Terrassen - de unge Piger gaar.
	10		Parken - de unge Piger hen til Fønss - gaar i Baaden.
	11		Kanalen - Baaden med de tre.
	12	13	Kontor - ToIn. ved Skrivebordet.
	13		-"- - Fjernb. ToIn. rejser sig.
2) 2	14		Kanalen - Baaden med de tre.
	15		-"- - Nærb. F. og Frk. S. i Baaden.
	16	14	-"- - Nærb. Frk. B.
	17		-"- - Nærb. F. og Frk.S.
	18		Værelse - Nærb. T. foran Spejlet.
	19		-"- - Fjernb. T. gaar.
	20		Udenfor - T. kommer ud.
	21	15	Parken - Frk.B. gaar i Land. - Baaden glider bort.
	22		-"- - Baaden med Frk.S. og Fønss.
	23		-"- - Frk.B. vinker.
	24		-"- - Baaden med F. og Frk.S.
	25		-"- - Frk.B. gaar.
	26		-"- - Baaden med de to glider hen til Bredden.
	27		-"- - Baaden - Nærb. F. og Frk.B.
	28		-"- - T. kommer gaaende.
3) 3	29		-"- - Nærb. T. sætter sig.
	30		-"- - Nærb. Bogen falder i Vandet.
	31		-"- - "- T. ser efter den.
	32		-"- - Nærb. Bogen i Vandet.
	33		-"- - Nærb. Bøgen T. ser op.
	34		-"- - Fjernb. - T. ser Frk.B. mellem Grenene.
	35		-"- - Nærb. - Frk.B. mellem Grenene.
	36		-"- - "- - T. bukker.
	37		-"- - Nærb. - Frk.B. mellem Grenene.
	38.		-"- - "- - T. gaar.
	39		-"- - Fjernb. - T. gaar hen til Vandet.
	40		-"- - Nærb. T. roder efter Bogen.
	41		-"- - Frk.B. ned fra Træet - gaar hen.
	42		-"- - Nærb. Frk.B.
	43		-"- - "- T. roder efter Bogen - Frk. B. hen.
	44		-"- - Fjernb. T. falder i Vandet - kommer op.
	45	16-17	-"- - Nærb. T. giver Frk.B. Bogen - de gaar.
4) 4	46		Ved Slottet e F. og Frk.S. skilles.
	47		Haven - Frk.B. og T. hen til Forchhammer.
	48	18	-"- - Nærb. Forchh.
	49	19	-"- - Fjernb. de tre gaar.
	50		-"- - de tre gaar ind i Huset.
5) 5	51		Korridoren - Frk.S. kommer gaaende.
	52		Værelse - Frk.S. ind - finder Brevet.
	53	20	-"- - Nærb. Frk.S. læser Brevet - ser Maleriet.
	54		Nærb. Frk.S. bedrøvet.
	55		Værelse - T. - Frk.B. og Forchhammer.
	56		-"- - Nærb. Bogen.
	57		-"- - Nærb. T. spørger.
	58	21	-"- - Nærb. Frk.B. svarer.
	59	22	-"- - Fjernb. - T. - Frk.B. og Forch
	60	23	

Rulle	Afs	Nr	
6)	6	24	Hotellet - Fjernb. Fru Lund synger.
		25	-"- - Nærb. Ph.B.
		26	-"- - "- - Fru. L. synger.
		64	-"- - Fjernb. -" " -"-
		65	-"- - Nærb. Ph.B. rejser sig - gaar hen.
	27-28	66	-"- - "- Ph.B. - Fru L. og Malb.
	29	67	-"- - Nærb. P. Malb.
		68	-"- - "- Ph.B. - Fru L og Malb.
		69	-"- - Fjernb. Opbrud.
II		70	II Broen - med 2. Akt.
	30-31	71	Salon - Fjernb. - Ph.B. og Frk.S. - Fru L.
		72	-"- - Nærb. Frk.S. og Ph.B.
	32	73	-"- - Nærb. Fru L.
		74	-"- - Nærb. Ph.B. og Frk.S.
7)	7	75	-"- - Fjernb. - Ph.B. gaar - Fru L. gaar.
		76	-"- - Nærb. Fru L. gaar ud.
		77	Terrassen - Fru L. ud.
		78	Parken - F. løfter Stammen.
		79	Terrassen - Nærb. Fru L med Hunden.
		80	Parken - F. bærer Stammen hen.
		81	Terrassen - Fru L lader Hunden falde.
		82	Nærb. Hunden falder.
		83	Terrassen - Nærb. Fru L kalder.
		84	Parken - Fønss hører.
		85	Terrassen - Fru L kalder.
		86	Parken Fønss gaar.
		87	Nærb. - Hunden.
		88	F. hen til Terrassen - tager Hunden.
	33	89	Nærb. F. giver Fru L Hunden.
		90	-"- Frk.S. ud fra Salon.
		91	-"- Nærb. F. og Fru L.
		92	-"- Frk.S. gaar fra Døren.
		93	Fjernb. Frk.S. hen - F. gaar.
8)	8	94	34-35-36 Uden for Stalden - Fru L. - Fønss og Frk.S ud - Frk. S. gaar.
		95	Fjernb. - F. rejser Stigen.
	37-38	96	Nærb.F og Fru L. - F gaar op ad Stigen.
		97	Fjernb. - F gaar op.
		98	Nærb. Fru L.
		99	Fjernb. Fru L gaar op ad Stigen.
		100	Nærb. - F. i Lugen.
		101	-"- - Fru L falder.
		101a	-"- - F i Lugen.
		102	-"- - Fru L klager sig.
		103	-"- - F i Lugen.
		104	-"- - Fru L.
	39-40	105	-"- - F ned til Fru L - F bærer Hønde bort.
9)	9	106	Bibliotek - Frk. S og Ph.B. ser ud.
8)	10	107	F. bærer Fru L over Broen.
9)	11	108	Bibliotek - Frk.S. og Ph.B.
8)	12	108a	Gaarden - Fjernb. F. bærer Fru L hen.
		109	41 -"- - Nærb. - " -"- -"- " -"-
9)	13	110	Bibliotek Frk.S. og Ph.B. gaar ud.
10)	14	111	Værelse - F. bærer Fru L hen.
11)	15	112	42 -"- - Nærb. Fru L omfavner F.
10)	16	113	Nærb. Døren aabner sig.
11)	17	114	Værelse - Fru L og F. <i>Nærb.</i>
10)	18	115	Nærb. - Frk.S. og Ph.B. i Døren.
11)	19	116	Værelse - Nærb. Fru L skælder F ud.
10)	20	117	43 -"- - Fjernb. Fru L hen til PhB.
		118	Nærb. F.
		119	-"- Frk.S.
		120	-"- - Fru L og Ph.B.
		121	Fjernb. alle gaar.
12)	21	122	44 Haven - Fjernb. - Frk. B. og T spiller Krokot.
		123	-"- - Nærb. Kuglen rammer T's Fod.
		124	Fjernb. - Frk B hen til T. - T. gaar.

	Rulle	Afs	Titel
12)	21	125	Haven - Nærb. Frk. B.
		126	45. -- -- Nærb. T. spørger.
		127	-- -- -- Frk. B. svarer.
		128	-- -- -- T.
		129	e" - Fjernb. T. slaar til Kuglen.
		130	Biblioteket - Fru L Ph.B. og Forvalteren.
		131	46. Haven - Frk.B. og T.
		132	-- -- Fjernb. Frk. S. kommer løbende.
		133	-- -- Nærb. T. og Bell ser hen.
		134	-- -- Nærb. Frk.S. kalder.
		135	-- -- Frk.B. gaar fra T. <i>Nærb.</i>
		136	47. -- -- Nærb. Frk.B. og T. hen til Frk.S.
		137	-- -- Nærb. Frk. B. og S. hen paa Benken.
13)	22	138	48. Terrassen - F. gaar fra Tjeneren.
		139	49. Haven - de to unge Piger paa Benken - Frk.S. gaar.
		140	50. Forvalterkontor - F. faar Løn udbetalt - gaar.
		141	51-52. Haven - Frk. B. hen til T. - fortæller.
14)	23	142	Værelse - Fru L gaar.
		143	53. Korridor - Tjeneren kommer - Fru L faar Brevet. <i>huv</i>
		144	Gaarden - Tjener hen til F. med Brev.
		145	54. -- -- Nærb. F. og Tjeneren - Tjeneren gaar.
		146	-- -- Fjernb. -- -- --
		147	Korridor - Fru L gemmer sig - ser Frk.S. gaa ind.
		148	-- -- Fru L kommer frem - gaar. <i>Nærb.</i>
		149	Gaarden - Vognen kører ind. <i>ud</i>
		150	Værelse - Frk. S græder.
10)	24	151	55-56. -- -- Fru L hos Ph.B.
14)	25	152	Uden for Skovfogedhuset - F og Frk. B.
		153	57. -- -- -- -- -- Nærb. de to.
		154	-- -- -- -- -- Fjernb. F gaar hen til Vognen.
		155	-- -- -- -- -- Nærb. Frk.B. gaar ind.
15)	26	156	~~III~~ Slottet med 3. Akt.
		157	58. Salon - Fjernb. - Tjeneren henter Fru L.
		158	Soveværelse - Fru L ind til Ph.B.
		159	59. -- -- Nærb. Bakken.
		160	-- -- Fru L sætter sig ved Sengen.
		161	60. Salon - Nærb. Frk.S. og Malb.
		162	61-62. Soveværelse - Ph.B. taler til Fru L - hun gaar.
		163	Hallen - Fru L gaar igennem.
		164	-- -- Nærb. Fru L hen til Døren.
		165	Salon - Fjernb. - Frk. S. og Malb.
		166	Nærb. - Fru L gaar ind.
		167	Salon - Nærb. Malb. og Frk. S. ser hen.
		168	63. -- -- Fjernb. Fru L hen - gaar med Malb. <i>Fru L ind til Frk. S.</i>
		169	64. Uden-for - Fru L og Malb gaar ind.
16)	27	170	Trappen - Fru L og Malb.
		171	Værelse - Fru L og Malb. ind.
		172	-- -- Nærb. de to hen til Klaver - M spiller.
		173	65. Terrassen - Frk. B. og Frk S. lytter.
		174	Nærb. - det aabne Vindue.
		175	66. Terrassen - de unge Piger.
		176	Musikværelse - Malb. gaar hen til Fru L.
17)	28	177	67. Terrassen - Frk B. gaar fra Frk.S.
		178	68-69. Frk.S. sidder paa Stengærdet - læser Brev.
		179	Nærb. Peter Fnug bag Træet.
		180	Frk.S. ser efter ham - læser videre.
		181	Uden for Huset - F. hen til Frk.B. - de cykler bort.
16)	29	182	70. Kontor - T. giver Jørgensen Papirerne - han gaar
17)	30	183	Vej - F. og Frk.B kommer cyklende - de skilles.
16)	31	184	Kontor - T. opdager Knappen er løs.
		185	-- -- Nærb. Knappen.
		186	-- -- Fjernb. - T sætter sig - tager Naal og Traad.
18)	32	187	Kontor - Nærb. T. syr Knap i Jakken.
17)	33	188	Uden for Huset - Frk.B. kommer - gaar ind.

Rulle	Afs	Titel
18) 34	189	Kontor - Nærb. - T. syr Knap i Jakken.
	190	-"- - "- - Frk. B. ind af Døren.
	191	-"- - Fjernb. - Frk. B. hen til T.
	192	-"- - Nærb. - Jakken, der er syet fast - klippes fri.
	193	-"- - Fjernb. - Frk.B. fortæller T.
19) 35	194	72-73 Soveværelse - Fru L læser for Ph.B. - gaar.
	195	-"- - Nærb. Uret.
	196	-"- - Ph.B. lægger sig ned.
	197	Musikværelse - Malb. spiller.
	198	Frk.S.'s Værelse - Frk. S. læser Brev.
	199	Balkonen - Frk. S ud.
	200	Korridor - Fru L kommer.
	201	-"- - Nærb. Fru L gaar ind.
	202	Værelse - Fru L ind tager Brevet.
	203	74 -"- - Nærb. Fru L læser Brev.
	204	-"- - Fjernb. - Frk S ind til Fru L.
	205	75 -"- - Nærb. Fru L bebrejder Frk S.
	206	Parken - F. stiller Cyklen - gaar.
	207	-"- - F. gaar mod Slottet.
	208	76 Værelse - Nærb. Fru L og Frk. S.
	209	Korridor - Pigen gaar.
	210	Parken - F. Æen - ser op til Balkon.
18) 36	211	77-78 Kontor - Frk.B. og T. taler sammen.
20) 37	212	79 Soveværelse - Pigen ind til Ph.B. - gaar.
	213	Værelse - F. bliver forferdet over at se Fru L. død.
	214	-"- - Nærb. F.
	215	Parken - F springer ned fra Balkonen.
	216	-"- - F. løber over Broen.
	217	-"- - F. løber fra Slottet.
	218	-"- - F. ved Laagen - tager Cyklen.
	219	-"- - Nærb. F. ved Laagen.
	220	-"- - Fjernb. F. kører bort.
	221	Soveværelse - Nærb. Ph.B. i Sengen - ser.
	222	-"- -"- - Nærb. Uret.
	223	-"- -"- - Nærb. Ph.B. i Sengen.
	224	-"- -"- - Fjernb. Frk. S. ind.
	225	-"- -"- - Nærb. Frk.S. i Døren.
	226	-"- -"- e Fjernb. - Frk. S. hen til Ph.B.
	227	Landevej - F. cykler.
	228	Korridor - Pigen kommer - bliver forferdet - løber.
	229	Hallen - Pigen ned - kalder.
	230	-"- - den modsatte Side - den anden Pige.
	231	-"- - den første Pige fortæller.
	232	-"- - modsatte Side - den anden Pige hører efter.
	233	-"- - den første Pige ned til Tjeneren - den anden Pige kommer.
21) 38	234	Trappen - foran Musikværelset - M ud - gaar.
	235	80 Soveværelse - Tjeneren ind til Ph.B. og Frk. S.
	236	-"- -"- - Nærb. Frk.S. taber Bogen.
	237	-"- -"- - Nærb. Frk.S. tager sig til Hovedet.
	238	-"- -"- - Fjernb. de tre.
	239	Hallen - Malb. hen til Tjenestefolkene.
	240	-"- - Tjenestefolkene.
	241	-"- - Malb. og Pigerne - A hen til Telefon.
	242	-"- - Nærb. A og Tjener ved Telefon.
18) 39	243	Kontor - Frk. B. syr Knap - T. tager Telefon.
21) 40	244	Hallen - Nærb. A og Tjener ved Telefon.
18) 41	245	Kontor - Nærb. T. ved Telefonen.
	246	-"- - Nærb. - Frk.B. ser op.
	247	81-82 -"- - Nærb. T. taler til Frk.B.
	248	-"- - Fjernb. T. tager Jakken paa.
	249)	
	250)	Udgaar.

	Side	Afs	Titel	
21)	42	251		Parti med 4. Akt.
		252	83	Korridor T. og Herrerne gaar ind.
		253		Værelse - T og Herrerne ind.
		254		Balkon - Forchh. ud - undersøger.
		255		Værelse - Forchh. ind til T. - begge ud paa Balkon.
		256	84	Salon - Frk.B. og Frk.S. ind.
		257		Værelse - Forchh og T. ind - F. taler.
		258		-"- - Nærb. T. tænker.
18)	43	259	85	Kontor - Frk.B. hos T.
22)	44	260	86	Værelse - Nærb. T.
		261		-"- - Fjernb. T. taler til Forchh.
23)	45	262		Soveværelse - Tjeneren hjælper Ph.B.
		263		Hallen - T. og Forchh. ned ad Trappen.
		264	87	-"- - Nærb. Betjenten hen - faar Besked gaar.
		265		-"- - Fjernb. T. hen til Tjenestefolkene
22	46	266		-"- - Forchh. og Betjenten gaar ud.
23	47	267		-"- - Fjernb. T. og Tjenestefolkene.
		268		-"- - Nærb. T. gaar ind.
		269	88-89	Salonen - Nærb. Frk.S. og Frk.B.
		270	90-91-92	Bibliotek - T. forhører Pigen.
		271		-"- - Nærb. Ph.B. ind.
		272	93	-"- - Fjernb. Ph.B. tager Plads.
		273		Fønses føres ud til Bilen - kører bort.
		274	94	Bibliotek - T. forhører Ph.B.
		275		Hallen - Malb. hen giver Betjenten Besked.
24)	48	276	95	Bibliotek - T forhører Ph.B.
		277	96	-"- - Nærb. T. forhører Ph.B.
		278	97-98	-"- - Tjeneren fortæller - de gaar.
		279		Hallen - T. og Ph.B. ud -
22)	49	280		-"- - Forchh. - F. og Betjenten ind.
24)	50	281		-"- - Forchh. og F hen til T. T gaar ind. Betjenten begynder at tage Støvler af F.
		282	99	Salon - Pigen ind til de unge Piger.
		283		Hallen - Forchh giver A Besked - gaar.
		284		Salon - de unge Piger gaar.
		285	100	Hallen - Fjernb. de unge Piger kommer.
		286	101	-"- - Nærb. Frk.S. gaar ind - B bliver i fornærmet - gaar.
		287		Fjernb. - Frk.B. gaar - sætter sig i Sofaen.
25)	51	288		Bibliotek - Frk.S. tager Plads - T forhører hende.
22)	52	289		Parken - Forchh. hen under Balkonen.
		290		-"- - Nærb. Forchh med Støvlen.
		291		-"- - Nærb. Støvlen.
		292		-"- - Forchh gaar med Støvlen.
25)	53	293		Hallen - Nærb. Frk.B. i Sofaen.
		294		-"- - Forchh ind - Frk.B. hen til ham.
		295	102	-"- - Nærb. Frk.B. og Forchh.
		296	103	Bibliotek - T. forhører Frk.S.
		297		Hallen - Forchh. gaar fra Frk.B.
		298		-"- - Fjernb. Forchh gaar ind.
		299		Bibliotek - Forchh. ind til T. - de gaar til Side.
		300	104	-"- - Nærb. Forchh og T. hen - taler sammen.
		301		Hallen - Frk.B. løber ud.
22)	54	302		-"- - Frk.B. løber ud.
25)	55	303		Bibliotek - Nærb. Forchh og T. gaar.
		304		-"- - Forchh gaar - T hen til Frk.S.
		305		Uden for Vinduet - Frk.B. kryber op paa Stolen.
26)	56	306		Bibliotek - F. ind til T. og Frk.S.
		307		-"- - Nærb. Frk.S.
		308		-"- - Fjernb. F. tager Plads.
		309		Indenfor - Nærb. Frk.B. lytter.
		310	105-106 107-108	Bibliotek - T. forhører Frk.S.

Rulle	Afs	Titel.			
26)	56	311	Udenfor - Nærb. Frk.B. lytter.		
		312	Bibliotek - F. tilstaar.		
			109-110		
			111-112		
			313	Udenfor - Frk.B. lytter.	
			314	Bibliotek - T. arresterer F.	
			315	113 Udenfor - Frk.B. Nærb. - vender sig.	
			316	"- - Fjernb. Frk.B. kryber op.	
			317	Ved Vinduet - Frk.B. ind.	
			318	Bibliotek - alle ser hen.	
			319	"- - Ved Vinduet - Frk.B. gaar.	
	27)	57	320	114 "- - Frk.B. hen til T.	
			321	115-116 "- - Nærb. T. og Frk.B.	
				322	117 "- - T. gaar med Frk.B.
				323	Hallen - T. viser Frk.B. ud.
				324	118 Biblioteket - T. ind giver Forchh Besked.
				325	"- - Nærb. Forchh lukker Vinduet.
				326	119 "- - Fjernb. Frk.S. gaar ud.
				327	Hallen - Frk.S. ud.
			328	"- - Frk.S. hen til Frk.B.	
			329	Parti med 5. Akt.	
			330	Bibliotek - T. forhører F.	
			331	Musikvarelse - Malb. spiller - rejser sig.	
			332	120 Salon - Nærb. de to unge Piger - Frk.S. fortæller.	
28)		58	333	121 Frk. S's Varelse - Fru L og Frk.S. skændes Fru L gaar.	
	354		122 Salon - Nærb. Frk.S. fortæller.		
			335	Parken - Frk.S. venter - gaar.	
			336	"- - Frk.S. hen til Broen - standser - ser.	
			337	"- - F. kommer løbende - cykler bort.	
			338	"- - Frk.S. løber over Broen.	
			339	"- - Frk.S. løber hen til Laagen.	
			340	"- - Nærb. Frk.S. gen. Laagen.	
			341	123-124 Salon - Frk.S. fortæller Frk.B.	
	29)	59	342	125-126 Biblioteket - T. forhører F.	
			343	127-128-129 Salon - de to unge Piger læser i Bogen.	
				344	Parken - Frk.S. paa Stengardet.
				345	130-131 Salon - Nærb. - de unge Piger.
			346	"- - Fjernb. de rejser sig.	
			347	132 Bibliotek - T. sender F og Forchh ud.	
			348	133 Salon - Frk.B. gaar fra Frk.S.	
			349	134 Musikvarelse - T. ind til M.	
			350	135-136 "- - Nærb. T. taler til Malb.	
60			351	137 Frk.B. som Opdager - Nærb. bag Træet.	
			352	Fjernb. Frk.B. gaar frem.	
			353	"- Frk.B. lister hen uden for Huset	
			354	Vinduet - Nærb. Frk.B. spejder.	
			355	Nærb. Peter Fnug med Øksen - ser hen.	
		356	"- Frk.B. i Vinduet.		
		357	"- Peter Fnug gaar.		
		358	"- Frk.S. i Vinduet - skriger - løber.		
		359	Udenfor - Frk.B. løber.		
		360	"- - Nærb. Peter Fnug ud af Døren.		
		361	"- - Fjernb. Frk.B. løber - falder.		
		362	"- - Nærb. Peter Fnug tager noget op.		
		363	"- - Fjernb. "- "- løber.		
		364	"- - Ved Stakittet - P.F. løber efter Frk.B.		
		365	Skrænten - P.F. forfølger Frk.B.		
		366	Frk.B. løber om Hjørnet.		
		367	Nærb. Frk.B. løber.		
		368	P.F. løber om Hjørnet.		
		369	Nærb. Frk.B. løber P.F. efter.		
		370	"- P.F. løber.		
	371	"- Frk.B. løber.			
	372	P.F. forfølger Frk.B. over Engen.			

Rulle	Afs	Titel
31) 61	373	Vej T kommer Frk.B. kommer løbende.
	374	136 -" Nærb. - Frk.B. hos T.
	375	Peter Fnug kommer løbende.
	376	139 Peter F. hen til Frk.B. og T.
	377	Nærb. Haanden med Ghisen.
	378	Fjernb. - T. giver P.F. Penge - han gaar.
	379	140-141 Nærb. - T. og Frk.B.
32) 62	380	142-143-144 Korridor - T. og Løgen - de gaar.
	381	145 Terrassen - Frk.S. og Frk.B. - skriver Brev.
	382	Salon - Herrerne ved Frokosten.
	383	146 -" - Nærb. T. og Ph.B.
	384	-" - Fjernb. Ph.B. gaar.
	385	147 -" - Nærb. Malb.
	386	-" - Fjernb. Malb. gaar.
	387	148 Terrassen - Nærb. de to unge Piger med Brevet.
	388	Salon - Fjernb. T. gaar.
	389	-" - Nærb. ved Døren - T. hen.
	390	Terrassen - de to unge Piger ser op.
	391	T. i Døren gaar.
	392	Terrassen - T. hen til de unge Piger. Frk.S. gaar
33) 63	393	149 -" -" - Nærb. T. og Frk.B.
	394	Nærb. det aabne Vindue.
	395	150-151 Terrassen - Nærb. T og Frk.B.
	396	152-153 Arresthuset - Frk.B. hos Busch - gaar.
	397	154 Hallen - Frk.S. og Ph.B. hen - Frk.S. gaar op.
	398	Værelse - Frk.S. hen opdager Skuffeme er aabne.
34) 64	399	Parken - Frk.B. kommer cyklende.
	400	-" -" -" -" -" -"
33) 65	401	Korridoren - Tjeneren kommer.
	402	155 -" - Nærb. Tjener kalder paa T. - de gaar
34) 66	403	Udenfor - Frk.B. kommer cyklende - staar af.
33) 67	403a	Hallen - Frk.B. ind til Frk.S. og Ph.B. - T ned.
35) 67a	404	156 -" - Nærb. T forklarer.
	405	-" - Nærb. PhB spørger.
	406	-" -" -" T forklarer.
	407	157 -" - Fjernb. alle ser hen.
	408	-" - Nærb. Malb kommer ind.
	409	-" - Fjernb. Malb hen - T gaar med de unge Piger.
	410	158-159 -" - Nærb. T og de unge Piger hen. Frk.S. faar Brevet - de gaar.
	411	160 -" - Fjernb. T. og Frk.B. hen - T. og Forchh. gaar op - Malb gaar.
	412	-" - Trappen T. og Forchh.
	413	-" - Malb gaar ud.
	414	-" - Trappen - T. og Forchh gaar ud.
	415	-" - T. og Forchh kommer ned.
	416	-" - Nærb. Frk.B. hen til T. og Forchh.
	417	161 -" - Fjernb. - de gaar ud.
	418	-" - modsatte Side - de gaar ud.
34) 68	419	162 Udenfor - Frk.B. T og Forchh ud - Betjenten hen.
	420	-" - Nærb. Betjenten giver T. Posen.
	421	-" - Fjernb. - de gaar ind i Taarnet.
36) 69	422	Trappen - T og de øvrige op.
	423	Nærb. Døren - Nøglen falder ud.
	424	Trappen - Døren lukkes op.
	425	Musikværelse - T og de øvrige ind.
	426	-" -" - Nærb. Klaveret.
	427	-" -" - de gaar frem i Stuen - de tre sætter sig.
	428	-" -" - Fjernb. - T. slukker.
34) 70	429	-" -" - T gaar hen til Væggen.
	430	-" -" - Nærb. T. ved Væggen.
	431	Korridoren - Malb. gaar fra Døren.
	432	Musikværelse - Nærb. T. tysser.
	433	Korridoren Malb.
	434	Musikværelse - T ved Skabet. Skabet gaar til

Rulle	Afs	Titel.
34) 70	435	Nærb. de tre.
	436	-"- Malb. ind skubber Skabet paa Plads.
	437	-"- Malb slaar Kontakten ned.
	438	Fjernb. Malb. gaar over Gulvet.
36) 71	439	Musikværelset - Malb tænder - T hen til ham.
	440	163 -"- -"- - Nærb. ved Døren - Malb. tilstaar.
37) 72	441	V Parti med 6. Akt.
	442	Arresthuset - Frk.S. og Busch - B gaar.
	443	164 -"- - Nærb. Frk.S. læser Brev.
	444	-"- - Fjernb. F. ind til Frk.S.
	445	-"- - Nærb. Busch i Døren.
	446	-"- - "- F og Frk.S.
	447	165-166-XXX Musikværelse - Malb fortæller.
34) 73	448	-"- - Fru Lund ind.
37) 74	449	-"- - Fru L og Malb ind - hen til Klaver.
	450	-"- - Nærb. Haanden ved Kontakten.
	451	-"- - Nærb. Malb bliver forbavset.
	452	-"- - Nærb. Noderullen.
	453	-"- - Nærb. Fru L og Malb gaar.
	454	-"- - "- "- " og "- "- ud. gennem den hemmelige Dør.
38) 75	455	Korridoren - Fru L og Malb ud - gaar ind.
	456	Værelse - Fru L og M ind - Fru L sætter sig.
	457	-"- - Nærb. Fru L og M.
	458	167 -"- - Nærb. Fru L taler.
	459	-"- - Nærb. Malb.
	460	168 -"- - Nærb. Fru L spørger.
	461	169 -"- - Nærb. Malb svarer.
	462	170 -"- - Malb sætter sig hos Fru L
	463	171 Musikværelse - Malb fortæller.
39) 76	464	Værelse - Fru L og Malb gaar hen til Vinduet.
	465	Parken - F. venter.
	466	172 Værelse - Fru L gaar - M efter.
38) 77	467	Korridoren - Fru L kommer.
	468	-"- - Nærb. Fru L gaar ind.
	469	-"- - Malb kommer - standser Fru L.
	470	173 -"- - Nærb. i Døren - de gaar ind.
	471	174 Værelse - Fru L og M ind - M bebrejder Fru L - skubber hende.
	472	-"- - Nærb. Fru L falder mod Sengen.
	473	-"- - Nærb. Malb.
	474	-"- - Fru L falder paa Gulvet.
	475	-"- - Nærb. Malb forfærdet.
	476	-"- - Fjernb. Malb hen til Fru L - gemmer sig.
	477	-"- - Malb gemmer sig bag Skærmen - Nærb.
	478	-"- - Fjernb. F frem i Døren.
40 78	479	Fønss springer ned fra Balkon.
	480	Værelse - Malb bag Skærmen.
	481	-"- - Fjernb. M frem - løber ud.
	482	175 Musikværelset - Malb fortæller - rejser sig.
	483	-"- -"- - Nærb. M og T.
	484	-"- -"- - Fjernb. Malb og Forchh gaar.
	485	176 -"- -"- - Nærb. Frk.B.
	486	177 -"- -"- - Nærb. T.
	487	-"- -"- - Nærb. Frk.B.
	488	-"- -"- - Nærb. T.
	489	178 -"- -"- - Nærb. T forklarer Frk.B.
	490	Terrassen - T og B - T gaar.
	491	179 Trappen - T op - gaar hen til Vinduet.
41) 79	492	T ud af Vinduet - ændrer langs Gesimsen.
	493	Musikværelse - T ind gennem Vinduet.
	494	180 -"- - T forklarer Frk.B.
	495	-"- - T hen til Lørdøren.
	496	I Nichen - T ser ud.
	497	Korridoren - T ud - hen til Dør.

Rulle	Afs	Titel		
41) 79	498	181	Værelse - M undersøger Papirerne.	
	499		Korridoren - T ved Døren.	
	500		Værelse - M lytter.	
	501		Korridor - T gaar.	
	502		Værelse - M gaar ud.	
	503		Korridor - M ud - T kommer frem.	
	504	182-183	Musikværelse - T giver Frk.B. - Posen.	
	505		Narb. - Frk.B. fornærmet.	
	506		-"- - de to Frk.B. ser paa Posen.	
	507		-"- - Hænderne med Bollen.	
	508	184	-"- - Frk.B. fornærmet - gaar fra T.	
	509		-"- - Frk.B. hen smider Bollen.	
	510	185	-"- - T spørger.	
	42) 80	511	186	-"- - Frk.B. ler - taler.
		512	187	-"- - T svarer - gaar.
513		188-189	-"- - T hen til Frk.B.	
514		190	-"- - Frk.B. løber fra T.	
515		191-192-193	Frk.B. løber hen - hopper op i Stolen.	
			T. hen - Omfavnelser.	